गौ

संदर्भ

*सुरूपकृत्नुमूतये सुदुघा मव गोदुहे। जुहूम स द्य वद्य व ॥ - ऋ. १.४.१

*उप नः सवना गहि सोमस्य सोमपा पब। गोदा इव रेवतो मदः ॥ - ऋ. १.४.२

*इन्द्रो दीर्घाय चक्षस आ सूर्यं रोहयद्दि व। व गो भरद्रिमैरयत् ॥ - ऋ. १.७.३

*एवा ह्यस्य सूनृता वरप्शी गोमती मही। पक्वा शाखा न दाशुषे ॥ - ऋ. १.८.८

*सं गोमदिन्द्र वाजवदस्मे पृथु श्रवो बृहत्। वश्वायुर्धेह्य क्षतम् ॥ - ऋ. १.९.७

*सु ववृतं सुनिरज मन्द्र त्वादात मद्यशः। गवामप व्रजं वृ ध कृणुष्व राधो अद्रिवः ॥ - ऋग्वेद १.१०.७

*नहि त्वा रोदसी उभे ऋघायमाण मन्वतः। जेषः स्वर्वतीरपः सं गा अस्मभ्यं धूनुहि ॥ - ऋ. १.१०.८

*पूर्वीरिन्द्रस्य रातयो न व दस्यन्त्यूतयः। यदी वाजस्य गोमतः स्तोतृभ्यो मंहते मघम् ॥ - ऋ. १.११.३

*त्वं वलस्य गोमतो ऽपावरद्रिवो बिलम्। त्वां देवा अबिभ्युषस् तुज्यमानास आ वषुः ॥ - ऋ. १.११.५

*सेमं नः काममा पृण गो भरश्वैः शतक्रतो। स्तवाम त्वा स्वाध्यः ॥ - ऋ. १.१६.९

*उतो स मह्य मन्दु भः षड् युक्ताँ अनुसे षधत्। गो भर्यवं न चर्कृषत् ॥ - ऋ. १.२३.१५

*अपो देवीरुप ह्वये यत्र गावः पबन्ति नः। सन्धुभ्यः कर्त्वं ह वः ॥ - ऋ. १.२३.१८

*परा मे यन्ति धीतयो गावो न गव्यूतीरनु। इच्छन्तीरुरुचक्षसम् ॥ - ऋ. १.२५.१६

*उच्छिष्टं चम्वोर्भर सोमं प वत्र आ सृज। नि धेहि गोर ध त्व च ॥ - ऋ. १.२८.९

*यच्चि द्ध सत्य सोमपा अनाशस्ता इव स्म स। आ तू न इन्द्र शंसय गोष्वश्वेषु शु भ्रषु सहस्रेषु तुवीमघ ॥ - ऋ. १.२९.१

* श प्रन् वाजानां पते शचीवस्तव दंसना। आ तू न इन्द्र शंसय गोष्वश्वेषु शु भ्रषु सहस्रेषु तुवीमघ ॥ - ऋ. १.२९.२

*नि ष्वापया मथूदृशा सस्तामबुध्यमाने। आ तू न इन्द्र शंसय गोष्वश्वेषु शु भ्रषु सहस्रेषु तुवीमघ ॥ - ऋ. १.२९.३

*ससन्तु त्या अरातयो बोधन्तु शूर रातयः। आ तू न इन्द्र शंसय गोष्वश्वेषु शु भ्रषु सहस्रेषु तुवीमक्ष ॥ - ऋ. १.२९.४

*स मन्द्र गर्दभं मृण नुवन्तं पापयामुया। आ तू न इन्द्र शंसय गोष्वश्वेषु शु भ्रषु सहस्रेषु तुवीमघ ॥ - ऋ. १.२९.५
*पताति कुण्डृणाच्या दूरं वातो वनाद ध। आ तू न इन्द्र शंसय गोष्वश्वेषु शु भ्रषु सहस्रेषु तुवीमघ ॥ - ऋ. १.२९.६
*सर्वं परिक्रोशं जहि जम्भया कृकदाश्वम्। आ तू न इन्द्र शंसय गोष्वश्वेषु शु भ्रषु सहस्रेषु तुवीमघ ॥ - ऋ. १.२९.७
*आश्विनावश्वावत्येषा यातं शवीरया। गोमद् दस्रा हिरण्यवत्॥ - ऋ. १.३०.१७
*त्वं नो अग्ने तव देव पायु भर्मघोनो रक्ष तन्वश्च वन्द्य। त्राता तोकस्य तनये गवामस्यनिमेषं रक्षमाणस्तव व्रते ॥ - ऋ. १.३१.१२
*दासपत्नीरहिगोपा अतिष्ठन् निरुद्धा आपः प णनेव गावः। अपां बिलम पहितं यदासीद् वृत्रं जघन्वाँ अप तद् ववार ॥ - ऋ. १.३२.११
*अश्व्यो वारो अभवस्तदिन्द्र सृके यत् त्वा प्रत्यहन् देव एकः। अजयो गा अजयः शूर सोममवासृजः सर्तवे सप्त सन्धून् ॥ - ऋ. १.३२.१२
*एतायामोप गव्यन्त इन्द्रमस्माकं सु प्रमतिं वावृधाति। अनामृणः कु वदादस्य रायो गवां केतं परमावर्जते नः ॥ - ऋ. १.३३.१
*नि सर्वसेन इषुधीरसक्त समर्यो गा अजति यस्य व ष्ट। चोष्कूयमाण इन्द्र भूरि वामं मा प णर्भूरस्मद ध प्रवृद्ध ॥ - ऋ. १.३३.३
*न ये दिवः पृ थव्या अन्तमापुर्न माया भर्धनदां पर्यभूवन्। युजं वज्रं वृषभश्चक्र इन्द्रो निर्ज्योतिषा तमसो गा अदुक्षत ॥ - ऋ. १.३३.१०
*आवः शमं वृषभं तुग्न्यासु क्षेत्रजेषे मघवञ्छ् वत्र्यं गाम्। ज्योक् चदत्र तस्थिवांसो अक्रञ्च्छत्रूयतामधरा वेदनाकः ॥ -ऋ. १.३३.१५
*घ्नन्तो वृत्रमतरन् रोदसी अप उरु क्षयाय च क्ररे। भुवत्कण्वे वृषा द्युम्न्याहुतः क्रन्ददश्वो ग व ष्टषु ॥ - ऋ. १.३६.८
*प्र शंसा गोष्वघ्न्यं क्रीळं यच्छर्धो मारुतम्। जम्भे रसस्य वावृधे ॥ - ऋ. १.३७.५
*क्व नूनं कद् वो अर्थं गन्ता दिवो न पृ थव्याः। क्व वो गावो न रण्यन्ति ॥ - ऋ. १.३८.२
*यथा नो अदितिः करत् पश्वे नृभ्यो यथा गवे। यथा तोकाय रुद्रियम् ॥ - ऋ. १.४३.२
*शं नः करत्यर्वते सुगं मेषाय मेष्ये। नृभ्यो नारिभ्यो गवे ॥ - ऋ. १.४३.६

*अश्वावतीर्गोमती र्वश्वसु वदो भूरि च्यवन्त वस्तवे। उदीरय प्रति मा सूनृता उषश् चोद राधो मघोनाम् ॥ - ऋ. १.४८.२

* वश्वान् देवाँ आ वह सोमपीतये ऽन्तरिक्षादुषस्त्वम्। सास्मासु धा गोमदश्वावदुक्थ्य१मुषो वाजं सुवीर्यम् ॥ - ऋ. १.४८.१२

*उषो यदद्य भानुना व द्वारावृणवो दिवः। प्र नो यच्छतादवृकं पृथु च्छर्दिः प्र दे व गोमतीरिषः ॥ - ऋ. १.४८.१५

*इन्द्रो अश्रायि सुध्यो निरेके पज्रेषु स्तोमो दुर्यो न यूपः। अश्वयुर्गव्यू रथयुर्वसूयुरिन्द्र इद्रायः क्षयति प्रयन्ता ॥ - ऋ. १.५१.१४

*दुरो अश्वस्य दुर इन्द्र गोर स दुरो यवस्य वसुन इनस्पतिः। शक्षानरः प्रदिवो अकामकर्शनः सखा स खभ्यस्त मदं गृणीम स ॥ - ऋ. १.५३.२

*ए भर्द्यु भः सुमना ए भरिन्दु भर्निरुन्धानो अमतिं गो भरश्विना। इन्द्रेण दस्युं दरयन्त इन्दु भर्युतद्वेषसः स मषा रभेमहि ॥ - ऋ. १.५३.४

*स मन्द्र राया स मषा मदेमहि सं वाजे भः पुरुश्चन्द्रैर भद्यु भः। सं देव्या प्रमत्या वीरशुष्मया गोअग्रयाश्वावत्या रभेमहि ॥ - ऋ. १.५३.५

*अस्येदेव शवसा शुषन्तं व वृश्चद् वज्रेण वृत्र मन्द्रः। गा न व्राणा अवनीरमुञ्चद भ श्रवो दावने सचेताः ॥ - ऋ. १.६१.१०

*अस्मा इदु प्र भरा तूतुजानो वृत्राय वज्रमीशानः कयेधाः। गोर्न पर्व व रदा तिरश्चेष्यन्नर्णांस्यपां चरध्यै ॥ - ऋ. १.६१.१२

*प्र वो महे महि नमो भरध्वमाङ्गूष्यं शवसानाय साम। येना नः पूर्वे पतरः पदज्ञा अर्चन्तो अङ् गरसो गा अ वन्दन् ॥ इन्द्रस्याङ् गरसां चेष्टौ वदत् सरमा तनयाय धा सम्। बृहस्पति र्भनदद्रिं वदद् गाः समु स्रया भर्वावशन्त नरः ॥ - ऋ. १.६२.२-३

*गृणानो अङ् गरो भर्दस्म व वरुषसा सूर्येण गो भरन्धः। व भूम्या अप्रथय इन्द्र सानु दिवो रज उपरमस्तभायः ॥ - ऋ. १.६२.५

*तं वश्वराथा, वयं वसत्यास्तं न गावो, नक्षन्त इद्धम्। सन्धुर्न क्षोदः, प्र नीचीरैनोन्नवन्त गावः, स्वर्दृशीके ॥ - ऋ. १.६६.५

*वेधा अदृप्तो, अग्नि र्वजान्नूधर्न गोनां, स्वाद्मा पतृ0नाम्। जने न शेव, आहूर्यः सन् मध्ये निषत्तो, रण्वो दुरोणे ॥ - ऋ. १.६९.२

*गोषु प्रशस्तिं, वनेषु धषे, भरन्त वश्वे, ब लं स्वर्णः। व त्वा नरः, पुरुत्रा सपर्यन् पतुर्न जिव्रे र्वे वेदो भरन्त ॥ - ऋ. १.७०.५
*उप प्र जिन्वन्नुशतीरुशन्तं पतिं न नित्यं जनयः सनीळाः। स्वसारः श्यावीमरुषीमजुष्रञ् चत्रमुच्छन्तीमुषसं न गावः ॥ - ऋ. १.७१.१
*मनो न योऽध्वनः सद्य एत्येकः सत्रा सूरो वस्व ईशे। राजाना मत्रावरुणा सुपाणी गोषु प्रयममृतं रक्षमाणा ॥ - ऋ. १.७१.९
*स्वाध्यो दिव आ सप्त यह्वी रायो दुरो व्यृतज्ञा अजानन्। वदद् गव्यं सरमा दृळ्हमूर्वं येना नु कं मानुषी भोजते वट् ॥ - ऋ. १.७२.८
*अग्ने वाजस्य गोमत ईशानः सहसो यहो। अस्मे धेहि जातवेदो महि श्रवः ॥ - ऋ. १.७९.४
*मदेमदे हि नो ददिर्यूथा गवामृजुक्रतुः। सं गृभाय पुरू शतोभयाहस्त्या वसु शशीहि राय आ भर ॥ - ऋ. १.८१.७
*स घा तं वृषणं रथम ध तिष्ठाति गो वदम्। यः पात्रं हारियोजनं पूर्ण मन्द्र चकेतति योजा न्विन्द्र ते हरी ॥ - ऋ. १.८२.४
*अश्वावति प्रथमो गोषु गच्छति सुप्रावीरिन्द्र मर्त्यस्तवोति भः। त मत् पृण क्ष वसुना भवीयसा सन्धुमापो यथा भतो वचेतसः ॥ - ऋ.१.८३.१
*आदङ् गराः प्रथमं द धरे वय इद्धाग्नयः शम्या ये सुकृत्यया। सर्वं पणेः सम वन्दन्त भोजनमश्वावन्तं गोमन्तमा पशुं नरः ॥ - ऋ. १.८३.४
*यज्ञैरथर्वा प्रथमः पथस्तते ततः सूर्यो व्रतपा वेन आजनि। आ गा आजदुशना काव्यः सचा यमस्य जातममृतं यजामहे ॥ - ऋ. १.८३.५
*अत्राह गोरमन्वत नाम त्वष्टुरपीच्यम्। इत्था चन्द्रमसो गृहे ॥ - ऋ. १.८४.१५
*को अद्य युङ्क्ते धुरि गा ऋतस्य शमीवतो भा मनो दुर्हृणायून्। आसन्निषून् हृत्स्वसो मयोभून् य एषां भृत्यमृणधत् स जीवात् ॥ - ऋ.१.८४.१६
*गोमातरो यच्छुभयन्ते अञ्जि भस्तनूषु शुभ्रा द धरे वरुक्मतः। बाधन्ते वश्वम भमातिनमप वर्त्मान्येषामनु रीयते घृतम् ॥ - ऋ. १.८५.३
*उत वा यस्य वाजिनो ऽनु वप्रमतक्षत। स गन्ता गोमति व्रजे ॥ - ऋ. १.८६.३
*उत नो धयो गोअग्राः पूषन् वष्णवेवयावः। कर्ता नः स्वस्तिमतः ॥ - ऋ. १.९०.५
*मधुमान्नो वनस्पतिर्मधुमाँ अस्तु सूर्यः। माध्वीर्गावो भवन्तु नः ॥ - ऋ. १.९०.८

*सोम रारन्धि नो हृदि गावो न यवसेष्वा। मर्य इव स्व ओक्ये ॥ - ऋ. १.९१.१३

*त्व ममा ओषधीः सोम वश्वास्त्वमपो अजनयस्त्वं गाः। त्वमा ततन्थोर्व१न्तरिक्षं त्वं ज्योतिषा व तमो ववर्थ ॥ - ऋ. १.९१.२२

*देवेन नो मनसा देव सोम रायो भागं सहसावन्न भ युध्य। मा त्वा तनदी शषे वीर्यस्योभयेभ्यः प्र च कत्सा ग वष्टौ ॥ - ऋ. १.९१.२३

*एता उ त्या उषसः केतुमक्रत पूर्वे अर्धे रजसो भानुमञ्जते। निष्कृण्वाना आयुधानीव धृष्णवः प्रति गावोऽरुषीर्यन्ति मातरः ॥ -, १.९२.१

*उदपप्तन्नरुणा भानवो वृथा स्वायुजो अरुषीर्गा अयुक्षत। अक्रन्नुषासो वयुनानि पूर्वथा रुशन्तं भानुमरुषीर शश्रयुः ॥ - ऋ. १.९२.२

*अ ध पेशां स वपते नृतूरिवापोर्णुते वक्ष उस्रेव बर्जहम्। ज्योति र्वश्वस्मै भुवनाय कृण्वती गावो न व्रजं व्यु१षा आवर्तमः ॥ - ऋ. १.९२.४

*भास्वती नेत्री सूनृतानां दिवः स्तवे दुहिता गोतमे भः। प्रजावतो नृवतो अश्वबुध्यानुषो गोअग्राf उप मा स वाजान् ॥ - ऋ. १.९२.७

*उषो अद्येह गोमत्यश्वावति वभावरि। रेवदस्मे व्युच्छ सूनृतावति ॥ - ऋ. १.९२.१४

*अश्विना वर्तिरस्मदा गोमद् दस्रा हिरण्यवत्। अर्वाग्रथं समनसा नि यच्छतम् ॥ - ऋ. १.९२.१६

*अग्नीषोमा यो अद्य वा मदं वचः सपर्यति। तस्मै धत्तं सुवीर्यं गवां पोषं स्वश्व्यम् ॥ - ऋ. १.९३.२

*अग्नीषोमा चेति तद् वीर्यं वां यदमुष्णीतमवसं प णं गाः। अवातिरतं बृसयस्य शेषो ऽ वन्दतं ज्योतिरेकं बहुभ्यः ॥ - ऋ. १.९३.४

*उभे भद्रे जोषयेते न मेने गावो न वाश्रा उप तस्थुरेवैः। स दक्षाणां दक्षपतिर्बभूवाञ्जन्ति यं द क्षणतो ह व र्भः ॥ - ऋ. १.९५.६

*त्वेषं रूपं कृणुत उत्तरं यत् संपृञ्चानः सदने गो भरद्भिः। क वर्बुध्नं परि मर्मृज्यते धीः सा देवताता स मतिर्बभूव ॥ - ऋ. १.९५.८

*यो अश्वानां यो गवां गोपतिर्वशी य आरितः कर्म णकर्म ण स्थिरः। वीळोश्चिदिन्द्रो यो असुन्वतो वधो मरुत्वन्तं सख्याय हवामहे ॥ - ऋ. १.१०१.४

*यो वश्वस्य जगतः प्राणतस्पतिर्यो ब्रह्मणे प्रथमो गा अ वन्दत्। इन्द्रो यो दस्यूँरधराँ अवातिरन् मरुत्वन्तं सख्याय हवामहे ॥ - ऋ. १.१०१.५

*गोजिता बाहू अ मतक्रतुः समः कर्मन्कर्मञ्छतमूतिः खजंकरः। अकल्प इन्द्रः प्रतिमानमोजसाथा जना व ह्वयन्ते सषासवः ॥ - ऋ. १.१०२.६
*तदस्येदं पश्यता भूरि पुष्टं श्रदिन्द्रस्य धत्तन वीर्याय। स गा अ वन्दत् सो अ वन्ददश्वान्त्स ओषधीः सो अपः स वनानि ॥ - ऋ. १.१०३.५
*निश्चर्मण ऋभवो गाम पंशत सं वत्सेनासृजता मातरं पुनः। सौधन्वनासः स्वपस्यया नरो जिव्री युवाना पतराकृणोतन ॥ - ऋ. १.११०.८
*या भरङ् गरो मनसा निरण्यथो ऽग्रं गच्छथो ववरे गोअर्णसः। या भर्मनुं शूर मषा समावतं ता भरू षु ऊति भरश्विना गतम् ॥ - ऋ. १.११२.१८
*या भर्नरं गोषुयुधं नृषाह्ये क्षेत्रस्य साता तनयस्य जिन्वथः। याभी रथाँ अवथो या भरर्वतस्ता भरू षु ऊति भरश्विना गतम् ॥ - ऋ. १.११२.२२
*या गोमतीरुषसः सर्ववीरा व्युच्छन्ति दाशुषे मर्त्याय। वायोरिव सूनृतानामुदर्के ता अश्वदा अश्नवत्सोमसुत्वा ॥ - ऋ. १.११३.१८
*मा नस्तोके तनये मा न आयौ मा नो गोषु मा नो अश्वेषु रीरिषः। वीरान् मा नो रुद्र भा मतो वधीर्ह वष्मन्तः सद मत् त्वा हवामहे ॥ - ऋ. १.११४.८
*आरे ते गोघ्नमुत पूरुषघ्नं क्षयद्वीर सुम्नमस्मे ते अस्तु। मृळा च नो अ ध च ब्रूहि देवाधा च नः शर्म यच्छ द्विबर्हाः ॥ - ऋ. १.११४.१०
*शरस्य चदार्चत्कस्यावतादा नीचादुच्चा चक्रथुः पातवे वाः। शयवे चन्नासत्या शची भर्जसुरये स्तर्यं पप्यथुर्गाम् ॥ - ऋ. १.११६.२२
*अधेनुं दस्रा स्तर्यं१ वषक्ताम पन्वतं शयवे अश्विना गाम्। युवं शची भ र्वमदाय जायां न्यूहथुः पुरु मत्रस्य योषाम् ॥ - ऋ. १.११७.२०
*त्रिवन्धुरेण त्रिवृता रथेन त्रिचक्रेण सुवृता यातमर्वाक्। पन्वतं गा जिन्वतमर्वतोv नो वर्धयतमश्विना वीरमस्मे ॥ - ऋ. १.११८.२
*युवं रेभं परिषूतेरुरुष्यथो हिमेन घर्मं परितप्तमत्रये।युवं शयोरवसं पप्यथुर्ग व प्र दीर्घेण वन्दनस्तार्यायुषा ॥ - ऋ. १.११९.६
*स्तम्भीद्ध द्यां स धरुणं प्रुषायदृभुर्वाजाय द्र वणं नरो गोः। अनु स्वजां महिषश्चक्षत व्रां मेनामश्वस्य परि मातरं गोः ॥ - ऋ. १.१२१.२
*स्विध्मा यद्वन धतिरपस्यात् सूरो अध्वरे परि रोधना गोः। यद्ध प्रभा स कृत्व्याँ अनु द्यूनन र्वशे पश्विषे तुराय ॥ - ऋ. १.१२१.७

*अष्टा मह्नो दिव आदो हरी इह द्युम्नासाहम भ योधान उत्सम्। हरिं यत् ते मन्दिनं दुक्षन् वृधे गोरभसमद्रि भर्वाताप्यम् ॥ - ऋ. १.१२१.८

*त्वमायसं प्रति वर्तयो गोर्दिवो अश्मानमुपनीतमृभ्वा। कुत्साय यत्र पुरुहूत वन्वञ्छुष्णमनन्तैः परिया स वधैः ॥ - ऋ. १.१२१.९

*मा सा ते अस्मत् सुमति र्वे दसद् वाजप्रमहः स मषो वरन्त। आ नो भज मघवन् गोष्वर्यो मंहिष्ठास्ते सधमादः स्याम ॥ - ऋ. १.१२१.१५

*स्तुषे सा वां वरुण मत्र रातिर्गवां शता पृक्षयामेषु पज्रे। श्रुतरथे प्रयरथे दधानाः सद्यः पु ष्टं निरुन्धानासो अग्मन् ॥ - ऋ. १.१२२.७

*अश्वावतीर्गोमती र्वेश्ववारा यतमाना रश्मि भः सूर्यस्य। परा च यन्ति पुनरा च यन्ति भद्रा नाम वहमाना उषासः ॥ - ऋ. १.१२३.१२

*पूर्वे अर्धे रजसो अप्त्यस्य गवां जनित्र्यकृत प्र केतुम्। व्यु प्रथते वतरं वरीय ओभा पृणन्ती पत्रोरुपस्था ॥ (दे. उषाः) - ऋ. १.१२४.५

*अवेयमश्वैद् युवतिः पुरस्ताद् युङ्क्ते गवामरुणानामनीकम्। व नूनमुच्छादसति प्र केतुर्गृहंगृहमुप तिष्ठाते अग्निः ॥ - ऋ. १.१२४.११

*शतं राज्ञो नाधमानस्य निष्काञ् छतमश्वान् प्रयतान् त्सद्य आदम्। शतं कक्षीवाँ असुरस्य गोनां दि व श्रवोऽजरमा ततान ॥ - ऋ. १.१२६.२

*उप मा श्यावाः स्वनयेन दत्ता वधूमन्तो दश रथासो अस्थुः। ष ष्टः सहस्रमनु गव्यमागात् सनत् कक्षीवाँ अ भ पत्वे अह्नाम् ॥ - ऋ. १.१२६.३

*पूर्वामनु प्रयतिमा ददे वस्त्रीन् युक्ताँ अष्टावरिधायसो गाः। सुबन्धवो ये वश्या इव व्रा अनस्वन्तः श्रव ऐषन्त पज्राः ॥ - ऋ. १.१२६.५

*अ वन्दद् दिवो निहितं गुहा नि धं वेर्न गर्भं परिवीतमश्मन्यनन्ते अन्तरश्मनि। व्रजं वज्री गवा मव सषासन्नङ् गरस्तमः। अपावृणोदिष इन्द्रः परीवृता द्वार इषः परीवृताः ॥ - ऋ.१.१३०.३

* व त्वा ततस्रे मथुना अवस्यवो व्रजस्य साता गव्यस्य निःसृजः सक्षन्त इन्द्र निःसृजः। यद् गव्यन्ता द्वा जना स्व१र्यन्ता समूह स। आ वष्करिक्रद् वृषणं सचाभुवं वज्र मन्द्र सचाभुवम् ॥ - ऋ. १.१३१.३

*तत् तु प्रयः प्रत्नथा शुशुक्वनं यस्मिन् यज्ञे वारमकृण्वत क्षयमृतस्य वार स क्षयम्। व तद् वोचेरध द्विताऽन्तः पश्यन्ति रश्मि भः। स घा वदे अन्विन्द्रो गवेषणो बन्धु क्षद्भ्यो गवेषणः ॥ - ऋ. १.१३२.३

*मन्दन्तु त्वा मन्दिनो वाय वन्दवो ऽस्मत् क्राणासः सुकृता अ भद्यवो गो भः क्राणा अ भद्यवः। यद्ध क्राणा इरध्यै दक्षं सचन्त ऊतयः। सध्रीचीना नियुतो दावने धय उप ब्रुवत ईं धयः ॥ - ऋ. १.१३४.२

*अत्राह तद् वहेथे मध्व आहुतिं यमश्वत्थमुपतिष्ठन्त जायवो ऽस्मे ते सन्तु जायवः। साकं गावः सुवते पच्यते यवो न ते वाय उप दस्यन्ति धेनवो नाप दस्यन्ति धेनवः ॥ - ऋ. १.१३५.८

*सुषुमा यातमद्रि भर्गोश्रीता मत्सरा इमे सोमासो मत्सरा इमे। आ राजाना दि वस्पृशा ऽस्मत्रा गन्तमुप नः। इमे वां मत्रावरुणा गवा शरः सोमाः शुक्रा गवा शरः ॥ - ऋ. १.१३७.१

*अभी नो अग्न उक्थ मज्जुगुर्या द्यावाक्षामा सन्धवश्च स्वगूर्ताः। गव्यं यव्यं यन्तो दीर्घाहेषं वरमरुण्यो वरन्त ॥ - ऋ. १.१४०.१३

* मत्रं न यं शम्या गोषु गव्यवः स्वाध्यो वदथे अप्सु जीजनन्। अरेजेतां रोदसी पाजसा गरा प्रति प्रयं यजतं जनुषामवः ॥ - ऋ. १.१५१.१

*प्र सा क्षतिरसुर या महि प्रय ऋतावानावृतमा घोषथो बृहत्। युवं दिवो बृहतो दक्षमाभुवं गां न धुर्युप युञ्जाथे अपः ॥ - ऋ. १.१५१.४

*युवां यज्ञैः प्रथमा गो भरञ्जत ऋतावाना मनसो न प्रयु क्तषु। भरन्ति वां मन्मना संयता गरो ऽदृप्यता मनसा रेवदाशाथे ॥ - ऋ. १.१५१.८

*उत वां वक्षु मद्यास्वन्धो गाव आपश्च पीपयन्त देवीः। उतो नो अस्य पूर्व्यः पतिर्दन् वीतं पातं पयस उ स्रयायाः ॥ - ऋ. १.१५३.४

*ता वां वास्तून्युश्म स गमध्यै यत्र गावो भूरिशृङ्गा अयासः। अत्राह तदुरुगायस्य वृष्णः परमं पदमव भाति भूरि ॥ - ऋ. १.१५४.६

*को वां दाशत् सुमतये चदस्यै वसू यद्धेथे नमसा पदे गोः। जिगृतमस्मे रेवतीः पुरंधीः कामप्रेणेव मनसा चरन्ता ॥ - ऋ. १.१५८.२

*निश्चर्मणो गामरिणीत धीति भर्या जरन्ता युवशा ताकृणोतन। सौधन्वना अश्वादश्वमतक्षत युक्त्वा रथमुप देवाँ अयातन ॥ - ऋ. १.१६१.७

*श्रोणामेकं उदकं गामवाजति मांसमेकः पंशति सूनयाभृतम्। आ निम्रुचः शकृदेको अपाभरत् कं स्वित् पुत्रेभ्यः पतरा उपावतुः ॥ - ऋ. १.१६१.१०
*अत्रा ते रूपमुत्तममपश्यं जिगीषमाण मष आ पदे गोः। यदा ते मर्तो अनु भोगमानळादिद् ग्र सष्ठ ओषधीरजीगः ॥ - ऋ. १.१६३.७
*अनु त्वा रथो अनु मर्यो अर्वन्ननु गावोऽनु भगः कनीनाम्। अनु व्रातासस्तव सख्यमीयुरनु देवा म ममरे वीर्यं ते ॥ - ऋ. १.१६३.८
*इमं रथम ध ये सप्त तस्थुः सप्तचक्रं सप्त वहन्त्यश्वाः। सप्त स्वसारो अ भ सं नवन्ते यत्र गवां निहिता सप्त नाम ॥ - ऋ. १.१६४.३
*इह ब्रवीतु य इदमङ्ग वेदास्य वामस्य निहितं पदं वेः। शीर्ष्णः क्षीरं दुह्रते गावो अस्य व व्रं वसाना उदकं पदापुः ॥ - ऋ. १.१६४.७
*युक्ता मातासीद् धुरि द क्षणाया अतिष्ठद् गर्भो वृजनीष्वन्तः। अमीमेद् वत्सो अनु गामपश्यद्विश्वरूप्यं त्रिषु योजनेषु ॥ - ऋ. १.१६४.९
*अवः परेण पर एनावरेण पदा वत्सं बिभ्रती गौरुदस्थात्। सा कद्रीची कं स्विदर्धं परागात् क्व स्वित् सूते नहि यूथे अन्तः ॥ - ऋ. १.१६४.१७
*उप ह्वये सुदुघां धेनुमेतां सुहस्तो गोधुगुत दोहदेनाम्। श्रेष्ठं सवं स वता सा वषन्नो ऽभीद्धो घर्मस्तदु षु प्र वोचम् ॥ - ऋ. १.१६४.२६
*गौरमीमेदनु वत्सं मषन्तं मूर्धानं हिङ्ङकृणोन्मातवा उ। सृक्काणं घर्मम भ वावशाना ममाति मायुं पयते पयो भः ॥ - ऋ. १.१६४.२८
*अयं स शङ्क्ते येन गौरभीवृता ममाति मायुं ध्वसनाव ध श्रता। सा च त्त भर्नि हि चकार मर्त्यं वद्युद् भवन्ती प्रति व व|मौहत ॥ - ऋ. १.१६४.२९
*वव्रासो न ये स्वजाः स्वतवस इषं स्वर भजायन्त धूतयः। सह स्रयासो अपां नोर्मय आसा गावो वन्द्यासो नोक्षणः ॥ - ऋ. १.१६८.२
*त्वं मानेभ्य इन्द्र वश्वजन्या रदा मरुद्भिः शुरुधो गोअग्राः। स्तवाने भः स्तवसे देव देवै र्वद्यामेषं वृजनं जीरदानुम् ॥ - ऋ. १.१६९.८
*गायत् साम नभन्यं१ यथा वेरर्चाम तद् वावृधानं स्वर्वत्। गावो धेनवो बर्हिष्यदब्धा आ यत् सद्मानं दिव्यं ववासान् ॥ - ऋ. १.१७३.१
*नक्षद्धोता परि सद्म मता यन् भरद् गर्भमा शरदः पृ थव्याः। क्रन्ददश्वो नयमानो रुवद् गौरन्तर्दूतोv न रोदसी चरद् वाक् ॥ - ऋ. १.१७३.३

*एवा हि ते शं सवना समुद्र आपो यत् त आसु मदन्ति देवीः। वश्चा ते अनु जोष्या भूद् गौः सूरींश्चिद् यदि धषा वे ष जनान् ॥ - ऋ. १.१७३.८
*युवं पय उ स्रयायामधत्तं पक्वमामायामव पूर्व्यं गोः। अन्तर्यद् वनिनो वामृतप्सू ह्वारो न शु चर्यजते ह वष्मान् ॥ - ऋ. १.१८०.३
*आ वां दानाय ववृतीय दस्रा गोरोहेण तौग्र्यो न जि व|ः। अपः क्षोणी सचते माहिना वां जूर्णो वामक्षुरंहसो यजत्रा ॥ - ऋ. १.१८०.५
*उत स्या वां रुशतो वप्ससो गीस्त्रिबर्हि ष सद स पन्वते नृन्। वृषा वां मेघो वृषणा पीपाय गोर्न सेके मनुषो दशस्यन् ॥ - ऋ. १.१८१.८
*उत न ईं मतयोऽश्वयोगाः शशुं न गावस्तरुणं रिहन्ति। तमीं गरो जनयो न पत्नीः सुर भष्टमं नरां नसन्त ॥ - ऋ. १.१८६.७
*यत् ते सोम गवा शरो यवा शरो भजामहे। वातापे पीव इद् भव ॥ - ऋ. १.१८७.३
*तं त्वा वयं पतो वचो भर्गावो न हव्या सुषूदिम। देवेभ्यस्त्वा सधमादमस्मभ्यं त्वा सधमादम् ॥ - ऋ. १.१८७.११
*एवा महस्तु वजातस्तु वष्मान् बृहस्पतिर्वृषभो धायि देवः। स नः स्तुतो वीरवद् धातु गोमद् वद्यामेषं वृजनं जीरदानुम् ॥ - ऋ. १.१९०.८
*नि गावो गोष्ठे असदन् नि मृगासो अ वक्षत। नि केतवो जनानां न्य१दृष्टा अ लप्सत ॥ - ऋ. १.१९१.४
*ये स्तोतृभ्यो गोअग्रामश्वपेशसमग्ने रातिमुपसृजन्ति सूरयः। अस्माञ्च तांश्च प्र हि ने ष वस्य आ बृहद् वदेम वदथे सुवीराः ॥ - ऋ. २.१.१६, २.२.१३
*यो हत्वाहिमरिणात् सप्त सन्धून् यो गा उदाजदपधा वलस्य। यो अश्मनोरन्तरग्निं जजान संवृक् समत्सु स जनास इन्द्रः ॥ - ऋ. २.१२.३
*यस्याश्वासः प्रदि श यस्य गावो यस्य ग्रामा यस्य वश्वे रथासः। यः सूर्यं य उषसं जजान यो अपां नेता स जनास इन्द्रः ॥ - ऋ. २.१२.७
*अध्वर्यवो यो दृभीकं जघान यो गा उदाजदप हि वलं वः। तस्मा एतमन्तरिक्षे न वात मन्द्रं सोमैरोर्णुत जूर्न वस्त्रैः ॥ - ऋ. २.१४.३
*अध्वर्यवः पयसोधर्यथा गोः सोमे भरीं पृणता भोज मन्द्रम्। वेदाहमस्य निभृतं म एतद् दित्सन्तं भूयो यजतश्चिकेत ॥ - ऋ. २.१४.१०

*स प्रवोळ्हन् परिगत्या दभीते र्वेश्मधागायुध मद्धे अग्नौ। सं गो भरश्वैरसृजद् रथे भः सोमस्य ता मद इन्द्रश्चकार ॥ - ऋ. २.१५.४
*स माहिन इन्द्रो अर्णो अपां प्रेरयदहिहाच्छा समुद्रम्। अजनयत् सूर्यं वदद् गा अक्तुनाह्नां वयुनानि साधत् ॥ - ऋ. २.१९.३
* वश्वजिते धनजिते स्वर्जिते सत्राजिते नृजित उर्वराजिते। अश्वजिते गोजिते अब्जिते भरेन्द्राय सोमं यजताय हर्यतम् ॥ - ऋ. २.२१.१
*यज्ञेन गातुमप्सुरो व वद्रिरे धयो हिन्वाना उ शजो मनी षणः। अ भस्वरा निषदा गा अवस्यव इन्द्रे हिन्वाना द्र वणान्याशत ॥ - ऋ. २.२१.५
*तव श्रये व्यजिहीत पर्वतो गवां गोत्रमुदसृजो यदङ् गरः। इन्द्रेण युजा तमसा परीवृतं बृहस्पते निरपामौब्जो अर्णवम् ॥ - ऋ. २.२३.१८
*तद् देवानां देवतमाय कर्त्वमश्रथ्नन् दृळ्हाव्रदन्त वी ळता। उद् गा आजद भनद् ब्रह्मणा वलमगूहत् तमो व्यचक्षयत् स्वः ॥ - ऋ. २.२४.३
*ब्रह्मणस्पतेरभवद् यथावशं सत्यो मन्युर्महि कर्मा करिष्यतः। यो गा उदाजत् स दिवे व चाभजन् महीव रीतिः शवसासरत् पृथक् ॥ - ऋ. २.२४.१४
*वीरे भर्वीरान् वनवद् वनुष्यतो गोभी रयिं पप्रथद् बोधति त्मना। तोकं च तस्य तनयं च वर्धतेv यंयं युजं कृणुते ब्रह्मणस्पतिः ॥ - ऋ. २.२५.२
*तस्मा अर्षन्ति दिव्या असश्चतः स सत्व भः प्रथमो गोषु गच्छति। अनिभृष्टत व षर्हन्त्योजसा यंयं युजं कृणुते ब्रह्मणस्पतिः ॥ - ऋ. २.२५.४
*तव व्रते सुभगासः स्याम स्वाध्यो वरुण तुष्टुवांसः। उपायन उषसां गोमतीनामग्नयो न जरमाणा अनु द्यून् ॥ - ऋ. २.२८.२
*अव क्षप दिवो अश्मानमुच्चा येन शत्रुं मन्दसानो निजूर्वाः। तोकस्य सातौ तनयस्य भूरेरस्माँ अर्धं कृणुतादिन्द्र गोनाम् ॥ - ऋ. २.३०.५
*न मा तमन्न श्रमन्नोत तन्द्रन्न वोचाम मा सुनोतेति सोमम्। यो मे पृणाद् यो ददद् यो निबोधाद् यो मा सुन्वन्तमुप गो भरायत् ॥ - ऋ. २.३०.७
*धारावरा मरुतो धृष्ण्वोजसो मृगा न भीमास्त वषी भर र्चनः। अग्नयो न शुशुचाना ऋजी षणो भृ मं धमन्तो अप गा अवृण्वत ॥ - ऋ. २.३४.१
*ते दशग्वाः प्रथमा यज्ञमूहिरे ते नो हिन्वन्तूषसो व्यु ष्टषु। उषा न रामीररुणैरपोर्णुते महो ज्योतिषा शुचता गोअर्णसा ॥ - ऋ. २.३४.१२

*शुक्रस्याद्य गवा शर इन्द्रवायू नियुत्वतः। आ यातं पबतं नरा ॥ - ऋ. २.४१.३
*गोमदू षु नासत्या ऽश्वावद् यातमश्विना। वर्ती रुद्रा नृपाय्यम् ॥ - ऋ. २.४१.७
*इळामग्ने पुरुदंसं सनिं गोः शश्वत्तमं हवमानाय साध। स्यान्नः सूनुस्तनयो वजावा ऽग्ने सा ते सुमतिर्भूत्वस्मे ॥ - ऋ. ३.१.२३, ३.५.११, ३.६.११, ३.७.११, ३.१५.७, ३.२२.५, ३.२३.५,
*दिवक्षसो धेनवो वृष्णो अश्वा देवीरा तस्थौ मधुमद् वहन्तीः। ऋतस्य त्वा सद स क्षेमयन्तं पर्येका चरति वर्तनिं गौः ॥ - ऋ. ३.७.२
*अयमग्निः सुवीर्यस्येशे महः सौभगस्य। राय ईशे स्वपत्यस्य गोमत ईशे वृत्रहथानाम् ॥ - ऋ. ३.१६.१
*अलातृणो वल इन्द्र व्रजो गोः पुरा हन्तोर्भयमानो व्यार। सुगान् पथो अकृणोन्निरजे गाः प्रावन् वाणीः पुरुहूतं धमन्तीः ॥ - ऋ. ३.३०.१०
*महि ज्योतिर्निहितं वक्षणास्वामा पक्वं चरति बिभ्रती गौः। वश्वं स्वाद्म संभृतमु स्रयायां यत् सी मन्द्रो अदधाद् भोजनाय ॥ - ऋ. ३.३०.१४
*इमं कामं मन्दया गो भरश्वैश्चन्द्रवता राधसा पप्रथश्च। स्वर्यवो मति भस्तुभ्यं वप्रा इन्द्राय वाहः कु शकासो अक्रन् ॥ - ऋ. ३.३०.२०
*आ नो गोत्रा दर्दृहि गोपते गाः समस्मभ्यं सनयो यन्तु वाजाः। दिवक्षा अ स वृषभ सत्यशुष्मो ऽस्मभ्यं सु मघवन् बो ध गोदाः ॥ - ऋ. ३.३०.२१
*अ भ जैत्रीरसचन्त स्पृधानं महि ज्योतिस्तमसो निरजानन्। तं जानतीः प्रत्युदायन्नुषासः पतिर्गवामभवदेक इन्द्रः ॥ - ऋ. ३.३१.४
*सतःसतः प्रतिमानं पुरोभू र्वश्वा वेद जनिमा हन्ति शुष्णम्। प्र णो दिवः पदवीर्गव्युरर्चन् त्सखा सखींरमुञ्चन्निरवद्यात् ॥ - ऋ. ३.३१.८
*नि गव्यता मनसा सेदुरर्कैः कृण्वानासो अमृतत्वाय गातुम्। इदं चन्नु सदनं भूर्येषां येन मासाँ अ सषासन्नृतेन ॥ - ऋ. ३.३१.९
*संपश्यमाना अमदन्न भ स्वं पयः प्रत्नस्य रेतसो दुघानाः। व रोदसी अतपद् घोष एषां जाते निःष्ठामदधुर्गोषु वीरान् ॥ - ऋ. ३.३१.१०
*स जाते भर्वृत्रहा सेदु हव्यैरुदु स्रया असृजदिन्द्रो अर्कैः। उरूच्यस्मै घृतवद् भरन्ती मधु स्वाद्म दुदुहे जेन्या गौः ॥ - ऋ. ३.३१.११
* महः पावकाः प्रतता अभूवन् त्स्वस्ति नः पपृहि पारमासाम्। इन्द्र त्वं र थरः पाहि नो रिषो मक्षूमक्षू कृणुहि गोजितो नः ॥ - ऋ. ३.३१.२०

*अदेदिष्ट वृत्रहा गोपतिर्गा अन्तः कृष्णाf अरुषैर्धाम भर्गात्। प्र सूनृता दिशमान ऋतेन दुरश्च वश्वा अवृणोदप स्वाः ॥ - ऋ. ३.३१.२१
*गवा शरं मन्थिन मन्द्र शुक्रं पबा सोमं ररिमा ते मदाय। ब्रह्मकृता मारुतेना गणेन सजोषा रुद्रैस्तृपदा वृषस्व ॥ - ऋ. ३.३२.२
*न त्वा गभीरः पुरुहूत सन्धुर्नाद्रयः परि षन्तो वरन्त। इत्था स खभ्य इ षतो यदिन्द्राऽऽदृळ्हं चदरुजो गव्यमूर्वम् ॥ - ऋ. ३.३२.१६
*प्र पर्वतानामुशती उपस्थादश्वे इव व षते हासमाने। गावेव शुभ्रे मातरा रिहाणे वपाट्छुतुद्री पयसा जवेते ॥ - ऋ. ३.३३.१
*यदङ्ग त्वा भरताः संतरेयुर्गव्यम् ग्राम इ षत इन्द्रजूतः। अर्षादह प्रसवः सर्गतक्त आ वो वृणे सुमतिं य ज्ञयानाम् ॥ - ऋ. ३.३३.११
*अतारिषुर्भरता गव्यवः समभक्त वप्रः सुमतिं नदीनाम्। प्र पन्वध्व मषयन्तीः सुराधा आ वक्षणाः पृणध्वं यात शीभम् ॥ - ऋ. ३.३३.१२
*ससानात्याँ उत सूर्यं ससानेन्द्रः ससान पुरुभोजसं गाम्। हिरण्ययमुत भोगं ससान हत्वी दस्यून् प्रार्यं वर्णमावत्॥ - ऋ. ३.३४.९
*इमं नरः पर्वतास्तुभ्यमापः स मन्द्र गो भर्मधुमन्तमक्रन्। तस्यागत्या सुमना ऋष्व पाहि प्रजानन् वद्वान् पथ्या३ अनु स्वाः ॥ - ऋ. ३.३५.८
*महाँ उग्रो वावृधे वीर्याय समाचक्रे वृषभः काव्येन। इन्द्रो भगो वाजदा अस्य गावः प्र जायन्ते द क्षणा अस्य पूर्वीः ॥ - ऋ. ३.३६.५
*तदिन्न्वस्य वृषभस्य धेनोरा नाम भर्म मरे सक्म्यं गोः। अन्यदन्यदसुर्य१ वसाना नि मायिनो म मरे रूपमस्मिन् ॥ - ऋ. ३.३८.७
*न करेषां निन्दिता मर्त्येषु ये अस्माकं पतरो गोषु योधाः। इन्द्र एषां दृंहिता माहिनावानुद् गोत्रा ण ससृजे दंसनावान् ॥ - ऋ. ३.३९.४
*सखा ह यत्र स ख भर्नवग्वैर भज्वा सत्व भर्गा अनुग्मन्। सत्यं तदिन्द्रो दश भर्दशग्वैः सूर्यं ववेद तम स क्षयन्तम् ॥ - ऋ. ३.३९.५
*इन्द्र मधु संभृतमु स्रयायां पद्वद् ववेद शफवन्नमे गोः। गुहा हितं गुह्यं गूळ्हमप्सु हस्ते दधे द क्षणे द क्षणावान् ॥ - ऋ. ३.३९.६
*उप नः सुतमा गहि सोम मन्द्र गवा शरम्। हरिभ्यां यस्ते अस्मयुः ॥ - ऋ. ३.४२.१
*इम मन्द्र गवा शरं यवा शरं च नः पब। आगत्या वृष भः सुतम् ॥ - ऋ. ३.४२.७

*इन्द्रो हर्यन्तमर्जुनं वज्रं शुक्रैरभीवृतम्। अपावृणोद्धरि भरद्रि भः सुतमुद् गा हरि भराजत ॥ - ऋ. ३.४४.५
*गम्भीराँ उदधींरिव क्रतुं पुष्य स गा इव। प्र सुगोपा यवसं धेनवो यथा ह्रदं कुल्या इवाशत ॥ - ऋ. ३.४५.३
*ये त्वाहिहत्ये मघवन्नवर्धन् ये शाम्बरे हरिवो ये ग वष्टौ। ये त्वा नूनमनुमदन्ति वप्राः पबेन्द्र सोमं सगणो मरुद्भिः ॥ - ऋ. ३.४७.४
*गो भ र्म मक्षुं द धरे सुपार मन्द्रं ज्यैष्ठ्याय धायसे गृणानाः। मन्दानः सोमं प पवाँ ऋजी षन् त्समस्मभ्यं पुरुधा गा इषण्य ॥ - ऋ. ३.५०.३
*इमं कामं मन्दया गो भरश्वैश्चन्द्रवता राधसा पप्रथश्च। स्वर्यवो मति भस्तुभ्यं वप्रा इन्द्राय वाहः कु शकासो अक्रन् ॥ - ऋ. ३.५०.४
* कं ते कृण्वन्ति कीकटेषु गावो ना शरं दुह्रे न तपन्ति घर्मम्। आ नो भर प्रमगन्दस्य वेदो नैचाशाखं मघवन् रन्धया नः ॥ - ऋ. ३.५३.१४
*स्थिरौ गावौ भवतां वीळुरक्षो मेषा व वर्हि मा युगं व शारि। इन्द्रः पातल्ये ददतां शरीतोररिष्टनेमे अ भ नः सचस्व ॥ - ऋ. ३.५३.१७
*उषसः पूर्वा अध यद् व्यूषुर्महद् व जज्ञे अक्षरं पदे गोः। व्रता देवानामुप नु प्रभूषन् महद् देवानामसुरत्वमेकम् ॥ - ऋ. ३.५५.१
*शूरस्येव युध्यतो अन्तमस्य प्रतीचीनं ददृशे वश्वमायत्। अन्तर्मतिश्चरति निष्षिधं गोर्महद् देवानामसुरत्वमेकम् ॥ - ऋ. ३.५५.८
*षड् भाराँ एको अचरन् बिभर्त्यृतं व र्षष्ठमुप गाव आगुः। तिस्रो महीरुपरास्तस्थुरत्या गुहा द्वे निहिते दर्श्येका ॥ - ऋ. ३.५६.२
*आ मन्येथामा गतं कच्चिदेवै र्वश्वे जनासो अश्विना हवन्ते। इमा हि वां गोऋजीका मधूनि प्र मत्रासो न ददुरुस्रो अग्रे ॥ - ऋ. ३.५८.४
*या भः शची भश्चमसाँ अ पंशत यया धया गामरिणीत चर्मणः। येन हरी मनसा निरतक्षत तेन देवत्वमृभवः समानश ॥ - ऋ. ३.६०.२
*आ नो मत्रावरुणा घृतैर्गव्यूतिमुक्षतम्। मध्वा रजां स सुक्रतू ॥ - ऋ. ३.६२.१६
*ते गव्यता मनसा दृध्रमुब्धं गा येमानं परि षन्तमद्रिम्। दृळ्हं नरो वचसा दैव्येन व्रजं गोमन्तमु शजो व वव्रुः ॥ - ऋ. ४.१.१५

*ते मन्वत प्रथमं नाम धेनोस्त्रिः सप्त मातुः परमा ण वन्दन्। तज्जानतीरभ्यनूषत व्रा आ वर्भुवदरुणीर्यशसा गोः ॥ - ऋ. ४.१.१६
*अच्छा वोचेय शुशुचानमग्निं होतारं वश्वभरसं यजिष्ठम्। शुच्यूधो अतृणन्न गवामन्धो न पूतं परि षक्तमंशोः ॥ - ऋ. ४.१.१९
*गोमाँ अग्नेऽ वमाँ अश्वी यज्ञो नृवत्सखा सद मदप्रमृष्यः। इळावाँ एषो असुर प्रजावान् दीर्घो रयिः पृथुबुध्नः सभावान् ॥ - ऋ. ४.२.५
*सुकर्माणः सुरुचो देवयन्तो ऽयो न देवा जनिमा धमन्तः। शुचन्तो अग्निं ववृधन्त इन्द्रमूर्वं गव्यं परिषदन्तो अग्मन् ॥ - ऋ. ४.२.१७
*ऋतेन ऋतं नियतमीळ आ गोरामा सचा मधुमत् पक्वमग्ने। कृष्णा सती रुशता धा सनैषा जामर्येण पयसा पीपाय ॥ - ऋ.४.३.९
*ऋतेनाद्रिं व्यसन् भदन्तः समङ् गरसो नवन्त गो भः। शुनं नरः परि षदन्नुषासमा वः स्वरभवज्जाते अग्नौ ॥ - ऋ. ४.३.११
*साम द्विबर्हा महि तिग्मभृ ष्टः सहस्ररेता वृषभस्तु वष्मान्। पदं न गोरपगूळ्हं व वद्वानग्निर्मह्यं प्रेदु वोचन्मनीषाम् ॥ - ऋ. ४.५.३
*इदमु त्यन्महि महामनीकं यदु स्रया सचत पूर्व्यं गौः। ऋतस्य पदे अ ध दीद्यानं गुहा रघुष्यद्रघुयद्विवेद ॥ - ऋ. ४.५.९
*अध द्युतानः पत्रोः सचासा ऽमनुत गुह्यं चारु पृश्नेः। मातुष्पदे परमे अन्ति षद् गोर्वृष्णः शो चषः प्रयतस्य जिह्वा ॥ - ऋ. ४.५.१०
*ऊर्ध्वं भानुं स वता देवो अश्रेद् द्रप्सं द वध्वद् ग वषो न सत्वा। अनु व्रतं वरुणो यन्ति मत्रो यत् सूर्यं दिव्यारोहयन्ति ॥ - ऋ. ४.१३.२
* वश्वानि शक्रो नर्या ण वद्वानपो रिरेच स ख भर्निकामैः। अश्मानं चद् ये बि भदुर्वचो भर्व्रजं गोमन्तमु शजो व वव्रुः ॥ - ऋ. ४.१६.६
*अपो यदद्रिं पुरुहूत दर्दरा वर्भुवत्सरमा पूर्व्यं ते। स नो नेता वाजमा द र्ष भूरि गोत्रा रुजन्नङ् गरो भर्गृणानः ॥ - ऋ. ४.१६.८
*अच्छा क वं नृमणो गा अ भष्टौ स्वर्षातो मघवन्नाधमानम्। ऊति भस्त मषणो द्युम्नहूतौ नि मायावानब्रह्मा दस्युरर्त ॥ - ऋ. ४.१६.९
*अयं शृण्वे अध जयन्नुतघ्नन्नयमुत प्र कृणुते युधा गाः। यदा सत्यं कृणुते मन्यु मन्द्रो वश्वं दृळ्हं भयत एजदस्मात् ॥ - ऋ. ४.१७.१०

*स मन्द्रो गा अजयत् सं हिरण्या समश्विया मघवा यो ह पूर्वीः। ए भर्नृ भर्नृतमो अस्य शाकै रायो वभक्ता संभरश्च वस्वः ॥ - ऋ. ४.१७.११
*गव्यन्त इन्द्रं सख्याय वप्रा अश्वायन्तो वृषणं वाजयन्तः। जनीयन्तो जनिदाम क्षतोतिमा च्यावयामोऽवते न कोशम् ॥ - ऋ. ४.१६.१६
*ईक्षे रायः क्षयस्य चर्षणीनामुत व्रजमपवर्ता स गोनाम्। शक्षानरः स मथेषु प्रहावान् वस्वो रा शम भनेता स भूरिम् ॥ - ऋ. ४.२०.८
*स्थूरस्य रायो बृहतो य ईशे तमु ष्टवाम वदथेष्विन्द्रम्। यो वायुना जयति गोमतीषु प्र धृष्णुया नयति वस्यो अच्छ ॥ - ऋ. ४.२१.४
* वश्वा रोधां स प्रवतश्च पूर्वीद्यौrर्ऋष्वाज्जनिमन् रेजत क्षाः। आ मातरा भरति शुष्म्या गोर्नृवत्परिज्मन् नोनुवन्त वाताः ॥ - ऋ. ४.२२.४
* पपीळे अंशुर्मद्यो न सन्धुरा त्वा शमी शशमानस्य श क्तः। अस्मद्र्यक् शुशुचानस्य यम्या आशुर्न रश्मिं तुव्योजसं गोः ॥ - ऋ. ४.२२.८
*अस्माक मत् सु शृणुहि त्व मन्द्राऽस्मभ्यं चत्राँ उप माहि वाजान्। अस्मभ्यं वश्वा इषणः पुरंधीरस्माकं सु मघवन् बो ध गोदाः ॥ - ऋ. ४.२२.१०
* कमादमत्रं सख्यं स खभ्यः कदा नु ते भ्रात्रं प्र ब्रवाम। श्रये सुदृशो वपुरस्य सर्गाः स्व१र्ण चत्रतम मष आ गोः ॥ - ऋ. ४.२३.६
*ऋतस्य दृळ्हा धरुणानि सन्ति पुरू ण चन्द्रा वपुषे वपूं ष। ऋतेन दीर्घ मषणन्त पृक्ष ऋतेन गाव ऋतमा ववेशुः ॥ - ऋ. ४.२३.९
*का सुष्टुतिः शवसः सूनु मन्द्रमर्वाचीनं राधस आ ववर्तत्। ददिर्हि वीरो गृणते वसूनि स गोपतिर्निष्षिधां नो जनासः ॥ - ऋ. ४.२४.१
*अध श्वेतं कलशं गो भरक्तमा पप्यानं मघवा शुक्रमन्धः। अध्वर्यु भः प्रयतं मध्वो अग्र मन्द्रो मदाय प्रति धत् पबध्यै शूरो मदाय प्रति धत् पबध्यै ॥ - ऋ. ४.२७.५
*एवा सत्यं मघवाना युवं तदिन्द्रश्च सोमोर्वमश्व्यं गोः। आदर्दृतम पहितान्यश्ना रिरिचथुः क्षाश्चित् ततृदाना ॥ - ऋ. ४.२८.५
*स क्षेदुता स वृत्रहन् त्समान इन्द्र गोपतिः। यस्ता वश्वानि चच्युषे ॥ - ऋ. ४.३०.२२
*अस्मभ्यं ताँ अपा वृ ध व्रजाँ अस्तेव गोमतः। नवा भरिन्द्रोति भः ॥ - ऋ. ४.३१.१३
*अस्माकं धृष्णुया रथो द्युमाँ इन्द्रानपच्युतः। गव्युरश्वयुरीयते ॥ - ऋ. ४.३१.१४
*भूयामो षु त्वावतः सखाय इन्द्र गोमतः। युजो वाजाय घृष्वये ॥ - ऋ. ४.३२.६

*त्वं ह्येक ई शष इन्द्र वाजस्य गोमतः। स नो यन्धि मही मषम् ॥ - ऋ. ४.३२.७
*सहस्रा ते शता वयं गवामा च्यावयाम स। अस्मत्रा राध एतु ते ॥ - ऋ. ४.३२.१८
*प्र ते बभ्रू वचक्षण शंसा म गोषणो नपात्। माभ्यां गा अनु शश्रथः ॥ - ऋ. ४.३२.२२
*यत् संवत्समृभवो गामरक्षन् यत् संवत्समृभवो मा अ पंशन्। यत् संवत्समभरन् भासो अस्यास्ता भः शमी भरमृतत्वामाशुः ॥ - ऋ. ४.३३.४
*ये गोमन्तं वाजवन्तं सुवीरं रयिं धत्थ वसुमन्तं पुरुक्षुम्। ते अग्रेपा ऋभवो मन्दसाना अस्मे धत्त ये च रातिं गृणन्ति ॥ - ऋ. ४.३४.१०
*एकं व चक्र चमसं चतुर्वयं निश्चर्मणो गामरिणीत धीति भः। अथा देवेष्वमृतत्वमानश श्रुष्टी वाजा ऋभवस्तद् व उक्थ्यम् ॥ - ऋ. ४.३६.४
*यः स्मारुन्धानो गध्या समत्सु सनुतरश्चरति गोषु गच्छन्। आ वर्ऋजीको वदथा नि चक्यत् तिरो अरतिं पर्याप आयोः ॥ - ऋ. ४.३८.४
*सत्वा भरिषो ग वषो दुवन्यसच्छ्रवस्यादिष उषसस्तुरण्यसत्। सत्यो द्रवो द्रवरः पतङ्गरो द धक्रावेषमूर्जं स्वर्जनत् ॥ - ऋ. ४.४०.२
*हंसः शु चषद् वसुरन्तरिक्षसद्धोता वेदिषदति थर्दुरोणसत्। नृषद् वरसद्तसद् व्योमसदब्जा गोजा ऋतजा अद्रिजा ऋतम् ॥ - ऋ. ४.४०.५
*इन्द्रा युवं वरुणा भूतमस्या धयः प्रेतारा वृषभेव धेनोः। सा नो दुहीयद्यवसेव गत्वी सहस्रधारा पयसा मही गौः ॥ - ऋ. ४.४१.५
*युवा मद्ध्यवसे पूर्व्याय परि प्रभूती ग वषः स्वापी। वृणीमहे सख्याय प्रयाय शूरा मंहिष्ठा पतरेव शंभू ॥ - ऋ. ४.४१.७
*ता वां धयोऽवसे वाजयन्तीराजिं न जग्मुर्युवयूः सुदानू। श्रये न गाव उप सोममस्थुरिन्द्रं गरो वरुणं मे मनीषाः ॥ - ऋ. ४.४१.८
*राया वयं ससवांसो मदेम हव्येन देवा यवसेन गावः। तां धेनु मन्द्रावरुणा युवं नो वश्वाहा धत्तमनपस्फुरन्तीम् ॥ - ऋ. ४.४२.१०
*तं वां रथं वयमद्या हुवेम पृथुज्रयमश्विना संगतिं गोः। यः सूर्यां वहति वन्धुरायु र्गर्वाहसं पुरुतमं वसूयुम् ॥ - ऋ. ४.४४.१
*ता आ चरन्ति समना पुरस्तात् समानतः समना पप्रथानाः। ऋतस्य देवीः सदसो बुधाना गवां न सर्गा उषसो जरन्ते ॥ - ऋ. ४.५१.८

*अश्वेव चत्रारुषी माता गवामृतावरी। सखाभूदश्विनोरुषाः ॥ उत सखास्यश्विनोरुत माता गवाम स। उतोषो वस्व ई शषे ॥ - ऋ. ४.५२.२-३

*प्रति भद्रा अदृक्षत गवां सर्गा न रश्मयः। ओषा अप्रा उरु ज्रयः ॥ - ऋ. ४.५२.५

*क्षेत्रस्य पतिना वयं हितेनेव जयाम स। गामश्वं पोषयित्वा स नो मृळातीदृशे ॥ - ऋ. ४.५७.१

*त्रिधा हितं प ण भर्गुह्यमानं ग व देवासो घृतमन्व वन्दन्। इन्द्र एकं सूर्य एकं जजान वेनादेकं स्वधया निष्टतक्षुः ॥ - ऋ. ४.५८.४

*अभ्यर्षत सुष्टुतिं गव्यमाजिमस्मासु भद्रा द्र वणानि धत्त। इमं यज्ञं नयत देवता नो घृतस्य धारा मधुमत् पवन्ते ॥ - ऋ. ४.५८.१०

*यदीं गणस्य रशनामजीगः शु चरङ्क्ते शु च भर्गो भरग्निः। आद् द क्षणा युज्यते वाजयन्त्युत्तानामूर्ध्वो अधयज्जुहू भः ॥ - ऋ. ५.१.३

*अवोचाम कवये मेध्याय वचो वन्दारु वृषभाय वृष्णे। ग व ष्ठरो नमसा स्तोममग्नौ दिवीव रुक्ममुरुव्यञ्चमश्रेत् ॥ - ऋ. ५.१.१२

*के मे मर्यकं व यवन्त गो भर्न येषां गोपा अरणश्चिदास। य ईं जगृभुरव ते सृजन्त्वाजाति पश्व उप नश्चि कत्वान् ॥ - ऋ. ५.२.५

*त्वमर्यमा भव स यत् कनीनां नाम स्वधावन् गुह्यं बिभ र्ष। अञ्जन्ति मत्रं सु धतं न गो भर्यद् दंपती समनसा कृणो ष ॥ - ऋ. ५.२.२

*तव श्रये मरुतो मर्जयन्त रुद्र यत् ते जनिम चारु चत्रम्। पदं यद्विष्णोरुपमं निधायि तेन पा स गुह्यं नाम गोनाम् ॥ - ऋ. ५.३.३

*यस्मै त्वं सुकृते जातवेद उ लोकमग्ने कृणवः स्योनम्। अश्विनं स पुत्रिणं वीरवन्तं गोमन्तं रयिं नशते स्वस्ति ॥ - ऋ. ५.४.११

*तव त्ये अग्ने अर्चयो महि व्राधन्त वाजिनः। ये पत्व भः शफानां व्रजा भुरन्त गोना मषं स्तोतृभ्य आ भर ॥ - ऋ. ५.६.७

*अग्निर्जातोv अरोचत घ्नन् दस्यूञ्ज्योतिषा तमः। अ वन्दद् गा अपः स्वः ॥ - ऋ. ५.१४.४

*इत्था यथा त ऊतये सहसावन् दिवेदिवे। राय ऋताय सुक्रतो गो भः ष्याम सधमादो वीरैः स्याम सधमादः ॥ - ऋ. ५.२०.४

*तमग्ने पृतनाषहं रयिं सहस्व आ भर। त्वं हि सत्यो अद्भुतो दाता वाजस्य गोमतः ॥ - ऋ. ५.२३.२

*अनस्वन्ता सत्पतिर्मामहे मे गावा चेतिष्ठो असुरो मघोनः। त्रैवृष्णो अग्ने दश भः सहस्रैर्वैश्वानर त्र्यरुणश्चिकेत ॥ - ऋ. ५.२७.१

*यो मे शता च वंशतिं च गोनां हरी च युक्ता सुधुरा ददाति। वैश्वानर सुष्टुतो वावृधानो अग्ने यच्छ त्र्यरुणाय शर्म ॥ - ऋ. ५.२७.२

*उत ब्रह्माणो मरुतो मे अस्येन्द्रः सोमस्य सुषुतस्य पेयाः। त द्ध हव्यं मनुषे गा अ वन्ददहन्नहिं प पवाँ इन्द्रो अस्य ॥ - ऋ. ५.२९.३

*स्थिरं मनश्चकृषे जात इन्द्र वेषीदेको युधये भूयसश्चित्। अश्मानं चच्छवसा दिद्युतो व वदो गवामूर्वमु स्रयाणाम् ॥ - ऋ. ५.३०.४

* व षू मृधो जनुषा दान मन्वन्नहन् गवा मघवन् त्संचकानः। अत्रा दासस्य नमुचेः शरो यदवर्तयो मनवे गातु मच्छन् ॥ - ऋ. ५.३०.७

*समत्र गावोऽ भतोऽनवन्तेहेह वत्सै र्वयुता यदासन्। सं ता इन्द्रो असृजदस्य शाकैर्यदीं सोमासः सुषुता अमन्दन् ॥ - ऋ. ५.३०.१०

*यदीं सोमा बभ्रुधूता अमन्दन्नरोरवीद् वृषभः सादनेषु। पुरंदरः प पवाँ इन्द्रो अस्य पुनर्गवामददादु स्रयाणाम् ॥ - ऋ. ५.३०.११

*भद्र मदं रुशमा अग्ने अक्रन् गवां चत्वारि ददतः सहस्रा। ऋणंचयस्य प्रयता मघानि प्रत्यग्रभीष्म नृतमस्य नृणाम् ॥ सुपेशसं माव सृजन्त्यस्तं गवां सहस्रै रुशमासो अग्ने। तीव्रा इन्द्रमममन्दुः सुतासो ऽक्तोर्व्युष्टौ परितक्म्यायाः ॥ - ऋ. ५.३०.१२-१३

*चतुःसहस्रं गव्यस्य पश्वः प्रत्यग्रभीष्म रुशमेष्वग्ने। घर्मश्चित् तप्तः प्रवृजे य आसीदयस्मयस्तम्वादाम वप्राः ॥ - ऋ. ५.३०.१५

*पुरू यत् त इन्द्र सन्त्युक्था गवे चकर्थोर्वरासु युध्यन्। ततक्षे सूर्याय चदोक स स्वे वृषा समत्सु दासस्य नाम चत् ॥ - ऋ. ५.३३.४

*उत त्ये मा ध्वन्यस्य जुष्टा लक्ष्मण्यस्य सुरुचो यतानाः। मह्ना रायः संवरणस्य ऋषेर्व्रजं न गावः प्रयता अ प ग्मन् ॥ - ऋ. ५.३३.१०

*न पञ्च भर्दश भर्वष्ट्यारभं नासुन्वता सचते पुष्यता चन। जिनाति वेदमुया हन्ति वा धुनिरा देवयुं भजति गोमति व्रजे ॥ - ऋ. ५.३४.५

*सं यज्जनौ सुधनौ वश्वशर्धसाववेदिन्द्रो मघवा गोषु शु भ्रषु। युजं ह्य१न्यमकृत प्रवेपन्युदीं गव्यं सृजते सत्व भर्धुनिः ॥ - ऋ. ५.३४.८
*न स राजा व्यथते यस्मिन्निन्द्रस्तीव्रं सोमं पबति गोसखायम्। आ सत्वनैरजति हन्ति वृत्रं क्षेति क्षतीः सुभगो नाम पुष्यन् ॥ - ऋ. ५.३७.४
*तां वो देवाः सुमतिमूर्जयन्ती मषमश्याम वसवः शसा गोः। सा नः सुदानुर्मृळयन्ती देवी प्रति द्रवन्ती सु वताय गम्याः ॥ - ऋ. ५.४१.१८
*स मन्द्र णो मनसा ने ष गो भः सं सूरि भर्हरिवः सं स्वस्ति। सं ब्रह्मणा देवहितं यदस्ति सं देवानां सुमत्या य ज्ञयानाम् ॥ - ऋ. ५.४२.४
*तवोति भः सचमाना अरिष्टा बृहस्पते मघवानः सुवीराः। ये अश्वदा उत वा सन्ति गोदा ये वस्त्रदाः सुभगास्तेषु रायः ॥ - ऋ. ५.४२.८
* व सूर्यो अमतिं न श्रयं सादोर्वाद् गवां माता जानती गात्। धन्वर्णसो नद्य१ः सादोअर्णाः स्थूणेव सु मतो दृंहत द्यौः ॥ - ऋ. ५.४५.२
*एता धयं कृणवामा सखायो ऽप या माताँ ऋणुत व्रजं गोः। यया मनु र्व श शप्रं जिगाय यया व णग्वङ्कुरापा पुरीषम् ॥ - ऋ. ५.४५.६
*अनूनोदत्र हस्तयतो अद्रिरार्चन् येन दश मासो नवग्वाः। ऋतं यती सरमा गा अ वन्दद् वश्वानि सत्याङ् गराश्चकार ॥ - ऋ. ५.४५.७
* वश्वे अस्या व्यु ष माहिनायाः सं यद्गो भरङ् गरसो नवन्त। उत्स आसां परमे सधस्थ ऋतस्य पथा सरमा वदद् गाः ॥ - ऋ. ५.४५.८
*आ सूर्यो यातु सप्ताश्वः क्षेत्रं यदस्यो र्वया दीर्घयाथे। रघुः श्येनः पतयदन्धो अच्छा युवा क वर्दीदयद्गोषु गच्छन् ॥ - ऋ. ५.४५.९
*चत्वार ईं बिभ्रति क्षेमयन्तो दश गर्भं चरसे धापयन्ते। त्रिधातवः परमा अस्य गावो दिवश्चरन्ति परि सद्यो अन्तान् ॥ - ऋ. ५.४७.४
*प्र ये मे बन्ध्वेषे गां वोचन्त सूरयः पृश्निं वोचन्त मातरम्। अधा पतर मष्मिणं रुद्रं वोचन्त शक्वसः ॥ - ऋ. ५.५२.१६
*सप्त मे सप्त शा कन एकमेका शता ददुः। यमुनायाम ध श्रुतमुद् राधो गव्यं मृजे नि राधो अश्व्यं मृजे ॥ - ऋ. ५.५२.१७
*स्तुहि भोजान् त्स्तुवतो अस्य यामनि रणन् गावो न यवसे। यतः पूर्वाँ इव सखींरनु ह्वय गरा गृणीहि का मनः ॥ - ऋ. ५.५३.१६

*मीळ्हुष्मतीव पृ थवी पराहता मदन्त्येत्यस्मदा। ऋक्षो न वो मरुतः शमीवाँ अमो दुध्रो गौरिव भीमयुः ॥ - ऋ. ५.५६.३
*नि ये रिणन्त्योजसा वृथा गावो न दुर्धुरः। अश्मानं चत् स्वर्यं१ पर्वतं गरिं प्र च्यावयन्ति याम भः ॥ - ऋ. ५.५६.४
*उत् तिष्ठ नूनमेषां स्तोमैः समु क्षतानाम्। मरुतां पुरुतममपूर्व्यं गवां सर्ग मव ह्वये ॥ - ऋ. ५.५६.५
*गोमदश्वावद् रथवत्सुवीरं चन्द्रवद् राधो मरुतो ददा नः। प्रशस्तिं नः कृणुत रुद्रियासो भक्षीय वोऽवसो दैव्यस्य ॥ - ऋ. ५.५७.७
*गवा मव श्रयसे शृङ्गमुत्तमं सूर्यो न चक्षू रजसो वसर्जने। अत्या इव सुभ्व१श्चारवः स्थन मर्या इव श्रयसे चेतथा नरः ॥ - ऋ. ५.५९.३
*सनत् साश्व्यं पशुमुत गव्यं शतावयम्। श्यावाश्वस्तुताय या दोर्वीरायोपबर्बृहत् ॥ - ऋ. ५.६१.५
*एष क्षेति रथवीतिर्मघवा गोमतीरनु। पर्वतेष्वप श्रतः ॥ - ऋ. ५.६१.१९
*अधारयतं पृ थवीमुत द्यां मत्रराजाना वरुणा महो भः। वर्धयतमोषधीः पन्वतं गा अव वृ ष्टं सृजतं जीरदानू ॥ - ऋ. ५.६२.३
*रथं युञ्जते मरुतः शुभे सुखं शूरो न मत्रावरुणा ग व ष्टषु। रजां स चत्रा व चरन्ति तन्यवो दिवः सम्राजा पयसा न उक्षतम् ॥ - ऋ. ५.६३.५
*युवं मत्रेमं जनं यतथः सं च नयथः। मा मघोनः परि ख्यतं मो अस्माकमृषीणां गोपीथे न उरुष्यतम् ॥ - ऋ. ५.६५.६
*ता वामेषे रथानामुर्वीं गव्यूतिमेषाम्। रातहव्यस्य सुष्टुतिं दधृक् स्तोमैर्मनामहे ॥ - ऋ. ५.६६.३
*तेभ्यो द्युम्नं बृहद् यश उषो मघोन्या वह। ये नो राधांस्यश्व्या गव्या भजन्त सूरयः सुजाते अश्वसूनृते ॥ - ऋ. ५.७९.७
*उत नो गोमतीरिष आ वहा दुहितर्दिवः। साकं सूर्यस्य रश्मि भः शुक्रैः शोचद्भिर र्च भः सुजाते अश्वसूनृते ॥ - ऋ. ५.७९.८
*एषा गो भररुणे भर्युजाना ऽस्रेधन्ती रयिमप्रायु चक्रे। पथो रदन्ती सु वताय देवी पुरुष्टुता वश्ववारा व भाति ॥ - ऋ. ५.८०.३

*तयोरिदमवच्छवस्तिग्मा दिद्युन्मघोनोः। प्रति द्रुणा गभस्त्योर्गवां वृत्रघ्न एषते ॥ - ऋ. ५.८६.३

*अध जिह्वा पापतीति प्र वृष्णो गोषुयुधो नाशनिः सृजाना। शूरस्येव प्र सतिः क्षातिरग्नेर्दुर्वतुर्भीमो दयते वनानि ॥ - ऋ. ६.६.५

*पीपाय स श्रवसा मर्त्येषु यो अग्नये ददाश वप्र उक्थैः। चत्रा भस्तमूति भश्चित्रशो चर्व्रजस्य साता गोमतो दधाति ॥ - ऋ. ६.१०.३

* पबा सोमम भ यमुग्र तर्द ऊर्वं गव्यं महि गृणान इन्द्र। व यो धृष्णो व धषो वज्रहस्त वश्वा वृत्रम मत्रिया शवो भः ॥ - ऋ. ६.१७.१

*एवा पाहि प्रत्नथा मन्दतु त्वा श्रु ध ब्रह्म वावृधस्वोत गी भेः। आ वः सूर्यं कृणुहि पी पहीषो जहि शत्रूँर भ गा इन्द्र तृन्धि ॥ - ऋ. ६.१७.३

*ये भः सूर्यमुषसं मन्दसानो ऽवासयोऽप दृळ्हानि दर्द्रत्। महामद्रिं परि गा इन्द्र सन्तं नुत्था अच्युतं सदसस्परि स्वात् ॥ - ऋ. ६.१७.५

*तव क्रत्वा तव तद् दंसना भरामासु पक्वं शच्या नि दीधः। और्णोर्दुरं उ स्रयाभ्यो व दृळ्होदूर्वाद् गा असृजो अङ् गरस्वान् ॥ - ऋ. ६.१७.६

*जनं वज्रिन् महि चन्मन्यमानमेभ्यो नृभ्यो रन्धया येष्वस्मि। अधा हि त्वा पृ थव्यां शूरसातौ हवामहे तनये गोष्वप्सु ॥ - ऋ. ६.१९.१२

*गन्तेयान्ति सवना हरिभ्यां ब भ्रर्वज्रं प पः सोमं ददिर्गाः। कर्ता वीरं नर्यं सर्ववीरं श्रोता हवं गृणतः स्तोमवाहाः ॥ - ऋ. ६.२३.४

*शचीवतस्ते पुरुशाक शाका गवा मव स्रुतयः संचरणीः। वत्सानां न तन्तयस्त इन्द्र दामन्वन्तो अदामानः सुदामन् ॥ - ऋ. ६.२४.४

*शूरो वा शूरं वनते शरीरैस्तनूरुचा तरु ष यत् कृण्वैते। तोके वा गोषु तनये यदप्सु व क्रन्दसी उर्वरासु ब्रवैते ॥ - ऋ. ६.२५.४

*त्वां वाजी हवते वाजिनेयो महो वाजस्य गध्यस्य सातौ। त्वां वृत्रेष्विन्द्र सत्पतिं तरुत्रं त्वां चष्टे मु ष्टहा गोषु युध्यन् ॥ - ऋ. ६.२६.२

*यस्य गावावरुषा सूयवस्यू अन्तरू षु चरतो रेरिहाणा। स सृञ्जयाय तुर्वशं परादाद् वृचीवतो दैववाताय शक्षन् ॥ - ऋ. ६.२७.७

*द्वयाँ अग्ने र थनो वंशतिं गा वधूमतो मघवा मह्यं सम्राट्। अभ्यावर्ती चायमानो ददाति दूणाशेयं द क्षणा पा र्थवानाम् ॥ - ऋ. ६.२७.८

*आ गावो अग्मन्नुत भद्रमक्रन् त्सीदन्तु गोष्ठे रणयन्त्वस्मे। प्रजावतीः पुरुरूपा इह स्युरिन्द्राय पूर्वीरुषसो दुहानाः ॥ - ऋ. ६.२८.१
*न ता नशन्ति न दभाति तस्करो नासामा मत्रो व्य थरा दधर्षति। देवाँश्च या भर्यजते ददाति च ज्यो गत् ता भः सचते गोपतिः सह ॥ - ऋ. ६.२८.३
*न ता अर्वा रेणुककाटो अश्नुते न संस्कृतत्रमुप यन्ति ता अ भ। उरुगायमभयं तस्य ता अनु गावो मर्तस्य व चरन्ति यज्वनः ॥ - ऋ. ६.२८.४
*गावो भगो गाव इन्द्रो मे अच्छान् गावः सोमस्य प्रथमस्य भक्षः। इमा या गावः स जनास इन्द्र इच्छामीद्धृदा मनसा चदिन्द्रम् ॥ - ऋ. ६.२८.५
*यूयं गावो मेदयथा कृशं चदश्रीरं चत् कृणुथा सुप्रतीकम्। भद्रं गृहं कृणुथ भद्रवाचो बृहद् वो वय उच्यते सभासु ॥ - ऋ. ६.२८.६
*उपेदमुपपर्चनमासु गोषूप पृच्यताम्। उप ऋषभस्य रेतस्युपेन्द्र तव वीर्ये ॥ - ऋ. ६.२८.८
*त्वं कुत्सेना भ शुष्ण मन्द्राऽशुषं युध्य कुयवं ग वष्टौ। दश प्र पत्वे अध सूर्यस्य मुषायश्चक्रम ववे रपां स ॥ - ऋ. ६.३१.३
*स व ह्न भर्ऋक्व भर्गोषु शश्वन् मतज्ञु भः पुरुकृत्वा जिगाय। पुरः पुरोहा स ख भः सखीयन् दृळ्हा रुरोज क व भः क वः सन् ॥ - ऋ. ६.३२.३
*नूनं न इन्द्रापराय च स्या भवा मृळीक उत नो अ भष्टौ। इत्था गृणन्तो महिनस्य शर्मन् दि व ष्याम पार्ये गोषतमाः ॥ - ऋ. ६.३३.५
*कर्हि स्वित् तदिन्द्र यन्नृ भर्नॄन् वीरैर्वीरान् नीळयासे जयाजीन्। त्रिधातु गा अ ध जया स गोष्विन्द्र द्युम्नं स्वर्वद् धेह्यस्मे ॥ - ऋ. ६.३५.२
*कर्हि स्वित् तदिन्द्र यज्जरित्रे वश्वप्सु ब्रह्म कृणवः श वष्ठ। कदा धयो न नियुतो युवासे कदा गोमघा हवनानि गच्छाः ॥ - ऋ. ६.३५.३
*स गोमघा जरित्र अश्वश्चन्द्रा वाजश्रवसो अ ध धेहि पृक्षः। पी पहीषः सुदुघा मन्द्र धेनुं भरद्वाजेषु सुरुचो रुरुच्याः ॥ - ऋ. ६.३५.४
*मन्द्रस्य कवेर्दिव्यस्य वह्ने र्वप्रमन्मनो वचनस्य मध्वः। अपा नस्तस्य सचनस्य देवेषो युवस्व गृणते गोअग्राः ॥ - ऋ. ६.३९.१
*नू गृणानो गृणते प्रत्न राजन्निषः पन्व वसुदेयाय पूर्वीः। अप ओषधीर वषा वनानि गा अर्वतोv नॄनृचसे रिरीहि ॥ - ऋ. ६.३९.५

*अस्य पब यस्य जज्ञान इन्द्र मदाय क्रत्वे अ पबो वरप्शिन्। तमु ते गावो नर आपो अद्रिरिन्दुं समह्यन् पीतये समस्मै ॥ - ऋ. ६.४०.२
*अहेळमान उप याहि यज्ञं तुभ्यं पवन्ते इन्दवः सुतासः। गावो न वज्रिन् त्स्वमोको अच्छेन्द्रा गहि प्रथमो य ज्ञयानाम् ॥ - ऋ. ६.४१.१
*या ते काकुत् सुकृता या वरिष्ठा यया शश्वत् पब स मध्व ऊ र्मम्। तया पाहि प्र ते अध्वर्युरस्थात् सं ते वज्रो वर्तता मन्द्र गव्युः ॥ - ऋ. ६.४१.२
*यस्य गा अन्तरश्मनो मदे दृळ्हा अवासृजः। अयं स सोम इन्द्र ते सुतः पब ॥ - ऋ. ६.४३.३
*उदभ्राणीव स्तनयन्नियर्तीन्द्रो राधांस्यश्व्यानि गव्या। त्वम स प्रदिवः कारुधाया मा त्वादामान आ दभन् मघोनः ॥ - ऋ. ६.४४.१२
*अयं द्यावापृ थवी व ष्कभायदयं रथमयुनक् सप्तरश्मिम्। अयं गोषु शच्या पक्वमन्तः सोमो दाधार दशयन्त्रमुत्सम् ॥ - ऋ. ६.४४.२४
*ब्रह्माणं ब्रह्मवाहसं गी र्भः सखायमृग्मियम्। गां न दोहसे हुवे ॥ - ऋ. ६.४५.७
*स नो नियुद्भिरा पृण कामं वाजे भरश्वि भः। गोमद्भिर्गोपते धृषत् ॥ तद् वो गाय सुते सचा पुरुहूताय सत्वने। शं यद् गवे न शा कने ॥ - ऋ. ६.४५.२१-२२
*न घा वसुर्नि यमते दानं वाजस्य गोमतः। यत् सीमुप श्रवद् गरः ॥ - ऋ. ६.४५.२३
*कु वत्सस्य प्र हि व्रजं गोमन्तं दस्युहा गमत्। शची भरप नो वरत् ॥ - ऋ. ६.४५.२४
*दूणाशं सख्यं तव गौर स वीर गव्यते। अश्वो अश्वायते भव ॥ - ऋ. ६.४५.२६
*इमा उ त्वा सुतेसुते नक्षन्ते गर्वणो गरः। वत्सं गावो न धेनवः ॥ - ऋ. ६.४५.२८
*स त्वं नश्चित्र वज्रहस्त धृष्णुवः महः स्तवानो अद्रिवः। गामश्वं रथ्य मन्द्र सं कर सत्रा वाजं न जिग्युषे ॥ - ऋ. ६.४६.२
*ये गव्यता मनसा शत्रुमादभुर भप्रघ्नन्ति धृष्णुया। अध स्मा नो मघवन्निन्द्र गर्वणस्तनूपा अन्तमो भव ॥ - ऋ. ६.४६.१०
* सन्धूँरिव प्रवण आशुया यतो यदि क्लोशमनु ष्व ण। आ ये वयो न ववर्ततत्या म ष गृभीता बाह्वोर्ग व ॥ - ऋ. ६.४६.१४
*अव त्वे इन्द्र प्रवतो नो र्म गरो ब्रह्मा ण नियुतो धवन्ते। उरू न राधः सवना पुरूण्यपो गा वज्रिन् युवसे स मन्दून् ॥ - ऋ. ६.४७.१४
*दश रथान् प्र ष्टमतः शतं गा अथर्वभ्यः। अश्वथः पायवेऽदात् ॥ - ऋ. ६.४७.२४

*वनस्पते वीड्वङ्गो हि भूया अस्मत्सखा प्रतरणः सुवीरः। गो भः सन्नद्धो अ स वीळयस्वाऽऽस्थाता ते जयतु जेत्वानि ॥ - ऋ. ६.४७.२६
*दिवस्पृ थव्याः पर्योज उद्भृतं वनस्पतिभ्यः पर्याभृतं सहः। अपामोज्मानं परि गो भरावृत मन्द्रस्य वज्रं ह वषा रथं यज ॥ - ऋ. ६.४७.२७
*ते नो राया द्युमतो वाजवतो दातारो भूत नृवतः पुरुक्षोः। दशस्यन्तो दिव्याः पा र्थवासो गोजाता अप्या मृळता च देवाः ॥ - ऋ. ६.५०.११
*या ते अष्ट्रा गोओपशा ऽऽघृणे पशुसाधनी। तस्यास्ते सुम्नमीमहे ॥ - ऋ. ६.५३.९
*उत नो गोष णं धयमश्वसां वाजसामुत। नृवत्कृणुहि वीतये ॥ - ऋ. ६.५३.१०
*पूषा गा अन्वेतु नः पूषा रक्षत्वर्वतः। पूषा वाजं सनोतु नः ॥ - ऋ. ६.५४.५
*पूषन्ननु प्र गा इहि यजमानस्य सुन्वतः। अस्माकं स्तुवतामुत ॥ - ऋ. ६.५४.६
*उतादः परुषे ग व सूरश्चक्रं हिरण्ययम्। न्यैरयद्रथीतमः ॥ - ऋ. ६.५६.३
*इमं च नो गवेषणं सातये सीषधो गणम्। आरात् पूषन्न स श्रुतः ॥ - ऋ. ६.५६.५
*इन्द्राग्नी आ हि तन्वते नरो धन्वानि बाह्वोः। मा नो अस्मिन् महाधने परा वर्क्त ग व ष्टषु ॥ - ऋ. ६.५९.७
*ता यो धष्टम भ गा इन्द्र नूनमपः स्वरुषसो अग्न ऊळ्हाः। दिशः स्वरुषस इन्द्र चत्रा अपो गा अग्ने युवसे नियुत्वान् ॥ - ऋ. ६.६०.२
*आ नो गव्ये भरश्व्यैर्वसव्यै३रुप गच्छतम्। सखायौ देवौ सख्याय शंभुवेन्द्राग्नी ता हवामहे ॥ - ऋ. ६.६०.१४
* व जयुषा रथ्या यातमद्रिं श्रुतं हवं वृषणा व ध्रमत्याः। दशस्यन्ता शयवे पप्यथुर्गा मति च्यवाना सुमतिं भुरण्यू ॥ - ऋ. ६.६२.७
*आ परमा भरुत मध्यमा भर्नियुद्भिर्यातमवमा भरर्वाक्। दृळ्हस्य चद् गोमतो व व्रजस्य दुरो वर्तं गृणते चत्रराती ॥ - ऋ. ६.६२.११
*वहति सीमरुणासो रुशन्तो गावः सुभगामु र्वया प्रथानाम्। अपेजतो शूरो अस्तेव शत्रून् बाधते तमो अजिरो न वोळ्हा ॥ - ऋ. ६.६४.३
*इदा हि त उषो अद्रिसानो गोत्रा गवामङ् गरसो गृणन्ति। व्य१र्केण बि भदुर्ब्रह्मणा च सत्या नृणामभवद् देवहूतिः ॥ - ऋ. ६.६५.५
*नास्य वर्ता न तरुता न्वस्ति मरुतो यमवथ वाजसातौ। तोके वा तनये यमप्सु स व्रजं दर्ता पार्ये अध द्योः ॥ - ऋ. ६.६६.८

*अवोरित्था वां छर्दिषो अ भष्टौ युवो र्मत्रावरुणावस्कृधोयु। अनु यद्गावः स्फुरानृजिष्यं धृष्णुं यद्रणे वृषणं युनजन् ॥ - ऋ. ६.६७.११

*इन्द्रासोमा पक्वमामास्वन्तर्नि गवा मद् दधथुर्वक्षणासु। जगृभथुरन पनद्धमासु रुशच्चित्रासु जगतीष्वन्तः ॥ - ऋ. ६.७२.४

*बृहस्पतिः समजयद्वसूनि महो व्रजान् गोमतो देव एषः। अपः सषासन् त्स्व१रप्रतीतो बृहस्पतिर्हन्त्य मत्रमर्कैः ॥ - ऋ. ६.७३.३

*धन्वना गा धन्वाजिं जयेम धन्वना तीव्राः समदो जयेम। धनुः शत्रोरपकामं कृणोति धन्वना सर्वाः प्रदिशो जयेम ॥ - ऋ. ६.७५.२

*सुपर्णं वस्ते मृगो अस्या दन्तो गो भः संनद्धा पतति प्रसूता। यत्रा नरः सं च व च द्रवन्ति तत्रास्मभ्य मषवः शर्म यंसन् ॥ - ऋ. ६.७५.११

*ईळेन्यो वो मनुषो युगेषु समनगा अशुचज्जातवेदाः। सुसंदृशा भानुना यो वभाति प्रति गावः स मधानं बुधन्त ॥ - ऋ. ७.९.४

*त्वे अग्ने स्वाहुत प्रयासः सन्तु सूरयः। यन्तारो ये मघवानो जनानामूर्वान् दयन्त गोनाम् ॥ - ऋ. ७.१६.७

*त्वे ह यत् पतरश्चिन्न इन्द्र वश्वा वामा जरितारो असन्वन्। त्वे गावः सुदुघास्त्वे ह्यश्वास्त्वं वसु देवयते वनिष्ठः ॥ - ऋ. ७.१८.१

*राजेव हि जनि भः क्षेष्येवाऽव द्यु भर भ वदुष्क वः सन्। पशा गरो मघवन् गो भरश्वैस्त्वायतः शशीहि राये अस्मान् ॥ - ऋ. ७.१८.२

*धेनुं न त्वा सूयवसे दुदुक्षन्नुप ब्रह्मा ण ससृजे व सष्ठः। त्वा मन्मे गोपतिं वश्व आहा ऽऽ न इन्द्रः सुमतिं गन्त्वच्छ ॥ - ऋ. ७.१८.४

*आ पक्थासो भलानसो भनन्ता ऽ लनासो वषा णनः शवासः। आ योऽनयत् सधमा आर्यस्य गव्या तृत्सुभ्यो अजगन् युधा नृन् ॥ - ऋ. ७.१८.७

*ईयुर्गावो न यवसादगोपा यथाकृतम भ मत्रं चतासः। पृश्निगावः पृश्निनिप्रे षतासः श्रु ष्टं चक्रुर्नियुतो रन्तयश्च ॥ - ऋ. ७.१८.१०

*नि गव्यवोऽनवो द्रुह्यवश्च ष ष्टः शता सुषुपुः षट् सहस्रा। ष ष्टर्वीरासो अ ध षड् दुवोयु वश्वेदिन्द्रस्य वीर्या कृतानि ॥ - ऋ. ७.१८.१४

*द्वे नप्तुर्देववतः शते गोर्द्वा रथा वधूमन्ता सुदासः। अर्हन्नग्ने पैजवनस्य दानं होतेव सद्म पर्ये भ रेभन् ॥ - ऋ. ७.१८.२२

*वृषा जजान वृषणं रणाय तमु चन्नारी नर्यं ससूव। प्र यः सेनानीरध नृभ्यो अस्तीनः सत्वा गवेषणः स धृष्णुः ॥ - ऋ. ७.२०.५
*असा व देवं गोऋजीकमन्धो न्यस्मिन्निन्द्रो जनुषेमुवोच। बोधाम स त्वा हर्यश्व यज्ञैबोrधा नः स्तोममन्धसो मदेषु ॥ - ऋ. ७.२१.१
*युजे रथं गवेषणं हरिभ्यामुप ब्रह्मा ण जुजुषाणमस्थुः। व बा धष्ट स्य रोदसी महित्वेन्द्रो वृत्राण्यप्रती जघन्वान् ॥ - ऋ. ७.२३.३
*आपश्चित् पप्युः स्तर्यो३ न गावो नक्षन्नृतं जरितारस्त इन्द्र। याहि वायुर्न नियुतो नो अच्छा त्वं हि धी भर्दयसे व वाजान् ॥ - ऋ. ७.२३.४
*एवेदिन्द्रं वृषणं वज्रबाहुं व सष्ठासो अभ्यर्चन्त्यर्कैः। स नः स्तुतो वीरवद् धातु गोमद् यूयं पात स्वस्ति भः सदा नः ॥ - ऋ. ७.२३.६
*इन्द्रं नरो नेम धता हवन्ते यत् पार्या युनजते धयस्ताः। शूरो नृषाता शवसश्चकान आ गोमति व्रजे भजा त्वं नः ॥ - ऋ. ७.२७.१
*नू इन्द्र राये वरिवस्कृधी न आ ते मनो ववृत्याम मघाय। गोमदश्वावद् रथवद् व्यन्तो यूयं पात स्वस्ति भः सदा नः ॥ - ऋ. ७.२७.५
*त्वं न इन्द्र वाजयुस्त्वं गव्युः शतक्रतो। त्वं हिरण्ययुर्वसो ॥ - ऋ. ७.३१.३
*न कः सुदासो रथं पर्यास न रीरमत्। इन्द्रो यस्या वता यस्य मरुतो गमत् स गोमतिं व्रजे ॥ - ऋ. ७.३२.१०
*तवेदिन्द्रावमं वसु त्वं पुष्य स मध्यमम्। सत्रा वश्वस्य परमस्य राज स न कष्ट्वा गोषु वृण्वते ॥ - ऋ. ७.३२.१६
*न त्वावाँ अन्यो दिव्यो न पा र्थवो न जातो न जनिष्यते। अश्वायन्तो मघवन्निन्द्र वाजिनो गव्यन्तस्त्वा हवामहे ॥ - ऋ. ७.३२.२३
*दण्डा इवेद् गोअजनास आसन् परिच्छिन्ना भरता अर्भकासः। अभवच्च पुरएता व सष्ठ आदित् तृत्सूनां वशो अप्रथन्त ॥ - ऋ. ७.३३.६
*शं नः सत्यस्य पतयो भवन्तु शं नो अर्वन्तः शमु सन्तु गावः। शं न ऋभवः सुकृतः सुहस्ताः शं नो भवन्तु पतरो हवेषु ॥ - ऋ. ७.३५.१२
*आदित्या रुद्रा वसवो जुषन्तेदं ब्रह्म क्रयमाणं नवीयः। शृण्वन्तु नो दिव्याः पा र्थवासो गोजाता उत ये य ज्ञयासः ॥ - ऋ. ७.३५.१४

*प्र ब्रह्मैतु सदनादृतस्य व रश्मि भः ससृजे सूर्यो गाः। व सानुना पृ थवी सस्र उर्वी पृथु प्रतीकमध्येधे अग्निः ॥ - ऋ. ७.३६.१
*भग प्रणेतर्भग सत्यराधो भगेमां धयमुदवा ददन्नः। भग प्र णो जनय गो भरश्वैर्भग प्र नृ भर्नृवन्तः स्याम ॥ - ऋ. ७.४१.३
*अश्वावतीर्गोमतीर्न उषासो वीरवतीः सदमुच्छन्तु भद्राः। घृतं दुहाना वश्वतः प्रपीता यूयं पात स्वस्ति भः सदा नः ॥ - ऋ. ७.४१.७
*द धक्रावाणं बुबुधानो अग्निमुप ब्रुव उषसं सूर्यं गाम्। ब्रध्नं मंश्चतोर्वरुणस्य बभ्रुं न वश्वास्मद् दुरिता यावयन्तु ॥ - ऋ. ७.४४.३
*वास्तोष्पते प्रतरणो न ए ध गयस्फानो गो भरश्वे भरिन्दो। अजरासस्ते सख्ये स्याम पतेव पुत्रान् प्रति नो जुषस्व ॥ - ऋ. ७.५४.२
*दशस्यन्तो नो मरुतो मृळन्तु वरिवस्यन्तो रोदसी सुमेके। आरे गोहा नृहा वधो वो अस्तु सुम्ने भरस्मे वसवो नमध्वम् ॥ - ऋ. ७.५६.१७
*प्र बाहवा ससृतं जीवसे न आ नो गव्यूतिमुक्षतं घृतेन। आ नो जने श्रवयतं युवाना श्रुतं मे मत्रावरुणा हवेमा ॥ - ऋ. ७.६२.५
*आ नो मत्रावरुणा हव्यजु ष्टं घृतैर्गव्यूतिमुक्षत मळा भः। प्रति वामत्र वरमा जनाय पृणीतमुद्नो दिव्यस्य चारोः ॥ - ऋ. ७.६५.४
*असश्चता मघवद्भ्यो हि भूतं ये राया मघदेयं जुनन्ति। प्र ये बन्धुं सूनृता भस्तिरन्ते गव्या पृञ्चन्तो अश्व्या मघानि ॥ - ऋ. ७.६७.९
*अप स्वसुरुषसो नग्जिहीते रिण क्त कृष्णीररुषाय पन्थाम्। अश्वामघा गोमघा वां हुवेम दिवा नक्तं शरुमस्मद् युयोतम् ॥ - ऋ. ७.७१.१
*आ गोमता नासत्या रथेनाऽश्वावता पुरुश्चन्द्रेण यातम्। अ भ वां वश्वा नियुतः सचन्ते स्पार्हया श्रया तन्वा शुभाना ॥ - ऋ. ७.७२.१
*सत्या सत्ये भर्महती महद्भिर्देवी देवे भर्यजता यजत्रैः। रुजद् दृळ्हानि ददद् स्रयाणां प्रति गाव उषसं वावशन्त ॥ - ऋ. ७.७५.७
*नू नो गोमद् वीरवद् धेहि रत्नमुषो अश्वावत्पुरुभोजो अस्मे। मा नो बर्हिः पुरुषता निदे कर्यूयं पात स्वस्ति भः सदा नः ॥ - ऋ. ७.७५.८
*प्रति त्वा स्तोमैरीळते व सष्ठा उषर्बुधः सुभगे तुष्टुवांसः। गवां नेत्री वाजपत्नी न उच्छोषः सुजाते प्रथमा जरस्व ॥ - ऋ. ७.७६.६

* वश्वं प्रतीची सप्रथा उदस्थाद् रुशद् वासो बिभ्रती शुक्रमश्वैत्। हिरण्यवर्णा सुदृशीकसंदृग् गवां माता नेत्र्यह्नामरो च ॥ - ऋ. ७.७७.२
*अन्तिवामा दूरे अ मत्रमुच्छोर्वीं गव्यूतिमभयं कृधी नः। यावय द्वेष आ भरा वसूनि चोदय राधो गृणते मघोनि ॥ - ऋ. ७.७७.४
*अस्मे श्रेष्ठे भर्भानु भ र्व भाह्युषो दे व प्रतिरन्ती न आयुः। इषं च नो दधती वश्ववारे गोमदश्वावद् रथवच्च राधः ॥ - ऋ. ७.७७.५
*व्यञ्जते दिवो अन्तेष्वक्तून् वशो न युक्ता उषसो यतन्ते। सं ते गावस्तम आ वर्तयन्ति ज्योतिर्यच्छन्ति स वतेव बाहू ॥ - ऋ. ७.७९.२
*अश्वावतीर्गोमतीर्न उषासो वीरवतीः सदमुच्छन्तु भद्राः। घृतं दुहाना वश्वतः प्रपीता यूयं पात स्वस्ति भः सदा नः ॥ - ऋ. ७.८०.३
*श्रवः सूरिभ्यो अमृतं वसुत्वनं वाजाँ अस्मभ्यं गोमतः। चोदयित्री मघोनः सूनृतावत्युषा उच्छदप स्रधः ॥ - ऋ. ७.८१.६
*युवं नरा पश्यमानास आप्यं प्राचा गव्यन्तः पृथुपर्शवो ययुः। दासा च वृत्रा हतमार्या ण च सुदास मन्द्रावरुणावसावतम् ॥ - ऋ. ७.८३.१
*उच्छन्नुषसः सुदिना अरिप्रा उरु ज्योति र्व वदुर्दीध्यानाः। गव्यं चदूर्वमु शजो व वव्रुस्तेषामनु प्रदिवः सस्रुरापः ॥ - ऋ. ७.९०.४
*ईशानासो ये दधते स्वर्णो गो भरश्वे भर्वसु भर्हिरण्यैः। इन्द्रवायू सूरयो वश्वमायुरर्वद्भिर्वीरैः पृतनासु सह्युः ॥ - ऋ. ७.९०.६
*प्र या भर्या स दाश्वांसमच्छा नियुद्भिर्वाय वष्टये दुरोणे। नि नो रयिं सुभोजसं युवस्व नि वीरं गव्यमश्व्यं च राधः ॥ - ऋ. ७.९२.३
*गोम द्धरण्यवद् वसु यद्वामश्वावदीमहे। इन्द्राग्नी तद् वनेमहि ॥ - ऋ. ७.९४.९
*तवेदं वश्वम भतः पशव्यं१ यत् पश्य स चक्षसा सूर्यस्य। गवाम स गोपतिरेक इन्द्र भक्षीमहि ते प्रयतस्य वस्वः ॥ - ऋ. ७.९८.६
*यो गर्भमोषधीनां गवां कृणोत्यर्वताम्। पर्जन्यः पुरुषीणाम् ॥ - ऋ. ७.१०२.२
*दिव्या आपो अ भ यदेनमायन् दृतिं न शुष्कं सरसी शयानम्। गवामह न मायुर्वत्सिनीनां मण्डूकानां वग्नुरत्रा समेति ॥ - ऋ. ७.१०३.२
*गोमायुरेको अजमायुरेकः पृश्निरेको हरित एक एषाम्। समानं नाम बिभ्रतो वरूपाः पुरुत्रा वाचं प पशुर्वदन्तः ॥ - ऋ. ७.१०३.६

*गोमायुरदादजमायुरदात् पृश्निरदाद्धरितो नो वसूनि। गवां मण्डूका ददतः शतानि सहस्रसावे प्र तिरन्त आयुः ॥ - ऋ. ७.१०३.१०
*यो नो रसं दिप्सति पत्वो अग्ने यो अश्वानां यो गवां यस्तनूनाम्। रिपुः स्तेनः स्तेयकृद् दभ्रमेतु नि ष हीयतां तन्वा३ तना च ॥ - ऋ. ७.१०४.१०
*अवक्र क्षणं वृषभं यथाजुरं गां न चर्षणीसहम्। वद्वेषणं संवननोभयंकरं मंहिष्ठमुभया वनम् ॥ - ऋ. ८.१.२
*सोता हि सोममद्रि भरेमेनमप्सु धावत। गव्या वस्त्रेव वासयन्त इन्नरो निर्धुक्षन् वक्षणाभ्यः ॥ - ऋ. ८.१.१७
*तं ते यवं यथा गो भः स्वादुमकर्म श्रीणन्तः। इन्द्र त्वास्मिन् त्सधमादे ॥ - ऋ. ८.२.३
*गो भर्यदीमन्ये अस्मन् मृगं न वा मृगयन्ते। अ भत्सरन्ति धेनु भः ॥ - ऋ. ८.२.६
*यो वेदिष्ठो अव्य थष्वश्वावन्तं जरितृभ्यः। वाजं स्तोतृभ्यो गोमन्तम् ॥ - ऋ. ८.२.२४
*प्रभर्ता रथं गव्यन्तमपाकाच्चिद् यमवति। इनो वसु स हि वोळ्हा ॥ - ऋ. ८.२.३५
* पबा सुतस्य र सनो मत्स्वा न इन्द्र गोमतः। आ पर्नो बो ध सधमाद्यो वृधे३ ऽस्माँ अवन्तु ते धयः ॥ - ऋ. ८.३.१
*निरिन्द्र बृहतीभ्यो वृत्रं धनुभ्यो अस्फुरः। निरर्बुदस्य मृगयस्य मायिनो निः पर्वतस्य गा आजः ॥ - ऋ. ८.३.१९
*अश्वी रथी सुरूप इद् गोमाँ इदिन्द्र ते सखा। श्वात्रभाजा वयसा सचते सदा चन्द्रो याति सभामुप ॥ - ऋ. ८.४.९
*परा गावो यवसं कच्चिदाघृणे नित्यं रेक्णो अमर्त्य। अस्माकं पूषन्न वता शवो भव मंहिष्ठो वाजसातये ॥ - ऋ. ८.४.१८
*धी भः सातानि काण्वस्य वाजिनः प्रयमेधैर भद्यु भः। ष ष्टं सहस्रानु निर्मजामजे निर्यूथानि गवामृ षः ॥ - ऋ. ८.४.२०
*वृक्षाश्चिन्मे अ भ पत्वे अरारणुः। गां भजन्त मेहना ऽश्वं भजन्त मेहना ॥ - ऋ. ८.४.२१
*ता सुदेवाय दाशुषे सुमेधाम वतारिणीम्। घृतैर्गव्यूतिमुक्षतम् ॥ - ऋ. ८.५.६
*उत नो गोमतीरिष उत सातीरह र्वदा। व पथः सातये सतम् ॥ - ऋ. ८.५.९
*आ नो गोमन्तमश्विना सुवीरं सुरथं रयिम्। वोळ्हमश्वावतीरिषः ॥ - ऋ. ८.५.१०
*तेन नो वाजिनीवसु पश्वे तोकाय शं गवे। वहतं पीवरीरिषः ॥ - ऋ. ८.५.२०
*यथोत कृत्व्ये धनेंऽशुं गोष्वगस्त्यम्। यथा वाजेषु सोभरिम् ॥ - ऋ. ८.५.२६

*ता मे अश्विना सनीनां वद्यातं नवानाम्। यथा चच्चैद्यः कशुः शतमुष्ट्रानां ददत् सहस्रा दश गोनाम् ॥ - ऋ. ८.५.३७

*प्र त मन्द्र नशीमहि रयिं गोमन्तमश्विनम्। प्र ब्रह्म पूर्व चत्तये ॥ - ऋ. ८.६.९

*आ न इन्द्र मही मषं पुरं न द र्ष गोमतीम्। उत प्रजां सुवीर्यम् ॥ - ऋ. ८.६.२३

*त्री ण शतान्यर्वतां सहस्रा दश गोनाम्। ददुष्पज्राय साम्ने ॥ - ऋ. ८.६.४७

*या भः कण्वं मेधाति थं या भर्वशं दशव्रजम्। या भर्गोशर्यमावतं ता भर्नोऽवतं नरा ॥ - ऋ. ८.८.२०

*यदापीतासो अंशवो गावो न दुह्र ऊध भः। यत्र वाणीरनूषत प्र देवयन्तो अश्विना ॥ - ऋ. ८.९.१९

*आ तू गहि प्र तु द्रव मत्स्वा सुतस्य गोमतः। तन्तुं तनुष्व पूर्व्यं यथा वदे ॥ - ऋ. ८.१३.१४

*कदा त इन्द्र गर्वणः स्तोता भवाति शंतमः। कदा नो गव्ये अश्व्ये वसो दधः ॥ - ऋ. ८.१३.२२

*यदिन्द्राहं यथा त्वमीशीय वस्व एक इत्। स्तोता ते गोषखा स्यात् ॥ - ऋ. ८.१४.१

* शक्षेयमस्मै दित्सेयं शचीपते मनी षणे। यदहं गोपतिः स्याम् ॥ - ऋ. ८.१४.२

*धेनुष्ट इन्द्र सूनृता यजमानाय सुन्वते। गामश्वं पप्युषी दुहे ॥ - ऋ. ८.१४.३

*उद् गा आजदङ् गरोभ्यो आ वष्कृण्वन् गुहा सतीः। अर्वाञ्चं नुनुदे वलम् ॥ - ऋ. ८.१४.८

*पृदाकुसानुर्यजतो गवेषण एकः सन्न भ भूयसः। भू र्णमश्वं नयत् तुजा पुरो गृभेन्द्रं सोमस्य पीतये ॥ - ऋ. ८.१७.१५

*गो भर्वाणो अज्यते सोभरीणां रथे कोशे हिरण्यये। गोबन्धवः सुजातास इषे भुजे महान्तो नः स्परसे नु ॥ - ऋ. ८.२०.८

*यून ऊ षु न वष्ठया वृष्णः पावकाँ अ भ सोभरे गरा। गाय गा इव चर्कृषत् ॥ - ऋ. ८.२०.१९

*गावश्चिद् घा समन्यवः सजात्येन मरुतः सबन्धवः। रिहते ककुभो मथः ॥ - ऋ. ८.२०.२१

*सीदन्तस्ते वयो यथा गोश्रीते मधौ मदिरे ववक्षणे। अ भ त्वा मन्द्र नोनुमः ॥ - ऋ. ८.२१.५

∗ वद्मा स खत्वमुत शूर भोज्य१मा ते ता वज्रिन्नीमहे। उतो समस्मिन्ना शशीहि नो वसो वाजे सु शप्र गोमति ॥ - ऋ. ८.२१.८

∗हर्यश्वं सत्पतिं चर्षणीसहं स हि ष्मा यो अमन्दत। आ तु नः स वयति गव्यमश्व्यं स्तोतृभ्यो मघवा शतम् ॥ - ऋ. ८.२१.१०

∗त्वया ह स्विद् युजा वयं प्रति श्वसन्तं वृषभ ब्रुवीमहि। संस्थे जनस्य गोमतः ॥ - ऋ. ८.२१.११

∗मा ते गोदत्र निरराम राधस इन्द्र मा ते गृहामहि। दृळ्हा चदर्यः प्र मृशाभ्या भर न ते दामान आदभे ॥ - ऋ. ८.२१.१६

∗आ नो अश्वावदश्विना वर्तिर्या सष्टं मधुपातमा नरा। गोमद् दस्रा हिरण्यवत्॥ - ऋ. ८.२२.१७

∗त्वं हि सुप्रतूर स त्वं नो गोमतीरिषः। महो रायः सातिमग्ने अपा वृ ध ॥ - ऋ. ८.२३.२९

∗न ते सव्यं न द क्षणं हस्तं वरन्त आमुरः। न परिबाधो हरिवो ग व ष्टषु ॥ - ऋ. ८.२४.५

∗आ त्वा गो भरिव व्रजं गी र्भर्ऋणोम्यद्रिवः। आ स्मा कामं जरितुरा मनः पृण ॥ - ऋ. ८.२४.६

∗अगोरुधाय ग वषे द्युक्षाय दस्म्यं वचः। घृतात् स्वादीयो मधुनश्च वोचत ॥ - ऋ. ८.२४.२०

∗यत् त्वा पृच्छादीजानः कुहया कुहयाकृते। एषो अप श्रतो वलो गोमतीमव तिष्ठति ॥ - ऋ. ८.२४.३०

∗वचो दीर्घप्रसद्मनीशे वाजस्य गोमतः। ईशे हि पत्वोऽ वषस्य दावने ॥ - ऋ. ८.२५.२०

∗ये देवास इह स्थन वश्वे वैश्वानरा उत। अस्मभ्यं शर्म सप्रथो गवेऽश्वाय यच्छत ॥ - ऋ. ८.३०.४

∗उत नो गोमतस्कृ ध हिरण्यवतो अश्विनः। इळा भः सं रभेमहि ॥ - ऋ. ८.३२.९

∗य उद्रः फ लगं भनन्न्य१क् सन्धूँरवासृजत्। यो गोषु पक्वं धारयत् ॥ - ऋ. ८.३२.२५

∗कण्वे भर्धृष्णवा धृषद् वाजं द र्ष सह स्रणम्। पशङ्गरूपं मघवन् वचर्षणे मक्षू गोमन्तमीमहे ॥ - ऋ. ८.३३.३

*यो धृषतो योऽवृतो यो अस्ति श्मश्रुषु श्रतः। वभूतद्युम्नश्च्यवनः पुरुष्टुतः क्रत्वा गौरिव शाकनः ॥ - ऋ. ८.३३.६

*आ नो गव्यान्यश्व्या सहस्रा शूर दर्दृहि। दिवो अमुष्य शासतो दिवं यय दिवावसो ॥ - ऋ. ८.३४.१४

*जनिताश्वानां जनिता गवाम स पबा सोमं मदाय कं शतक्रतो। यं ते भागमधारयन् वश्वाः सेहानः पृतना उरु ज्रयः समप्सुजिन्मरुत्वाँ इन्द्र सत्पते ॥ - ऋ. ८.३६.५

*अस्मा ऊ षु प्रभूतये वरुणाय मरुद्भ्यो ऽर्चा वदुष्टरेभ्यः। यो धीता मानुषाणां पश्वो गा इव रक्षति नभन्तान्यके समे ॥ - ऋ. ८.४१.१

*यस्मिन् वश्वानि काव्या चक्रे नाभरिव श्रता। त्रितं जूती सपर्यत व्रजे गावो न संयुजे युजे अश्वाँ अयुक्षत नभन्तामन्यके समे ॥ - ऋ. ८.४१.६

*उत त्वाग्ने मम स्तुतो वाश्राय प्रतिहर्यते। गोष्ठं गाव इवाशत ॥ - ऋ. ८.४३.१७

*वृज्याम ते परि द्विषो ऽरं ते शक्र दावने। गमेमेदिन्द्र गोमतः ॥ - ऋ. ८.४५.१०

*यच्चि द्ध ते अ प व्य थर्जगन्वांसो अमन्महि। गोदा इदिन्द्र बो ध नः ॥ - ऋ. ८.४५.१९

*इह त्वा गोपरीणसा महे मन्दन्तु राधसे। सरो गौरो यथा पब ॥ - ऋ. ८.४५.२४

*तर णं वो जनानां त्रदं वाजस्य गोमतः। समानमु प्र शंसषम् ॥ - ऋ. ८.४५.२८

*यः कृन्तदिद् व योन्यं त्रिशोकाय गरिं पृथुम्। गोभ्यो गातुं निरेतवे ॥ - ऋ. ८.४५.३०

*दधानो गोमदश्ववत्सुवीर्यमादित्यजूत एधते। सदा राया पुरुस्पृहा ॥ - ऋ. ८.४६.५

*यो दुष्टरो वश्ववार श्रवाय्यो वाजेष्वस्ति तरुता। स नः शवष्ठ सवना वसो गहि गमेम गोमति व्रजे ॥ - ऋ. ८.४६.९

*षष्टं सहस्राश्व्यस्यायुतासनमुष्ट्रानां वंशतिं शता। दश श्यावीनां शता दश त्र्यरुषीणां दश गवां सहस्रा ॥ - ऋ. ८.४६.२२

*गावो न यूथमुप यन्ति वध्रय उप मा यन्ति वध्रयः ॥ - ऋ. ८.४६.३०

*नेह भद्रं रक्षस्विने नावयै नोपया उत। गवे च भद्रं धेनवे वीराय च श्रवस्यते ऽनेहसो व ऊतयः सुऊतयो व ऊतयः ॥ - ऋ. ८.४७.१२

*यच्च गोषु दुष्ष्वप्न्यं यच्चास्मे दुहितर्दिवः। त्रिताय तद्विभावर्याप्त्याय परा वहानेहसो व ऊतयः सुऊतयो व ऊतयः ॥ - ऋ. ८.४७.१४

*इमे मा पीता यशस उरुष्यवो रथं न गावः समनाह पर्वसु। ते मा रक्षन्तु वस्रसश्चरित्रादुत मा स्रामाद्यवयन्त्विन्दवः ॥ - ऋ. ८.४८.५

*एतावतस्त ईमह इन्द्र सुम्नस्य गोमतः। यथा प्रावो मघवन् मेध्याति थं यथा नीपाति थं धने ॥ - ऋ. ८.४९.९
*यथा कण्वे मघवन् त्रसदस्य व यथा पक्वे दशव्रजे। यथा गोशर्ये असनोर्ऋजिश्वनीन्द्र गोम द्धरण्यवत्॥ - ऋ. ८.४९.१०
*यथा कण्वे मघवन् मेधे अध्वरे दीर्घनीथे दमून स। यथा गोशर्ये अ सषासो अद्रिवो मयि गोत्रं हरि श्रयम् ॥ - ऋ. ८.५०.१०
*पार्षद्वाणः प्रस्कण्वं समसादयच्छयानं जि व|मु द्धतम्। सहस्राण्य सषासद् गवामृ षस्त्वोतो दस्यवे वृकः ॥ - ऋ. ८.५१.२
*यो नो दाता वसूना मन्द्रं तं हूमहे वयम्। वद्मा ह्यस्य सुमतिं नवीयसी गमेम गोमति व्रजे ॥ - ऋ. ८.५१.५
*यस्य त्व मन्द्र स्तोमेषु चाकनो वाजे वाजिञ्छतक्रतो। तं त्वा वयं सुदुघा मव गोदुहो जुहूम स श्रवस्यवः ॥ - ऋ. ८.५२.४
*यो नो दाता स नः पता महाँ उग्र ईशानकृत्। अयामन्नुग्रो मघवा पुरूवसुर्गोरश्वस्य प्र दातु नः ॥ - ऋ. ८.५२.५
*स मन्द्र रायो बृहतीरधूनुत सं क्षोणी समु सूर्यम्। सं शुक्रासः शुचयः सं गवा शरः सोमा इन्द्रममन्दिषुः ॥ - ऋ. ८.५२.१०
*उपमं त्वा मघोनां ज्येष्ठं च वृषभाणाम्। पू र्भत्तमं मघवन्निन्द्र गो वदमीशानं राय ईमहे ॥ - ऋ. ८.५३.१
*अहं हि ते हरिवो ब्रह्म वाजयुराजिं या म सदोति भः। त्वा मदेव तममे समश्वयुर्गव्युरग्रे मथीनाम् ॥ - ऋ. ८.५३.८
*पनाय्यं तदश्विना कृतं वां वृषभो दिवो रजसः पृ थव्याः। सहस्रं शंसा उत ये ग वष्टौ सर्वाँ इत् ताँ उप याता पबध्यै ॥ - ऋ. ८.५७.३
*पौरो अश्वस्य पुरुकृद् गवामस्युत्सो देव हिरण्ययः। न कर्हि दानं परिम र्धषत् त्वे यद्यद्या म तदा भर ॥ - ऋ. ८.६१.६
*त्वं ह्येहि चेरवे वदा भगं वसुत्तये। उद् वावृषस्व मघवन् ग वष्टय उदिन्द्राश्व मष्टये ॥ - ऋ. ८.६१.७
* वश्वे त इन्द्र वीर्यं देवा अनु क्रतुं ददुः। भुवो वश्वस्य गोपतिः पुरुष्टुत भद्रा इन्द्रस्य रातयः ॥ - ऋ. ८.६२.७

*स वद्वाँ अङ् गरोभ्य इन्द्रो गा अवृणोदप। स्तुषे तदस्य पौंस्यम् ॥ - ऋ. ८.६३.३
*आ त्वा गी र्भर्महामुरुं हुवे गा मव भोजसे। इन्द्र सोमस्य पीतये ॥ - ऋ. ८.६५.३
*यः शक्रो मृक्षो अश्व्यो यो वा कीजो हिरण्ययः। स ऊर्वस्य रेजयत्यपावृति मन्द्रो गव्यस्य वृत्रहा ॥ - ऋ. ८.६६.३
*उरुं नृभ्य उरुं गव उरुं रथाय पन्थाम्। देववीतिं मनामहे ॥ - ऋ. ८.६८.१३
*अ भ प्र गोपतिं गरेन्द्रमर्च यथा वदे। सूनुं सत्यस्य सत्पतिम् ॥ - ऋ. ८.६९.४
*इन्द्राय गाव आ शरं दुदुह्रे वज्रिणे मधु। यत् सीमुपह्वरे वदत् ॥ - ऋ. ८.६९.६
*अव स्वराति गर्गरो गोधा परि सनिष्वणत्। पङ्गा परि चनिष्कददिन्द्राय ब्रह्मोद्यतम् ॥ - ऋ. ८.६९.९
*आ पप्राथ महिना वृष्ण्या वृषन् वश्वा श वष्ठ शवसा। अस्माँ अव मघवन् गोमति व्रजे वज्रिञ्चित्रा भरूति भः ॥ - ऋ. ८.७०.६
*यं त्वं वप्र मेधसातावग्ने हिनो ष धनाय। स तवोती गोषु गन्ता ॥ - ऋ. ८.७१.५
*गाव उपावतावतं मही यज्ञस्य रप्सुदा। उभा कर्णा हिरण्यया ॥ - ऋ. ८.७२.१२
*अश्व मद्गां रथप्रां त्वेष मन्द्रं न सत्पतिम्। यस्य श्रवां स तूर्वत पन्यंपन्यं च कृष्टयः ॥ - ऋ. ८.७४.१०
*कमु ष्विदस्य सेनया ऽग्नेरपाकचक्षसः। प णं गोषु स्तरामहे ॥ - ऋ. ८.७५.७
*कु वत्सु नो ग वष्टये ऽग्ने संवे षषो रयिम्। उरुकृदुरु णस्कृ ध ॥ - ऋ. ८.७५.११
*पुरोळाशं नो अन्धस इन्द्र सहस्रमा भर। शता च शूर गोनाम् ॥ - ऋ. ८.७८.१
*आ नो भर व्यञ्जनं गामश्वमभ्यञ्जनम्। सचा मना हिरण्यया ॥ - ऋ. ८.७८.२
*त्वा मद्यवयुर्मम कामो गव्युर्हिरण्ययुः। त्वामश्वयुरेषते ॥ - ऋ. ८.७८.९
*नहि त्वा शूर देवा न मर्तासो दित्सन्तम्। भीमं न गां वारयन्ते ॥ - ऋ. ८.८१.३
*तुभ्यायमद्रि भः सुतो गो भः श्रीतो मदाय कम्। प्र सोम इन्द्र हूयते ॥ - ऋ. ८.८२.५
*इन्द्र श्रु ध सु मे हवमस्मे सुतस्य गोमतः। व पीतिं तृप्तिमश्नुहि ॥ - ऋ. ८.८२.६
*कस्य नूनं परीणसो धयो जिन्व स दंपते। गोषाता यस्य ते गरः ॥ - ऋ. ८.८४.७
*द्युक्षं सुदानुं त वषी भरावृतं गरिं न पुरुभोजसम्। क्षुमन्तं वाजं शतिनं सह स्रणं मक्षू गोमन्तमीमहे ॥ - ऋ. ८.८८.२
*अयाम धीवतो धयो ऽर्वद्भिः शक्र गोदरे। जयेम पृत्सु वज्रिवः ॥ - ऋ. ८.९२.११
*वयमु त्वा शतक्रतो गावो न यवसेष्वा। उक्थेषु रणयाम स ॥ - ऋ. ८.९२.१२

*अरमश्वाय गायति श्रुतकक्षो अरं गवे। अर मन्द्रस्य धाम्ने ॥ - ऋ. ८.९२.२५
*मो षु ब्रह्मेव तन्द्रयुर्भुवो वाजानां पते। मत्स्वा सुतस्य गोमतः ॥ - ऋ. ८.९२.३०
*स न इन्द्रः शवः सखा ऽश्वावद्गोमद्यवमत्। उरुधारेव दोहते ॥ - ऋ. ८.९३.३
*अया धया च गव्यया पुरुणामन् पुरुष्टुत। यत् सोमेसोम आभवः ॥ - ऋ. ८.९३.१७
*गौर्धयति मरुतां श्रवस्युर्माता मघोनाम्। युक्ता वह्नी रथानाम् ॥ - ऋ. ८.९४.१
*उतो न्वस्य जोषमाँ इन्द्रः सुतस्य गोमतः। प्रातर्होतेव मत्सति ॥ - ऋ. ८.९४.६
*श्रुधी हवं तिरश्च्या इन्द्र यस्त्वा सपर्यति। सुवीर्यस्य गोमतो रायस्पू र्ध महाँ अ स ॥ - ऋ. ८.९५.४
*आ यद्वज्रं बाह्वोरिन्द्र धत्से मदच्युतमहये हन्तवा उ। प्र पर्वता अनवन्त प्र गावः प्र ब्रह्माणो अ भनक्षन्त इन्द्रम् ॥ - ऋ. ८.९६.५
*त्वं ह त्यदप्रतिमानमोजो वज्रेण वज्रिन् धृ षतो जघन्थ। त्वं शुष्णस्यावातिरो वधत्रैस्त्वं गा इन्द्र शच्येद वन्दः ॥ - ऋ. ८.९६.१७
*य मन्द्र द धषे त्वमश्वं गां भागमव्ययम्। यजमाने सुन्वति द क्षणावति तस्मिन् तं धेहि मा पणौ ॥ - ऋ. ८.९७.२
*वेत्यध्वर्युः प थभी रजिष्ठैः प्रति हव्यानि वीतये। अधा नियुत्व उभयस्य नः पब शु चं सोम गवा शरम् ॥ - ऋ. ८.१०१.१०
*माता रुद्राणां दुहिता वसूनां स्वसादित्यानाममृतस्य ना भः। प्र नु वोचं च कतुषे जनाय मा गामनागामदितिं व धष्ट ॥ - ऋ. ८.१०१.१५
*वचो वदं वाचमुदीरयन्तीं वश्वा भर्धी भरुपतिष्ठमानाम्। देवीं देवेभ्यः पर्येयुषीं गामा मावृक्त मर्त्यो दभ्रचेताः ॥ - ऋ. ८.१०१.१६
*महान्तं त्वा महीरन्वापो अर्षन्ति सन्धवः। यद्गो भर्वासयिष्यसे ॥ - ऋ. ९.२.४
*गोषा इन्दो नृषा अस्यश्वसा वाजसा उत। आत्मा यज्ञस्य पूर्व्यः ॥ - ऋ. ९.२.१०
*तं गो भर्वृषणं रसं मदाय देववीतये। सुतं भराय सं सृज ॥ - ऋ. ९.६.६
*देवेभ्यस्त्वा मदाय कं सृजानमति मेष्यः। सं गो भर्वासयाम स ॥ - ऋ. ९.८.५
*पुनानः कलशेष्वा वस्त्राण्यरुषो हरिः। परि गव्यान्यव्यत ॥ - ऋ. ९.८.६
*पवमान महि श्रवो गामश्वं रा स वीरवत्। सना मेधां सना स्वः ॥ - ऋ. ९.९.९
*राजानो न प्रशस्ति भः सोमासो गो भरञ्जते। यज्ञो न सप्त धातृ भः ॥ - ऋ. ९.१०.३
*स नः पवस्व शं गवे शं जनाय शमर्वते। शं राजन्नोषधीभ्यः ॥ - ऋ. ९.११.३

*अ मत्रहा वचर्ष णः पवस्व सोम शं गवे। देवेभ्यो अनुकामकृत् ॥ - ऋ. ९.११.७
*अ भ वप्रा अनूषत गावो वत्सं न मातरः। इन्द्रं सोमस्य पीतये ॥ - ऋ. ९.१२.२
*आदस्य शुष्मिणो रसे वश्वे देवा अमत्सत। यदी गो भर्वसायते ॥ - ऋ. ९.१४.३
*नप्ती भर्यो ववस्वतः शुभ्रो न मामृजे युवा। गाः कृण्वानो न नि र्णजम् ॥ - ऋ. ९.१४.५
*अति श्रती तिरश्चता गव्या जिगात्यण्व्या। वग्नु मयर्ति यं वदे ॥ - ऋ. ९.१४.६
*क्रत्वा दक्षस्य रथ्यमपो वसानमन्धसा। गोषामण्वेषु सश्चिम ॥ - ऋ. ९.१६.२
*पुनानो रूपे अव्यये वश्वा अर्षन्न भ श्रयः। शूरो न गोषु तिष्ठति ॥ - ऋ. ९.१६.६
*युवं हि स्थः स्वर्पती इन्द्रश्च सोम गोपती। ईशाना पप्यतं धयः ॥ - ऋ. ९.१९.२
*स हि ष्मा जरितृभ्य आ वाजं गोमन्त मन्वति। पवमानः सहस्रणम् ॥ - ऋ. ९.२०.२
*त्वं सोम प णभ्य आ वसु गव्यानि धारयः। ततं तन्तुम चक्रदः ॥ - ऋ. ९.२२.७
*अ भ गावो अधन्विषुरापो न प्रवता यतीः। पुनाना इन्द्रमाशत ॥ - ऋ. ९.२४.२
*एष गव्युर चक्रदत् पवमानो हिरण्ययुः। इन्दुः सत्राजिदस्तृतः ॥ - ऋ. ९.२७.४
*तुभ्यं गावो घृतं पयो बभ्रो दुदुह्रे अ क्षतम्। व र्षष्ठे अ ध सान व ॥ - ऋ. ९.३१.५
*आदीं हंसो यथा गणं वश्वस्यावीवशन्मतिम्। अत्यो न गो भरज्यते ॥ - ऋ. ९.३२.३
*अ भ गावो अनूषत योषा जार मव प्रयम्। अगन्नाजिं यथा हितम् ॥ - ऋ. ९.३२.५
*अ भ द्रोणानि बभ्रवः शुक्रा ऋतस्य धारया। वाजं गोमन्तमक्षरन् ॥ - ऋ. ९.३३.२
*तिस्रो वाच उदीरते गावो ममन्ति धेनवः। हरिरेति कनिक्रदत् ॥ - ऋ. ९.३३.४
*तं गी भर्वाचमीङ्खयं पुनानं वासयाम स। सोमं जनस्य गोपतिम् ॥ - ऋ. ९.३५.५
*आ दिवस्पृष्ठमश्वयुर्गव्ययुः सोम रोह स। वीरयुः शवसस्पते ॥ - ऋ. ९.३६.६
*प्र ये गावो न भूर्णयस्त्वेषा अयासो अक्रमुः। घ्नन्तः कृष्णामप त्वचम् ॥ - ऋ. ९.४१.१
*आ पवस्व मही मषं गोमदिन्दो हिरण्यवत्। अश्वावद्वाजवत्सुतः ॥ - ऋ. ९.४१.४
*जनयन् रोचना दिवो जनयन्नप्सु सूर्यम्। वसानो गा अपो हरिः ॥ - ऋ. ९.४२.१
*गोमन्नः सोम वीरवदश्वावद्वाजवत्सुतः। पवस्व बृहतीरिषः ॥ - ऋ. ९.४२.६
*यो अत्य इव मृज्यते गो भर्मदाय हर्यतः। तं गी भर्वासयाम स ॥ - ऋ. ९.४३.१
*उत त्वामरुणं वयं गो भरञ्ज्मो मदाय कम्। व नो राये दुरो वृ ध ॥ - ऋ. ९.४५.३
*आ धावता सुहस्त्यः शुक्रा गृभ्णीत मन्थिना। गो भः श्रीणीत मत्सरम् ॥ - ऋ. ९.४६.४
*तया पवस्व धारया यया गाव इहागमन्। जन्यास उप नो गृहम् ॥ - ऋ. ९.४९.२
*स पवस्व मदिन्तम गो भरञ्जानो अक्तु भः। इन्दु वन्द्राय पीतये ॥ - ऋ. ९.५०.५

*परि णो देववीतये वाजाँ अर्ष स गोमतः। पुनान इन्द वन्द्रयुः ॥ - ऋ. ९.५४.४
*उत नो गो वदश्व वत्पवस्व सोमान्धसा। मक्षूतमे भरह भः ॥ - ऋ. ९.५५.३
*पवस्व गोजिदश्वजिद्विश्वजित् सोम रण्यजित्। प्रजावद्रत्नमा भर ॥ - ऋ. ९.५९.१
*परि णो अश्वमश्व वद्गोमदिन्दो हिरण्यवत्। क्षरा सह स्रणीरिषः ॥ - ऋ. ९.६१.३
*उपो षु जातमसुरं गो भर्भङ्गं परिष्कृतम्। इन्दुं देवा अया सषुः ॥ - ऋ. ९.६१.१३
*अर्षा णः सोम शं गवे धुक्षस्व पप्युषी मषम्। वर्धा समुद्रमुक्थ्यम् ॥ - ऋ. ९.६१.१५
*जघ्निर्वृत्रम मत्रियं सस्निर्वाजं दिवेदिवे। गोषा उ अश्वसा अ स ॥ - ऋ. ९.६१.२०
*कृण्वन्तो वरिवो गवे ऽभ्यर्षन्ति सुष्टुतिम्। इळामस्मभ्यं संयतम् ॥ - ऋ. ९.६२.३
*शुभ्रमन्धो देववातमप्सु धूतो नृ भः सुतः। स्वदन्ति गावः पयो भः ॥ - ऋ. ९.६२.५
*आ पवस्व सह स्रणं रयिं गोमन्तमश्विनम्। पुरुश्चन्द्रं पुरुस्पृहम् ॥ - ऋ. ९.६२.१२
*आ वशन् कलशं सुतो वश्वा अर्षन्न भ श्रयः। शूरो न गोषु तिष्ठति ॥ - ऋ. ९.६२.१९
*अ भ गव्यानि वीतये नृम्णा पुनानो अर्ष स। सनद्वाजः परि स्रव ॥ - ऋ. ९.६२.२३
*अभ्यर्ष सह स्रणं रयिं गोमन्तमश्विनम्। अ भ वाजमुत श्रवः ॥ - ऋ. ९.६३.१२
*एते धामान्यार्या शुक्रा ऋतस्य धारया। वाजं गोमन्तमक्षरन् ॥ - ऋ. ९.६३.१४
*आ पवस्व हिरण्यवदश्वावत्सोम वीरवत्। वाजं गोमन्तमा भर ॥ - ऋ. ९.६३.१८
*अश्वो न चक्रदो वृषा सं गा इन्दो समर्वतः। व नो राये दुरो वृ ध ॥ - ऋ. ९.६४.३
*इषे पवस्व धारया मृज्यमानो मनी ष भः। इन्दो रुचा भ गा इहि ॥ - ऋ. ९.६४.१३
*द वद्युतत्या रुचा परिष्टोभन्त्या कृपा। सोमाः शुक्रा गवा शरः ॥ - ऋ. ९.६४.२८
*आ न इन्दो शतग्विनं गवां पोषं स्वश्व्यम्। वहा भग त्तमूतये ॥ - ऋ. ९.६५.१७
*पवते हर्यतो हरिर्गृणानो जमदग्निना। हिन्वानो गोर ध त्व च ॥ - ऋ. ९.६५.२५
*अच्छा समुद्र मन्दवो ऽस्तं गावो न धेनवः। अग्मन्नृतस्य योनिमा ॥ - ऋ. ९.६६.१२
*प्र ण इन्दो महे रण आपो अर्षन्ति सन्धवः। यद्गो भर्वासयिष्यसे ॥ - ऋ. ९.६६.१३
*आ पवस्व ग वष्टये महे सोम नृचक्षसे। एन्द्रस्य जठरे वश ॥ - ऋ. ९.६६.१५
*एष सोमो अ ध त्व च गवां क्रीळत्यद्रि भः। इन्द्रं मदाय जोहुवत्॥ - ऋ. ९.६६.२९
*इन्दो व्यव्यमर्ष स व श्रवां स व सौभगा। व वाजान् त्सोम गोमतः ॥ - ऋ. ९.६७.५
*आ न इन्दो शतग्विनं रयिं गोमन्तमश्विनम्। भरा सोम सह स्रणम् ॥ - ऋ. ९.६७.६
*प्र देवमच्छा मधुमन्त इन्दवो ऽ सष्यदन्त गाव आ न धेनवः। बर्हिषदो वचनावन्त ऊध भः परिस्रुतमु स्रया नि र्णजं धरे ॥ - ऋ. ९.६८.१

*अयं दिव इयर्ति वश्वमा रजः सोमः पुनानः कलशेषु सीदति। अद्भिर्गो भर्मृज्यते अद्रि भः सुतः पुनान इन्दुर्वरिवो वदत् प्रयम्। - ऋ. ९.६८.९
*आ नः पवस्व वसुम द्धरण्यवदश्वावद्गोमद्यवमत् सुवीर्यम्। यूयं हि सोम पतरो मम स्थन दिवो मूर्धानः प्रस्थिता वयस्कृतः ॥ - ऋ. ९.६९.८
*रुवति भीमो वृषभस्त वष्यया शृङ्गे शशानो हरिणी वचक्षणः। आ योनिं सोमः सुकृतं नि षीदति गव्ययी त्वग्भवति नि र्णगव्ययी ॥ - ऋ. ९.७०.७
*परि द्युक्षं सहसः पर्वतावृधं मध्वः सञ्चन्ति हर्म्यस्य सक्ष णम्। आ यस्मिन् गावः सुहुताद ऊधनि मूर्धञ्छ्रीणन्त्य ग|यं वरीम भः ॥ - ऋ. ९.७१.४
*समी रथं न भुरिजोरहेषत दश स्वसारो अदितेरुपस्थ आ। जिगादुप ज्रयति गोरपीच्यं पदं यदस्य मतुथा अजीजनन् ॥ - ऋ. ९.७१.५
*परा व्यक्तो अरुषो दिवः क वर्वृषा त्रिपृष्ठो अन वष्ट गा अ भ। सहस्रणीतिर्यतिः परायती रेभो न पूर्वीरुषसो व राजति ॥ - ऋ. ९.७१.७
*त्वेषं रूपं कृणुते वर्णो अस्य स यत्राशयत् समृता सेधति स्रधः। अप्सा याति स्वधया दैव्यं जनं सं सुष्टुती नसते सं गोअग्रया ॥ - ऋ. ९.७१.८
*अरममाणो अत्येति गा अ भ सूर्यस्य प्रयं दुहितुस्तिरो रवम्। अन्वस्मै जोषमभरद्विनंगृसः सं द्वयी भः स्वसृ भः क्षेति जा म भः ॥ - ऋ. ९.७२.३
*नृधूतो अद्रिषुतो बर्हि ष प्रयः पतिर्गवां प्रदिव इन्दुर्ऋत्वियः। पुरं धवान् मनुषो यज्ञसाधनः शु च र्धया पवते सोम इन्द्र ते ॥ - ऋ. ९.७२.४
*अंशुं दुहन्ति स्तनयन्तम क्षतं क वं कवयोऽपसो मनी षणः। समी गावो मतयो यन्ति संयत ऋतस्य योना सदने पुनर्भुवः ॥ - ऋ. ९.७२.६
*महि प्सरः सुकृतं सोम्यं मधूर्वी गव्यूतिरदितेर्ऋतं यते। ईशे यो वृष्टेरित उ स्रयो वृषाऽपां नेता य इतऊतिर्ऋग्मियः ॥ - ऋ. ९.७४.३
*अध श्वेतं कलशं गो भरक्तं कार्षमन्ना वाज्यक्रमीत् ससवान्। आ हिन्विरे मनसा देवयन्तः कक्षीवते शतहिमाय गोनाम् ॥ - ऋ. ९.७४.८
*शूरो न धत्त आयुधा गभस्त्योः स्व१ः सषासन् र थरो ग व ष्टषु। इन्द्रस्य शुष्ममीरयन्नपस्यु भरिन्दुर्हिन्वानो अज्यते मनी ष भः ॥ - ऋ. ९.७६.२
*ते नः पूर्वास उपरास इन्दवो महे वाजाय धन्वन्तु गोमते। ईक्षेण्यासो अह्यो३ न चारवो ब्रह्मब्रह्म ये जुजुषुर्ह वर्ह वः ॥ - ऋ. ९.७७.३

*त्वेषं रूपं कृणुते वर्णो अस्य स यत्राशयत् समृता सेधति स्रधः। अप्सा याति स्वधया दैव्यं जनं सं सुष्टुती नसते सं गोअग्रया ॥ - ऋ. ९.७१.८
*अरममाणो अत्येति गा अ भ सूर्यस्य प्रयं दुहितुस्तिरो रवम्। अन्वस्मै जोषमभरद्विनंगृसः सं द्वयी भः स्वसृ भः क्षेति जा म भः ॥ - ऋ. ९.७२.३
*नृधूतो अद्रिषुतो बर्हि ष प्रयः पतिर्गवां प्रदिव इन्दुर्ऋत्वियः। पुरं धवान् मनुषो यज्ञसाधनः शु च र्धया पवते सोम इन्द्र ते ॥ - ऋ. ९.७२.४
*अंशुं दुहन्ति स्तनयन्तम क्षतं क वं कवयोऽपसो मनी षणः। समी गावो मतयो यन्ति संयत ऋतस्य योना सदने पुनर्भुवः ॥ - ऋ. ९.७२.६
*महि प्सरः सुकृतं सोम्यं मधूर्वी गव्यूतिरदितेर्ऋतं यते। ईशे यो वृष्टेरित उ स्रयो वृषाऽपां नेता य इतऊतिर्ऋग्मियः ॥ - ऋ. ९.७४.३
*अध श्वेतं कलशं गो भरक्तं कार्षमन्ना वाज्यक्रमीत् ससवान्। आ हिन्विरे मनसा देवयन्तः कक्षीवते शतहिमाय गोनाम् ॥ - ऋ. ९.७४.८
*शूरो न धत्त आयुधा गभस्त्योः स्व१ः सषासन् र थरो ग व ष्टषु। इन्द्रस्य शुष्ममीरयन्नपस्यु भरिन्दुर्हिन्वानो अज्यते मनी ष भः ॥ - ऋ. ९.७६.२
*ते नः पूर्वास उपरास इन्दवो महे वाजाय धन्वन्तु गोमते। ईक्षेण्यासो अह्यो३ न चारवो ब्रह्मब्रह्म ये जुजुषुर्ह वर्ह वः ॥ - ऋ. ९.७७.३
*अयं नो वद्वान् वनवद्वनुष्यत इन्दुः सत्राचा मनसा पुरुष्टुतः। इनस्य यः सदने गर्भमादधे गवामुरुब्जमभ्यर्षति व्रजम् ॥ - ऋ. ९.७७.४
*प्र राजा वाचं जनयन्न सष्यददपो वसानो अ भ गा इयक्षति। गृभ्णाति रिप्रम वरस्य तान्वा शुद्धो देवानामुप याति निष्कृतम् ॥ - ऋ. ९.७८.१
*गोजिन्नः सोमो रथजि द्धरण्यजित् स्वर्जिदब्जित् पवते सहस्रजित्। यं देवासश्च क्ररे पीतये मदं स्वादिष्ठं द्रप्समरुणं मयोभुवम् ॥ - ऋ. ९.७८.४
*एतानि सोम पवमानो अस्मयुः सत्यानि कृण्वन् द्र वणान्यर्ष स। जहि शत्रुमन्तिके दूरके च उर्वी गव्यूतिमभयं च नस्कृ ध ॥ - ऋ. ९.७८.५
*दि व ते नाभा परमो य आददे पृ थव्यास्ते रुरुहुः सान व क्षपः। अद्रयस्त्वा बप्सति गोर ध त्वच्य१प्सु त्वा हस्तैर्दुदुहुर्मनी षणः ॥ - ऋ. ९.७९.४
*प्र सोमस्य पवमानस्योर्मय इन्द्रस्य यन्ति जठरं सुपेशसः। दध्ना यदीमुन्नीता यशसा गवाँ दानाय शूरमुदमन्दिषुः सुताः ॥ - ऋ. ९.८१.१

*असा व सोमो अरुषो वृषा हरी राजेव दस्मो अ भ गा अ चक्रदत्। पुनानो वारं पर्येत्यव्ययं श्येनो न योनिं घृतवन्तमासदम् ॥ - ऋ. ९.८२.१
*पर्जन्यः पता महिषस्य प र्णनो नाभा पृ थव्या गरिषु क्षयं दधे। स्वसार आपो अ भ गा उतासरन् त्सं ग्राव भर्नसते वीते अध्वरे ॥ - ऋ. ९.८२.३
*आ यो गो भः सृज्यत ओषधीष्वा देवानां सुम्न इषयन्नुपावसुः। आ वद्युता पवते धारया सुत इन्द्रं सोमो मादयन् दैव्यं जनं ॥ - ऋ. ९.८४.३
*अ भ त्यं गावः पयसा पयोवृधं सोमं श्रीणन्ति मति भः स्व र्वदम्। धनंजयः पवते कृत्व्यो रसो वप्रः क वः काव्येना स्वर्चनाः ॥ - ऋ. ९.८४.५
*कनिक्रदत् कलशे गो भरज्यसे व्य१व्ययं समया वारमर्ष स। मर्मृज्यमानो अत्यो न सान सरिन्द्रस्य सोम जठरे समक्षरः ॥ - ऋ. ९.८५.५
*पवमानो अभ्यर्षा सुवीर्यमुर्वीं गव्यूतिं महि शर्म सप्रथः। मा कर्नो अस्य परिषूतिरीशतेन्दो जयेम त्वया धनंधनम् ॥ - ऋ. ९.८५.८
*अग्रे सन्धूनां पवमानो अर्षत्यग्रे वाचो अ ग|यो गोषु गच्छति। अग्रे वाजस्य भजते महाधनं स्वायुधः सोतृ भः पूयते वृषा ॥ - ऋ. ९.८६.१२
*इन्दुः पुनानो अति गाहते मृधो वश्वानि कृण्वन् त्सुपथानि यज्यवे। गाः कृण्वानो नि र्णजं हर्यतः क वरत्यो न क्रीळन् परि वारमर्षति ॥ - ऋ. ९.८६.२६
*असश्चतः शतधारा अ भ श्रयो हरिं नवन्तेऽव ता उदन्युवः। क्षपो मृजन्ति परि गो भरावृतं तृतीये पृष्ठे अ ध रोचने दिवः ॥ - ऋ. ९.८६.२७
*प्र ते धारा अत्यण्वानि मेष्यः पुनानस्य संयतो यन्ति रंहयः। यद्गो भरिन्दो चम्वोः समज्यस आ सुवानः सोम कलशेषु सीद स ॥ - ऋ. ९.८६.४७
*ऋ ष र्वप्रः पुरएता जनानामृभुर्धीर उशना काव्येन। स चद्विवेद निहितं यदासामपीच्यं१ गुह्यं नाम गोनाम् ॥ - ऋ. ९.८७.३
*एते सोमा अ भ गव्या सहस्रा महे वाजायामृताय श्रवां स। प वत्रे भः पवमाना असृग्रञ्छ्रवस्यवो न पृतनाजो अत्याः ॥ - ऋ. ९.८७.५
*एष सुवानः परि सोमः प वत्रे सर्गो न सृष्टो अदधावदर्वा। तिग्मे शशानो महिषो न शृङ्गे गा गव्यन्न भ शूरो न सत्वा ॥ - ऋ. ९.८७.७
*एषा ययौ परमादन्तरद्रेः कू चत् सतीरूर्वे गा ववेद। दिवो न वद्युत् स्तन्यन्त्यभ्रैः सोमस्य ते पवत इन्द्र धारा ॥ - ऋ. ९.८७.८

*उत स्म रा शं परि या स गोना मन्द्रेण सोम सरथं पुनानः। पूर्वीरिषो बृहतीर्जीरदानो शक्षा शचीवस्तव ता उपष्टुत् ॥ - ऋ. ९.८७.९
* संहं नसन्त मध्वो अयासं हरिमरुषं दिवो अस्य पतिम्। शूरो युत्सु प्रथमः पृच्छते गा अस्य चक्षसा परि पात्युक्षा ॥ - ऋ. ९.८९.३
*उरुगव्यूतिरभयानि कृण्वन् त्समीचीने आ पवस्वा पुरंधी। अपः सषासन्नुषसः स्व१र्गाः सं चक्रदो महो अस्मभ्यं वाजान् ॥ - ऋ. ९.९०.४
*वीती जनस्य दिव्यस्य कव्यैर ध सुवानो नहुष्ये भरिन्दुः। प्र यो नृ भरमृतो मर्त्ये भर्मर्मृजानोऽ व भर्गो भरद्भिः ॥ - ऋ. ९.९१.२
*वृषा वृष्णे रोरुवदंशुरस्मै पवमानो रुशदीर्ते पयो गोः। सहस्रमृक्वा प थ भर्वचो वदध्वस्म भः सूरो अण्वं व याति ॥ - ऋ. ९.९१.३
*एवा पुनानो अपः स्व१र्गा अस्मभ्यं तोका तनयानि भूरि। शं नः क्षेत्रमुरु ज्योतिं ष सोम ज्योङ्नः सूर्यं दृशये रिरीहि ॥ - ऋ. ९.९१.६
*उत प्र पप्य ऊधरघ्न्याया इन्दुर्धारा भः सचते सुमेधाः। मूर्धानं गावः पयसा चमूष्व भ श्रीणन्ति वसु भर्न निक्तैः ॥ - ऋ. ९.९३.३
*द्विता व्यूर्ण्वन्नमृतस्य धाम स्व र्वदे भुवनानि प्रथन्त। धयः पन्वानाः स्वसरे न गाव ऋतायन्तीर भ वावश्र इन्दुम् ॥ - ऋ. ९.९२.२
*इषमूर्जमभ्य१र्षाश्वं गामुरु ज्योतिः कृणुहि मत्सि देवान्। वश्वानि हि सुषहा तानि तुभ्यं पवमान बाधसे सोम शत्रून् ॥ - ऋ. ९.९४.५
*कनिक्रन्ति हरिरा सृज्यमानः सीदन् वनस्य जठरे पुनानः। नृ भर्यतः कृणुते नि र्णजं गा अतो मतीर्जनयत स्वधा भः ॥ - ऋ. ९.९५.१
*प्र सेनानीः शूरो अग्रे रथानां गव्यन्नेति हर्षते अस्य सेना। भद्रान् कृण्वन्निन्द्रहवान् त्स खभ्य आ सोमो वस्त्रा रभसानि दत्ते ॥ - ऋ. ९.९६.१
*प्रावी वपद्वाच ऊ र्मं न सन्धु र्गरः सोमः पवमानो मनीषाः। अन्तः पश्यन् वृजनेमावराण्या तिष्ठति वृषभो गोषु जानन् ॥ - ऋ. ९.९६.७
*स मत्सरः पृत्सु वन्वन्नवातः सहस्ररेता अ भ वाजमर्ष। इन्द्रायेन्दो पवमानो मनीष्यं१शोरू र्ममीरय गा इषण्यन् ॥ - ऋ. ९.९६.८
*स पूर्व्यो वसु वज्जायमानो मृजानो अप्सु दुदुहानो अद्री। अ भशस्तिपा भुवनस्य राजा वदद्गातुं ब्रह्मणे पूयमानः ॥ - ऋ. ९.९६.१०

*एष स्य सोमो मति भः पुनानो ऽत्यो न वाजी तरतीदरातीः। पयो न दुग्धमदितेरि षरमु र्वव गातुः सुयमो न वोळ्हा ॥ - ऋ. ९.९६.१५
*स्वायुधः सोतृ भः पूयमानो ऽभ्यर्ष गुह्यं चारु नाम। अ भ वाजं सप्तिरिव श्रवस्या ऽ भ वायुम भ गा देव सोम ॥ - ऋ. ९.९६.१६
*चमूषच्छ्येनः शकुनो वभृत्वा गो वन्दुर्द्रप्स आयुधानि बिभ्रत्। अपामू र्मं सचमानः समुद्रं तुरीयं धाम महिषो वव क्त ॥ - ऋ. ९.९६.१९
*प्रास्य धारा बृहतीरसृग्रन्नक्तो गो भः कलशाँ आ ववेश। साम कृण्वन् त्सामन्यो वपश्चित् क्रन्दन्नेत्य भ सख्युर्न जा मम् ॥ - ऋ. ९.९६.२२
*स रंहत उरुगायस्य जूतिं वृथा क्रीळन्तं ममते न गावः। परीणसं कृणुते तिग्मशृङ्गो दिवा हरिर्ददृशे नक्तमृज्रः ॥ - ऋ. ९.९७.९
*इन्दुर्वाजी पवते गोन्योघा इन्द्रे सोमः सह इन्वन् मदाय। हन्ति रक्षो बाधते पर्यरातीर्वरिवः कृण्वन् वृजनस्य राजा ॥ - ऋ. ९.९७.१०
*वृषा शोणो अ भकनिक्रदद्गा नदयन्नेति पृ थवीमुत द्याम्। इन्द्रस्येव वग्नुरा शृण्व आजौ प्रचेतयन्नर्षति वाचमेमाम् ॥ - ऋ. ९.९७.१३
*एवा पवस्व मदिरो मदायोदग्राभस्य नमयन् वधस्नैः। परि वर्णं भरमाणो रुशन्तं गव्युर्नो अर्ष परि सोम सक्तः ॥ - ऋ. ९.९७.१५
*तक्षद्यदी मनसो वेनतो वाग् ज्येष्ठस्य वा धर्म ण क्षोरनीके। आदीमायन् वरमा वावशाना जुष्टं पतिं कलशे गाव इन्दुम् ॥ - ऋ. ९.९७.२२
*प्र ते धारा मधुमतीरसृग्रन् वारान् यत् पूतो अत्येष्यव्यान्। पवमान पवसे धाम गोनाँ जज्ञानः सूर्यम पन्वो अर्कैः ॥ - ऋ. ९.९७.३१
*तिस्रो वाच ईरयति प्र व ह्नर्ऋतस्य धीतिं ब्रह्मणो मनीषाम्। गावो यन्ति गोपतिं पृच्छमानाः सोमं यन्ति मतयो वावशानाः ॥ - ऋ. ९.९७.३४
*सोमं गावो धेनवो वावशानाः सोमं वप्रा मति भः पृच्छमानाः। सोमः सुतः पूयते अज्यमानः सोमे अर्कास्त्रिष्टुभः सं नवन्ते ॥ - ऋ. ९.९७.३५
*ऋजुः पवस्व वृजिनस्य हन्ता ऽपामीवां बाधमानो मृधश्च। अ भश्रीणन् पयः पयसा भ गोना मन्द्रस्य त्वं तव वयं सखायः ॥ - ऋ. ९.९७.४३
*सोमः सुतो धारयात्यो न हित्वा सन्धुर्न निम्नम भ वाज्यक्षाः। आ योनिं वन्यमसदत् पुनानः स मन्दु भर्गो भरसरत् समद्भिः ॥ - ऋ. ९.९७.४५

*परि ष्य सुवानो अक्षा इन्दुरव्ये मदच्युतः। धारा य ऊर्ध्वो अध्वरे भ्राजा नैति गव्ययुः ॥ - ऋ. ९.९८.३

*तमस्य मर्जयाम स मदो य इन्द्रपातमः। यं गाव आस भर्दधुः पुरा नूनं च सूरयः ॥ - ऋ. ९.९९.३

*समु प्रया अनूषत गावो मदाय घृष्वयः। सोमासः कृण्वते पथः पवमानास इन्दवः ॥ - ऋ. ९.१०१.८

*सुष्वाणासो व्यद्रि भश्चिताना गोर ध त्व च। इषमस्मभ्यम भतः समस्वरन् वसु वदः ॥ - ऋ. ९.१०१.११

*अव्यो वारे भः पवते सोमो गव्ये अ ध त्व च। कनिक्रदद्वृषा हरिरिन्द्रस्याभ्येति निष्कृतम् ॥ - ऋ. ९.१०१.१६

*परि वाराण्यव्यया गो भरञ्जानो अर्षति। त्री षधस्था पुनानः कृणुते हरिः ॥ - ऋ. ९.१०२.२

*अस्मभ्यं त्वा वसु वदम भ वाणीरनूषत। गो भष्टे वर्णम भ वासयाम स ॥ - ऋ. ९.१०३.४

*गोमन्न इन्दो अश्ववत्सुतः सुदक्ष धन्व। शु चं ते वर्णम ध गोषु दीधरम् ॥ - ऋ. ९.१०५.४

*नूनं पुनानोऽ व भः परि स्रवाऽदब्धः सुर भंतरः। सुते चत् त्वाप्सु मदामो अन्धसा श्रीणन्तो गो भरुत्तरम् ॥ - ऋ. ९.१०७.२

*अनूपे गोमान् गो भरक्षाः सोमो दुग्धा भरक्षाः। समुद्रं न संवरणान्यग्मन् मन्दी मदाय तोशते ॥ - ऋ. ९.१०७.९

*पुनानश्चमू जनयन् मतिं क वः सोमो देवेषु रण्यति। अपो वसानः परि गो भरुत्तरः सीदन् वनेष्वव्यत ॥ - ऋ. ९.१०७.१८

*मृजानो वारे पवमानो अव्यये वृषाव चक्रदो वने। देवानां सोम पवमान निष्कृतं गो भरञ्जानो अर्ष स ॥ - ऋ. ९.१०७.२२

*अपो वसानः परि कोशमर्षतीन्दुर्हियानः सोतृ भः। जनयञ्ज्योतिर्मन्दना अवीवशद् गाः कृण्वानो न नि र्णजम् ॥ - ऋ. ९.१०७.२६

*प्र उ स्रया अप्या अन्तरश्मनो निर्गा अकृन्तदोजसा। अ भ व्रजं त त्नषे गव्यमश्व्यं वर्मीव धृष्णवा रुज ॥ - ऋ. ९.१०८.६

*आ वच्यस्व सुदक्ष चम्वोः सुतो वशां व ह्नर्न वशपतिः। वृ ष्टं दिवः पवस्व रीतिमपां जिन्वा ग वष्टये धयः ॥ - ऋ. ९.१०८.१०

* पबन्त्यस्य वश्वे देवासो गो भः श्रीतस्य नृ भः सुतस्य। प्र सुवानो अक्षाः सहस्रधारस्तिरः प वत्रं व वारमव्यम् ॥ - ऋ. ९.१०९.८

*स वाज्यक्षाः सहस्ररेता अद्भिर्मृजानो गो भः श्रीणानः। प्र सोम याहीन्द्रस्य कुक्षा नृ भर्येमानो अद्रि भः सुतः ॥ - ऋ. ९.१०९.९

*अजीजनो हि पवमान सूर्यं वधारे शक्मना पयः। गोजीरया रंहमाणः पुरंध्या ॥ -ऋ. ९.११०.३

*कारुरहं ततो भषगुपलप्र क्षणी नना। नाना धयो वसूयवो ऽनु गा इव तस्थिमेन्द्रायेन्दो परि स्रव ॥ - ऋ. ९.११२.३

*यं त्वा जनासो अ भ संचरन्ति गाव उष्ण मव व्रजं य वष्ठ। दूतो देवानाम स मर्त्यानामन्तर्महाँश्चर स रोचनेन ॥ - ऋ. १०.४.२

*इमा अग्ने मतयस्तुभ्यं जाता गो भरश्वैर भ गृणन्ति राधः। यदा ते मर्तो अनु भोगमानड् वसो दधानो मति भः सुजात ॥ - ऋ. १०.७.२

*स पत्र्याण्यायुधानि वद्वानिन्द्रे षत आप्त्यो अभ्ययुध्यत्। त्रिशीर्षाणं सप्तरश्मिं जघन्वान् त्वाष्ट्रस्य चन्निः ससृजे त्रितो गाः ॥ - ऋ. १०.८.८

*भूरीदिन्द्र उदिनक्षन्तमोजो ऽवा भनत् सत्पतिर्मन्यमानम्। त्वाष्ट्रस्य चद्विश्वरूपस्य गोनामाचक्राणस्त्री ण शीर्षा परा वर्क् ॥ - ऋ. १०.८.९

*स्वावृग्देवस्यामृतं यदी गोरतो जातासो धारयन्त उर्वी। वश्वे देवा अनु तत् ते यजुर्गुर्दुहे यदेनी दिव्यं घृतं वाः ॥ - ऋ. १०.१२.३

*यमो नो गातुं प्रथमो ववेद नैषा गव्यूतिरपभर्तवा उ। यत्रा नः पूर्वे पतरः परेयुरेना जज्ञानाः पथ्या३ अनु स्वाः ॥ - ऋ. १०.१४.२

*अग्नेर्वर्म परि गो भर्व्ययस्व सं प्रोर्णुष्व पीवसा मेदसा च। नेत् त्वा धृष्णुर्हरसा जर्हृषाणो दधृग्विधक्ष्यन् पर्यङ्खयाते ॥ - ऋ. १०.१६.७

*पुनरेता नि वर्तन्तामस्मिन् पुष्यन्तु गोपतौ। इहैवाग्ने नि धारयेह तिष्ठतु या रयिः ॥ - ऋ. १०.१९.३

*आ निवर्त नि वर्तय पुनर्न इन्द्र गा देहि। जीवा भर्भुनजामहै ॥ - ऋ. १०.१९.६

*भद्रं नो अ प वातय मनो दक्षमुत क्रतुम्। अधा ते सख्ये अन्धसो व वो मदे रणन् गावो न यवसे ववक्षसे ॥ - ऋ. १०.२५.१
*तव त्ये सोम श क्त भर्निकामासो व्यृण्विरे। गृत्सस्य धीरास्तवसो व वो मदे व्रजं गोमन्तमश्विनं ववक्षसे ॥ - ऋ. १०.२५.५
*अयं वप्राय दाशुषे वाजाँ इयर्ति गोमतः। अयं सप्तभ्य आ वरं व वो मदे प्रान्धं श्रोणं च तारिषद्विवक्षसे ॥ - ऋ. १०.२५.११
*गावो यवं प्रयुता अर्यो अक्षन् ता अपश्यं सहगोपाश्चरन्तीः। हवा इदर्यो अ भतः समायन् कयदासु स्वपतिश्छन्दयाते ॥ - ऋ. १०.२७.८
*एतौ मे गावौ प्रमरस्य युक्तौ मो षु प्र सेधीर्मुहुरिन्ममन्धि। आपश्चिदस्य व नशन्त्यर्थं सूरश्च मर्क उपरो बभूवान् ॥ - ऋ. १०.२७.२०
*वृक्षेवृक्षे नियता मीमयद्गौस्ततो वयः प्र पतान्पूरुषादः। अथेदं वश्वं भुवनं भयात इन्द्राय सुन्वदृषये च शक्षत् ॥ - ऋ. १०.२७.२२
*आववर्ततीरध नु द्विधारा गोषुयुधो न नियवं चरन्तीः। ऋषे जनित्रीर्भुवनस्य पत्नीरपो वन्दस्व सवृधः सयोनीः ॥ - ऋ. १०.३०.१०
*नित्यश्चाकन्यात् स्वपतिर्दमूना यस्मा उ देवः स वता जजान। भगो वा गो भरर्यमेमनज्यात् सो अस्मै चारुश्छदयदुत स्यात् ॥ - ऋ. १०.३१.४
*अस्येदेषा सुमतिः पप्रथाना ऽभवत्पूर्व्या भूमना गौः। अस्य सनीळा असुरस्य योनौ समान आ भरणे बिभ्रमाणाः ॥ - ऋ. १०.३१.६
*स्तरीर्यत् सूत सद्यो अज्यमाना व्य थरव्यथीः कृणुत स्वगोपा। पुत्रो यत् पूर्वः पत्रोर्जनिष्ट शम्यां गौर्जगार यद्ध पृच्छान् ॥ - ऋ. १०.३१.१०
*तदित् सधस्थम भ चारु दीधय गावो यच्छासन् वहतुं न धेनवः। माता यन्मन्तुर्यूथस्य पूर्व्या ऽ भ वाणस्य सप्तधातुरिज्जनः ॥ - ऋ. १०.३२.४
*अक्षैर्मा दीव्यः कृ ष मत् कृषस्व वत्ते रमस्व बहु मन्यमानः। तत्र गावः कतव तत्र जाया तन्मे व चष्टे स वतायमर्यः ॥ - ऋ. १०.३४.१३
*यं देवासोऽवथ वाजसातौ यं त्रायध्वे यं पपृथात्यंहः। यो वो गोपीथे न भयस्य वेद ते स्याम देववीतये तुरासः ॥ - ऋ. १०.३५.१४
*ये स वतुः सत्यसवस्य वश्वे मत्रस्य व्रते वरुणस्य देवाः। ते सौभगं वीरवद्गोमदप्नोv दधातन द्र वणं चत्रमस्मे ॥ - ऋ. १०.३६.१३

*अस्मिन् न इन्द्र पृत्सुतौ यशस्वति शमीवति क्रन्द स प्राव सातये। यत्र गोषाता धृ षतेषु सादिषु वष्वक् पतन्ति दिद्यवो नृषाह्ये ॥ - ऋ. १०.३८.१

*स नः क्षुमन्तं सदने व्यूर्णुहि गोअर्णसं रयिमन्द्र श्रवाय्यम्। स्याम ते जयतः शक्र मेदिनो यथा वयमुश्म स तद्वसो कृ ध ॥ - ऋ. १०.३८.२

*दोहेन गामुप शक्षा सखायं प्र बोधय जरितर्जार मन्द्रम्। कोशं न पूर्णं वसुना न्यृष्टमा च्यावय मघदेयाय शूरम् ॥ - ऋ. १०.४२.२

*आराच्छत्रुमप बाधस्व दूरमुग्रो यः शम्बः पुरुहूत तेन। अस्मे धेहि यवमद्गोमदिन्द्र कृधी धयं जरित्रे वाजरत्नाम् ॥ - ऋ. १०.४२.७

*गो भष्टरेमामतिं दुरेवां यवेन क्षुधं पुरुहूत वश्वाम्। वयं राज भः प्रथमा धनान्यस्माकेन वृजनेना जयेम ॥ - ऋ. १०.४२.१०, १०.४३.१०, १०.४४.१०

*त्वामग्ने यजमाना अनु द्यून् वश्वा वसु द धरे वार्या ण। त्वया सह द्र वण मच्छमाना व्रजं गोमन्तमु शजो व वव्रुः ॥ - ऋ. १०.४५.११

*जगृभ्मा ते द क्षण मन्द्र हस्तं वसूयवो वसुपते वसूनाम्। वद्मा हि त्वा गोपतिं शूर गोनामस्मभ्यं चत्रं वृषणं रयिं दाः ॥ - ऋ. १०.४७.१

*अह मन्द्रो रोधो वक्षो अथर्वणस्त्रिताय गा अजनयमहेर ध। अहं दस्युभ्यः परि नृम्णमा ददे गोत्रा शक्षन् दधीचे मातरिश्वने ॥ - ऋ. १०.४८.२

*अहमेतं गव्ययमश्व्यं पशुं पुरी षणं सायकेना हिरण्ययम्। पुरू सहस्रा नि शशा म दाशुषे यन्मा सोमास उक्थिनो अमन्दिषुः ॥ - ऋ. १०.४८.४

*प्र मे नमी साप्य इषे भुजे भूद्गवामेषे सख्या कृणुत द्विता। दिद्युं यदस्य स मथेषु मंहयमादिदेनं शंस्यमुक्थ्यं करम् ॥ - ऋ. १०.४८.९

*अहं तदासु धारयं यदासु न देवश्चन त्वष्टाधारयद्रुशत्। स्पार्हं गवामूधःसु वक्षणास्वा मधोर्मधु श्वात्र्यं सोममा शरम् ॥ - ऋ. १०.४९.१०

*पञ्च जना मम होत्रं जुषन्तां गोजाता उत ये य ज्ञयासः। पृ थवी नः पा र्थवात् पात्वंहसो ऽन्तरिक्षं दिव्यात् पात्वस्मान् ॥ - ऋ. १०.५३.५

*स मन्द्रेरय गामनड्वाहं य आवहदुशीनराण्या अनः। भरतामप यद्रपो द्यौः पृ थ व क्षमा रपो मो षु ते कं चनाममत् ॥ - ऋ. १०.५९.१०

*कृष्णा यद्गोष्वरुणीषु सीदद् दिवो नपाताश्विना हुवे वाम्। वीतं मे यज्ञमा गतं मे अन्नं ववन्वांसा नेषमस्मृतध्रू ॥ - ऋ. १०.६१.४

*अधा गाव उपमातिं कनाया अनु श्वान्तस्य कस्य चत् परेयुः। श्रु ध त्वं सुद्र वणो नस्त्वं याळाश्वघ्नस्य वावृधे सूनृता भः ॥ - ऋ. १०.६१.२१
*अध यद्राजाना ग वष्टौ सरत् सरण्युः कारवे जरण्युः। वप्रः प्रेष्ठः स ह्येषां बभूव परा च वक्षदुत पर्षदेनान् ॥ - ऋ. १०.६१.२३
*य उदाजन् पतरो गोमयं वस्वृतेना भन्दन् परिवत्सरे वलम्। दीर्घायुत्वमङ् गरसो वो अस्तु प्रति गृभ्णीत मानवं सुमेधसः ॥ - ऋ. १०.६२.२
*इन्द्रेण युजा निः सृजन्त वाघतो व्रजं गोमन्तमश्विनम्। सहस्रं मे ददतोv अष्टकर्ण्य१ः श्रवो देवेष्वक्रत ॥ - ऋ. १०.६२.७
*उत दासा परि वषे स्मद्दिष्टी गोपरीणसा। यदुस्तुर्वश्च मामहे ॥ - ऋ. १०.६२.१०
*रण्वः संदृष्टौ पतुमाँ इव क्षयो भद्रा रुद्राणां मरुतामुपस्तुतिः। गो भः ष्याम यशसो जनेष्वा सदा देवास इळया सचेमहि ॥ - ऋ. १०.६४.११
*या गौर्वर्तनिं पर्येति निष्कृतं पयो दुहाना व्रतनीरवारतः। सा प्रब्रुवाणा वरुणाय दाशुषे देवेभ्यो दाशद्ध वषा ववस्वते ॥ - ऋ. १०.६५.६
*ब्रह्म गामश्वं जनयन्त ओषधीर्वनस्पतीन् पृ थवीं पर्वताँ अपः। सूर्यं दि व रोहयन्तः सुदानव आर्या व्रता वसृजन्तो अ ध क्ष म ॥ - ऋ. १०.६५.११
*हंसैरिव स ख भर्वावदद्भिरश्मन्मयानि नहना व्यस्यन्। बृहस्पतिर भकनिक्रदद्गा उत प्रास्तौदुच्च वद्वाँ अगायत् ॥ - ऋ. १०.६७.३
*अवो द्वाभ्यां पर एकया गा गुहा तिष्ठन्तीरनृतस्य सेतौ। बृहस्पतिस्तम स ज्योतिरिच्छन्नुदुस्रा आक र्व हि तिस्र आवः ॥ - ऋ. १०.६७.४
* व भद्या पुरं शयथेमपाचीं निस्त्री ण साकमुदधेरकृन्तत्। बृहस्पतिरुषसं सूर्यं गामर्कं ववेद स्तनयन्निव द्यौः ॥ - ऋ. १०.६७.५
*इन्द्रो वलं र क्षतारं दुघानां करेणेव व चकर्ता रवेण। स्वेदाञ्जि भरा शर मच्छमानोऽरोदयत् प णमा गा अमुष्णात् ॥ - ऋ. १०.६७.६
*स ईं सत्ये भः स ख भः शुचद्भिर्गोधायसं व धनसैरदर्दः। ब्रह्मणस्पतिर्वृष भर्वराहैर्घर्मस्वेदे भर्द्र वणं व्यानट् ॥ - ऋ. १०.६७.७
*ते सत्येन मनसा गोपतिं गा इयानास इषणयन्त धी भः। बृहस्पति र्मथो अवद्यपे भरुदु स्रया असृजत स्वयुग्भिः ॥ - ऋ. १०.६७.८

*सं गो भराङ् गरसो नक्षमाणो भग इवेदर्यमणं निनाय। जने मत्रो न दंपती अन क्त बृहस्पते वाजयाशूIरिवाजौ ॥ - ऋ. १०.६८.२
*साध्वर्या अति थनीरि षराः स्पार्हाः सुवर्णा अनवद्यरूपाः। बृहस्पतिः पर्वतेभ्यो वतूर्या निर्गा ऊपे यव मव स्थि वभ्यः ॥ - ऋ. १०.६८.३
*आप्रुषायन् मधुन ऋतस्य योनिमव क्षपन्नर्क उल्का मव द्योः। बृहस्पतिरुद्धरन्नश्मनो गा भूम्या उद्नेव व त्वचं बिभेद ॥ - ऋ. १०.६८.४
*अप ज्योतिषा तमो अन्तरिक्षादुद्नः शीपाल मव वात आजत्। बृहस्पतिरनुमृश्या वलस्याऽभ्र मव वात आ चक्र आ गाः ॥ - ऋ. १०. ६८.५
*सोषाम वन्दत् स स्व१ः सो अग्निं सो अर्केण व बबाधे तमां स। बृहस्पतिर्गोवपुषो वलस्य निर्मज्जानं न पर्वणो जभार ॥ - ऋ. १०.६८.९
*हिमेव पर्णा मु षता वनानि बृहस्पतिनाकृपयद्वलो गाः। अनानुकृत्यमपुनश्चकार यात् सूर्यामासा मथ उच्चरातः ॥ - ऋ. १०.६८.१०
*अ भ श्यावं न कृशने भरश्वं नक्षत्रे भः पतरो द्याम पंशन्। रात्र्यां तमो अदधुर्ज्योतिरहन् बृहस्पति र्भनदद्रिं वदद्गाः ॥ - ऋ. १०.६८.११
*इदमकर्म नमो अ भ्रयाय यः पूर्वीरन्वानोनवीति। बृहस्पतिः स हि गो भः सो अश्वैः स वीरे भः स नृ भर्नो वयो धात् ॥ - ऋ. १०.६८.१२
*चक्रं यदस्याप्स्वा निषत्तमुतो तदस्मै मध्विच्चच्छद्यात्। पृ थव्यामति षतं यदूधः पयो गोष्वधा ओषधीषु ॥ - ऋ. १०.७३.९
*आ तत् त इन्द्रायवः पनन्ताऽ भ य ऊर्वं गोमन्तं तितृत्सान्। सकृत्स्वं१ ये पुरुपुत्रां महीं सहस्रधारां बृहतीं दुदुक्षन् ॥ - ऋ. १०.७४.४
*तृष्टामया प्रथमं यातवे सजूः सुसर्त्वा रसया श्वेत्या त्या। त्वं सन्धो कुभया गोमतीं क्रुमुं मेहत्न्वा सरथं या भरीयसे ॥ - ऋ. १०.७५.६
*तदिद्ध्यस्य सवनं ववेरपो यथा पुरा मनवे गातुमश्रेत्। गोअर्ण स त्वाष्ट्रे अश्वनि र्णजि प्रेमध्वरेष्वध्वराँ अ शश्रयुः ॥ - ऋ. १०.७६.३
*सुन्वन्ति सोमं र थरासो अद्रयो निरस्य रसं ग वषो दुहन्ति ते। दुहन्त्यूधरुपसेचनाय कं नरो हव्या न मर्जयन्त आस भः ॥ - ऋ. १०.७६.७
*अग्निमुक्थैर्ऋषयो व ह्वयन्ते ऽग्निं नरो यामनि बा धतासः। अग्निं वयो अन्तरिक्षे पतन्तो ऽग्निः सहस्रा परि याति गोनाम् ॥ - ऋ. १०.८०.५

*अग्निं वश ईळते मानुषीर्या अग्निं मनुषो नहुषो व जाताः। अग्निर्गान्धर्वीं पथ्यामृतस्याऽग्नेर्गव्यूतिर्घृत आ निषत्ता ॥ - ऋ. १०.८०.६

*ऋक्सामाभ्याम भहितौ गावौ ते सामना वतः। श्रोत्रं ते चक्रे आस्तां दि व पन्थाश्चराचरः ॥ - ऋ. १०.८५.११

*सूर्याया वहतुः प्रागात् स वता यमवासृजत्। अघासु हन्यन्ते गावो ऽर्जुन्योः पर्युह्यते ॥ - ऋ. १०.८५.१३

* वषं गवां यातुधानाः पबन्त्वा वृश्च्यन्तामदितये दुरेवाः। परैनान् देवः स वता ददातु परा भागमोषधीनां जयन्ताम् ॥ - ऋ. १०.८७.१८

*जघान वृत्रं स्व धतिर्वनेव रुरोज पुरो अरदन्न सन्धून्। बिभेद गरिं नव मन्न कुम्भमा गा इन्द्रो अकृणुत स्वयुग्भिः ॥ - ऋ. १०.८९.७

*कर्हि स्वित् सा त इन्द्र चेत्यासदघस्य यद्भिनदो रक्ष एषत्। मत्रक्रुवो यच्छसने न गावः पृ थव्या आपृगमुया शयन्ते ॥ - ऋ. १०.८९.१४

*तस्मादश्वा अजायन्त ये के चोभयादतः। गावो ह ज ज्ञरे तस्मात् तस्माज्जाता अजावयः ॥ - ऋ. १०.९०.१०

*ते सोमादो हरी इन्द्रस्य निंसतेfऽशुं दुहन्तो अध्यासते ग व। ते भर्दुग्धं प पवान् त्सोम्यं मध्विन्द्रो वर्धतेv प्रथते वृषायते ॥ - ऋ. १०.९४.९

*इषुर्न श्रय इषुधेरसना गोषाः शतसा न रंहिः। अवीरे क्रतौ व द वद्युतन्नोरा न मायुं चतयन्त धुनयः ॥ - ऋ. १०.९५.३

*या सुजू र्णः श्रे णः सुम्नआ पर्हृदेचक्षुर्न ग्रन्थिनी चरण्युः। ता अञ्जयोऽरुणयो न सस्रुः श्रये गावो न धेनवोऽनवन्त ॥ - ऋ. १०.९५.६

*ज ज्ञष इत्था गोपीथ्याय हि दधाथ तत् पुरूरवो म ओजः। अशासं त्वा वदुषी सस्मिन्नहन् न म आशृणोः कमभुग्वदा स ॥ - ऋ. १०.९५.११

*आ रोदसी हर्यमाणो महित्वा नव्यंनव्यं हर्य स मन्म नु प्रयम्। प्र पस्त्यमसुर हर्यतं गोरा वष्कृ ध हरये सूर्याय ॥ - ऋ. १०.९६.११

*ओषधीरिति मातरस्तद्वो देवीरुप ब्रुवे। सनेयमश्वं गां वास आत्मानं तव पूरुष ॥ - ऋ. १०.९७.४

*अश्वत्थे वो निषदनं पर्णे वो वसतिष्कृता। गोभाज इत् कलासथ यत् सनवथ पूरुषम् ॥ - ऋ. १०.९७.५

*उच्छुष्मा ओषधीनां गावो गोष्ठादिवेरते। धनं सनिष्यन्तीनामात्मानं तव पूरुष ॥ - ऋ. १०.९७.८

*स यह्व~यो३ऽवनीर्गोष्ववर्वा ऽऽजुहोति प्रधन्यासु स स्रः। अपादो यत्र युज्यासोऽरथा द्रोण्यश्वास ईरते घृतं वाः ॥ - ऋ. १०.९९.४

*ऊर्जं गावो यवसे पीवो अत्तन ऋतस्य याः सदने कोशे अङ्ध्वे। तनूरेव तन्वो अस्तु भेषजमा सर्वतातिमदितिं वृणीमहे ॥ - ऋ. १०.१००.१०

* चत्रस्ते भानुः क्रतुप्रा अ भ ष्टः सन्ति स्पृधो जर णप्रा अधृष्टाः। रजिष्ठया रज्या पश्व आ गोस्तूतूर्षति पर्यग्रं दुवस्युः ॥ - ऋ. १०.१००.१२

*आ वो धयं य ज्ञयां वर्त ऊतये देवा देवीं यजतां य ज्ञया मह। सा नो दुहीयद्यवसेव गत्वी सहस्रधारा पयसा मही गौः ॥ - ऋ. १०.१०१.९

*उत् स्म वातो वहति वासो अस्या अ धरथं यदजयत् सहस्रम्। रथीरभून्मुद्गलानी ग वष्टौ भरे कृतं व्यचेदिन्द्रसेना ॥ - ऋ. १०.१०२.२

*न्यक्रन्दयन्नुपयन्त एनममेहयन् वृषभं मध्य आजेः। तेन सूभर्वं शतवत्सहस्रं गवां मुद्गलः प्रधने जिगाय ॥ - ऋ. १०.१०२.५

*शुनमष्ट्राव्यचरत् कपर्दी वरत्रायां दार्वानह्यमानः। नृम्णानि कृण्वन् बहवे जनाय गाः पस्पशानस्त वषीरधत्त ॥ - ऋ. १०.१०२.८

*इमं तं पश्य वृषभस्य युञ्जं काष्ठाया मध्ये द्रुघणं शयानम्। येन जिगाय शतवत्सहस्रं गवां मुद्गलः पृतनाज्येषु ॥ - ऋ. १०.१०२.९

*बल वज्ञायः स्थ वरः प्रवीरः सहस्वान् वाजी सहमान उग्रः। अ भवीरो अ भसत्वा सहोजा जैत्र मन्द्र रथमा तिष्ठ गो वत्॥ - ऋ. १०.१०३.५

*गोत्र भदं गो वदं वज्रबाहुं जयन्तमज्म प्रमृणन्तमोजसा। इमं सजाता अनु वीरयध्व मन्द्रं सखायो अनु सं रभध्वम् ॥ - ऋ. १०.१०३.६

*आरङ्गरेव मध्वेरयेथे सारघेव ग व नीचीनबारे। कीनारेव स्वेदमा सष्विदाना क्षामेवोर्जा सूयवसात् सचेथे ॥ - ऋ. १०.१०६.१०

*ऋध्याम स्तोमं सनुयाम वाजमा नो मन्त्रं सरथेहोप यातम्। यशो न पक्वं मधु गोष्वन्तरा भूतांशो अश्विनोः काममप्राः ॥ - ऋ. १०.१०६.११

*द क्षणाश्वं द क्षणा गां ददाति द क्षणा चन्द्रमुत य द्धरण्यम्। द क्षणान्नं वनुते यो न आत्मा द क्षणां वर्म कृणुते वजानन् ॥ - ऋ. १०.१०७.७

*कीदृङ् ङन्द्रः सरमे का दृशीका यस्येदं दूतीरसरः पराकात्। आ च गच्छान्मित्रमेना दधामाऽथा गवां गोपतिर्नो भवाति ॥ - ऋ. १०.१०८.३
*इमा गावः सरमे या ऐच्छः परि दिवो अन्तान् सुभगे पतन्ती। कस्त एना अव सृजादयुध्व्युतास्माकमायुधा सन्ति तिग्मा ॥ - ऋ. १०.१०८.५
*अयं नि धः सरमे अद्रिबुध्नो गो भरश्वे भर्वसु भन्यृष्टः। रक्षन्तं तं पणयो ये सुगोपा रेकु पदमलकमा जगन्थ ॥ - ऋ. १०.१०८.७
*एह गमन्नृषयः सोम शता अयास्यो अङ् गरसो नवग्वाः। त एतमूर्वं व भजन्त गोनामथैतद्वचः पणयो वमन्नित् ॥ - ऋ. १०.१०८.८
*एवा च त्वं सरम आजगन्थ प्रबा धता सहसा दैव्येन। स्वसारं त्वा कृणवै मा पुनर्गा अप ते गवां सुभगे भजाम ॥ - ऋ. १०.१०८.९
*नाहं वेद भ्रातृत्वं नो स्वसृत्व मन्द्रो वदुरङ् गरसश्च घोराः। गोकामा मे अच्छदयन् यदायमपात इत पणयो वरीयः ॥ - ऋ. १०.१०८.१०
*दूर मत पणयो वरीय उद्गावो यन्तु मनतीर्ऋतेन। बृहस्पतिर्या अ वन्दन्निगूळ्हाः सोमो ग्रावाण ऋषयश्च वप्राः ॥ - ऋ. १०.१०८.११
*ऋतस्य हि सदसो धीतिरद्यौत् सं गार्ष्टेयो वृषभो गो भरानट्। उदतिष्ठत् त वषेणा रवेण महान्ति चत् सं वव्याचा रजां स ॥ - ऋ. १०.१११.२
*इन्द्रः कल श्रुत्या अस्य वेद स हि जिष्णुः प थकृत् सूर्याय। आन्मेनां कृण्वन्नच्युतो भुवद्गोः पतिर्दिवः सनजा अप्रतीतः ॥ - ऋ. १०.१११.३
*प्र त इन्द्र पूर्व्या ण प्र नूनं वीर्या वोचं प्रथमा कृतानि। सतीनमन्युरश्रथायो अद्रिं सुवेदनामकृणोर्ब्रह्मणे गाम् ॥ - ऋ. १०.११२.८
*आ द्विबर्हा अ मनो यात्विन्द्रो वृषा हरिभ्यां परि षक्तमन्धः। गव्या सुतस्य प्रभृतस्य मध्वः सत्रा खेदामरुशहा वृषस्व ॥ - ऋ. १०.११६.४
*इति वा इति मे मनो गामश्वं सनुया मति कु वत्सोमस्यापा मति ॥ - ऋ. १०.११९.१
*उप ते गा इवाकरं वृणीष्व दुहितर्दिवः। रात्रि स्तोमं न जिग्युषे ॥ - ऋ. १०.१२७.८
*नहि स्थूर्यृतुथा यातमस्ति नोत श्रवो व वदे संगमेषु। गव्यन्त इन्द्रं सख्याय वप्रा अश्वायन्तो वृषणं वाजयन्तः ॥ - ऋ. १०.१३१.३
*अस्मभ्यं सु त्व मन्द्र तां शक्ष या दोहते प्रति वरं जरित्रे। अच्छिद्रोध्नी पीपयद्यथा नः सहस्रधारा पयसा मही गौः ॥ - ऋ. १०.१३३.७

*उप तेऽधां सहमानाम भ त्वाधां सहीयसा। मामनु प्र ते मनो वत्सं गौरिव धावतु पथा वारिव धावतु ॥ - ऋ. १०.१४५.६
*उत गाव इवादन्त्युत वेश्मेव दृश्यते। उतो अरण्यानिः सायं शकटीरिव सर्जति ॥ - ऋ. १०.१४६.३
*गामङ्गैष आ ह्वयति दार्वङ्गैषो अपावधीत्। वसन्नरण्यान्यां सायमक्रुक्षदिति मन्यते ॥ - ऋ. १०.१४६.४
*त्वं माया भरनवद्य मायिनं श्रवस्यता मनसा वृत्रमर्दयः। त्वा मन्नरो वृणते ग व ष्टषु त्वां वश्वासु हव्यास्वि ष्टषु ॥ - ऋ. १०.१४७.२
*गाव इव ग्रामं यूयु धरिवाश्वान् वाश्रेव वत्सं सुमना दुहाना। पतिरिव जायाम भ नो न्येतु धर्ता दिवः स वता वश्ववारः ॥ - ऋ. १०.१४९.४
*अग्निरत्रिं भरद्वाजं ग व ष्ठरं प्रावन्नः कण्वं त्रसदस्युमाहवे। अग्निं व सष्ठो हवते पुरोहितो मृळीकाय पुरोहितः ॥ - ऋ. १०.१५०.५
*परीमे गामनेषत पर्यग्निमहृषत। देवेष्वक्रत श्रवः क इमाँ आ दधर्षति ॥ - ऋ. १०.१५५.५
*यया गा आकरामहे सेनयाग्ने तवोत्या। तां नो हिन्व मघत्तये ॥ - ऋ. १०.१५६.२
*आग्ने स्थूरं रयिं भर पृथुं गोमन्तमश्विनम्। अङ् ध सं वर्तया प णम् ॥ - ऋ. १०.१५६.३
*य उशता मनसा सोममस्मै सर्वहृदा देवकामः सुनोति। न गा इन्द्रस्तस्य परा ददाति प्रशस्त मच्चारुमस्मै कृणोति ॥ - ऋ. १०.१६०.३
*अश्वायन्तो गव्यन्तो वाजयन्तो हवामहे त्वोपगन्तवा उ। आभूषन्तस्ते सुमतौ नवायां वय मन्द्र त्वा शुनं हुवेम ॥ - ऋ. १०.१६०.५
*हेतिः प क्षणी न दभात्यस्मानाष्ट्र्यां पदं कृणुते अग्निधाने। शं नो गोभ्यश्च पुरुषेभ्यश्चास्तु मा नो हिंसीदिह देवाः कपोतः ॥ - ऋ. १०.१६५.३
*ऋचा कपोतं नुदत प्रणोद मषं मदन्तः परि गां नयध्वम्। संयोपयन्तो दुरितानि वश्वा हित्वा न ऊर्जं प्र पतात् पतिष्ठः ॥ - ऋ. १०.१६५.५
*ऋषभं मा समानानां सपत्नानां वषासहिम्। हन्तारं शत्रूणां कृ ध वराजं गोपतिं गवाम् ॥ - ऋ. १०.१६६.१

*या देवेषु तन्व१मैरयन्त यासां सोमो वश्वा रूपा ण वेद। ता अस्मभ्यं पयसा पन्वमानाः प्रजावतीरिन्द्र गोष्ठे रिरीहि ॥ - ऋ. १०.१६९.३

*प्रजापतिर्मह्यमेता रराणो वश्वैर्देवैः पतृp भः सं वदानः। शवाः सतीरुप न गोष्ठमाकस्तासां वयं प्रजया सं सदेम ॥ - ऋ. १०.१६९.४

*आ याहि वनसा सह गावः सचन्त वर्तनिं यदूध भः। आ याहि वस्व्या धया मंहिष्ठो जारयन्मखः सुदानु भः ॥ - ऋ. १०.१७२.१

*आयं गौः पृश्निरक्रमीदसदन्मातरं पुरः। पतरं च प्रयन्त्स्वः ॥ - ऋ. १०.१८९.१

*मा वः स्तेन ईशत माऽघशंसो रुद्रस्य हेतिः परि वो वृणक्तु ध्रुवा अस्मिन्गोपतौ स्यात बह्वीर्यजमानस्य पशून्पाहि (वत्सापाकरणार्थमन्त्रेण पलाशशाखामाच्छिन त्त इषे त्वा - - -) - तै.सं. १.१.१.१

*पक्वस्य ह वषो वेद्यामासादनीयत्वम् : व्रजं गच्छ गोस्थानं (इति हरति, उत्कर देशो व्रजं -द्र. सायण भाष्य) - तै.सं. १.१.९.१

*आज्यादिह वर्ग्रहणार्था मन्त्राः। अथ स्रुवं संमा ष्टि - गोष्ठं मा निर्मृक्षं वाजिनं त्वा सपत्नसाहं सं मार्ज्मि - तै.सं. १.१.१०.१

*दर्शपूर्णमास वकृतिभूतकाम्येष्टीनां याज्यापुरोनुवाक्यामन्त्राः :- गामश्वं पोषयित्वा स नः मृडातीदृशे। - तै.सं. १.१.१४.१

*सोमक्रयः :-सोमं ते क्रीणाम्यूर्जस्वन्तं पयस्वन्तं वीर्यावन्तम भमातिषाहं शुक्रं ते शुक्रेण क्रीणा म चन्द्रं चन्द्रेणामृतममृतेन सम्यत्ते गोरस्मे चन्द्रा ण - - - - तै.सं. १.२.७.१

*छिन्नस्य यूपस्य स्थापनम् : ते ते धामान्युश्म स गमध्ये गावो यत्र भूरिशृङ्गा अयासः। अत्राह तदुरुगायस्य वष्णोः परमं पदमव भाति भूरेः ॥ - तै.सं. १.३.६.१

*काम्ययाज्यापुरोनुवाक्याः :- घृतं पीत्वा मधु चारु गव्यं पतेव पुत्रम भ रक्षतादिमम्। - तै.सं.
१.३.१४.४

*काम्ययाज्यापुरोनुवाक्याः :- त्वं हि सत्यो अद्भुतो दाता वाजस्य गोमतः - तै.सं. १.३.१४.७

*स मष्टयजुर्होमः :- स मन्द्र णो मनसा ने ष गो भः सं सूरि भर्मघवन्त्सं स्वस्त्या। - तै.सं.
१.४.४४.१

*आग्नेयस्य याज्या : :- यस्मै त्वं सुकृते जातवेद उ लोकमग्ने कृणवः स्योनम्। अश्विनं स पुत्रिणं वीरवन्तं गोमन्तं रयिं नशते स्वस्ति। - तै.सं. १.४.४६.१
*अग्न्युपस्थानम् : राजन्तमध्वराणां गोपामृतस्य दीदि वम्। वर्धमानं स्वे दमे (इति तिसृ भः
गायत्री भः गार्हपत्यम् उपतिष्ठते) - तै.सं. १.५.६.२
*सूर्योपस्थानादिमन्त्रा भधानम् : गोमाँ अग्नेऽ वमाँ अश्वी यज्ञो नृवत्सखा सद मदप्रमृष्यः (इति प्राङुत्क्रम्य जपति) - तै.सं. १.६.६.४
*ऐन्द्रेष्टे याज्या : शूरो नृषाता शवसश्चकान आ गोमति व्रजे भजा त्वं नः - तै.सं. १.६.१२.१
*का मडामुपाह्वथा इति तामुपाह्व इति होवाच या प्राणेन देवान्दाधार व्यानेन मनुष्यानपानेन पतृqनिति छिन त्त सा न छिनत्ती ३ इति छिनत्तीति होवाच शरीरं वा अस्यै तदुपाह्वथा इति होवाच गौर्वै अस्यै शरीरं गां वाव तौ तत्पर्यवदतां या यज्ञे दीयते सा प्राणेन देवान्दाधार यया मनुष्या जीवन्ति सा व्यानेन मनुष्यान्यां पतृpभ्यो घ्नन्ति सा ऽपानेन पतृqन्य एवं वेद - - - - - - - एष वा इडामुपाह्वथा इति होवाच वृ ष्टर्वा इडा वृष्ट्यै वै निक्रमणे घृतं प्रजाः संजीवन्तीः पबन्ति य एवं वेद - तै.सं. १.७.२.१
*उपस्थानादिमन्त्रव्याख्यानम् : पशवः खलु ब्राह्मणस्य सभेष्टा प्राङुत्क्रम्य ब्रूयाद्गोमाँ अग्नेऽ वमाँ अश्वी यज्ञ इत्यव सभां रुन्धे - तै.सं. १.७.६.७
*मैत्रावरुणमेककपालं निर्वपेद्वशायै काले इत्यस्य पुरोनुवाक्या : :- आ नो मत्रावरुणा घृतैर्गव्यूतिमुक्षतम् । मध्वा रजां स सुक्रतू ॥ याज्या :- प्र बाहवा ससृतं जीवसे न आ नो गव्यूतिमुक्षतं घृतेन। आ नो जने श्रवयतं युवाना श्रुतं मे मत्रावरुणा हवेमा ॥ - तै.सं. १.८.२२.३
*यच्छ्रमणस्तत्पुरुषाणां रूपं यत्तूपरस्तदश्वानां यदन्यतोदन्तद्गवां यदव्या इव शफस्तदवीनां यदजस्तदजानामेतावन्तो वै ग्राम्याः पशवस्तान् रूपेणैवाव रुन्धे - तै.सं. २.१.१.५
*ब्रह्मवर्चसकामादीनां पशु व धः :- तं वृत्रो हतः षोडश भर्भोगैर सनात्तस्य वृत्रस्य शीर्षतोv गाव उदायन्ता वैदेह्योऽभवन्तासामृषभो जघनेऽनुदैत् - - - तै.सं. २.१.४.५
*नै म त्तकपशु व धः :- वायव्यं गोमृगमा लभेत यमजघ्निवांसम भशंसेयुरपूता वा एतं वागृच्छति यमजघ्निवांसम भशंसन्ति नैष ग्राम्यः पशुर्नाऽऽरण्यो यद्गोमृगो(द्र. सायण भाष्य) - तै.सं. २.१.१०.२

*दर्शाद्यतिक्रमनि मत्तक पा थकृतादी ष्ट व धः :- अग्नये सुर भमते पुरोडाशमष्टाकपालं निर्वपेद्यस्य गावो वा पुरुषाः वा प्रमीयेरन्यो वा बिभीयादेषा वा अस्य भेषज्या तनूर्यत्सुर भमती - तै.सं. २.२.२.२

*यया रज्ज्वोत्तमां गामाजेत्तां भ्रातृव्याय प्र हिणुयान्निर्ऋतिमेवास्मै प्रहिणोति। - तै.सं. २.२.६.५

*ग्रामकामादीनामनृज्वादी ष्ट व धः :- गौर्यत्रा धष्कन्नान्यमेहत्ततो बल्बजा उदतिष्ठन्गवामेवैनं न्यायम पनीय गा वेदयति - तै.सं. २.२.८.२

*नि नो रयिं सुभोजसं युवेह नि वीरवद्गव्यमश्वियं च राधः (वायव्यां यवागूं निर्वपेत् कर्म ण याज्या) - तै.सं. २.२.१२.८

*अन्नादनश क्तकामस्ये ष्ट व धः :- यथा वत्सेन प्रत्तां गां दुह एवमेवेमाँल्लोकान्प्रत्तान्काममन्नाद्यं दुह - तै.सं. २.३.६.२

*आयुष्कामे ष्टमन्त्राः :- तत्त्वा वष्णु वष्णुः पर्यपश्यत्तत्त्वेडा गव्यैरयत्। - तै.सं. २.३.१०.२

*पाप्मना गृहीतस्ये ष्ट व धः :- यो वा मन्द्रावरुणा द्विपात्सु पशुषु चतुष्पात्सु गोष्ठे गृहेष्वप्स्वोषधीषु वनस्पतिषु स्रामस्तं वामेतेनाव यज - तै.सं. २.३.१३.१

*त्रिह वष्का यज्ञ वभ्रष्टे ष्ट ह वषः याज्यानुवाक्या : सहस्राक्षो गोत्र भद्वज्रबाहुरस्मासु देवो द्र वणं दधातु। - तै.सं. २.३.१४.४

* चत्रायागस्योपहोममन्त्राः :- अग्ने गो भर्न आ गहीन्दो पुष्ट्या जुषस्व नः। - - - - - - रायस्पोष त्वमस्मभ्यं गवां कुल्मिं जीवस आ युवस्व। - तै.सं. २.४.५.१

*अग्नीषोमीयपुरोडाश व धः :- वृत्रे वै त्ययोस्तेज इति तेऽब्रुवन्क इदमच्छैतीति गौरित्यब्रुवन्गौर्वाव सर्वस्य मत्र मति साऽब्रवीत् वरं वृणै मय्येव सतोभयेन भुनजाध्वा इति तद्गौराऽहरत्तस्माद्ग व सतोभयेन भुञ्जत एतद्वा अग्नेस्तेजो यद्घृतमेतत्सोमस्य यत्पयो य एवमग्नीषोमयोस्तेजो वेद तेजस्व्येव भवति - तै.सं. २.५.२.६

*इडोपाह्वान व धतन्मन्त्रव्याख्यानयोः प्रस्तावः :- - - - - गौरेवाऽऽवमीश्वरौ कर्तोः स्व इति तौ ततो गां समैरयताँ सा यत्रयत्र न्यक्रामत्ततो घृतमपीड्यत तस्माद्घृतपद्युच्यते - तै.सं. २.६.७.१

*संवर्गे ष्टहौत्रमन्त्रा भधानम् : कमु ष्विस्य सेनयाऽग्नेरपाकचक्षसः। प णं गोषु स्तरामहे। मा नो देवानां वशः प्रस्नातीरिवोस्राः। कृशं न हासुरघ्नियाः। - तै.सं. २.६.११.२

*संवर्गे ष्टहोत्रमन्त्रा भधानम् : कु वत्सु नो ग वष्टयेऽग्ने संवे षषो रयिम् उरुकृदुरु णस्कृ ध (दश सा मधेनी उक्त्वा पुरोनुवाक्या) - तै.सं. २.६.११.३

*सोमावेक्षणा भधानम् : स नः पवस्व शं गवे शं जनाय शमर्वते शँ राजन्नोषधीभ्यः - तै.सं. ३.१.३.१

*वृषालम्भास्यकर्मा भधानम् : त्वां गावोऽवृणत राज्याय त्वां हवन्त मरुतः स्वर्काः - तै.सं. ३.३.९.२

*एष ते रुद्र भागो यं निरयाचथास्तं जुषस्व वदेगौrपत्यं रायस्पोषं सुवीर्यं संवत्सरीणां स्वस्तिम् (उत्तरार्धात्प्रतिप्रस्थाता बहिष्परि ध अंगारं निर्वर्त्य तस्मिन् मन्थिनः संस्रावं जुहोति) - तै.सं. ३.१.९.४

*प्रथमस्य ह वषः आग्नेयस्य याज्या : गोमाँ अग्नेऽ वमाँ अश्वी यज्ञो नृवत्सखा सद मदप्रमृष्यः - तै.सं. ३.१.११.१

*भक्षमन्त्रा भधानम् : शस्तोक्थस्य यो भक्षो अश्वसनिर्यो गोसनिस्तस्य ते पतृp भर्भक्षंकृतस्योपहूतस्योपहूतो भक्षया म (इति अपरेण चात्वालमास्तावे वा प्रत्यञ्चश्चम सनः स्वं स्वं चमसरसमवध्रेण भक्षयन्ति) - तै.सं. ३.२.५.७

*घृतं पीत्वा मधु चारु गव्यं पतेव पुत्रम भ रक्षतादिमम् (इति अवभृथम् अवेष्यन्नाहवनीये हुत्वा) - तै.सं. ३.३.८.१

*काम्ययाज्यापुरोनुवाक्या भधानम् : यथा नो अदितिः करत्पश्वे नृभ्यो यथा गवे। यथा तोकाय रुद्रियम्। मा नस्तोके तनये मा न आयु ष मा नो गोषु मा नो अश्वेषु रीरिषः। - तै.सं. ३.४.११.२

*काम्ययाज्यापुरोनुवाक्या भधानम् : बृहस्पतिर भकनिक्रदद्गा उत प्रास्तौदुच्च वद्वां अगायत्। - तै.सं. ३.४.११.३

*दर्शपूर्णमासेष्ट्यङ्गभूतान्वारम्भणीये ष्ट व धः :- मथुनौ गावौ द क्षणा समृद्ध्यै - तै.सं. ३.५.१.४

*उखानिर्माणा भधानम् : दिशोऽ स ध्रुवाऽ स धारया मयि प्रजां रायस्पोषं गौपत्यं सुवीर्यं सजातान्यजमानायादित्यै रास्नाऽस्यदितिस्ते बिलं गृह्णातु पाङ्क्तेन छन्दसाऽङ् गरस्वत् - तै.सं. ४.१.५.४

*चातुर्मास्यगतवैश्वदेवास्यपर्व वहितह वषां याज्यापुरोनुवाक्या भधानम् : पूषा गा अन्वेतु नः पूषा रक्षत्वर्वतः। पूषा वाजं सनोतु नः ॥ - तै.सं. ४.१.११.२

*आसन्दीस्था पताग्नेरुपस्थानम् : त्वया सह द्र वण मच्छमाना व्रजं गोमन्तमु शजो व वव्रुः। - तै.सं. ४.२.२.५

*गार्हपत्यचयना भधानम् : इडामग्ने पुरुदँसं सनिं गोः शश्वत्तमं हवमानाय साध। स्यान्न सूनुस्तनयो वजावाऽग्ने सा ते सुमतिर्भूत्वस्मे।(इति द्वे पुरस्तात्समीची) - तै.सं. ४.२.४.३

*लाङ्गलं पवीरवं सुशेवं सुमतित्सरु। उदित्कृषति गाम वं प्रफर्व्यं च पीवरीम्। - तै.सं. ४.२.५.६

*आहवनीयचयनार्थोष धवापा भधानम् : गोभाज इत्किलासथ यत्सनवथ पूरुषम्। - तै.सं. ४.२.६.२

*आहवनीयचयनार्थोष धवापा भधानम् : उच्छुष्मा ओषधीनां गावो गोष्ठादिवेरते। धनं सनिष्यन्तीनामात्मानं तव पूरुष। - तै.सं. ४.२.६.३

*आहवनीयचयनार्थलोष्टक्षेपाद्य भधानम् : आ नो गोषु वशत्वोषधीषु जहा म सेदिमनिराममीवाम्। - तै.सं. ४.२.७२

*स्वयमातृण्णादीष्टकोपधाना भधानम् : मधुमान्नो वनस्पतिर्मधुमाँ अस्तु सूर्यः। माध्वीर्गावो भवन्तु नः॥ - तै.सं. ४.२.९.३

*स्वयमातृण्णादीष्टकोपधाना भधानम् : या वो देवा सूर्ये रुचो गोष्वश्वेषु या रुचः। इन्द्राग्नी ता भः सर्वाभी रुचं नो धत्त बृहस्पते। - तै.सं. ४.२.९.४

*अजस्र मन्दुमरुषं भुरण्युमग्निमीडे पूर्व चत्तौ नमो भः। स पर्व भर्ऋतुशः कल्पमानो गा मा हिंसीरदितिं वराजम्। इमं समुद्रं शतधारमुत्सं व्यच्यमानं भुवनस्य मध्ये। घृतं दुहानामदितिं जनायाग्ने मा हिंसीः परमे व्योमन् ॥ (पुरुष, अश्व, अ व, अज आदि का भी वृत्तान्त) - तै.सं.
४.२.१०.२

*याज्यानुवाक्या भधानम् : को अद्य युङ्क्ते धुरि गा ऋतस्य शमीवतो भा मनो दुर्हृणायून्। - तै.सं. ४.२.११.४

*व्यु ष्टनामकेष्टका भधानम् : पञ्च व्युष्टीरनु पञ्च दोहा गां पञ्चनाम्नीमृतवोऽनु पञ्च। पञ्च दिशः पञ्चदशेन क्लृप्ताः समानमूर्ध्नीर भ लोकमेकम्। ऋतस्य गर्भः प्रथमा व्यूषुष्यपामेका महिमानं बिभर्ति। सूर्यस्यैका चरति निष्कृतेषु घर्मस्यैका स वतैकां नि यच्छति। या प्रथमा व्यौच्छत्सा धेनुरभवद्यमे। सा नः पयस्वती धुक्ष्वोत्तरामुत्तराँ समाम्। - - - - - तै.सं. ४.३.११.४

*छन्दो भधेष्टका भधानम् : ग व ष्ठरो नमसा स्तोममग्नौ दिवीव रुक्ममुर्व्यञ्चमश्रेत् - तै.सं. ४.४.४.२

*छन्दो भधेष्टका भधानम् : अग्ने वाजस्य गोमत ईशानः सहसो यहो। अस्मे धेहि जातवेदो महि श्रवः॥ - तै.सं. ४.४.४.५

*इन्द्रतन्वाख्येष्टका भधानम् : - - - - - गो भर्यज्ञं दाधार क्षत्त्रेण मनुष्यानश्वेन च रथेन च वज्रि - तै.सं. ४.४.८.१

* चत्याग्निहोमो क्तः :- नमो गोष्ठ्याय च गृह्याय च नमः - तै.सं. ४.५.९.१

* चत्याग्निहोमो क्तः :- मा नस्तोके तनये मा न आयु ष मा नो गोषु मा नो अश्वेषु रीरिषः। वीरान्मा नो रुद्र भा मतो वधीर्ह वष्मन्तो नमसा वधेम ते। आरात्ते गोघ्न उत पूरुषघ्ने क्षयद्वीराय सुम्नमस्मे ते अस्तु। - तै.सं. ४.५.१०.३

*अप्रतिरथसूक्ता भधानम् : गोत्र भदं गो वदं वज्रबाहुं जयन्तमज्म प्रमृणन्तमोजसा (इति द क्षणतो ब्रह्मा दशर्चेनान्वेति मैत्रावरुणः प्रतिप्रस्थाता वा) - तै.सं. ४.६.४.२

*अग्निस्थापना भधानम् : यामस्य कण्वो अदुहत्प्रपीनां सहस्रधाराम् पयसा महीं गाम्। - तै.सं. ४.६.५.५

*अश्वमेधकर्तॄ रथसज्जीकरणभा वकवचस्वीकाराद्यङ्गा भधानम् : धन्वना गा धन्वनाऽऽजिं जयेम धन्वना तीव्राः समदो जयेम - तै.सं. ४.६.६.१

*अश्वमेधकर्तॄ रथसज्जीकरणभा वकवचस्वीकाराद्यङ्गा भधानम् : सुपर्णं वस्ते मृगो अस्या दन्तो गो भः संनद्धा पतति प्रसूता। - - - - - - वनस्पते वीड्वङ्गो हि भूया अस्मत्सखा प्रतरणः सुवीरः। गो भः संनद्धो अ स वीडयस्वाऽऽस्थाता ते जयतु जेत्वानि। दिवः पृ थव्या परि ओज उद्भृतं वनस्पतिभ्यः पर्याभृतं सहः। अपामोज्मानं परि गो भरावृत मन्द्रस्य वज्रं ह वषा रथं यज ॥ - तै.सं. ४.६.६.६

*होमा भधानम् : अत्रा ते रूपमुत्तममपश्यं जिगीषमाण मष आ पदे गोः। यदा ते मर्तो अनु भोगमानडादिद्ग्र सष्ठ ओषधीरजीगः ॥ अनु त्वा रथो अनु मर्यो अर्वन्ननु गावोऽनु भगः कनीनाम्। अनु व्रातासस्तव सख्यमीयुरनु देवा म मरे वीर्यम् ते ॥ - तै.सं. ४.६.७.३

* वहव्याख्येष्टका भधानम् : अर्वाञ्च मन्द्रममुतो हवामहे यो गोजिद्धनजिदश्वजिद्यः। इमं नो यज्ञं वहवे जुषस्वास्य कुर्मो हरिवो मेदिनं त्वा ॥ - तै.सं. ४.७.१४.४

*उखादिस्थापनम् : अपशवो वा अन्ये गौअश्वेभ्यः पशवो गोअश्वानेवास्मै समीचो दधाति - तै.सं. ५.२.९.४

*सर्वा ण वा एष रूपा ण पशूनां प्रत्यालभ्यते यच्छ्रमणस्तत् पुरुषाणां रूपं यतूपरस्तदश्वानां यदन्यतोदन्तद्गवां यदव्या इव शफस्तदवीनां यजस्तदजानां - तै.सं. ५.५.१.३

*अश्वस्तूपरो गोमृगस्ते प्राजापत्या आग्नेयौ कृष्णग्रीवौ त्वाष्ट्रौ लोमशसक्थौ - - - - तै.सं. ५.५.२३.१

*व्रतचरणाद्य भधानम् : या वो देवाः सूर्ये रुचो गोष्वश्वेषु या रुचः। इन्द्राग्नी ता भः सर्वाभी रुचं नो धत्त बृहस्पते। - तै.सं. ५.७६.३

*अन्यैः सोमक्रया भधानम् : यत्कलया ते शफेन ते क्रीणानीति पणेतागोअर्घं सोमं कुर्यादगोअर्घं यजमानमगोअर्घमध्वर्युं गोस्तु महिमानं नाव तिरेद्गवा ते क्रीणानीत्येव ब्रूयाद्गोअर्घमेव सोमं करोति गोअर्घं यजमानं गोअर्घमध्वर्युं न गोर्महिमानमव तिरति - तै.सं. ६.१.१०.१

*आग्रयणग्रहकथनम् : यदाग्रयणं गृहीत्वा हिं करोति प्रजापतिरेव तत्प्रजा अ भ जिघ्रति तस्माद्वत्सं जातं गौर भ जिघ्रत्यात्मा वा एष यज्ञस्य यदाग्रयणः - - - - - - तस्माद्वत्समपाकृतं गौर भ नि वर्तते। - तै.सं. ६.४.११.४

*आग्रयणादीनां पुनर्ग्रहकथनम् : उपांश्वन्तर्यामावजावयः शुक्रामन्थिनौ पुरुषा ऋतुग्रहानेकशफ आदित्यग्रहं गाव आदित्यग्रहा भूयिष्ठा भर्ऋग्भिर्गृह्यते तस्माद्गावः पशूनां भूयिष्ठा - तै.सं. ६.५.१०.१

*ज्योतिष्टोमतदाद्यसंस्थारूपाग्निष्टोमयो र्वधानम् : मध्यतः सप्तदशं निर ममीत तं वश्वे देवा देवता अन्वसृज्यन्त जगती छन्दो वैरूपं साम वैश्यो मनुष्याणां गावः पशूनां तस्मात्त आद्या अन्नधानाद्ध्यसृज्यन्त तस्माद्भूयांसोऽन्योभ्यो - तै.सं. ७.१.१.५

*गर्गत्रिरात्रा भधानम् : - - - - तेऽग्निनाऽऽयतनेनाश्राम्यन्ते संवत्सर एकां गामसृजन्त तां वसुभ्यो रुद्रेभ्य आदित्येभ्यः प्रायच्छन्नेताँ रक्षध्व मति तां वसवो रुद्रा आदित्या अरक्षन्त सा वसुभ्यो रुद्रेभ्य आदित्येभ्यः प्राजायत त्री ण च शतानि त्रयस्त्रिँशतं चाथ सैव सहस्रतम्यभवत्- - - - तै.सं. ७.१.५.२

*नवरात्रकथनम् : ज्योतिर्गौरायुरिति ज्ञाताः स्तोमा भवन्तीयं वाव ज्योतिरन्तरिक्षं गौरसावायुरेष्वेव लोकेषु प्रति तिष्ठन्ति ज्ञात्रं प्रजानाम् गच्छति - तै.सं. ७.२.४.२

*द्वादशरात्रकथनम् : गौर्वा अन्नं येन पात्रेणान्नं बिभ्रति यत्तन्न निर्णेनिजति ततोऽ ध मलं जायत - तै.सं. ७.२.१०.२
*अन्यच्चतुर्दशरात्रकथनम् : ज्योतिर्गौरायुरिति त्र्यहो भवतीयं वाव ज्योतिरन्तरिक्षं गौरसावायुरिमानेव लोकानभ्यारोहन्ति - तै.सं. ७.३.५.२
*पञ्चदशरात्रकथनम् : ज्योतिर्गौरायुरिति त्र्यहो भवतीयं वाव ज्योतिरन्तरिक्षम् गौरसावायुरेष्वेव लोकेषु प्रतितिष्ठन्ति - तै.सं. ७.३.६.१
*द्वितीयपञ्चदशरात्रकथनम् : ज्योतिर्गौरायुरिति त्र्यहो भवतीयं वा ज्योतिरन्तरिक्षम् गौरसावायुरिमानेव लोकानभ्यारोहन्ति - तै.सं. ७.३.७.२, ७.३.९.२, ७.४.१.१, ७.४.४.४
*अश्वमेधगतमन्त्रकथनम् : वृष्णाऽश्वानृषभेण गा बस्तेनाजा वृष्णिनाऽवीर्व्रीहिणा - - - तै.सं.
७.३.१४.१
*प्रायणीयस्यप्रथमाहा भधानम् : एकया गौरतिक्त एकयाऽऽयुरूनः सुवर्गो वै लोको ज्योतिरूर्ग्विराट्त्सुवर्गमेव तेन लोकं यन्ति - तै.सं. ७.४.१०.२
*मासगताहकथनम् : ज्योतिष्टोमं प्रथममुप यन्त्यस्मिन्नेव तेन लोके प्रति तिष्ठन्ति गोष्टोमं द्वितीयमुप यन्त्यन्तरिक्ष एव तेन प्रति तिष्ठन्त्यायुष्टोमं तृतीयमुप यन्त्यमुष्मिन्नेव तेन लोके प्रति तिष्ठन्ति इयं वाव ज्योतिरन्तरिक्षं गौरसावायुर्यदेतान्त्स्तोमानुपयन्त्येष्वेव तल्लोकेषु सत्रिणः प्रतितिष्ठन्तो यन्ति - - - - - द्वे चर्चावति रिच्येते एकया गौरतिरिक्त एकयाऽऽयुरूनः सुवर्गो वै लोको ज्योतिरूर्ग्विराडूर्जमेवाव रुन्धते ते न क्षुधाऽवर्तिमार्छन्ति - तै.सं. ७.४.११.१
*या देवेषु तनुवमैरयन्त यासां सोमो वश्वा रूपा ण वेद। ता अस्मभ्यं पयसा पन्वमानाः प्रजावतीरिन्द्र गोष्ठे रिरीहि (इति गव्यानि जुहोति) - तै.सं. ७.४.१७.१
*लाजी३न्छाची३न्यज्ञो ममा३म्। यव्यायै गव्याया एतद्देवा अन्नमत्तैतदन्नम द्ध प्रजापते (इति पत्न्यो ऽश्वायान्नपरिशेषानुदवपन्ति) - तै.सं. ७.४.२०.१
*गावो वा एतत्सत्रमासताशृङ्गाः सतीः शृङ्गा ण सषासन्तीस्तासां दश मासा निषण्णा आसन्नथ शृङ्गाण्यजायन्त ता अब्रुवन्नरात्स्मो त्तष्ठामाव तं काममरुत्स्महि येन कामेन न्यषदामेति - - - - - - - -तै.सं.७.५.१.१, ७.५.२.१,
*- - - - गोसत्रं वै संवत्सरो य एवं वद्वांसः संवत्सरमुपयन्तृध्नुवन्त्येव तस्मात्तूपरा वा र्षकौ मासौ पत्वा चरति - - - तै.सं. ७.५.१.१

*गौश्चाऽऽयुश्च मध्यतः स्तोमौ भवतः संवत्सरस्यैव तन्मिथुनं मध्यतः दधति प्रजननाय ज्योतिर भतो भवति - - - तै.सं. ७.५.१.४

*संवत्सरसत्रस्य दशमाससाध्यप्रयोगेण सह वकल्पकथनम् : दशसु मासू त्तष्ठन्नृध्नोति द्वादशसु य एवं वेद पदेन खलु वा एते यन्ति वन्दति खलु वै पदेन यन्तद्वा एतदृद्धमयनं तस्मादेतद्गोसनि। - तै.सं. ७.५.२.२

*- - -ऽपरेण गार्हपत्यं धेनुं होत्रे वासो गावौ मथुनौ गावौ नवं च रथं ददाति : मथुनौ गावौ ददाति। मथुनस्यावरुन्द्धे। - तै त्तरीय ब्राह्मण १.१.६.११

*गवामयनशेष व धः :- आयुर्दा अग्ने ह वषो जुषाणः। घृतप्रतीको घृतयोनिरे ध। घृतं पीत्वा मधु चारु गव्यम्। पतेव पुत्रम भरक्षतादिमम् ॥ - तै.ब्रा. १.२.१.११

* वषुवन्नामकस्य मुख्यस्याह्नः पार्श्ववर्तिनामष्टानामह्नां वधानम् : वश्वजिद भजितावग्निष्टोमौ। उक्थ्याः सप्तदशाः परःसामानः। ते संस्तुता वराजम भसंपद्यन्ते। द्वे चर्चावतिरिच्येते। एकया गौरतिरिक्तः। एकयाऽऽयुरूनः। सुवर्गो वै लोको ज्योतिः। ऊर्ग्विराट्। - तै.ब्रा. १.२.२.२

*पश्व भधानम् : अजपेत्वान्वा एते पूर्वैर्मासैरवरुन्धते। यदेते गव्याः पशव आलभ्यन्ते। उभयेषां पशूनामवरुद्ध्यै। - तै.ब्रा. १.२.५.३

* व वा एतस्य यज्ञश्छिद्यते। यस्याग्निहोत्रेऽ ध श्रते श्वाऽन्तरा धावति। रुद्रः खलु वा एषः। यदग्निः। यद्गामन्वत्यावर्तयेत्। रुद्राय पशून पदध्यात्। - - - तै.ब्रा. १.४.३.६

*नक्षत्रेष्टका मन्त्राः :- पूष्णो रेवती। गावः परस्ताद्वत्सा अवस्तात्। - तै.ब्रा. १.५.१.५

*अथर्व शरो भधानेष्टका मन्त्राः :- अत्राह गोरमन्वत। नाम त्वष्टुरपीच्यम्। इत्था चन्द्रमसो गृहे। - तै.ब्रा. १.५.८.१

*अथर्व शरो भधानेष्टका मन्त्राः :- इन्द्रो दीर्घाय चक्षसे। आ सूर्यं रोहयद्दि व। व गो भरद्रिमैरयत्। - तै.ब्रा. १.५.८.२

*राजसूये अनुमत्यादीष्टयः :- सरस्वते चरुम्। मथुनमेवावरुन्धे। मथुनौ गावौ द क्षणा समृद्ध्यै। - तै.ब्रा. १.६.१.११

*राजसूये त्र्यम्बकह वषां व धः :- भेषजं गव इत्याह। यावन्त एव ग्राम्याः पशवः। तेभ्यो भेषजं करोति। - तै.ब्रा. १.६.१०.४

*राजसूये दे वकाहवीं ष इत्यादयः :- मथुनौ गावौ द क्षणा समृद्ध्यै। - तै.ब्रा. १.७.२.१

*अग्निहोत्र निरूपणम् : यस्यैवं वदुषः स्वाहाकारेण जुह्वति। भोगायैवास्य हुतं भवति। तस्या आहुत्यै पुरुषमसृजत। द्वितीयमजुहोत्। सोऽश्वमसृजत। तृतीयमजुहोत्। स गामसृजत। चतुर्थमजुहोत्। सोऽ वमसृजत। पञ्चममजुहोत्। सोऽजामसृजत। - तै.ब्रा. २.१.२.४

*जायतां न आत्मन्वदिति तेऽजुहवुः। प्राणानामग्निः। तनुवै वायुः। चक्षुष आदित्यः। तेषां हुतादजायत गौरेव। तस्यै पय स व्यायच्छन्त। मम हुतादजनि ममेति। ते प्रजापतिं प्रश्नमायन्। - - - - - - गौर्वा अग्निहोत्रम्। य एवं वेद गौरग्निहोत्र मति। प्राणापानाभ्यामेवाग्निं समर्धयति। - तै.ब्रा. २.१.६.३

*रौद्रं ग व। वायव्यमुपसृष्टम्। आश्विनं दुह्यमानम्। सौम्यं दुग्धम्। वारुणम ध श्रतम्। वैश्वदेवा भन्दवः। पौष्णमुदन्तम्। सारस्वतं वष्यन्दमानम्। मैत्रं शरः। धातुरुद्वा सतम्। बृहस्पतेरुन्नीतम्। स वतुः प्रक्रान्तम्। द्यावापृ थव्यं ह्नियमाणम्। ऐन्द्राग्नमुपसन्नम्। - - - तै.ब्रा. २.१.७.१

*उपहोममन्त्राः :- युजे रथं गवेषणं हरिभ्याम्। उप ब्रह्मा ण जुजुषाणमस्थुः। वबा धष्टास्य रोदसी महित्वा। इन्द्रो वृत्राण्यप्रतीजघन्वान् ॥ - तै.ब्रा. २.४.१.३

*पूषा गा अन्वेतु नः। पूषा रक्षत्वर्वतः। पूषा वाजं सनोतु नः। - तै.ब्रा. २.४.१.५

*अर्वाञ्च मन्द्रममुतो हवामहे। यो गोजिद्धनजिदश्वजिद्यः। इमं नो यज्ञं वहवे जुषस्व। अस्य कुर्मो हरिवो मेदिनं त्वा ॥ - तै.ब्रा. २.४.३.२

*अहेडमान उप याहि यज्ञम्। तुभ्यं पवन्त इन्दवः सुतासः। गावो न वज्रिन्त्स्वमोको अच्छ। इन्द्राऽऽगहि प्रथमो य ज्ञयानाम् ॥ - तै.ब्रा. २.४.३.१२

*या ते काकुत्सुकृता या वरिष्ठा। यया शश्वत्पिब स मध्व ऊ र्मम्। तया पाहि प्र ते अध्वर्युरस्थात्। सं ते वज्रो वर्तता मन्द्र गव्युः ॥ - तै.ब्रा. २.४.३.१३

*मदे मदे हि नो ददुः। यूथा गवामृजुक्रतुः। संगृभाय पुरूशता। उभया हस्त्या वसु। शशीहि राय आभर। - तै.ब्रा. २.४.४.७

* श प्रन्वाजानां पते। शचीवस्तव दँसना। आ तू न इन्द्र भाजय। गोष्वश्वेषु शुभ्रुषु। सहस्रेषु तुवीमघ। - तै.ब्रा. २.४.४.८

*यो गर्भमोषधीनाम्। गवां कृणोत्यर्वताम्। पर्जन्यः पुरुषीणाम्। तस्मा इदास्ये ह वः। जुहोता मधुमत्तमम्। इडां नः संयतं करत्। - तै.ब्रा. २.४.५.६

*ऐन्द्रे सौ मके कर्म ण वनियुक्त मन्त्राः :- रथं युञ्जते मरुतः शुभे सुगम्। सूरो न मत्रावरुणा ग व ष्टषु । रजां स चत्रा वचरन्ति तन्यवः। दिवः सम्राजा पयसा न उक्षतम् ॥ - तै.ब्रा. २.४.६.५

*न ता नशन्ति न दभाति तस्करः। नैना अ मत्रो व्य थरादधर्षति। देवांश्च या भर्यजते ददाति च। ज्यो गत्ता भः सचते गोपतिः सह ॥ - तै.ब्रा. २.४.६.९

*न ता अर्वा रेणुककाटो अश्नुते। न संस्कृतत्रमुपयन्ति ता अ भ। उरुगायमभयं तस्य ता अनु। गावो मर्त्यस्य वचरन्ति यज्वनः ॥ - तै.ब्रा. २.४.६.९

*इममाभज ग्रामे अश्वेषु गोषु। निरमुं भज यो मत्रो अस्य। वर्ष्मन्क्षत्रस्य ककु भ श्रयस्व। ततो न उग्रो वभजा वसूनि ॥ - तै.ब्रा. २.४.७.७

*अस्मे द्यावापृ थवी भूरि वामम्। संदुहाथां घर्मदुघेव धेनुः। अयं राजा प्रय इन्द्रस्य भूयात्। प्रयो गवामोषधीनामुतापाम् ॥ - तै.ब्रा. २.४.७.८

*अग्निः सोमो वरुणो मत्र इन्द्रः। बृहस्पतिः स वता यः सहस्री। पूषा नो गो भरवसा सरस्वती। त्वष्टा रूपा ण समनक्तु यज्ञः। - तै.ब्रा. २.५.३.३

*जुषाणो हव्यममृतेषु दूढ्यः। आ नो रयिं बहुलां गोमती मषम्। निधेहि यक्षदमृतेषु भूषन् ॥ - तै.ब्रा. २.५.४.५

*स ईं पाहि य ऋजीषी तरुत्रः। यः शप्रवान्वृषभो यो मतीनाम्। यो गोत्र भद्वज्रभृद्यो हरिष्ठाः। स इन्द्र चत्रां अ भतृन्धि वाजान् ॥ - तै.ब्रा. २.५.८.१

* वदद्व्यं सरमा दृढमूर्वम्। येना नुकं मानुषी भोजते वट्। आ ये वश्वा स्वपत्यानि चक्रुः। कृण्वानासो अमृतत्वाय गातुम्। - तै.ब्रा. २.५.८.१०

*अश्वायन्तो गव्यन्तो वाजयन्तः। हवामहे त्वोपगन्तवा उ। आभूषन्तस्त्वा सुमतौ नवायाम्। वय मन्द्र त्वा शुनं हुवेम। - तै.ब्रा. २.५.८.१२

*तदश्विना भषजा रुद्रवर्तनी। सरस्वती वयति पेशो अन्तरः। अस्थि मज्जानं मासरैः। कारोतरेण दधतो गवां त्व च। - तै.ब्रा. २.६.४.१

*कौ कल सौत्रामण्यां पशुत्रय प्रयाजप्रैषाः :- होता यक्षदिडे डत आजुह्वानः सरस्वतीम्। इन्द्रं बलेन वर्धयन्। ऋषभेण गवेन्द्रियम्। अश्विनेन्द्राय वीर्यम्। - तै.ब्रा. २.६.११.३

*प्रयाजार्था मैत्रावरुणप्रैषाः :- होता यक्षच्छु चव्रतम्। तनूनपातमुद्भिदम्। यं गर्भमदितिर्दधे। शु च मन्द्रं वयोधसम्। उष्णिहं छन्द इन्द्रियम्। दित्यवाहं गां वयो दधत्। वेत्वाज्यस्य होतर्यज। - तै.ब्रा. २.६.१७.१

*आ प्रनामकाः प्रयाजयाज्या : तनूनपाच्छु चव्रतः। तनूनपाच्च सरस्वती। उष्णिक्छन्द इन्द्रियम्। दित्यवाड्गौर्वयो दधुः ॥ इडा भरग्निरीड्यः। सोमो देवो अमर्त्यः। अनुष्टुप्छन्द इन्द्रियम्। त्रिवत्सो गौर्वयो दधुः ॥ सुबर्हिरग्निः पूषण्वान्। स्तीर्णबर्हिरमर्त्यः। बृहती छन्द इन्द्रियम्। पञ्चा वगौrर्वयो दधुः ॥ दुरो देवीर्दिशो महीः। ब्रह्मा देवो बृहस्पतिः। पङ् क्तश्छन्द इहेन्द्रियम्। तुर्यवाड्गौर्वयो दधुः ॥ उषे यह्वी सुपेशसा। वश्वे देवा अमर्त्यः। त्रिष्टुप्छन्द इन्द्रियम्। पष्ठवाड्गौर्वयो दधुः ॥ दैव्या होतारा भषजा। इन्द्रेण सयुजा युजा। जगती छन्द इहेन्द्रियम्। अनड्वान्गौर्वयो दधुः ॥ तिस्र इडा सरस्वती। भारती मरुतो वशः। वराट् छन्द इहेन्द्रियम्। धेनुर्गौर्न वयो दधुः। त्वष्टा तुरीपो अद्भुतः। इन्द्राग्नी पु ष्टवर्धना। द्विपाच्छन्द इहेन्द्रियम्। उक्षा गौर्न वयो दधुः। श मता नो वनस्पतिः। स वता प्रसुवन्भगम्। ककुच्छन्द इहेन्द्रियम्। वशा वेहद्गौर्न वयो दधुः। स्वाहा यज्ञं वरुणः। सुक्षत्त्रो भेषजं करत्। अतिच्छन्दाश्छन्द इन्द्रियम्। बृहदृषभो गौर्वयो दधुः ॥ - तै.ब्रा. २.६.१८.१

*एष गोसवः। षट्-त्रिंश उक्थ्यो बृहत्सामा। पवमाने कण्वरथंतरं भवति। यो वै वाजपेयः। स सम्राट्त्सवः। यो राजसूयः। स वरुणसवः। प्रजापतिः स्वाराज्यं परमेष्ठी। स्वाराज्यं गौरेव। गौरिव भवति । ये एतेन यजते। - तै.ब्रा. २.७.६.१

*पशुस्तोमो वा एषः। तेन गोसवः। षट्-त्रिंशः सर्वः। - तै.ब्रा. २.७.६.३

*यज्ञसंयुक्तालौ ककराजा भषेका भधानम् : प्र बाहवा ससृतं जीवसे नः। आ नो गव्यूतिमुक्षतं घृतेन। आ नो जने श्रवयतं युवाना। श्रुतं मे मत्रावरुणा हवेमा। - तै.ब्रा. २.७.१५.६

*पुरोडाशस्य याज्या : जगृभ्णा ते द क्षण मन्द्र हस्तम्। वसूयवो वसुपते वसूनाम्। वद्मा हि त्वा गोपतिं शूर गोनाम्। अस्मभ्यं चत्रं वृषणं रयिं दाः। - तै.ब्रा. २.८.२.५

*तवेदं वश्वम भतः पशव्यम्। यत्पश्य स चक्षसा सूर्यस्य।गवाम स गोपतिरेक इन्द्र। भक्षीमहि ते प्रयतस्य वस्वः। - तै.ब्रा. २.८.२.६

*ह वषः पुरोनुवाक्या : स मन्द्र णो मनसा ने ष गो भः। सं सूरि भर्मघवन्त्सं स्वस्त्या। सं ब्रह्मणा देवकृतं यदस्ति। सं देवानां सुमत्या य ज्ञयानाम्। - तै.ब्रा. २.८.२.६

*ह वषो याज्या : आराच्छत्रुमपबाधस्व दूरम्। उग्रो यः शम्बः पुरुहूत तेन। अस्मे धेहि यवमद्गोमदिन्द्र। कृधी धयं जरित्रे वाजरत्नाम्। - तै.ब्रा. २.८.२.७

*पुरोडाशस्य याज्या : बृहस्पतिः समजयद्वसूनि। महो व्रजान्गोमतो देव एषः। अपः

सषासन्त्सुवरप्रतीतः। बृहस्पतिर्हन्त्य मत्रमर्कैः। - तै.ब्रा. २.८.२.८

*पशोः सूक्ते प्रतीकत्रयं : आ ते महो यो जात एव। अ भ गोत्रा ण। - तै.ब्रा. २.८.३.३

*ह वषः पुरोनुवाक्या : अयं शृण्वे अध जयन्नुत घ्नन्। अयमुत प्रकृणुते युधा गाः। यदा सत्यं कृणुते मन्यु मन्द्रः। वश्व दृढं भयत एजदस्मात्। - तै.ब्रा. २.८.३.३

*ह वषः पुरोनुवाक्या : अयं शृण्वे अध जयन्नुत घ्नन्। अयमुत प्रकृणुते युधा गाः। यदा सत्यं कृणुते मन्यु मन्द्रः। वश्व दृढं भयत एजदस्मात्। - तै.ब्रा. २.८.३.३

*वपाया याज्या : स ईं सत्ये भः स ख भः शुचद्भिः। गोधायसं व धनसैरतर्दत। ब्रह्मणस्पतिर्वृष भर्वराहैः। घर्मस्वेदे भर्द्र वणं व्यानट्। - तै.ब्रा. २.८.५.१

*पुरोडाशस्य पुरोनुवाक्या : ब्रह्मणस्पतेरभवद्यथा वशम्। सत्यो मन्युर्महि कर्मा करिष्यतः। यो गा उदाजत्स दिवे व चाभजत्। महीव रीतिः शवसा सरत्पृथक्। - तै.ब्रा. २.८.५.२

*ह वषः पुरोनुवाक्या : स्थूरस्य रायो बृहतो य ईशे। तमु ष्टवाम वदथेष्विन्द्रम्। यो वायुना जयति गोमतीषु। प्र धृष्णुया नयति वस्यो अच्छ ॥ - तै.ब्रा. २.८.५.८

*ह वषः पुरोनुवाक्या : आ नो मत्रावरुणा हव्यदातिम्। घृतैर्गव्यूतिमुक्षत मडा भः। प्रति वामत्र वरमा जनाय। पृणीतमुद्नो दिव्यस्य चारोः ॥ - तै.ब्रा. २.८.६.७

*ह वषः याज्या : प्र बाहवा ससृतं जीवसे नः। आ नो गव्यूतिमुक्षतं घृतेन। आ नो जने श्रवयतं युवाना। श्रुतं मे मत्रावरुणा हवेमा। - तै.ब्रा. २.८.६.७

*ह वषः पुरोनुवाक्या : मत्रं न ईं शम्या गोषु गव्यवत्। स्वा धयो वदथे अप्स्वजीजनन्। अरेजयताँ रोदसी पाजसा गरा। प्रति प्रयं यजतं जनुषामवः। - तै.ब्रा. २.८.७.६

*पशोः सूक्ते वपायाः पुरोनुवाक्या : अग्नीषोमा यो अद्य वाम्। इदं वचः सपर्यति। तस्मै धत्तं सुवीर्यम्। गवां पोषं स्वश्वियम्। - तै.ब्रा. २.८.७.९

*पशोः सूक्ते पुरोडाशस्य याज्या : अग्नीषोमा चेति तद्वीर्यं वाम्। यदमुष्णीतमवसं प णं गोः। अवातिरतं प्रथयस्य शेषः। अ वन्दतं ज्योतिरेकं बहुभ्यः। - तै.ब्रा. २.८.७.१०

*पशोर्ह वषो याज्या : आ गावो अग्मन्नुत भद्रमक्रन्। सीदन्तु गोष्ठे रणयन्त्वस्मे। प्रजावतीः पुरुरूपा इह स्युः। इन्द्राय पूर्वीरुषसो दुहानाः। - तै.ब्रा. २.८.८.११

*गावो भगो गाव इन्द्रो मे अच्छात्। गावः सोमस्य प्रथमस्य भक्षः। इमा या गावः स जनास इन्द्रः। इच्छामीद्धृदा मनसा चदिन्द्रम्। - तै.ब्रा. २.८.८.१२

*यूयं गावो मेदयथा कृशं चत्। अश्लीलं चत्कृणुथा सुप्रतीकम्। भद्रं गृहं कृणुथ भद्रवाचः। बृहद्वो वय उच्यते सभासु। - तै.ब्रा. २.८.८.१२

*उपेदमुपर्चनम्। आसु गोषूपपृच्यताम्। उपर्षभस्य रेत स। उपेन्द्र तव वीर्ये। - तै.ब्रा. २.८.८.१२

*पशोर् ह वषो याज्या : अश्वावतीर्गोमतीर्न उषासः। वीरवतीः सदमुच्छन्तु भद्राः। घृतं दुहाना वश्वतः प्रपीनाः। यूयं पात स्वस्ति भः सदा नः। - तै.ब्रा. २.८.९.९

*देवनक्षत्रेषु याज्या पुरोनुवाक्या : गवां पतिः फल्गुनीनाम स त्वम्। तदर्यमन्वरुण मत्र चारु। तं त्वा वयं सनितारं सनीनाम्। जीवा जीवन्तमुपसं वशेम। - तै.ब्रा. ३.१.१.७

*देवनक्षत्रेषु पुरोनुवाक्या : श्रेष्ठो देवानां भगवो भगा स। तत्त्वा वदुः फल्गुनीस्तस्य वत्तात्। अस्मभ्यं क्षत्त्रमजरं सुवीर्यम्। गोमदश्ववदुप संनुदेह। - तै.ब्रा. ३.१.१.८

*क्षुद्रान्पशून्रक्षतु रेवती नः। गावो नो अश्वां अन्वेतु पूषा। अन्नं रक्षन्तौ बहुधा वरूपम्। वाजं सनुतां यजमानाय यज्ञम्। - तै.ब्रा. ३.१.२.१०

*दर्शपूर्णमासे ष्ट व धः :- यत्पर्णशाखया गाः प्रार्पयति। स्वयैवैना देवतया प्रार्पयति। यं कामयेतापशुः स्यादिति। अपर्णां तस्मै शुष्काग्रामाहरेत्। - तै.ब्रा. ३.२.१.२

*ध्रुवा अस्मिन्गोपतौ स्यात बह्वीरित्याह। ध्रुवा एवास्मिन्बह्वीः करोति। - तै.ब्रा. ३.२.१.५

*व्रजं गच्छ गोस्थान मत्याह। छन्दां स वै व्रजो गोस्थानः। छन्दांस्येवास्मै व्रजं गोस्थानं करोति। - तै.ब्रा. ३.२.९.३

*दर्शपूर्णमासेष्टौ स्रुक्ष्वाज्यस्य ग्रहणसम्बन्धि व धः :- गौर्वै स्रुचः। चतुर्जुह्वां गृह्णाति। तस्माच्चतुष्पदी। अष्टावुपभृति। तस्मादष्टाशफ। चतुर्ध्रुवायाम्। तस्माच्चतुस्तना। गामेव तत्संस्करोति। साऽस्मै संस्कृतेषमूर्जं दुहे। यज्जुह्वां गृह्णाति। प्रयाजेभ्यस्तत्। यदुपभृति। प्रयाजानूयाजेभ्यस्तत्। सर्वस्मै वा एतद्यज्ञाय गृह्यते। यद्ध्रुवायामाज्यम्। - तै.ब्रा. ३.३.५.४

*पुष्ट्यै गोपालम्। तेजसेऽजपालम्। वीर्यायाा वपालम्। - - तै.ब्रा. ३.४.९.१

* पपासायै गोव्यच्छम्। निर्ऋत्यै गोघातम्। क्षुधे गो वकर्तम्। क्षुत्तृष्णाभ्यां तम्। यो गां वकृन्तन्तं माँसं भक्षमाण उपतिष्ठते। - तै.ब्रा. ३.४.१६.१

*गोपोषं नो वीरपोषं च यच्छेति। ब्रह्मणैवैनं प्रहरति। सैव ततः प्रायश्चि त्तः। - तै.ब्रा. ३.७.२.७

*प्रोक्ष्यमाणानां सांनाय्यपात्राणाम भमन्त्रणे मन्त्रम् : देवेन स वत्रोत्पूताः। वसोः सूर्यस्य रश्मि भः। गां दोहप वत्रे रज्जुम्। सर्वा पात्रा ण शुन्धत। सायंकालेऽरण्यादागच्छन्तीनां

गवां प्रतीक्षणे मन्त्रम् : एता आचरन्ति मधुमद्दुहानाः। प्रजावतीर्यशसो वश्वरूपाः। बह्वीर्भवन्तीरुपजायमानाः। इह व इन्द्रो रमयतु गावः। वत्सबन्धने मन्त्रम् : पूषा स्थ। दोग्धुरुपसादने मन्त्रम् : अयक्ष्मा वः प्रजया संसृजा म। रायस्पोषेण बहुला भवन्ती। ऊर्जं पयः पन्वमाना घृतं च। जीवो जीवन्तीरुप वः सदेयम्। अदुह्यमानाया गोर भमन्त्रणे मन्त्रम् : द्यौश्चेमं यज्ञं पृ थवी च संदुहाताम्। धाता सोमेन सह वातेन वायुः। यजमानाय द्र वणं दधातु। धाराघोषस्यानुमन्त्रणे मन्त्रम् : उत्सं दुहन्ति कलशं चतुर्बिलम्। इडां देवीं मधुमतीं सुव र्वदम्। तदिन्द्राग्नी जिन्वतं सूनृतावत्। तद्यजमानममृतत्वे दधातु।- - - - - - - - - - तै.ब्रा.
३.७.४.१४

*यद्येककपालं स्कन्देत्परि वा यथास्थानं कल्पयति। तत्र मन्त्रम् : प्रजापतेर्वर्तनिमनुवर्तस्व। अनु वीरैरनुराध्याम गो भः। अन्वश्वैरनु सर्वैरु पुष्टैः। अनु प्रजयाऽन्विन्द्रियेण। देवा नो यज्ञमृजुधा नयन्तु। तस्यैककपालस्य यजमानानुमन्त्रणे मन्त्रम् : प्रति क्षत्त्रे प्रति तिष्ठा म राष्ट्रे। प्रत्यश्वेषु प्रतितिष्ठा म गोषु। प्रति प्रजायां प्रतितिष्ठा म भव्ये। - - - -- -। एककपालस्कन्नप्रायश्चित्तहोमे मन्त्रम् : अस्कान्द्यौः पृ थवीम्। अस्कानृषभो युवा गाः। स्कन्नेमा वश्वा भुवना। स्कन्नो यज्ञः प्रजनयतु। - - -तै.ब्रा. ३.७.१०.२

*आ भर्गी भर्यदतोv व ऊनम्। आप्यायय हरिवो वर्धमानः। यदा स्तोतृभ्यो महि गोत्रा रुजा स। भूयिष्ठभाजो अध ते स्याम। - तै.ब्रा. ३.७.११.५

*आहवनीये होममन्त्रम् : इदमू नु श्रेयोऽवसानमागन्म। यद्गोजिद्धनजिदश्वजिद्यत्। पर्णं वनस्पतेरिव। अ भ नः शीयताँ रयिः। सचतां नः शचीपतिः। - तै.ब्रा. ३.७.१४.५

*मयोभूर्वातोv अ भ वातूस्रा इति गव्यानि जुहोति। पशूनामवरुद्ध्यै - तै.ब्रा. ३.८.१८.३

*तूपरगोमृगह वषां सादने प्रकारम् : पुरस्तात्प्रत्यञ्चं तूपरं चनोति। पश्चात्प्राचीनं गोमृगम्। प्राणापानावेवास्मिन्त्सम्यञ्चौ दधाति। अश्वं तूपरं गोमृग मति सर्वहुत एताञ्जुहोति। एषां लोकानाम भजित्यै। - तै.ब्रा. ३.८.२०.४

*अश्वं तूपरं गोमृगम्। तानग्निष्ठ आलभते। सेनामुखमेव तत्संश्यति। - तै.ब्रा. ३.८.२३.१

*गामालभते। यज्ञो वै गौः। यज्ञमेवाऽऽलभते। अथो अन्नं वै गौः। अन्नमेवावरुन्धे। - तै.ब्रा. ३.९.८.२

*तदाहुः। अपशवो वा एते। यदजावयश्चाऽऽरण्याश्च। एते वै सर्वे पशवः। यद्गव्या इति। गव्यान्पशूनुत्तमेऽहन्नालभते। तेनैवोभयान्पशूनवरुन्धे। - तै.ब्रा. ३.९.९.२

*गोमृगकण्ठेन प्रथमामाहुतिं जुहोति। पशवो वै गोमृगः। रुद्रोऽग्निः स्विष्टकृत्। - - - - अश्वशफेन द्वितीयामाहुतिं जुहोति। - - - - तै.ब्रा. ३.९.११.३

*एषा वै सर्व वद्या। एतद्भेषजम्। एषा पङ्क्तः स्वर्गस्य लोकस्याञ्जसाऽयनिः स्रुतिः। एतान्योऽध्यैत्यच्छदिर्दर्शे यावत्तरसम्। स्वरेति। अनपब्रवः सर्वमायुरेति। वन्दते प्रजाम्। रायस्पोषं गौपत्यम्। ब्रह्मवर्चसी भवति। - तै.ब्रा. ३.१२.५.२

*महीनां पयोऽ स इति। मह्य इति ह वा एतासामेकं नाम - यद्गवाम्। तासां वा एतत् पयो भवति। - - - - एवमु हास्यैतत् खलु यजुषैव गृहीतं भवति। - शतपथ ब्राह्मण १.२.१.२२

*पुरुषं ह वै देवा अग्रे पशुमाले भरे। तस्यालब्धस्य मेधोऽपचक्राम। सोऽश्वं प्र ववेश। तेऽश्वमालभन्त। तस्यालब्धस्य मेधोऽपचक्राम। स गां प्र ववेश। ते गामालभन्त तस्यालब्धस्य मेधोऽपचक्राम। सोऽ वं प्र ववेश। - - - - -श.ब्रा. १.२.३.६

*स प्रहरति - पृ थ व देवयजन्योषध्यास्ते मूलं मा हिं सषम् इति। - - -व्रजं गच्छ गोष्ठानम् इति। अ भनिधास्यन्नेवैतदनपक्र म कुरुते। तद्ध्यनपक्र म यद्व्रजेऽन्तः। तस्मादाह व्रजं गच्छ गोष्ठान मति। - - - - - - - - श.ब्रा. १.२.४.१६

*अथ द्वितीयं प्रहरति - अपाररुं पृ थव्यै देवयजनाद् वध्यासम् इति। - - - - -व्रजं गच्छ गोष्ठानं वर्षतु ते द्यौर्बधान देव स वतः परमस्यां पृ थव्यां शतेन पाशैर्योऽस्मान् द्वे ष्ट यञ्च वयं द्विष्मस्तमतो मा मौक् इति - श.ब्रा. १.२.४.१७

*अथ तृतीयं प्रहरति - द्रप्सस्ते द्यां मा स्कन्निति। - - - - -व्रजं गच्छ गोष्ठानं वर्षतु ते द्यौर्बधान देव स वतः परमस्यां पृ थव्यां शतेन पाशैर्योऽस्मान् द्वे ष्ट यं च वयं द्विष्मस्तमतो मा मौक् - श.ब्रा. १.२.४.१९

*दर्शोपचारः :- तद् यदेष एतां रात्रि महामा वसति - तस्मादमावास्या नाम। तं गो भरनु वष्ठाप्य समभरन्। यदोषधीराश्नन् - तदोष धभ्यः। यदपोऽ पबन् - तदद्भ्यः। - श.ब्रा. १.६.४.६

*प्रजावतीरनमीवा अयक्ष्माः इति। - - -मा वस्तेन ईशत माघशंसः इति। - - - -ध्रुवा अस्मिन् गोपतौ स्यात बह्वीः इति। अनपक्र मण्योऽस्मिन् यजमाने बह्वयः स्यात् - इत्येवैतदाह। - श.ब्रा. १.७.१.७

*अथ प्रतिपद्यते - इडोपहूता - उपहूतेडा - उपो अस्मान् इडा ह्वयताम् - इडोपहूता इति। तदुपहूतामेवैनामेतत्। सतीं प्रत्यक्षमुपह्वयते। या वै सासीद् - गौर्वै सासीद्। चतुष्पदी वै गौः। तस्माच्चतुरुपह्वयते। - - - - श.ब्रा. १.८.१.२४

*याजमानो वष्णुक्रमः :- उतो ह स्माहौपोदितेयः - एष वाव मह्यं गा दास्यति। गोदा गा मे देहीति। एवं यं कामं कामयते सोऽस्मै कामः समृद्ध्यते। - श.ब्रा. १.९.३.१६

*अग्न्युपस्थानब्राह्मणम् : अथ सर्पराज्या ऋग्भिरुपतिष्ठते - आयं गौः पृश्निरक्रमीदसदन्मातरं पुरः। पतरं च प्रयन्त्स्वः। अन्तश्चरति रोचनाऽस्य प्राणादपानती। व्यख्यन्महिषो दिवम्। त्रिंशद्धाम वराजति वाक् पतङ्गाय धीयते। प्रति वस्तोरह द्यु भः। - श.ब्रा. २.१.४.३०

*ते स्तुत्वा प्राञ्च उच्चक्रमुः - पुनरेम इति एद्गां सम्भूताम्। सा हैनानुदीक्ष्य हिंचकार। ते देवाः

वदाञ्चक्रुः - एष साम्नो हिङ्कारः इति। अपहिङ्कारं हैव पुरा ततः सामास। स एष ग व साम्नो हिङ्कारः - तस्मादेषोपजीवनीया। उपजीवनीयो ह वै भवति - य एवमेतं ग व साम्नो हिङ्कारं वेद। - श.ब्रा. २.२.४.१२

*तामु हाग्निर भदध्यौ - मथुन्यनया स्या मति। तां सम्बभूव। तस्यां रेतः प्रा सञ्चत्। तत्पयोऽभवत्। तस्मादेतदामायां ग व सत्यां शृतम्, अग्नेर्हि रेतः। तस्माद्यदि कृष्णायाम्, यदि रोहिण्याम्, शुक्लमेव भवति अग्निसङ्काशम् - - - - -श.ब्रा. २.२.४.१५

*रेवती रमध्वम् इति। - - - अस्मिन्योनावस्मिन् गोष्ठेऽस्मिंल्लोकेऽस्मिन् क्षये। इहैव स्त मापगात इति। - श.ब्रा. २.३.४.२६

*अग्निहोत्रे बृहदुपस्थानम् : अथ गाम भमृशति - संहिता स वश्वरूपी इति। वश्वरूपा इव हि पशवः। तस्मादाह - वश्वरूपीति। ऊर्जा मा वश गौपत्येन इति। ऊर्जेति यदाह - रसेनेति तदाह। गौपत्येनेति यदाह - भूम्नेति तदाह। - - - - राजन्तमध्वराणां गोपामृतस्य दीदि वम्। वर्द्धमानं स्वे दमे इति। स्वं वै त इदं - यन्मम। तन्नो भूयो भूय एव कु र्वत्येवैतदाह। - श.ब्रा. २.३.४.२७

*त्र्यम्बकह वर्यागः :- अथ पुनरेत्य जपन्ति - अव रुद्रमदीमहि, अव देवं त्र्यम्बकम्। यथा नो वस्यसस्करत्, यथा नः श्रेयसस्करत्, यथा नो व्यवसाययात् भेषजम स भेषजम्, गवेऽश्वाय पुरुषाय भेषजं, सुखं मेषाय, मेष्यै इति। - श.ब्रा. २.६.२.११

*अथ वासः परिधत्ते सर्वत्वायैव। स्वामेवास्मिन्नेतत्त्वचं दधाति। या ह वा इयं गोस्त्वक् - पुरुषे हैषाऽग्र आस। ते देवा अब्रुवन् - गौर्वा इदं सर्वं बिभर्ति। हन्त येयं पुरुषे त्वक् - गव्येतां दधाम। तयैषा वर्षन्तम्। तया हिमम्। तया घृणम् , तितिक्षष्यत इति। तेऽवच्छाय पुरुषं गव्येतां त्वचमदधुः। तयैषा वर्षन्तम्, तया हिमम्, तया घृणम्, तितिक्षते। - - - - - - नो हान्ते गोर्नग्नः स्यात्। वेद ह गौः अहमस्य त्वचं बिभर्मीति। सा बिभ्यती त्रसति त्वचं म आदास्यते इति। तस्मादु गावः सुवाससमुपैव निश्रयन्ते। - - - श.ब्रा. ३.१.२.१३-१७

*अथाग्रेण शालां तिष्ठन्नभ्यङ्क्ते। अरुर्वै पुरुषोऽवच्छितः अनरुरेवैतद्भवति - यदभ्यङ्क्ते। ग व वै पुरुषस्य त्वक्। गोर्वा एतन्नवनीतं भवति। स्वयैवैनमेतत्त्वचा समर्धयति। - - - - - - - तमभ्यन क्त - शीर्षतोvऽग्रे आपादाभ्यामनुलोमम्। महीनां पयोऽ स इति। मह्य इति ह वा एतासामेकं नाम - यद्गवाम्। तासां वा एतत्पयो भवति। तस्मादाह - महीनां पयोऽसीति। - श.ब्रा. ३.१.३.७-९

*सोमक्रयणम् : भूय एवातः सोमो राजार्हति, महांस्त्वेव गोर्महिमा - इत्यध्वर्युः। गोर्वै प्रतिधुक्, तस्यै शृतम्, तस्यै शरः, तस्यै द ध, तस्यै मस्तु, तस्या आतञ्चनम्, तस्यै नवनीतम्, तस्यै घृतम्, तस्या आ मक्षा, तस्यै वाजिनम्। शफेन ते क्रीणानीति। भूयो वाऽअतः सोमो राजार्हतीत्याह - सोम वक्रयी। भूय एवातः सोमो राजाऽर्हति, महांस्त्वेव गोर्महिमा - इत्यध्वर्युः। एतान्येव दश वीर्याण्युदाख्यायाह - पदा ते। अर्धेन ते। गवा ते क्रीणामीति। - - - - - अथ यदध्वर्युरेव गोर्वीर्याण्युदाचष्टे - न सोमस्य सोम वक्रयी। महितो वै सोमः। देवो हि सोमः। अथैतदध्वर्युर्गां महयति। तस्यै पश्यन् वीर्या ण क्रीणादिति। तस्मादध्वर्युरेव गोर्वीर्याण्युदाचष्टे - न सोमस्य सोम वक्रयी - श.ब्रा. ३.३.३.१-४

*अथ सोम वक्रयिणम भप्रकम्पयति - सग्मे ते गोः इति। यजमाने ते गौरित्येवैतदाह। तद्यजमानमभ्याहृत्य न्यस्यति। - श.ब्रा. ३.३.३.७

*एतद्वाचयेत् - स्वङ्गोष्ठमार्वतम् देवी दुर्य्ये आयुर्मा निर्वादिष्टम्, प्रजां मा निर्वादिष्टम् इति। तस्यो हैषा प्रायश्चि त्तः। - श.ब्रा. ३.५.३.१८

*मैत्रावरुण ग्रहः :- स श्रीणाति - राया वयं ससवांसो मदेम हव्येन देवा यवसेन गावः। तां धेनुं मत्रावरुणा युवं नो वश्वाहा धत्तमनपस्फुरन्तीम्। एष ते योनिर्ऋतायुभ्यां त्वा इति सादयति। - श.ब्रा. ४.१.४.१०

*आश्विनग्रहः :- शर्यातोv ह वाऽईक्षांचक्रे - यत् कमकरम्, तस्मादिदमापदीति। सो गोपालांश्चा वपालांश्च संह्वयितवाऽउवाच। - श.ब्रा. ४.१.५.४
*द क्षणादानम् : चतस्रो वै द क्षणाः - हिरण्यम्, गौः, वासः, अश्वः। न वै तदवकल्पति यदश्वस्य पादमवदध्याद्, यत्र गोः पादमवदध्यात्। तस्माद्दशाहोमीये वास स हिरण्यं प्रबध्यावधाय जुहोति। - श.ब्रा. ४.३.४.७
*तं चतसृणां धाराणामाग्रयणं गृह्णाति। आदित्यानां वै तृतीयसवनम्, आदित्यान्वाऽअनु गावः। तस्मादिदं गवां चतुर्धा वहितं पयः। तस्माच्चतसृणां धाराणामाग्रयणं गृह्णाति। - श.ब्रा. ४.३.५.२२
*ता न दद्भिः खादेयुः। पशवो वाऽएते - नेत् पशून्प्रम्रदे करवामहाऽइति। प्राणैरेव भक्षयन्ति। यस्तेऽअश्वसनिर्भक्षो यो गोसनिः इति। पशवो ह्येते। तस्मादाह - यस्ते अश्वसनिर्भक्षो यो गोसनिरिति। - श.ब्रा. ४.४.३.११
*स मष्टयजुः :- स जुहोति - स मन्द्र णो मनसा ने ष गो भः इति। मनसेति। तन्मनसा रिरिचानमाप्याययति। गो भरिति। तद्गोभी रिरिचानमाप्याययति। - श.ब्रा. ४.४.४.७
*एतद्वाऽअस्यैकं रत्नं - यद्ग्रामणीः। तस्माऽएवैतेन सूयते। तं स्वमनपक्र मणं कुरुते। तस्य पृषन् गौर्द क्षणा। भूमा वाऽएतद्रूपाणां - यत्पृषतो गोः। वशो वै मरुतः। भूमो वै वट्। तस्मात् पृषन् गौर्द क्षणा। - श.ब्रा. ५.३.१.६
*एतद्वाऽअस्यैकं रत्नं। यत् सङ्ग्रहीता। तस्माऽएवैतेन सूयते। तं स्वमनपक्र मणं कुरुते। तस्य यमौ गावौ द क्षणा। तौ हि सयोनी - यद्यमौ। यदि यमौ न वन्देद् - अप्यनूचीनगर्भावेव गावौ द क्षणा स्याताम्। ताऽउ ह्य प समानयोनी। - श.ब्रा. ५.३.१.८
*अथ श्वोभूतेऽक्षावापस्य च गृहेभ्यो, गो वकर्तस्य च गवेधुकाः सम्भृत्य, सूयमानस्य गृहे रौद्रं गावेधुकं चरुं निर्वपति। - - - - अग्निर्वै रुद्रः। अ धदेवनं वाऽअग्निः। तस्यैतेऽअङ्गाराः - यदक्षाः। तमेवैतेन प्रीणाति। - - - - एतद्वाऽअस्यैकं रत्नं - यदक्षावापश्च, गो वकर्तश्च। ताभ्यामेवैतेन सूयते। तौ स्वावनपक्र मणौ कुरुते। तस्य द्विरूपो गौर्द क्षणा। शतिबाहुर्वा शतिवालो वा। - श.ब्रा. ५.३.१.१०
*अ भषेकोत्तरकर्मा ण : तयोऽस्य स्वो भवति - तस्य शतं वा परःशता वा गा उत्तरेणाहवनीयं संस्थापयति। तद् यदेवं करोति। - श.ब्रा. ५.४.३.१
*अत मध्ये गवामुद्यच्छति। आपाम मनसा इति। मनसा वाऽइदं सर्वमाप्तम्। - - - - अथ धनुरात्न्या गामुपस्पृशति - स मन्द्रियेण इति। इन्द्रियं वै वीर्यम् - गावः।

इन्द्रियमेवैतद्वीर्यमात्मन्धत्ते। - - - - तद् यत्स्वस्य गोषूद्यच्छति, यद्वै पुरुषात्पराग्भवति यशो वा कञ्चिद्वा स्वं हैवास्य तत्। प्रतमा मवाभ्यपक्रामति। तत् स्वादेवैतदिन्द्रियं वीर्यं पुनरात्मन्धत्ते। तस्मात्स्वस्य गोषूद्यच्छति। - श.ब्रा. ५.४.३.११

*सोऽवतिष्ठति - हंसः शु चषद् वसुरन्तरिक्षसद्धोता वेदिषदति थर्दुरोणसत्। नृषद्वरसदृतसद्व्योमसदब्जा गोजा ऋतजा अद्रिजा ऋतं बृहत् इति। एतामतिच्छन्दसं जपन्। - श.ब्रा. ५.४.३.२२

*तं(अग्निं) पशु भरन्वैच्छन् स स्वाय रूपाया वरभवत्। तस्मादु हैतत्पशुः स्वाय रूपाया वर्भवति। गौर्वा गवेऽश्वो वाऽश्वाय। पुरुषो वा पुरुषाय। - श.ब्रा. ६.३.१.२२

*तऽएतमेकं पशुं द्वाभ्यां पशुभ्यां प्रत्यपश्यन् - रासभं - गोश्वावेश्च। तद्यदेतमेकं पशुं द्वाभ्यां पशुभ्यां प्रत्यपश्यन् - तस्मादेष एकः सन्द्विरेताः। - श.ब्रा. ६.३.१.२३

*उखा संभरणम् : तं प्रथयति। - - - - पृ थव्य स इति। पृ थवी ह्येष नि धः। धारया मयि प्रजां रायस्पोषं गौपत्यं सुवीर्यं सजातान्यजमानाय। इति। एतद्वै वसव इमं लोकं कृत्वा तस्मिन्नेतामा शषमाशासत। - श.ब्रा. ६.५.२.३

*अथ पूर्वमु द्धमादधाति। - - - - अन्तरिक्षम स इति। अन्तरिक्षं ह्येष उ द्धः। धारया मयि प्रजां रायस्पोषं गौपत्यं सुवीर्यं सजातान्यजमानाय इति। एतद्वै रुद्रा अन्तरिक्षं कृत्वा तस्मिन्नेतामा शषमाशासत । - श.ब्रा. ६.५.२.४

*अथोत्तरमु द्धमादधाति। - - - - द्यौर स इति। द्यौर्ह्येष उ द्धः। धारया मयि प्रजां रायस्पोषं गौपत्यं सुवीर्यं सजातान्यजमानाय इति। एतद्वाऽआदित्या दिवं कृत्वा तस्यामेतामा शषमाशासत। - श.ब्रा.
६.५.२.५

*दिशोऽ स इति। दिशो ह्येतद्यजुः। धारया मयि प्रजां रायस्पोषं गौपत्यं सुवीर्यं सजातान्यजमानाय इति । एतद्वै वश्वे देवाः। वैश्वानरा दिशः कृत्वा तास्वेतामा शषमाशासत। - श.ब्रा. ६.५.२.६

*उख्याग्नेः उपस्थानम्? : हंसः शु चषत् इति। - - - - अब्जा गोजाः इति। अब्जाश्च ह्येष गोजाश्च। - श.ब्रा. ६.७.३.११

*लोगेष्टका उपधानम् : अथोत्तरतः। इषमूर्जमह मत आदम् इति। - - ऋतस्य योनिम् इति। - - - - - महिषस्य धाराम् इति। - - - आ मा गोषु वशत्वा तनूषु इति। आत्मा वै तनूः। आ मा गोषु च, आत्मनि च वशत्वित्येतत्। - श.ब्रा. ७.३.१.२३

*जनको ह वैदेहो बहुद क्षणेन यज्ञेनेजे। स ह गवां सहस्रमवरुन्धन्नुवाच। एता वो ब्राह्मणा यो ब्र ह्मष्ठः स उदजता मति। स होवाच याज्ञवल्क्यः - अर्वाचीरेता इति। ते होचुः। त्वं स्विन्नो याज्ञवल्क्य ब्र ह्मष्ठोऽसी३ इति। स होवाच - नमोऽस्तु ब्र ह्मष्ठाय, गोकामा एव वयं स्म इति। - - - - श.ब्रा. ११.६.३.३?

*गवामयनम् :- - - वषुवतः स्वरसामानः। स्वरसामानो वश्वजित्। वश्वजितः पृष्ठ्यः। पृष्ठ्याद भप्लवः। अ भप्लवात् गोआयुषी। गोआयुभ्यां दशरात्रः। - श.ब्रा. १२.२.३.२

*अथ प्रातर्भस्मान्युद्धृत्य, गोमयेना लप्य, अरण्योरेवाग्नी समारोह्य प्रत्यवस्यति। - श.ब्रा. १२.४.४.११

*इत्थमेव कुर्यात्। तिस्र एव स्थालीरेष्टवै ब्रूयात्। तासु गोमयानि च शुंबलानि चावधाय। नाना त्रिष्वग्निषु प्रवृंज्यात्। - श.ब्रा. १२.५.२.३

*प वत्रेण पावयन्ति। अजा वकस्य वा एतद् रूपम्। यत् प वत्रम्। अजा वकेनैवैनं पुनन्ति। वालेन पावयन्ति। गोश्वस्य वा एतद् रूपम्। यद्वालः। गोश्वेनैवैनं पुनन्ति। - - - - श.ब्रा. १२.८.१.१४

*प्रति क्षत्त्रे प्रतितिष्ठा म राष्ट्रे इति। क्षत्त्र एव राष्ट्रे प्रतितिष्ठति। क्षत्त्रात् राष्ट्रादप्रभ्रंशाय। प्रत्यश्वेषु प्रतितिष्ठा म गोषु इति। गोऽश्व एव प्रतितिष्ठति। गोऽश्वादप्रभ्रंशाय। - श.ब्रा. १२.८.३.२२

*अश्वं तूपरं गोमृग मति। तान्मध्यमे यूप आलभते। सेनामुखमेवास्यैतेन संश्यति। तस्माद्राज्ञः सेनामुखं भीष्मं भावुकम्। - श.ब्रा. १३.२.२.२

*लाजी ३ न्छाची ३ न्यव्ये हाव्ये इत्यतिरिक्तमन्नमश्वायोपावहरति। प्रजामेवान्नादीं कुरुते। - श.ब्रा. १३.२.६.८

*तदाहुः। नैते सर्वे पशवः। यदजाऽवयश्च आरण्याश्च। एते वै सर्वे पशवो यद्गव्या इति। गव्यानुत्तमेऽहन्नालभते। एते वै सर्वे पशवः। यद्गव्या। सर्वानेव पशूनालभते। - श.ब्रा. १३.३.२.३

*गोमृगकण्ठेन प्रथमामाहुतिं जुहोति। पशवो वै गोमृगाः। रुद्रः स्विष्टकृत्। पशूनेव रुद्रादन्तर्दधाति। - श.ब्रा. १३.३.४.३

*तस्यैते पशवो भवन्ति। अश्वः तूपरः गोमृगः इति। पंचदश पर्यंग्याः। तेषामुक्तं ब्राह्मणम्। अथैत आरण्याः। वसंताय क पंजलानालभते, ग्रीष्माय कल वंकान्, वर्षाभ्यस्ति त्तरीन् इति। - श.ब्रा. १३.५.१.१३

*या च गोमृगे वपा भवति। या चाजे। तूपरे। ते अश्वे प्रत्यवदायाहरंति। नाश्वस्य वपाऽस्तीति वदंतः। न तथा कुर्यात्। - श.ब्रा. १३.५.२.१०

*चतु र्विंशतिं त्वेवैतान् गव्यानालभेत द्वादशभ्यो देवताभ्यः। द्वादश मासाः संवत्सरः। - श.ब्रा.

१३.५.३.११

*एते एव पूर्वे अग्नी। ज्योतिरतिरात्रः। तेन भीमसेनम्। एते एव पूर्वे अग्नी। गौरतिरात्रः। - - - श.ब्रा. १३.५.३.३

*गो वनतेन शतानीकः सात्राजित ईजे काश्यस्याश्वमादाय। ततो हैतदर्वाक् काशयोऽग्नीन्नादधत। - श.ब्रा. १३.५.४.१९

*अथ द्वितीयया - श्वेतं समंतासु वशं चरंतं शतानीको धृतराष्ट्रस्य मेध्यम्। आदाय सह्वा दशमास्यमश्वं शतानीको गो वनतेन ह ईजे। - श.ब्रा. १३.५.४.२२

*अथ जुहोति - आयुष्मानग्ने ह वषा वृधानो घृतप्रतीको घृतयोनिरे ध। घृतं पीत्वा मधु चारु गव्यं पतेव पुत्रम भरक्षतादिमान्त्स्वाहा इति। - श.ब्रा. १३.८.४.९

*महावीरे अजापयस आसेचनं : अथाजाक्षीरमानयति। तप्तो वा एष शुशुचानो भवति। तमेवैतच्छमयति। तस्मिन् शांते गोक्षीरमानयति। - श.ब्रा. १४.२.१.१०

*अश्वलब्राह्मणम् : स (जनकः) ह गवां सहस्रमवरुरोध। दशदश पादा एकैकस्याः शृङ्गयोराबद्धा बभूवुः। तान् होवाच। ब्राह्मणा भगवंतो यो वो ब्र ह्मष्ठः स एता गा उदजता मति। - - - - - स हैनं पप्रच्छ। त्वं नु खलु नो याज्ञवल्क्य ब्र ह्मष्ठोऽसी ३ इति। स होवाच। नमो वयं ब्र ह्मष्ठाय कुर्मः। गोकामा एव वयं स्म इति। - श.ब्रा. १४.६.१.२

*स होवाच। वज्ञायते ह। अस्ति हिरण्यस्यापात्तम्। गोऽअश्वानां दासीनां प्रवाराणां परिधानानाम्। - श.ब्रा. १४.९.१.१०

*तं हागतं पृच्छति कस् त्वम् अ स इति। स यो ह नाम्ना वा गोत्रेण वा प्रब्रूते तं हाह यस् ते ऽयं मय्य~ आत्माभूद् एष ते सः इति। - जै मनीय ब्राह्मण १.१८

*रौद्रं ग व वायव्यम् उपसृष्टम् आश्विनं दुह्यमानम् अग्नीषोमीयं दुग्धं पौष्णाः प्रेन्दवो - - - -। तद् एतत् सप्तदशम् अग्निहोत्रम्। - जै.ब्रा. १.२१

*तद् उ होवाच वाजसनेयो ऽश्रद्दधानेभ्यो हैभ्यो गौर् अपक्रामति। अवृत्त्या हि तं वध्यन्ति। इत्थम् एव कुर्यात्। दण्डम् एव लब्ध्वा तेनैनां व पष्योत्थापयेत्। - जै.ब्रा. १.५९

*स उदराद् एव मध्यतस् सप्तदशं स्तोमम् असृजत जगतीं छन्दो वामदेव्यं साम वश्वान् देवान् देवतां वैश्यं मनुष्यं गां पशुम्। - जै.ब्रा. १.६९
*स होवाच नमो ब्राह्मणा अस्तु पुरा वा अहम् अद्य प्रातरनुवाकाद् गायत्रेण वश्वरूपासु यज्ञं समस्थापयम्। स यथा गो भर् गवायम् इत्वा श्रमणम् अबलम् अनुसंनुदेद् एवं वावेदं यज्ञशरीरम् अनुसंनुदाम इति। - जै.ब्रा. १.७५
*स नः पवस्व शं गवे शं जनाय शम् अर्वते। शं राजन्न् ओषधीभ्यः इति। शम् एवोद्गात्रे भवति शं यजमानाय शं प्रजाभ्यः। - जै.ब्रा. १.८१
*यया गाव इहागमन् जन्यास उप नो गृहान् इति जन्या वा एष गा आजिहीर्षति यस् संग्रामं संयतते। आ जन्या गा हरति। एताम् एव प्रतिपदं कुर्वीत सनिं प्रैष्यन्। जन्या वा एष गा आजिहीर्षति यस् सनिं प्रैति। आ जन्या गा हरत्य् उपैनं जन्या गावो नमन्ति य एवं वेद। - जै.ब्रा. १.९२
*परिष्टोभन्त्या कृपा सोमाश् शुक्रा गवा शरः इति। यज्ञो वै सोमाश् शुक्राः पशवो गवा शरः। - जै.ब्रा. १.९३
*असृक्षत प्र वाजिनः। - - - - गव्या सोमासो अश्वया इति गोअश्वम् एवैभ्य एतेनावरुन्द्धे। - जै.ब्रा. १.९४
*इन्द्रश् च सोम गोपती ईशाना पप्यतं धयः इति। इन्द्रश् च वै सोमश् चाकामयेतां सर्वासां प्रजानाम् ऐश्वर्यं आ धपत्यम् अश्नुवीवहीति। ताव् एतां प्रतिपदम् अपश्यताम्। - जै.ब्रा. १.९५
*ऋ षर् वप्रः पुरएता जनानाम् ऋभुर् धीर उशना काव्येन। स चद् ववेद निहितं यद् आसाम् अपीच्यं गुह्यं नाम गोनाम् ॥ इति। ता एताः पशव्या ऋचः। - जै.ब्रा. १.१२७
*अथो आहुर् यावद् एव गोस् सूताया उल्बं तावतैवेमं लोकं न स्पृशति तावतामुं नैति। अथो आहुर् यावद् एव शकृत्य् उल्बं तावतैवेमं लोकं न स्पृशति तावतामुं नैति। - जै.ब्रा. १.१४४
*अश्वायन्तो मघवन्न् इन्द्र वाजिनो गव्यन्तस् त्वा हवामहे इति या चतम् इवैतया वीर्यम् इव प्रोक्तम्। - जै.ब्रा. १.२९३
*या हि भूयसी गव्यूतिर् भूयस्य् ऋ द्धस् तां तृचेनर्ध्नोति। अथ या कनीयसी गव्यूतिः कनीयस्य् ऋ द्धस् ताम् एकर्चेनर्ध्नोति। - जै.ब्रा. १.३११

*- - - - प्रत्यञ्चस् त्रय स्वरसामानो, वश्वजिद्, गोआयुषी, दशरात्रो, वैषुवतम् एव सप्तत्रिंशम् एतस्मिन् स्वर्गे लोके ऽध्यूढम्। - जै मनीय ब्राह्मण २.३०

*सानुष्टुब् भूत्वा पशु भस् सयोनिर् इतीयम् एव दिग् गाम् आहरद् इयम् अश्वम् इयम् अजाम् इयम् अ वम्। - जै.ब्रा. २.३०

*गौर् वै रथन्तरम् अश्वो बृहद् अजा वैरूपम् अ वर् वैराजं व्रीहयश् शक्वर्यो यवा रेवतयः। स एष रसस् सं सक्तो यत् पृष्ठानि। - जै.ब्रा. २.३४

*तद् आहुर् यद्यथापां ववर्त एवम् एते यद्गोआयुषी। कतरेषाम् एते अह्नाम्। परेषाम् अवरेषाम् इति। - - - - तद् धैतद् एके वहृते गोआयुषी उपयन्ति - उपरिष्टाद् वश्वजित आयुः पुरस्ताद् दशरात्रस्य गाम्। एवम् अजामीति। - - - - तद् उ होवाच शाट्यायनिः प्राणापानाव् एतौ यद्गोआयुषी। अन्नपाने ते विच्छिन्दन्ति ये वहरन्ति। अथो एष वाव देवयानः पन्था यद्गोआयुषी। - जै.ब्रा. २.४२

*अग्निष्टोमो वश्वजित्। गोआयुषोष् षड् अतियन्ति। - जै.ब्रा. २.५०

*त इमे त्रय स्वरसामान, इमे त्रयो, ऽयं वषुवान्। प्राणापानाव् एव गोआयुषी। इम एव दश प्राणा दशरात्रः। - जै.ब्रा. २.५८

*जनको ह वैदेहो बहुद क्षणेन यज्ञेनेजे। ते तद् उ ह कुरुपञ्चालानां ब्राह्मणा अ भसमाजग्मुः। स ह सहस्रं गवाम् अवरुन्धान उवाच - ब्राह्मणा एता वो, यो ब्र ह्मष्ठस् स उदजताम् इति। स होवाच वाजसनेयो, ऽर्वाचीर् एतास् सोम्येति। - - - - -स होवाच नमो वो ब्र ह्मष्ठायास्तु। गोकामा एव वयं स्म इति। - जै.ब्रा. २.७६

*ते देवा एताव् उद्भिद्वल भदाव् अपश्यन्। ताभ्यां एना अ भप्रावयन्। ते वल भदैव वलम् अ भन्दन्। उद्भिदा गा उदसृजन्त। स वा एष त्रिवृत् पञ्चदशो वल भद् भवति रथन्तरसामोत्सेधब्रह्मसामा। अथैष उद्भित् सप्तसप्तदशो भवति बृहत्सामा निषेधब्रह्मसामा। तद् यथा ह वै मयूखो वा तीक्ष्णश् शंकुर् वैवम् एष यत् त्रिवृत् स्तोमः। तद् यथा मयूखेन वा तीक्ष्णेना भनिधाय शंकुना वा कूटेना भहन्याद्, एवमेवैतेन त्रिवृता स्तोमेन वलम् अ भनिधाय पञ्चदशेन वज्रेण व्यासुः। अथो आहुर् - अग्निर् एवैष यत् त्रिवृत् स्तोमः। वज्र एष यत् पञ्चदशः। - जै.ब्रा. २.९०

*अथैष गोसवः। स्वर्गकामो हैतेन यजेत। स वा एष षट्त्रिंशो भवति। षट्त्रिंशदक्षरा वै बृहती। बृहती स्वर्गो लोकः। - जै.ब्रा. २.११३

*अथैतानि गोनामानि भवन्ति - पशवो वै गोनामानि - पशूनाम् एवावरुद्ध्यै। - जै.ब्रा. २.१४५

*रोहिणीं छ वं परिधत्ते। एषा ह वा अग्रे पशूनां त्वग् आस या पुरुषस्य, या पशूनां सा पुरुषस्य। - - - - तद् यद्रोहिणीं छ वं परिधत्ते स्वेनैव तद्रूपेण समृध्यते। तथा हैनम् अमुष्मिन् लोके पशवो नादन्ति। अदन्ति ह वा अमुष्मिन् लोके पशवः पुरुषम्। तस्माद् उ ह गोर् अन्ते नग्नो न स्यात्। ईश्वरो हास्माद् अपक्र मतोस् त्वचम् अस्य बिभर्मीति - जै.ब्रा. २.१८२

*तद् आहुः कयद् इत स्वर्गो लोक इति। यावत्सहस्रं गौर् गव्य~ अ ध प्रति ष्ठता तावद् इति ब्रूयात्। अथो यावत्सहस्रं प्राणैस् सं प्राणन्तीत्य्, अथो यावत्सहस्रम् आश्वीनानीत्य्, अथो यावत्सहस्रं योजनानीत्य्, अथो यावत्सहस्रम् अहन्यानीति। तद् गवा गवैवाप्नोvति। सा यैषा शबली पष्ठौह्य् उपन्नम् एषामुष्मिन् लोके कामदुघा भूत्वा तिष्ठते। - - - जै.ब्रा. २.२५१

*कलावानु सहस्रं तत् तद् अ वज्ञानं दत्वैवैनाम् अघ्रया गवा निष्क्रीणीयात् इति। तद् उ वा आहुर् दत्तं वै तथा भवति। गौर् इतरा गौर् इतरोर्णास् त्रयस्यैवैनाम् आ वकस्य यावद् अर्हन्तीम् मन्येत तावता निष्क्रीणीयात् इति। ऊर्णासूत्रम् उ वै गोः कञ्चिद् इव दत्तम् अस्य सहस्रं भवति, नात्मा रिच्यते। - जै.ब्रा. २.२५७

* अथैष गो वनतश् छन्दोमपवमानः। पशुकामो हैतेन यजेत। तस्योभये स्तोमा भवन्त्य् अयुजश् च युग्मन्तश् च। तद् ये ह वा अयुज स्तोमास् तान् ग्राम्याः पशवो ऽन्व् , अथ ये युग्मन्तस् तान् आरण्याः। - जै.ब्रा. २.२७५

*स ह मत्र वद् दंष्ट्रद्युम्नो गोआयुर्भ्याम् एव संवत्सरम् इयाय।- - - -यद् इदम् गोअश्वं हस्तिहिरण्यम् अजा वकं व्रीहियवास् तिलमाषा इति, तद् धास्य बह्व~ आस। - जै.ब्रा. २.२७८

*अथ यस्यैतस्य ज्योतिषी अग्निष्टोमाव् अ भतो भवतो, गोआयुषी उक्थ्याव् अन्तरौ, ज्योतिर् अतिरात्रो मध्ये, प्रजननकामो हैतेन यजेत। - - - - तद् यन् मध्ये ज्योतिर् अतिरात्रो भवति, मध्य एवैतद् आत्मनः प्रजननं धत्ते, बहुर् भवति, प्रजायते। गोआयुषी उक्थ्याव् अन्तरौ भवतः। पशवो वा उक्थानि। - - - -अथ यस्यैतस्य ज्योतिषी अतिरात्राव् अ भतो भवतो, गोआयुषी उक्थ्याव अन्तरौ, ज्योतिर् अग्निष्टोमो मध्ये, यः

कामयेता मे ब्रह्मवर्चसी प्रजायां जायेतेति, स एतेन यजेत। - - - - गोआयुषी उक्थ्याव् अन्तरौ भवतः। पशवो वा उक्थानि। - - - जै.ब्रा. २.२९६

*अथ यस्यैतस्य पृष्ठ्यस्य षडहस्य ज्योतिर् गौर् आयुर् इति मध्ये त्र्यहो भवति, प्रजननकामो हैतेन यजेत। आत्मा वै पृष्ठ्यष् षडहः। - जै.ब्रा. २.३२०

*अथैष व वधः। तस्य ज्योतिर् अग्निष्टोमो गौर् उक्थ्य आयुर् उक्थ्यो ज्योतिर् अग्निष्टोम आयुर् अतिरात्रो ज्योतिर् अग्निष्टोमो गौर् उक्थ्य आयुर् उक्थ्यो ज्योतिर् अग्निष्टोमः। पशुकामो हैतेन यजेत। तस्यैषो ऽन्यतस्संगो गोआयुषी उक्थ्याव् अन्तरौ भवतः। - जै.ब्रा. २.३२१

*अग्ने वाजस्य गोमतो, वशो वशो वोऽति थम् इति श्रुधीयं च वशो वशीयं च। - जै.ब्रा. २.३२८

*यच् छ्वेतो लोमशस्, तद् अवीनां रूपम्। यत् तूपरस्, तद् अश्वानाम्। यल् लप्सुगी, तत् पुरुषाणाम्। यद् अन्यतोदंस्, तद् गवा। यद् अजस्, तद् अजानाम्। - जै.ब्रा. २.३७५

*अथ ह वै पणयो नामासुरा देवानां गोरक्षा आसुः। ता भर् अहापातस्थुः। ता ह रसायां निरुध्य वलेना पदधुः। ते देवा अ लक्लवम् ऊचुस् सुपर्णेमा नो गा अन्विच्छेति। तथेति। स हानुप्रपपात। ता हान्वाजगाम रसायाम् अन्तर् वलेना पहिताः। तस्मै हान्वागताय स र्पः क्षीरम् आ मक्षाम् दधीत्य् एतद् उपनिदधुः। - - - - स ह पुनर् आपपात। तं होचुस् सुपर्णा वदो गा इति। का कीर्तिश् चद् गवाम् इति होवाच। एषैव कीर्तिर् गवाम् इति तस्य हेन्द्रो गलम् उत्पीळयन्न् उवाच गोष्व~ एवाहं कल तवोषुषो मुखम् इति। स ह द धद्रप्सं वा मक्षां वोदास। - - - - जै.ब्रा. २.४४०

*ते सरमाम् अब्रुवन् सरम इमा नस् त्वं गा अन्विच्छेति। तथेति सा हानुप्रससार। सा ह रसाम् आजगाम। - - - तां होवाच प्लोष्ये त्वा गाधा मे भ वष्यसीति। प्लवस्य मेति होवाच न ते गाधा भ वष्यामीति। - - - - ता हान्वाजगाम रसायाम् अन्तर् वलेना पहिताः - - - -सा होवाच नाहम् एतावद् अ प्रया देवानाम्। गा अ वदं यद् वो ऽश्नीयाम्। त उ वै देवानां स्तेयं कृत्वा चरथैतासां वा अहं गवां पदवीर् अस्मि। - - - - सा ह पुनर् आससार। तां होचुस् सरमे ऽ वदो गा इति। अ वदम् इति होवाचेमा रसायाम् अन्तर् वलेना पहिताः - - - जै.ब्रा. २.४४१

*तां ह तद् इन्द्र उवाचान्नादीम् अरे ते सरमे प्रजां करो म या नो गा अन्व वद इति। - - - - स य एष पुरस्ताज् ज्योतिस् सो ऽग्निर्, अथ यत् पञ्चदशं गोर् बहिष्पवमानं स

वज्रः। ता आयुषैवायुवत। - - - - तद् आहुर् यद् एष चतुरहो मध्ये व्यतिषक्तो गौर् आयुर् गौर् आयुर् इत्य् अथ कस्माज् ज्योतिषी वपर्यूढे इति। मथुनत्वाय प्रजननायेति ह ब्रूयात्। - जै.ब्रा.२.४४२

*गोष्टोमम् आहरेत वीर्यकामः। इन्द्रियं वै वीर्यं पञ्चदशः। यावज् जीवन्ति तावद् वीर्यावन्तो भवन्ति। - जै.ब्रा. ३.१०

*प्राणो वै स्तोत्रियो ऽपानो ऽनुरूपः। - - - - ता गोमतीर् इळावतीर् अश्वतीः पशुमतीर् भवन्ति पशूनाम् एवावरुद्ध्यै। - जै.ब्रा. ३.३६

*वीळु चद् आरुजत्नु भर् गुहा चद् इन्द्र व ह्न भः। अ वन्द उ स्रया अनु इति गोमतीः पशुमतीर् भवन्ति पशूनाम् एवावरुद्ध्यै। - जै.ब्रा. ३.३८

*ऋतस्य धीतिं ब्रह्मणो मनीषाम्। गावो यन्ति गोपतिं पृच्छमानास् सोमं यन्ति मतयो वावशानाः इति गोमतीः पशुमतीर् भवन्ति, पशूनाम् एवावरुद्ध्यै। - जै.ब्रा. ३.४६

*अस्मं अव मघवन् गोमति व्रजे वज्रिञ् चत्रा भर् ऊति भर् इति गोमतीः पशुमतीर् भवन्ति पशूनाम् एवावरुद्ध्यै। - जै.ब्रा. ३.४८

*प्र यद्गावो न भूर्णय इति प्रायणीयरूपम् एवैतद् उपगच्छन्ति। - जै.ब्रा. ३.६०

*आ पवस्व महीम् इषं गोमद् इन्दो हिरण्यवत्। अश्ववत्सोम वीरवत्। इति गोमतीः पशुमतीर् भवन्ति पशूनाम् एवावरुद्ध्यै। पवस्व वश्वचर्षण आ मही रोदसी पृणा उषास् सूर्यो न रश्मि भः इति सूर्यवतीर् भवन्ति। - जै.ब्रा. ३.६०

*अत्राह गोर् अमन्वत नाम त्वष्टुर् अपीच्यम्। इत्था चन्द्रमसो गृहे इति गोमतीः पशुमतीर् भवन्ति पशूनाम् एवावरुद्ध्यै। - जै.ब्रा. ३.६५

*गो वत्पवस्व वसु वद् धरण्य वद् इति समानां रूपम्। - जै.ब्रा. ३.८४

*अथ महानाम्नयः। - - - - तद् आहुस् स वाद्य गो भः प्रस्नायाद्य आभ्यः पारे प्रतिष्ठां च तीर्थं च वन्देद् इति। गावो वै शक्वर्यः। तासाम् एषा पारे प्रतिष्ठा च तीर्थं च यद् अथकारश् चाध्यर्धा चेळा। - जै.ब्रा. ३.१०३

*महानाम्नयः :- ता अब्रुवन् आवपनान् ह नो वेत्थ, पल्यान् ह नो वेत्थ, गोष्ठान् ह नो वेत्थ। तान् नः प्रयच्छ, यैर् वयम् आवपनवतीः पल्यवतीर् गो ष्ठनीर् असाम। आवपनवान् पल्यवान् गोष्ठी स ब्राह्मणो ऽसद् यो ऽस्मा वेदेति। - - - - एवा ह्य् एवा इत्य् एषां वाग्, एवा ह्य् अग्ना इति गव्याः पशव, एवा हीन्द्रा इत्य् अश्व्याः पशवः। एवा हि पूषन्न् इत्य् अजा वकम् एवैतत्। एवा हि देवा इति परिग्राह एवैषः। - जै.ब्रा. ३.१०९

*यद्वै पशवो न स्युर् न पुरीषं स्यात्। यदो वै पुरुषः पशून् वन्दते ऽथ स गोष्ठं पर्यस्यते गुस्त्यै। - जै.ब्रा. ३.११४

*तद् आहुस् सकृद् एव संस्तुतासूपरिष्टात् पुरीषेण स्तोतव्यम् उत वै बहुतयाः पशवो नानात्यास् समानम् एव गोष्ठम् अ भसमायन्तीति। - जै.ब्रा. ३.११५

*स्वदन्ति गावः पयो भः। आद् इदम् अश्वं न हेतारम् अशूशुभन्न् अमृताय। इति गोमतीः पशुमतीर् भवन्ति पशूनाम् एवावरुद्ध्यै।- - - - - - जिन्वन् ग वष्टये धय इति गोमतीः पशुमतीर् भवन्ति पशूनाम् एवावरुद्ध्यै। - जै.ब्रा. ३.११९

*तं तुष्टुवानं शर्यातोv मानवो ग्रामेणाध्यवास्यत्। तं कुमारा गोपाला अ वपाला मृदा शकृत्पिण्डैर् आसपांसु भर् अदिहन्। सो ऽसंज्ञां शार्यातेभ्यो ऽकरोत्। -- - - - - - तम् अद्य कुमारा गोपाला अ वपाला मृदा शकृत्पिण्डैर् आसपांसु भर् अ धक्षन्। - जै.ब्रा. ३.१२१

*इन्दुर् वाजी पवते गोन्योघा इति गोमतीः पशुमतीर् भवन्ति पशूनाम् एवावरुद्ध्यै। - जै.ब्रा. ३.१३१

*अग्रे सन्धूनां पवमानो अर्षस्य् अग्रे वाचो अ ग|यो गोषु गच्छ स। अग्रे वाजस्य भजसे महद् धनं स्वायुधस् सोतृ भस् सोम सूयसे। इत्य् अग्रम् अग्रम् इति भवति। - जै.ब्रा. ३.१३५

*गव्या सोमासो अश्वया। शुक्रासो वीरयाशवः। इति गोमतीः पशुमतीर् भवन्ति पशूनाम् एवावरुद्ध्यै। - जै.ब्रा. ३.१३६

*गोषा इन्दो नृषा अस्य् अश्वसा वाजसा उत। आत्मा यज्ञस्य पूर्व्यः ॥ इति गोमतीः पशुमतीर् भवन्ति पशूनाम् एवावरुद्ध्यै। - जै.ब्रा. ३.१३७

*अ भ गव्यानि वीतये नृम्णा पुनानो अर्ष स। सनद्वाजः परि स्रव ॥ इति परिवतीर् भवन्त्य् अन्तस्य रूपम्। अन्तो ह्य् एतद् अहः। उत नो गोमतीर् इषो वश्वा अर्ष परिष्टुभः। गृणानो जमदग्निना ॥ इति पर्यासो भवति प्रजानां धृत्यै पशूनाम् उपस्थित्यै। - जै.ब्रा. ३.१३९

*अथ वाजजित्। अन्नं वै वाजः। यदा वै गौर् अश्वः पुरुषो ऽन्नस्य सुहितो भवति, अथ स वाजी भवति। - जै.ब्रा. ३.१५१

*अथ गोष्ठः। शक्वरीणां च वा एष रेवतीनां च गोष्ठः। पशूनां धृत्यै गोष्ठः। ध्रयन्ते अस्मिन् पशवः। - - - - - तान् षष्ठे ऽहन्न् एतेनैव साम्नावारयत। सो ऽब्रवीद् गोष्ठो

वाव म इदं पशूनां सामाभूद् इति। तद् एव गोष्ठस्य गोष्ठत्वम्। तद् एतत् पशव्यं साम गोष्ठः। - जै.ब्रा. ३.१५३

*- - - - तद् एव कार्णश्रवसस्य कार्णश्रवसत्वम्। अब धरो भवति, शृणोति कर्णाभ्यां य एवं वेद। तद् व् एवाचक्षते गौलोमम् इति। गोलोमा आङ् गरसः पशुकामस् तपो ऽतप्यत। स एतत् सामापश्यत्। तेनास्तुत। स एताम् इळाम् उपैत्। - - - - -यद् उ गोलोमा आङ् गरसो ऽपश्यत् तस्माद् गौलोमम् इत्य् आख्यायते। - जै.ब्रा. ३.१६३

*त एतम् आदित्यास् सद्यःक्रीयं यज्ञं समभरन्। ते ऽब्रुवन्न् अग्ने चरं तद् यच् छ्व, इमाम् एव वयं तुभ्यम् अद्य सुत्यां प्रब्रूमः। तेषां नस् त्वं होता स, गौर् आं गरसो ऽध्वर्युर्, बृहस्पतिर् उद्गाता, अयास्यो ब्रह्मेति सर्वान् अवृणत। (आदित्यों का स्वर्गलोक जाना, अयास्य का न जा पाना आदि) - जै.ब्रा. ३.१८८

* - - - साष्टमम् अहर् आरभते। य उ स्रया अ पया अन्तर् अश्मनि निर् गा अकृन्तद् ओजसा। अ भ व्रजं त त्रषे गव्यम् अश्व्यं वर्मीव धृष्णव् आ रुजा ॥ इति गोमतीः पशुमतीर् भवन्ति, पशूनाम् एवावरुद्ध्यै। - जै.ब्रा. ३.१९२

*चमूषच् छ्येनश् शकुनो वभृत्वा गो वन्दुर् द्रप्स आयुधानि बिभ्रद् इति गोमतीः पशुमतीर् भवन्ति पशूनाम् एवावरुद्ध्यै। - जै.ब्रा. ३.२०५

*शग्ध्य~ ऊ षु शचीपत इन्द्र वश्वा भर् ऊति भः। भगं न हि त्वा यशसं वसु वदम् अनु शूर चराम स। पौरो अश्वस्य पुरुकृद् गवाम् अस्य् उत्सो देव हिरण्ययः। इत्य् एव गव्यांश् चाश्व्यांश् च पशून् अवारुन्द्ध। - जै.ब्रा.३.२१७

*जिन्वन् ग वष्टये धय इति गोमतीः पशुमतीर् भवन्ति, पशूनाम् एवावरुद्ध्यै। - जै.ब्रा. ३.२२६

*कुन्मलबर्हिर् वा अकामयतोभयान् पशून् अवरुन्धीय गव्यांश् चाश्व्यांश् चेति। स एतत् सामापश्यत् तेनास्तुत। त्वं ह्य् एहि चेरवे वदा भगं वसुत्तये। उद् वावृषस्व मघवन् ग वष्टय उद् इन्द्रो अश्व मष्टये। इति एव गव्यांश् चाश्व्यांश् च पशून् अवारुन्द्ध। - जै.ब्रा. ३.२५४

*गो भर् भंगं परिष्कृतम्। इन्दुं देवा अया सषुः। अर्षा नस् सोम शं गवे धुक्षस्व पप्युषीम् इषम्। वर्धा समुद्रम् उक्थ्यम्। इति गोमतीः पशुमतीर् भवन्ति, पशूनाम् एवावरुद्ध्यै। - जै.ब्रा. ३.२७३

*इन्द्रम् इत् स्तोता वृषणं सचा सुते मुहुर् उक्था च शंसत। अवक्र क्षणं वृषभं यथाजुवं गां न चर्षणीसहम्। इति गोमतीः पशुमतीर् भवन्ति पशूनाम् एवावरुद्ध्यै। - जै.ब्रा. ३.२९३

*परिवत्प्रतिवत्सप्तपदा द्विपदा वनाराशंसं गोमद् वृषभवद् वज्र्य भमत् षष्ठस्याह्नो रूपं - जै.ब्रा. ३.३३०

*देवा यद् अयजन्त तेषां बृहस्पतिर् एवोद्गायत्। गौश् चायास्यश् च प्रस्तोतृप्रतिहर्ताराव् आस्ताम्। प्रजापतिर् एव गृहपतिर् आसीत्। - - - - जै.ब्रा. ३.३७४

*तस्माद् ब्राह्मणवचनमादर्तव्यम् - यथा लातव्यो गोत्रो, ब्रह्मणः पुत्रो, गायत्रं छन्दः - - - - गोपथ ब्राह्मण १.१.२५

*तद् यथा पूर्वं वत्सो ऽधीत्य गां धयेदेवं ब्रह्मा भृग्वङ् गरो वद् वृतो यज्ञमागच्छेद्, नेद् यज्ञं परिमुष्णीयादिति। तद् यथा गौर्वाश्वो वाश्वतरो वैकपाद् द्विपात् त्रिपादिति स्यात्, कम भवहेत्, कमभ्यश्नुयादिति ? - गो.ब्रा. १.२.१

*अग्निहोत्रं भवन्तं पृच्छा म गौतमेति। पृच्छ प्राचीनयोग्येति। कंदेवत्यं ते गवीडायाम् ? कंदेवत्यमुपहूतायाम् ? कंदेवत्यमुपसृष्टायाम् ? - - - - - - - - स होवाच - रौद्रं मे गवीडायां, मानव्यमुपहूतायां, वायव्यमुपसृष्टायां, वैराजं वत्समुन्नीयमानं, जागतमुन्नीतम्, आश्विनं दुह्यमानं, - - - - - - गो.ब्रा. १.३.११

*स्वाहा वै कुतः संभूता ? केन प्रकृता ? कं वास्या गोत्रम् ? - - - गो.ब्रा. १.३.१६

*अथ यस्य दी क्षतस्यर्तुमती जाया स्यात् प्रतिस्नावा प्रतिस्नावा सरूपवत्साया गोः पय स स्थालीपाकं श्रपयित्वा भघार्योद्वास्योद्धृत्या भहिंकृत्य गर्भवेदनपुंसवनैः संपातवन्तं कृत्वा तं परैव प्राश्नीयात् रेतो वा अन्नम्। - गो.ब्रा. १.३.२३

* मत्रावरुणाभ्यां गवायुषी (देवा निर ममत) - गो.ब्रा. १.४.९

*अथ यद् गवायुषी उपयन्ति, मत्रावरुणावेव तद् देवौ देवते यजन्ते। मत्रावरुणौ देवौ देवते भवन्ति। - गो.ब्रा. १.४.१०

* स वा एष संवत्सरो बृहतीम भसंपन्नः। द्वावक्षरावह्नां षडहौ द्वौ पृष्ठ्या भप्लवौ। गवायुषी दशरात्रः। तथा खलु षट्त्रिंशत् संपद्यन्ते। षट्त्रिंशदवदाना गौः। षट्त्रिंशदक्षरा बृहती। - गो.ब्रा. १.४.१२

*पृष्ठ्या भप्लवाभ्यां गवायुषी। गवायुर्भ्यां दशरात्रः (नि र्मतः) - गो.ब्रा. १.४.१४

*पृष्ठ्या भप्लवाभ्यां गवायुषी। गवायुर्भ्यां दशरात्रः (नि र्मतः) - गो.ब्रा. १.४.१५

*पृष्ठ्या भप्लवौ गवायुर्भ्यां, गवायुषी दशरात्राय (निवहन्ति) - गो.ब्रा. १.४.२२
*पृष्ठ्या भप्लवाभ्यां गवायुषी, गवायुर्भ्यां दशरात्रः (नि र्मतः) - गो.ब्रा. १.४.२३
*प्रस्नेयः पृष्ठ्यः, प्रस्नेयो ऽ भप्लवः, प्रस्नेये गवायुषी, प्रस्नेयो दशरात्रः। - गो.ब्रा. १.५.२
*उक्तौ पृष्ठ्या भप्लवौ। याववाञ्चौ प्राणौ ते गवायुषी। अङ्गानि दशरात्रः। - गो.ब्रा. १.५.३, ४
*वरुणप्रघासः :-अथ यद् मथुनौ गावौ ददाति, तत् प्रजात्यै रूपम्। उक्थ्या वाजिनः। - गो.ब्रा. २.१.२२
*अनुवषट्कारः :- तद् यथैवादो ऽश्वान् वा गा वा पुनरभ्याकारं तर्पयति, एवमेव तद् देवतास्तर्पयति यदनुवषट्करोति। - गो.ब्रा. २.३.१
*ते(असुराः) यत् सायमुपायन्, तेनैनान् रात्र्या अनुदन्त, यत् प्रातस्तेनाह्नः। तस्माद् गौः सायं प्रातस्तनमाप्यायते प्रातः सायन्तनम्। - गो.ब्रा. २.२.७
*यद्गां ददाति, वैश्वदेवी वै गौः, वश्वेषामेव तद् देवानां तेन प्रयं धामोपैति। यदजं ददाति, आग्नेयो वा अजः, अग्नेरेव तेन प्रयं धामोपैति। यद वं ददाति, आव्यं तेनावजयति। - गो.ब्रा. २.३.१९
*स न स्तुतो वीरवद् धातु गोमद् इति। प्रजां चैवास्मै तत् पशूंश्चाशास्ते। - गो.ब्रा. २.४.२
*योनिर्वै पशूनामाहवनीयः। स्व एवैनांस्तद् गोष्ठे निरपक्रमे निदधति। - गो.ब्रा. २.४.६
*यदेवैषामश्वा गाव आसन्, तदेवैषां तेनाददत। - गो.ब्रा. २.५.२
*उद्गा आजदङ् गरोभ्य आ वष्कृणवन्गुहा सतीः। अर्वाञ्चं नुनुदे वलम् इति। सनिमेतेभ्य एतयावरुन्द्धे। - गो.ब्रा. २.५.१३
*यथा गौः प्रज्ञातं गोष्ठं यथर्षभो वा शताया, एवं हैवैषा मन्द्रो यज्ञमागच्छति। - गो.ब्रा. २.६.४
*यदि जाल्म मुखं न प्राग्रहीष्यः, शतायुषं गामकरिष्यं सहस्रायुषं पुरुष मति। - गो.ब्रा. २.६.१३
*गयस्फानः प्रतरणः सुवीर इति गवां न स्फावयिता प्रतारयितैधीत्येव तदाह - ऐतरेय ब्राह्मण १.१३
*- - - - - समी वत्सं न मातृ भः संवत्स इव मातृ भर्यस्ते स्तनः शशयो यो मयोभूर्गोरमीमेदनुवत्सं मषन्तं - -उप द्रव पयसा गोधुगोषम् - - - - - ऐ.ब्रा. १.२२

*पुरुषं वै देवाः पशुमालभन्त तस्मादालब्धान्मेध उदक्रामत्सोऽश्वं प्रा वशत्तस्मादश्वो मेध्योऽभवदथैनमुत्क्रान्तमेधमत्यार्जन्त स कंपुरुषोऽभवत्। तेऽश्वमालभन्त सोऽश्वदालब्धादुदक्रामत्स गां प्रा वशत्तस्माद्गौर्मेध्योऽभवद् अथैनमुत्क्रान्तमेधमत्यार्जन्त स गौरमृगोऽभवत्। ते गामालभन्त स गोरालब्धादुदक्रामत्सोऽ वं प्रा वशत्तस्माद वर्मेध्योऽभवद् अथैनमुत्क्रान्तमेधमत्यार्जन्त स गवयोऽभवत्तेऽ वमालभन्त सोऽवेरालब्धादुदक्रामत्सोऽजं प्रा वशत्तस्मादजो मेध्योऽभवदथैनमुत्क्रान्त मेधमत्यार्जन्त स उष्ट्रोऽभवत्। सोऽजे ज्योक्तमा मवारमत तस्मादेष एतेषां पशूनां प्रयुक्ततमो यदजः। तेऽजमालभन्त सोऽजादलब्धादुदक्रामत्स इमां प्रा वशत्तस्मादियं मेध्याऽभवदथैनमुत्क्रान्त मेधमत्यार्जन्त स शरभोऽभवत्। त एत उत्क्रान्तमेधा अमेध्याः पशवस्तस्मादेतेषां नाश्नीयात्। तमस्यामन्वगच्छन्सोऽनुगतो व्रीहिरभवत्तद्यत्पशौ पुरोळाशमनुनिर्वपन्ति समेधेन नः पशुनेष्टमसत्केवलेन नः पशुनेष्टमसदिति। - ऐ.ब्रा. २.८

*तिस्रो वै देवानां मनोताः - - - - गौर्वै देवानां मनोता तस्यां हि तेषां मनांस्योतानि -- - - -ऐ.ब्रा.२.१०

*अपो देवीरुपह्वये यत्र गावः पबन्ति न इति पशुकामः - ऐ.ब्रा. २.२०

*मरुत्वतीया याज्या : ये त्वाऽहिहत्ये मघवन्नवर्धन्ये शाम्बरे हरिवो ये ग वष्टौ। ये त्वा नूनमनुमदन्ति वप्राः पबेन्द्र सोमं सगणो मरुद्भिरिति - ऐ.ब्रा. ३.२०

*पशुसृ ष्टः :- यानि परिक्षाणान्यासंस्ते कृष्णाः पशवोऽभवन्या लोहिनी मृ त्तका ते रोहिता अथ यद्भस्माऽसीत्तत्परुष्यं व्यसर्पद्गौरो गवय ऋश्य उष्ट्रो गर्दभ इति ये चैतेऽरुणाः पशवस्ते च - ऐ.ब्रा. ३.३४

*शं नः करतीत्येव शंसेच्छ मति प्रतिपद्यते सर्वस्मा एव शान्त्यै नृभ्यो नारिभ्यो गव इति पुमांसो वै नरः स्त्रियो नार्यः सर्वस्मा एव शान्त्यै। - ऐ.ब्रा. ३.३४

*उषसे चरुं योषाः सा राका सो एव त्रिष्टुब्गवे चरुं या गौः सा सनीवाली सो एव जगती पृ थव्यै चरुं या पृ थवी सा कुहूः सो एवानुष्टुप् - ऐ.ब्रा. ३.४८

*प्रजाकामस्य समुच्चयमर्थवादेन प्रशंसति : ता ह शु चवृक्षो गौपालायनो वद्धद्युम्नस्याऽऽ भप्रतारिणस्योभयीर्यज्ञे संनिरुवाप - - - ऐ.ब्रा. ३.४८

*प्रथमेन पर्यायेण स्तुवते प्रथमान्येव पदानि पुनराददते यदेवैषामश्वा गाव आसंस्तदेवैषां तेनाऽऽददते - ऐ.ब्रा. ४.६

*गो भररुणैरुषा आजिमधावत्तस्मादुषस्यागतायामरुण मवैव प्रभात्युषसो रूपम्। अश्वरथेनेन्द्र आजिमधावत्तस्मात्स उच्चैर्घोष उपब्दिमान्क्षत्त्रस्य रूपमैन्द्रो हि सः- - - - - - ऐ.ब्रा. ४.९
*ज्योतिगौrरायुरिति स्तोमे भर्यन्त्ययं वै लोको ज्योतिरन्तरिक्षं गौरसौ लोक आयुः। स एवैष उत्तरस्त्र्यहः। ज्योतिगौrरायुरिति त्रीण्यहानि गौरायुर्ज्योतिरिति त्री ण। अयं वै लोको ज्योतिरसौ लोको ज्योतिस्ते एते ज्योतिषी उभयतः संलोकेते। - - - - परियद्वा एतद्देवचक्रं यद भप्लवः षळहस्तस्य याव भतोऽग्निष्टोमौ तौ प्रधी ये चत्वारो मध्य उक्थ्यास्तन्नभ्यम्। - ऐ.ब्रा. ४.१५
*गवामयनेन यन्ति गावो वा आदित्या आदित्यानामेव तदयनेन यन्ति। गावो वै सत्रमास शफञ्शpङ्गा ण सषासत्यस्तासां दशमे मा स शफः शृङ्गाण्यजायन्त ता अब्रुवन्यस्मै कामायादीक्षामह्यापाम तमु त्तष्ठामेति ता या उदतिष्ठंस्ता एताः शृङ् गण्यः। अथ याः समापयिष्यामः संवत्सर मत्यासत तासामश्रद्धया शृङ्गा ण प्रावर्तन्त ता एतास्तूपरा ऊर्जं त्वसुन्वंस्तस्मादु ताः सर्वानृतून्प्राप्स्वोत्तरमु त्तष्ठन्त्यूर्जं ह्यसुन्वन्सर्वस्य वै गावः प्रेमाणं सर्वस्य चारुतां गताः - ऐ.ब्रा. ४.१७
*गोजा इत्येष वै गोजाः। ऋतजा इत्यैष वै सत्यजाः - ऐ.ब्रा. ४.१७
*ऊषानसावस्यां तद्धा प तुरः कावषेय उवाचोषः पोषो जनमेजय केति तस्माद्धाप्येतर्हि गव्यं मीमांसमानाः पृच्छन्ति सन्ति तत्रोषाः३ इति। ऊषो हि पोषोऽसौ वै लोक इमं लोकम भपर्यावर्तत - ऐ.ब्रा. ४.२७
*प्रउग शस्त्रम् : - - - -आ गोमता नासत्या रथेन - - - - ऐ.ब्रा. ५.१६
* पबा सोमम भ यमुग्र तर्द इति सूक्तमूर्वं गव्यं महि गृणान इन्द्रेति महद्वदष्टमेऽहन्यष्टमस्याह्नो रूपम् - ऐ.ब्रा. ५.१८
*रौद्रं ग व सद्वायव्यमुपावसृष्टमाश्विनं दुह्यमानं सौम्यं दुग्धं वारुणम ध श्रतं - - - -- - - एतद्वा अग्निहोत्रं वैश्वदेवं षोडशकलं पशुषु प्रति ष्ठतम् - ऐ.ब्रा. ५.२६
*असा व देवं गोऋजीकमन्ध इति मध्यंदिन उन्नीयमानेभ्योऽन्वाह वृषण्वतीः पीतवतीः सुतवतीर्मद्वती रूपसमृद्धाः - ऐ.ब्रा. ६.११
*ओकःसारी हैषा मन्द्रो यज्ञं भवतीf३ यथ ऋषभो वा शतां यथा वा गौः प्रज्ञातं गोष्ठमेवं हैषा मन्द्रो यज्ञमेव गच्छति - ऐ.ब्रा. ६.२३

*ऐतशप्रलापं : तं होवाचापेह्यलसोऽभूर्यो मे वाचमवधीः शतायुं गामकरिष्यं सहस्रायुं पुरुषं पा पष्ठां ते प्रजां करो म यो मेत्थमसक्था इति - ऐ.ब्रा. ६.३३

*कु वत्सु नो ग वष्टये -- - - - - ऐ.ब्रा. ७.७

*- - - आ गोमता नासत्या रथेनेत्याहुतिं वाऽऽहवनीये जुहुयात् - ऐ.ब्रा. ७.९

*तदाहुर्य आहिताग्निर्यस्य भार्या गौर्वा यमौ जनयेत्का तत्र प्रायश्चि त्तरिति सोऽग्नये मरुत्वते त्रयोदशकपालं पुरोळाशं निर्वपेत् - ऐ.ब्रा. ७.९

*स होवाच शुनःशेपोऽदर्शुस्त्वा शासहस्तं न यच्छूद्रेष्वलप्सत। गवां त्री ण शतानि त्वमवृणीथा मदङ् गर। स होवाचाजीगर्तः सौयव सस्तद्वै मा तात तपति पापं कर्म मया कृतम्। तदहं निह्नुवे तुभ्यं प्रतियन्तु शता गवा मति - ऐ.ब्रा. ७.१७

*प्रपद नामकं तृतीयं मन्त्रम् : अजीजनो हि पवमान सूर्यं वधारे श स्वर्ब्रह्म प्राणममृतं प्रपद्यतेऽयमसौ शर्म वर्माभयं स्वस्तये। सह प्रजया सह पशु भः क्मना पयो गोजीरया रम्भमाणः पुरं ध्या स्वाहेति - ऐ.ब्रा. ८.११

*होमादूर्ध्वमाशीर्मन्त्रपाठं : अथान्ततः प्रजातिमाशास्ते गवामश्वानां पुरुषाणा मह गावः प्रजायध्व महाश्वा इह पूरुषाः। इहो सहस्रद क्षणो वीरस्त्राता निषीदत्विति - ऐ.ब्रा. ८.११

*दानप्रतिपादका पञ्च श्लोकाः :- या भर्गो भरुदमयं प्रैयमेधा अयाजयन्। द्वे द्वे सहस्रे बद्वानामात्रेयो मध्यतोऽददात्। अष्टाशीतिः सहस्रा ण श्वेतान्वैरोचनो हयान्। प्रष्टीन्निश्चृत्य प्रायच्छद्यजमाने पुरोहिते।- ऐ.ब्रा. ८.२२

*अथ यत्प्रथमजं गां ददाति प्रथमकर्म ह्येतत् - शांखायन ब्राह्मण ४.१४, ५.२

*तं(सोमं) वै चतु र्भः क्रीणाति गवा चन्द्रेण वस्त्रेण छागया चतुरं वै द्वंद्वं मथुनं प्रजननं प्रजात्यै - शां.ब्रा. ७.१०

*तिस्रो वै देवानां मनोता - - - - - - गौर्वै देवानां मनोता तस्यां ह्येषां मनांस्योतानि भवन्ति - शां.ब्रा.

१०.६

*अथ वै प्रत्युपहवोऽच्छावाकस्य - - - - उत नो गाव उपहूता इति यदि नोपजुहूषत्युतोपहूत इत्यभ्स्यति - - - - -शां.ब्रा. १३.८

*ये त्वाहित्ये मघवन्नवर्धन्नित्युक्थं शस्त्वा यजति ये शाम्बरे हरिवो ये ग वष्टा वत्येतैर्वा एष एतानि सह वीर्याण्यकरोत्तैरेवास्यैष सह सोमपीथः - शां.ब्रा. १५.३

*- - - -ज्योतिर्वै पशूनामाहवनीयः स्व एवैनंस्तद्गोष्ठेनपक्रमे दधति - शां.ब्रा. १८.६

*अथ यदि गोपशुर्भवति गोसंस्तवो वै मत्रावरुणौ तस्माद्गोपशुर्भवति - - - - शां.ब्रा. १८.१३

*गां द्वितीयमहरुपयन्ति तस्य तान्येव च्छन्दोरूपा ण यानि द्वितीयस्याह्नस्त्वं हि क्षैतवद्यश इत्याज्यं - - - -शां.ब्रा. २०.३

*अ भप्लव षडहः :- त एतेन पूर्वेण त्र्यहेणा भप्लुत्य गवा चतुर्थेऽहन्नयजन्त गमनायैवाऽऽयुः

पञ्चममहरुपायन्त्सर्वायुत्वाय ज्योतिः षष्ठमहः - शां.ब्रा. २१.१

*गां चतुर्थमहरुपयन्ति तस्य तान्येव च्छन्दोरूपा ण यानि चतुर्थस्याह्नो - - - - -शां.ब्रा. २१.२

*पञ्चमम् अहः :- एतायामोप गव्यन्त इन्द्र मति निष्केवल्यं गव्यन्त इति पशुमत्पशुमदिति वा अस्य रूपम् - - - - -गवा मव श्रयसे शृङ्गमुत्तम मति गवा मवेति पशुमत्पशुमदिति वा अस्य रूपं - शां.ब्रा. २१.३

*तृतीयमह्न लक्षणम् : - - - -यद्वै भूतानुवादि तच्चकृवदश्वावद्गोमद्रथवद्गतवत्स्थितवदन्तवत्सोदर्कम् - - - - - -शां.ब्रा. २२.३

*ये गोमन्तं वाजवन्तं सुवीर मति गोमन्त मति पशुमत्पशुमदिति वा अस्य रूपं -- - - - - - - - - गोमदश्वावद्रथवत्सुवीर मति गोमदश्वावदिति पशुमत्पशुमदिति वा अस्य रूपम् - शां.ब्रा. २३.३

* व रश्मि भः ससृजे सूर्यो गा इति सूर्यवत्तदेतस्याह्नो रूपम् - शां.ब्रा. २५.२

*आ गोमता नासत्या रथेनेत्याश्विनं - शां.ब्रा. २५.२

*ब्राह्मणे समानगोत्रे वसेद्यत्समाने गोत्रेऽन्नाद्यं तस्योपाप्त्यै - शां.ब्रा. २५.१५

*अथातो गोआयुषोर्मीमांसा वकृते गोआयुषी उपेयुरहोरात्रे वै गो आयुषी वकृते वा इमे अहोरात्रे अन्योन्यस्मिन्नथो द्यावापृ थवी वै गोआयुषी वकृते वा इमे द्यावापृ थवी अन्योन्यस्मिन्नथो प्राणापानौ वै गोआयुषी वकृतौ वा इमौ प्राणापानावन्योन्यस्मिन्प्रत्यतिष्ठत ते हैक ऊर्ध्वे उपयन्त्यूर्ध्वे उपेतव्ये गोआयुषी इत्यन्वा भप्ल वकाः स्तोमा आवर्तन्ते दशरात्रमनुपृष्ठ्यस्तोमा इति वदन्तस्तदाहुर्यदेवेदं द्वितीयमहर्यच्च तृतीयमेते वा उ गोआयुषी - शां.ब्रा. २६.२

*अश्वामघा गोमघा वां हुवेमेति महद्वत्सदभ्यारब्धवत्- शां.ब्रा. २६.११

*इयं वै सार्पराज्ञीयं हि सर्पतोv राज्ञ्यथो वाग्वै सार्पराज्ञी वाग्घि सर्पतोv राज्ञ्यथो गौर्वै सार्पराज्ञी सर्पतोv राज्ञ्यायं गौः पृश्निरक्रमीदित्येतं तृचं नान्तरियात् - शां.ब्रा. २७.४
*स संग्रामस्तमोद्योऽत्योतः। वाचो गाः पपाति तत्। स तद्गो भः स्तवाऽत्येत्यन्ये। रक्षसाऽनन्विताश्च ये। - तै त्तरीय आरण्यक १.१०.४
*सेयं रात्री ग र्भणी पुत्रेण संवसति। तस्या वा एतदुल्बणम्। यद्रात्रौ रश्मयः। यथा गोर्ग र्भण्या उल्बणम्। एवमेतस्या उल्बणम्। - तै.आ. १.१०.७
*यो गर्भमोषधीनाम्। गवां कृणोत्यर्वताम्। पर्जन्यः पुरुषीणाम्। - तै.आ. १.२९.१
*यस्मै (कुबेराय) भूतानि ब लमावहन्ति। धनं गावो हस्तिहिरण्यमश्वान्। असाम सुमतौ य ज्ञयस्य। श्रयं बिभ्रतोऽन्नमुखी वराजम्। - तै.आ. १.३१.१
*आयुर्दा अग्ने ह वषो जुषाणो घृतप्रतीको घृतयोनिरे ध। घृतं पीत्वा मधु चारु गव्यं पतेव पुत्रम भरक्षतादिमम्। - तै.आ. २.५.१
*आरभेथामनुसंरभेथां समानं पन्थामवथो घृतेन। यद्वां पूर्तं परि वष्टं यदग्नौ तस्मै गोत्रायेह जायापती संरभेथाम्। - तै.आ. २.६.२
*यदन्नमद्मि बहुधा वरूपं वासो हिरण्यमुत गामजाम वम्। यद्देवानां चक्षुष्यागो अस्ति यदेव कंच प्रतिजग्राहमग्निर्मा तस्मादनृणं कृणोतु। - तै.आ. २.६.२
*प्रतिग्रह मन्त्राः :- सोमाय वासः। रुद्राय गाम्। वरुणायाश्वम्। प्रजापतये पुरुषम्। मनवे तल्पम्। त्वष्ट्रेऽजाम्। पूष्णेऽ वम्। - - - - - तै.आ. ३.१०.२
*बह्वश्वा मन्द्र गोमतीम्। अच्युतां बहुलां श्रयम्। मह्य मन्द्रो नियच्छतु। - तै.आ. ३.११.७
*तस्मादश्वा अजायन्त। ये के चोभयादतः। गावो ह ज ज्ञरे तस्माद्। तस्माज्जाता अजावयः। - तै.आ. ३.१२.५
*आ भर्गी र्भर्यदतोv न ऊनम्। आप्यायय हरिवो वर्धमानः। यदा स्तोतृभ्यो महि गोत्रा रुजा स। भूयिष्ठभाजो अध ते स्याम। - तै.आ. ४.५.६
*प्रवर्ग्य मन्त्राः :-समहमायुषा। सं प्राणेन। सं वर्चसा। सं पयसा। सं गौपत्येन। सं रायस्पोषेण - तै.आ. ४.११.५
*अस्कान्द्यौः पृ थवीम्। अस्कानृषभो युवा गाः। स्कन्नेमा वश्वा भुवना। स्कन्नो यज्ञः प्रजनयतु। - तै.आ. ४.१३.१
*पृ थवी शान्तिः - - - - - वनस्पतयः शान्तिर्गौः शान्तिरजा शान्तिरश्वः शान्तिः पुरुषः शान्तिः - - - - - तै.आ. ४.४२.५

*आ भर्गी भैर्यदतोv न ऊनमाप्यायय हरिवो वर्धमानः। यदा स्तोतृभ्यो महि गोत्रा रुजा स भूयिष्ठभाजो अध ते स्याम। - तै.आ. ४.४२.५

*- - - - देवानामन्यत्पयः। यद्गोः पयः। तत्साम्नः पयः। यदजायै पयः। तद्देवानां पयः। तस्माद्यत्रैतैर्यजु र्भैश्चरन्ति। तत्पयसा चरन्ति। - तै.आ. ५.१०.१

*मृतक संस्कारः :- अग्नेर्वर्म परि गो भर्व्ययस्व संप्रोर्णुष्व मेदसा पीवसा च। नेत्त्वा धृष्णुर्हरसा जर्हृषाणो दधद्विधक्ष्यन्पर्यङ्खयातै। - तै.आ. ६.१.४

*अहरहर्नयमानो गामश्वं पुरुषं जगत्। वैवस्वतो न तृप्यति पञ्च भर्मानवैर्यमः। - तै.आ. ६.५.३

*श्मशान कर्म : न हि ते अग्ने तनुवै क्रूरं चकार मर्त्यः। क पर्बभस्ति तेजनं पुनर्जरायु गौरिव। अप नः शोशुचदघमग्ने शुशुध्या रयिम्। अप नः शोशुचदघं मृत्यवे स्वाहा। - तै.आ. ६.१०.१

*न वै तत्र प्रमीयते गौरश्वः पुरुषः पशुः। यत्रेदं ब्रह्म क्रयते परि धर्जीवनाय कमप नः शोशुचदघम्। - तै.आ. ६.११.२

*आवहन्ती वतन्वाना। कुर्वाणा चीरमात्मनः। वासां स मम गावश्च। अन्नपाने च सर्वदा। ततो मे श्रयमावह। लोमशां पशु भः सह स्वाहा। - तै.आ. ७.४.२

*हंसः शु चषद्वसुरन्तरिक्षसद्धोता वेदिषदति थर्दुरोणसत्। नृषद्वरसदृतसद्व्योमसदब्जा गोजा ऋतजा अद्रिजा ऋतं बृहत् ॥ - तै.आ. १०.१०.२, १०.५०.१

*मधुमान्नो वनस्पतिर्मधुमाँ अस्तु सूर्यः। माध्वीर्गावो भवन्तु नः। - तै.आ. १०.१०.३

*वयं नाम प्रब्रवामा घृतेनास्मिन्यज्ञे धारयामा नमो भः। उप ब्रह्मा शृणवच्छस्यमानं चतुःशृङ्गोऽवमीद्गौर एतत्। - तै.आ. १०.१०.३

*मा नस्तोके तनये मा न आयु ष मा नो गोषु मा नो अश्वेषु रीरिषः। वीरान्मा नो रुद्र भा मतो वधीर्ह वष्मन्तो नमसा वधेम ते। - तै.आ. १०.५३.१

*गावो हिरण्यं धनमन्नपानं सर्वेषां श्रयै स्वाहा। - तै.आ. १०.६३.१

*चोरस्यान्नं नवश्राद्धं ब्रह्महा गुरुतल्पगः। गोस्तेयं सुरापानं भ्रूणहत्या तिला शान्तिं शमयन्तु स्वाहा। - तै.आ. १०.६४.१

*ऊर्वं गव्यं महि गृणान इन्द्रेति महद्वद्रूपसमृद्धमेतस्याह्नो रूपम् - ऐतरेय आरण्यक १.२.२

*ता एता देवताः सृष्टा अस्मिन्महत्यर्णवे प्रापतंस्तमशना पपासाभ्यामन्ववार्जत्। ता एनमब्रुवन्नायतनं नः प्रजानीहि यस्मिन्प्रति ष्ठता अन्नमदामेति। ताभ्यो गामानयत्ता

अब्रुन्न वै नोऽयमल मति। ताभ्योऽश्वमानयत्ता अब्रुवन्न वै नोऽयमल मति। ताभ्यः पुरुषमानयत्ता अब्रुवन्सुकृतं बतेति पुरुषो वाव सुकृतं। - ऐ.आ. २.४.२

*- - - - स्वेदजानि चोद्भिज्जानि चाश्वा गावः पुरुषा हस्तिनो यत्किञ्चेदं प्रा ण जङ्गमं च पतत्रि च यच्च स्थावरं सर्वं तत्प्रज्ञानेत्रं प्रज्ञाने प्रति ष्ठतं - ऐ.आ. २.६.१

*वाग्वै रथन्तरस्य रूपं प्राणो बृहत उभाभ्यामु खलु संहिता संधीयते वाचा च प्राणेन च। एतस्यां ह स्मोपनिषदि संवत्सरं गा रक्षयते तारुक्ष्यः। एतस्यां ह स्म मात्रायां संवत्सरं गा रक्षयते तारुक्ष्यः। - - - - - - - -वा च तदा प्राणो भवति वाक्तदा प्राणं रेळ्ह्यथ यत्र तूष्णीं वा भवति स्व पति वा प्राणे तदा वाग्भवति प्राणस्तदा वाचं रेळ्हि। तावन्योन्यं रीळ्हो वाग्वै माता प्राणः पुत्रः। -ऐ.आ. ३.१.६

*नूनं तं नव्यं संन्यसे प्रभो जनस्य वृत्रहन्। समन्येषु ब्रवावहै शूरो यो गोषु गछति सखा सुशेवो अद्वयाः। - ऐ.आ. ४.९?

*मार्जालीये होमाः :- अहरिव स्वं रात्रिरिव प्रयो भूयासम्। गाव इव पुनर्भुवो मथुन मव मरीचयो भूयासम्। आप इव रस ओषधय इव रूपं भूयासम्। - ऐ.आ. ५.१.१

*अश्वायन्तो मघवन्निन्द्र वाजिनो गामश्वं रथ्य मन्द्र सं करेत्येतयोश्व स्थान इतरे। श्रयमह गोरश्वमात्मन्धत्ते सं पक्षयोः पतनाय। - ऐ.आ. ५.१.६

*अन्नशुभे वर्षप वत्रं गोभगं पृ थव्युपरं वरुणवाय्वितमम्। तपस्तन्विन्द्रज्येष्ठं सहस्रधारमयुताक्षरममृतं दुहानम्। - ऐ.आ. ५.३.४

*वृक्षं यद्गावः परिषस्वजाना अनुस्फुरं शरमर्चन्त्यृभुम्। शरुमस्मद्यावय दिद्यु मन्द्र ॥ - अथर्ववेद १.२.३

*अपो देवीरुप ह्वये यत्र गावः पबन्ति नः। सन्धुभ्यः कर्त्वं ह वः।। अप्स्व१न्तरमृतमप्सु भेषजम्। अपामुत प्रशस्ति भरश्वा भवथ वाजिनो गावो भवथ वाजिनीः ॥ - अ. १.४.३-४

*यदि नो गां हं स यद्यश्वं यदि पूरुषम्। तं त्वा सीसेन वध्यामो यथा नोऽसो अवीरहा ॥ - अ. १.१६.४

*रिश्यपदीं वृषदतीं गोषेधां वधमामुत। वलीढ्यं ललाम्यं१ ता अस्मन्नाशयाम स ॥ - अ. १.१८.४

*अनु सूर्यमुदयतां हृद्द~योतो हरिमा च ते। गो रोहितस्य वर्णेन तेन त्वा परि दध्म स ॥ - अ. १.२२.१

*या रोहिणीर्देवत्या३ गावो या उत रोहिणीः। रूपं रूपं वयोवयस्ता भिष्ट्वा परिदध्म स ॥ - अ.
१.२२.३
*एह यन्तु पशवो ये परेयुर्वायुर्येषां सहचारं जुजोष। त्वष्टा येषां रूपधेयानि वेदास्मिन् तान् गोष्ठे स वता नि यच्छतु ॥ - अ. २.२६.१
*सं सञ्चा म गवां क्षीरं समाज्येन बलं रसम्। सं सक्ता अस्माकं वीरा ध्रुवा गावो मयि गोपतौ ॥ आ हरा म गवां क्षीरमाहार्षं धान्यं१ रसम्। आहृता अस्माकं वीरा आ पत्नीरिदमस्तकम् ॥ - अ. २.२६.४-५
*उद्यन्नादित्यः क्रमीन् हन्तु निम्रोचन् हन्तु रश्मि भः। ये अन्तः क्रमयो ग व ॥ - अ. २.३२.१
*स्वस्ति मात्र उत पत्रे नो अस्तु स्वस्ति गोभ्यो जगते पुरुषेभ्यः। वश्वं सुभूतं सु वदत्रं नो अस्तु ज्योगेव दृशेम सूर्यम् ॥ - अ. १.३१.४
*आयुर्दा अग्ने जरसं वृणानो घृतप्रतीको घृतपृष्ठो अग्ने। घृतं पीत्वा मधु चारु गव्यं पतेव पुत्रान भ रक्षतादिमम् ॥ - अ. २.१३.१
*निर्वो गोष्ठादजाम स निरक्षान्निरुपानसात्। निर्वो भगुन्द्या दुहितरो गृहेभ्यश्चातयामहे ॥ - अ. २.१४.२
*एह यन्तु पशवो ये परेयुर्वायुर्येषां सहचारं जुजोष। त्वष्टा येषां रूपधेयानि वेदास्मिन् तान् गोष्ठे स वता नि यच्छतु ॥ इमं गोष्ठं पशवः सं स्रवन्तु बृहस्पतिरा नयतु प्रजानन्। सनीवाली नयत्वाग्रमेषामाजग्मुषो अनुमते नि यच्छ ॥ - अ. २.२६.२
*इहेदसाथ न परो गमाथेर्यो गोपाः पुष्टपतिर्व आजत्। अस्मै कामायोप का मनी र्वश्वे वो देवा उपसंयन्तु ॥ - अ. ३.८.४
*अष्टोष्माणो अधारयन् तथा तन्मनुना कृतम्। कृणो म व ध्र वष्कन्धं मुष्काबर्हो गवा मव ॥ - अ. ३.९.२
*इडया जुह्वतो वयं देवान् घृतवता यजे। गृहानलुभ्यतो वयं सं वशेमोप गोमतः ॥ - अ. ३.१०.११
*अ भ त्वा जरिमाहित गामुक्षण मव रज्ज्वा। यस्त्वा मृत्युरभ्यधत्त जायमानं सुपाशया। तं ते सत्यस्य हस्ताभ्यामुदमुञ्चद् बृहस्पतिः ॥ - अ. ३.११.८

*सं वो गोष्ठेन सुषदा सं रय्या सं सुभूत्या। अहर्जातस्य यन्नाम तेना वः सं सृजाम स ॥ (दे. गोष्ठः, गावः) - अ. ३.१४.१

*संजग्माना अबिभ्युषीरस्मिन् गोष्ठे करी षणीः। बिभ्रतीः सोम्यं मध्वनमीवा उपेतन ॥ इहेव गाव एतनेहो शकेव पुष्यत। इहैवोत प्र जायध्वं मयि संज्ञानमस्तु वः ॥ - अ. ३.१४.३-४

* शवो वो गोष्ठो भवतु शारिशाकेव पुष्यत। इहैवोत प्र जायध्वं मया वः सं सृजाम स ॥ - अ. ३.१४.५

*मया गावो गोपतिना सचध्वमयं वो गोष्ठ इह पोषयिष्णुः। रायस्पोषेण बहुला भवन्तीर्जीवा जीवन्तीरुप वः सदेम ॥ - अ. ३.१४.६

*उप त्वा नमसा वयं होतर्वैश्वानर स्तुमः। स नः प्रजास्वात्मसु गोषु प्राणेषु जागृहि ॥ - अ. ३.१५.७

*भग प्रणेतर्भग सत्यराधो भगेमां धयमुदवा ददन्नः। भग प्र णो जनय गो भरश्वैर्भग प्र नृ भर्नृवन्तः स्याम ॥ - अ. ३.१६.३

*अश्वावतीर्गोमतीर्न उषासो वीरवतीः सदमुच्छन्तु भद्राः। घृतं दुहाना वश्वतः प्रपीता यूयं पात स्वस्ति भः सदा नः ॥ - अ. ३.१६.७

*लाङ्गलं पवीरवत्सुशीमं सोमसत्सरु। उदिद् वपतु गाम वं प्रस्थावद् रथवाहनं पीबरीं च प्रफर्व्यम् ॥ - अ. ३.१७.३

*अ भ तेऽधां सहमानामुप तेऽधां सहीयसीम्। मामनु प्र ते मनो वत्सं गौरिव धावतु पथा वारिव धावतु ॥ - अ. ३.१८.६

*गोसनिं वाचमुदेयं वर्चसा माभ्युदिहि। आ रुन्धां सर्वतो वायुस्त्वष्टा पोषं दधातु मे ॥ - अ. ३.२०.१०

*यः सोमे अन्तर्यो गोष्वन्तर्य आ वष्टो वयःसु यो मृगेषु। य आ ववेश द्विपदो यश्चतुष्पदस्तेभ्यो अग्निभ्यो हुतमस्त्वेतत् ॥ - अ. ३.२१.२

*एकैकयैषा सृष्ट्या सं बभूव यत्र गा असृजन्त भूतकृतो वश्वरूपाः। यत्र वजायते य मन्यपर्तुः सा पशून् क्षणाति रिफती रुशती ॥ - अ. ३.२८.१

* शवा भव पुरुषेभ्यो गोभ्यो अश्वेभ्यः शवा। शवास्मै सर्वस्मै क्षेत्राय शवा न इहै ध ॥ - अ. ३.२८.३

*मूर्णा मृगस्य दन्ता अ पशीर्णा उ पृष्टयः। निम्रुक्ते गोधा भवतु नीचायच्छशयुर्मृगः ॥ - अ. ४.३.६

*परिपाणं पुरुषाणां परिपाणं गवाम स। अश्वानामवदतां परिपाणाय तस्थिषे ॥ (दे. त्रैकाकुदाञ्जनम्) - अ. ४.९.२

*इदं वद्वानाञ्जन सत्यं वक्ष्या म नानृतम्। सनेयमश्वं गामहमात्मानं तव पूरुष ॥ - अ. ४.९.७

*अनयाहमोषध्या सर्वाः कृत्या अदूदुषम्। यां क्षेत्रे चक्रुर्यां गोषु यां वा ते पुरुषेषु ॥ - अ. ४.१८.५

*आ गावो अग्मन्नुत भद्रमक्रन्त्सीदन्तु गोष्ठे रणयन्त्वस्मे। प्रजावतीः पुरुरूपा इह स्युरिन्द्राय पूर्वीरुषसो दुहानाः ॥(दे. गावः) - अ. ४.२१.१

*न ता नशन्ति न दभाति तस्करो नासामा मत्रो व्य थरा दधर्षति। देवांश्च या भर्यजते ददाति च ज्यो गत् ता भः सचते गोपतिः सह ॥ - अ. ४.२१.३

*न ता अर्वा रेणुककाटो ऽश्नुते न संस्कृतत्रमुप यन्ति ता अ भ। उरुगायमभयं तस्य ता अनु गावो मर्तस्य व चरन्ति यज्वनः ॥ - अ. ४.२१.४

*गावो भगो गाव इन्द्रो म इच्छाद् गावः सोमस्य प्रथमस्य भक्षः। इमा या गावः स जनास इन्द्र इच्छा म हृदा मनसा चदिन्द्रम्। - अ. ४.२१.५

*यूयं गावो मेदयथा कृशं चदश्रीरं चत् कृणुथा सुप्रतीकम्। भद्रं गृहं कृणुथ भद्रवाचो बृहद् वो वय उच्यते सभासु ॥ - अ. ४.२१.६

*एमं भज ग्रामे अश्वेषु गोषु निष्टं भज यो अ मत्रो अस्य। वर्ष्म क्षत्राणामयमस्तु राजेन्द्र शत्रुं रन्धय सर्वमस्मै ॥ - अ. ४.२२.२

*अस्मै द्यावापृ थवी भूरि वामं दुहाथां घर्मदुघे इव धेनू। अयं राजा प्रय इन्द्रस्य भूयात् प्रयो गवामोषधीनां पशूनाम् ॥ - अ. ४.२२.४

*य उग्रीणामुग्रबाहुर्ययुर्यो दानवानां बलमारुरोज। येन जिताः सन्धवो येन गावः स नो मुञ्चत्वंहसः ॥ (दे. इन्द्रः) - अ. ४.२४.२

*यस्य जु ष्टं सो मनः कामयन्ते यं हवन्त इषुमन्तं ग वष्टौ। यस्मिन्नर्कः श श्रये यस्मिन्नोजः स नो मुञ्चत्वंहसः ॥ - अ. ४.२४.५

*यौ भरद्वाजमवथो यौ ग व ष्ठरं वश्वा मत्रं वरुण मत्र कुत्सम्। यो कक्षीवन्तमवथः प्रोत कण्वं तौ नो मुञ्चतमंहसः ॥ - अ. ४.२९.५

*इमा ब्रह्म बृहद्दिवः कृणवदिन्द्राय शूषम ग|यः स्वर्षाः। महो गोत्रस्य क्षयति स्वराजा तुरश्चिद् वश्वमर्णवत्तवस्वान् ॥ - अ. ५.२.८

*अग्ने मन्युं प्रतिनुदन् परेषां त्वं नो गोपाः परि पाहि वश्वतः। अपाञ्चो यन्तु निवता दुवस्यवोऽमैषां चत्तं प्रबुधां व नेशत् ॥ - अ. ५.३.२

*अर्वाञ्च मन्द्रममुतो हवामहे यो गोजिद् धनजिदश्वजिद् यः। इमं नो यज्ञं वहवे शृणोत्वस्माकमभूर्हर्यश्व मेदी ॥ - अ. ५.३.११

*नैतां ते देवा अददुस्तुभ्यं नृपते अत्तवे। मा ब्राह्मणस्य राजन्य गां जिघत्सो अनाद्याम् ॥ (दे. ब्रह्मगवी) - अ. ५.१८.१

*अक्षद्रुग्धो राजन्यः पाप आत्मपराजितः। स ब्राह्मणस्य गामद्यादद्य जीवानि मा श्वः ॥ - अ. ९.१८.२

*आ व ष्टताघ वषा पृदाकूरिव चर्मणा। सा ब्राह्मणस्य राजन्य तृष्टैषा गौरनाद्या ॥ - अ. ५.१८.३

*ये सहस्रमराजन्नासन् दशशता उत। ते ब्राह्मणस्य गां जग्ध्वा वैतहव्याः पराभवन् ॥ - अ. ५.१८.१०

*गौरेव तान् हन्यमाना वैतहव्याँ अवातिरत्। ये केसरप्राबन्धायाश्चरमाजामपे चरन् ॥ - अ. ५.१८.११

*इषुरिव दिग्धा नृपते पृदाकूरिव गोपते। ता ब्राह्मणस्येषुर्घोरा तया वध्यति पीयतः ॥ - अ. ५.१८.१५

*ब्रह्मगवी पच्यमाना यावत्सा भ वजङ्गहे। तेजो राष्ट्रस्य निर्हन्ति न वीरो जायते वृषा ॥ (दे. ब्रह्महावी)- अ. ५.१९.४

* वषमेतद् देवकृतं राजा वरुणोऽब्रवीत्। न ब्राह्मणस्य गां जग्ध्वा राष्ट्रे जागार कश्चन ॥ - अ.
५.१९.१०

*वृषेव यूथे सहसा वदानो गव्यन्न भ रुव संधनाजित्। शुचा वध्य हृदयं परेषां हित्वा ग्रामान् प्रच्युता यन्तु शत्रवः ॥(दे. दुन्दु भः) - अ. ५.२०.३

*श्रेयःकेतो वसुजित् सहीयान्त्संग्रामजित् सं शतो ब्रह्मणा स। अंशूनिव ग्रावा धषवणे अद्रिर्गव्यन् दुन्दुभेऽ ध नृत्य वेदः ॥ शत्रूषाण् नीषाड भमातिषाहो गवेषणः सहमान उद्भित्। वाग्वीव मन्त्रं प्र भरस्व वाचं सांग्राममजित्यायेषमुद् वदेह ॥ - अ. ५.२०.१०-११

*पुरस्ताद् युक्तो वह जातवेदोऽग्ने व द्ध क्रयमाणं यथेदम्। त्वं भषग् भेषजस्या स कर्ता त्वया गामश्वं पुरुषं सनेम ॥ - अ. ५.२९.१

*यासां ना भरारेहणं हृदि संवननं कृतम्। गावो घृतस्य मातरोऽमूं सं वानयन्तु मे ॥ - अ. ६.९.३

*हेतिः प क्षणी न दभात्यस्मानाष्ट्री पदं कृणुते अग्निधाने। शवो गोभ्य उत पुरुषेभ्यो नो अस्तु मा नो देवा इह हिंसीत् कपोतः ॥ - अ. ६.२७.३

*ऋचा कपोतं नुदत प्रणोद मषं मदन्तः परि गां नयामः।संलोभयन्तो दुरिता पदानि हित्वा न ऊर्जं प्र पदात् प थष्ठः ॥ - अ. ६.२८.१

*परीमे३ग्निमर्षत परीमे गामनेषत। देवेष्वक्रत श्रवः क इमाँ आ दधर्षति ॥ - अ. ६.२८.२

*आयं गौः पृश्निरक्रमीदसदन्मातरं पुरः। पतरं च प्रयन्त्स्वः। अन्तश्चरति रोचना अस्य प्राणादपानतः। व्यख्यन्महिषः स्वः। त्रिंशद् धामा व राजति वाक् पतङ्गो अ श श्रयत्। प्रति वस्तोरहर्द्यु भः ॥ - अ. ६.३१.१-३

*या हस्तिनि द्वी पनि या हिरण्ये त्वि षरप्सु गोषु या पुरुषेषु। इन्द्रं या देवी सुभगा जजान सा न ऐतु वर्चसा सं वदाना ॥ - अ. ६.३८.२

*परोऽपेहि मनस्पाप कमशस्तानि शंस स। परेहि न त्वा कामये वृक्षां वनानि सं चर गृहेषु गोषु मे मनः ॥ - अ. ६.४५.१

*नहि ते अग्ने तन्वः क्रूरमानंश मर्त्यः। क पर्बभस्ति तेजनं स्वं जरायु गौरिव ॥ - अ. ६.४९.१

*नि गावो गोष्ठे असदन् नि मृगासो ऽ वक्षत। न्यू३र्मयो नदीनां न्य१दृष्टा अ लप्सत ॥ - अ. ६.५२.२

*ग्रीष्मो हेमन्तः श शरो वसन्तः शरद् वर्षाः स्विते नो दधात। आ नो गोषु भजता प्रजायां निवात इद् वः शरणे स्याम ॥ - अ. ६.५५.२

*शर्म यच्छत्वोष धः सह देवीररुन्धती। करत् पयस्वन्तं गोष्ठमयक्ष्माँ उत पूरुषान् ॥ - अ. ६.५९.२

* वश्वरूपां सुभगामच्छावदा म जीवलाम्। सा नो रुद्रस्यास्तां हेतिं दूरं नयतु गोभ्यः ॥ (दे. अरुन्धती ओष धः) - अ. ६.५९.३

*ऐषु नह्य वृषाजिनं हरिणस्या भयं कृ ध। पराङ मत्र एषत्ववार्ची गौरुपेषतु ॥ - अ. ६.६७.३

*येनावपत् स वता क्षुरेण सोमस्य राज्ञो वरुणस्य वद्वान्। तेन ब्रह्माणो वपतेदमस्य गोमानश्ववानयमस्तु प्रजावान् ॥ - अ. ६.६८.३

* गरावरगराटेषु हिरण्ये गोषु यद्यशः। सुरायां सच्यमानायां कीलाले मधु तन्मयि ॥ - अ. ६.६९.१

*यदन्नमद्मि बहुधा वरूपं हिरण्यमश्वमुत गामजाम वम्। यदेव कं च प्रतिजग्रहाहमग्निष्टद्धोता सुहुतं कृणोतु ॥ - अ. ६.७१.१

*य उदानट् परायणं य उदानण् न्यायनम्। आवर्तनं निवर्तनं यो गोपा अ प तं हुवे ॥ - अ. ६.७७.२

*इमं वीरमनु हर्षध्वमुग्र मन्द्रं सखायो अनु सं रभध्वम्। ग्रामजितं गोजितं वज्रबाहुं जयन्तमज्म प्रमृणन्तमोजसा ॥ - अ. ६.९७.३

*त्वं नो मेधे प्रथमा गो भरश्वे भरा गहि। त्वं सूर्यस्य रश्मि भस्त्वं नो अ स य ज्ञया ॥ - अ. ६.१०८.१

*वनस्पते वीड्वङ्गो हि भूया अस्मत्सखा प्रतरणः सुवीरः। गो भः संनद्धो अ स वीडयस्वास्थाता ते जयतु जेत्वानि ॥ - अ. ६.१२५.१

*दिवस्पृ थव्याः पर्योज उद्धृतं वनस्पतिभ्यः पर्याभृतं सहः। अपामोज्मानं परि गो भरावृत मन्द्रस्य वज्रं ह वषा रथं यज ॥ - अ. ६.१२५.२

*मुग्धा देवा उत शुनायजन्तोत गोरङ्गैः पुरुधायजन्त। य इमं यज्ञं मनसा चकेत प्र णो वोचस्त महेव ब्रवः ॥ - अ. ७.५.५

*ब्रध्नः समीचीरुषसः समैरयन्। अरेपसः सचेतसः स्वसरे मन्युमत्तमाश्चिते गोः ॥ - अ. ७.२३.२/७.२२.२

*त्री ण पदा व चक्रमे वष्णुर्गोपा अदाभ्यः। इतो धर्मा ण धारयन् ॥ - अ. ७.२७.५/७.२६.५

*दिव्यं सुपर्णं पयसं बृहन्तमपां गर्भं वृषभमोषधीनाम्। अभीपतो वृष्ट्या तर्पयन्तमा नो गोष्ठे रयिष्ठां स्थापयाति ॥ - अ. ७.४०.१/७.३९.१

*गो भष्टरेमामतिं दुरेवां यवेन वा क्षुधं पुरुहूत वश्वे। वयं राजसु प्रथमा धनान्यरिष्टासो वृजनी भर्जयेम ॥ - अ. ७.५२.७/ ७.५०.७

*कृतं मे द क्षणे हस्ते जयो मे सव्य आहितः। गोजिद् भूयासमश्वजिद् धनंजयो हिरण्यजित् ॥ - अ. ७.५२.८/७.५०.८

*अक्षाः फलवती द्युवं दत्त गां क्षीरिणी मव। सं मा कृतस्य धारया धनुः स्नाव्नेव नह्यत ॥ - अ.
७.५२.९/७.५०.९
*सं क्रामतं मा जहीतं शरीरं प्राणापानौ ते सयुजा वह स्ताम्। शतं जीव शरदो वर्धमानोऽग्निष्टे गोपा अ धपा व सष्ठः ॥ - अ. ७.५५.२/७.५३.२
*उपहूता इह गाव उपहूता अजावयः। अथो अन्नस्य कीलाल उपहूतो गृहेषु नः ॥ - अ. ७.६२.५/७.६०.५
*उप द्रव पयसा गोधुगोषमा घर्मे सञ्च पय उ स्रयायाः। व नाकमख्यत् स वता वरेण्योऽनुप्रयाणमुषसो व राजति ॥ उप ह्वये सुदुघां धेनुमेतां सुहस्तो गोधुगुत दोहदेनाम्। श्रेष्ठं सवं स वता सा वषन्नोऽभीद्धो घर्मस्तदु षु प्र वोचत् ॥ - अ. ७.७७.६-७/७.७३.६-७
*पदज्ञा स्थ रमतयः संहिता वश्वनाम्नीः। उप मा देवीर्देवे भरेत। इमं गोष्ठ मदं सदो घृतेनास्मान्त्समुक्षत ॥ - अ. ७.७९.२/७.७५.२
*दर्शोऽ स दर्शतोvऽ स समग्रोऽ स समन्तः। समग्रः समन्तो भूयासं गो भरश्वैः प्रजया पशु भर्गृहैर्धनेन ॥ - अ. ७.८६.४/७.८१.४
*योऽस्मान् द्वे ष्ट यं वयं द्विष्मस्तस्य त्वं प्राणेना प्यायस्व। आ वयं प्या शषीमहि गो भरश्वैः प्रजया पशु भर्गृहैर्धनेन ॥ यं देवा अंशुमाप्याययन्ति यम क्षतम क्षता भक्षयन्ति। तेनास्मानिन्द्रो वरुणो बृहस्परतिरा प्याययन्तु भुवनस्य गोपाः ॥ - अ. ७.८६.५-६/७.८१.५-६
*अभ्यर्चत सुष्टुतिं गव्यमाजिमस्मासु भद्रा द्र वणानि धत्त। इमं यज्ञं नयत देवता नो घृतस्य धारा मधुमत् पवन्ताम् ॥ - अ. ७.८७.१/७.८२.१
*घृतं ते अग्ने दिव्ये सधस्थे घृतेन त्वां मनुरद्या स मन्धे। घृतं ते देवीर्नप्त्य१ आ वहन्तु घृतं तुभ्यं दुह्रतां गावो अग्ने ॥ - अ. ७.८७.६/७.८२.६
*यं देवा अंशुमाप्याययन्ति यम क्षतम क्षता भक्षयन्ति। तेनास्मानिन्द्रो वरुणो बृहस्पतिरा प्याययन्तु भुवनस्य गोपाः ॥ - अ. ७.८६.६/७.८१.६
*अहमेनावुदति ष्ठपं गावौ श्रान्तसदा वव। कुर्कुरा वव कूजन्तावुदवन्तौ वृका वव ॥ - अ. ७.१००.२/७.९५.२
*असदन् गावः सदनेऽपप्तद् वसतिं वयः। आस्थाने पर्वता अस्थुः स्थाम्नि वृक्कावति ष्ठपम् ॥ - अ. ७.१०१.१/७.९६.१

*स मन्द्र नो मनसा नेष गो भः सं सूरि भर्हरिवन्त्सं स्वस्त्या। सं ब्रह्मणा देवहितं यदस्ति सं देवानां सुमतौ य ज्ञयानाम् ॥ - अ. ७.१०२.२/७.९७.२

*एता एना व्याकरं खले गा व ष्ठता इव। रमन्तां पुण्या लक्ष्मीर्याः पापीस्ता अनीनशम् ॥ - अ. ७.१२०.४/७.११५.४

*मृत्युरीशे द्विपदां मृत्युरीशे चतुष्पदाम्। तस्मात् त्वां मृत्योर्गोपतेरुद् भरा म स मा बिभेः ॥ - अ. ८.२.२३

*सर्वो वै तत्र जीवति गौरश्वः पुरुषः पशुः। यत्रेदं ब्रह्म क्रयते परि धर्जीवनाय कम् ॥ - अ. ८.२.२५

* वषं गवां यातुधाना भरन्तामा वृश्चन्तामदितये दुरेवाः। परैणान् देवः स वता ददातु परा भागमोषधीनां जयन्ताम् ॥ - अ. ८.३.१६

*यो नो रसं दिप्सति पत्वो अग्ने अश्वानां गवां यस्तनूनाम्। रिपु स्तेन स्तेयकृद् दभ्रमेतु नि ष हीयतां तन्वा३ तना च ॥ - अ. ८.४.१०

*उपेषन्तमुदुम्बलं तुण्डेलमुत शालुडम्। पदा प्र वध्य पार्ष्ण्या स्थालीं गौरिव स्पन्दना ॥ - अ.
८.६.१७

*अपक्रीताः सहीयसीर्वीरुधो या अ भष्टुताः। त्रायन्तामस्मिन् ग्रामे गामश्वं पुरुषं पशुम् ॥ - अ.
८.७.११

*मधुमन्मूलं मधुमदग्रमासां मधुमन्मध्यं वीरुधां बभूव। मधुमत् पर्णं मधुमत् पुष्पमासां मधोः संभक्ता अमृतस्य भक्षो घृतमन्नं दुह्रतां गोपुरोगवम् ॥ - अ. ८.७.१२

*यावतीः कयतीश्चेमाः पृ थव्यामध्योषधीः। ता मा सहस्रपर्ण्यो मृत्योर्मुञ्चन्त्वंहसः ॥ - अ. ८.७.१३

* संहस्येव स्तनथो: सं वजन्तेऽग्नेरिव वजन्त आभृताभ्यः। गवां यक्ष्मः पुरुषाणां वीरुद्भिरतिनुत्तो नाव्या एतु स्रोत्याः ॥ - अ. ८.७.१५

*यावतीनामोषधीनां गावः प्राश्नन्त्यघ्न्या यावतीनामजावयः। तावतीस्तुभ्यमोषधीः शर्म यच्छन्त्वाभृताः ॥ - अ. ८.७.२५

*पञ्च व्युष्टीरनु पञ्च दोहा गां पञ्चनाम्नीमृतवोऽनु पञ्च। पञ्च दिशो पञ्चदशेन क्लृप्तास्ता एकमूर्ध्नीर भ लोकमेकम् ॥ - अ. ८.९.१५

*को नु गौः क एकऋ षः कमु धाम का आ शषः। यक्षं पृ थव्यामेकवृदेकर्तुः कतमो नु सः ॥ - अ. ८.९.२५
*एको गौरेक एकऋ षरेकं धामैकधा शषः। यक्षं पृ थव्यामेकवृदेकर्तुर्नाति रिच्यते ॥ - अ. ८.९.२६
*यद्गिरिषु पर्वतेषु गोष्वश्वेषु यन्मधु। सुरायां सच्यमानायां यत् तत्र मधु तन्मयि ॥ - अ. ९.१.१८
*गोभ्यो अश्वेभ्यो नमो यच्छालायां वजायते। वजावति प्रजावति व ते पाशांश्चृताम स ॥ - अ. ९.३.१३
*य इन्द्र इव देवेषु गोष्वेति ववावदत्। तस्य ऋषभस्याङ्गानि ब्रह्मा सं स्तौतु भद्रया ॥ - अ. ९.४.११
*शृङ्गाभ्यां रक्ष ऋषत्यवर्तिं हन्ति चक्षुषा। शृणोति भद्रं कर्णाभ्यां गवां यः पतिरघ्न्यः ॥ - अ. ९.४.१७
*ब्राह्मणेभ्य ऋषभं दत्त्वा वरीयः कृणुते मनः। पु ष्टं सो अघ्न्यानां स्वे गोष्ठेऽव पश्यते ॥ गावः सन्तु प्रजाः सन्त्वथो अस्तु तनूबलम्। तत् सर्वमनु मन्यन्तां देवा ऋषभदायिने ॥ - अ.
९.४.१९-२०
*उपेहोपपर्चनास्मिन् गोष्ठ उप पृञ्च नः। उप ऋषभस्य यद्रेत उपेन्द्र तव वीर्यम् ॥ - अ. ९.४.२३
*प्रजापतिश्च परमेष्ठी च शृङ्गे इन्द्रः शरो अग्निर्ललाटं यमः कृकाटम् (दे. गौः)- - - अ. ९.१२/१/९.७.१
*एतद् वै वश्वरूपं सर्वरूपं गोरूपम्। उपैनं वश्वरूपाः सर्वरूपाः पशवस्तिष्ठन्ति य एवं वेद ॥ - अ. ९.१२.२५/९.७.२५
*इमं रथम ध ये सप्त तस्थुः सप्तचक्रं सप्त वहन्त्यश्वाः। सप्त स्वसारो अ भ सं नवन्त यत्र गवां निहिता सप्त नामा ॥ - अ. ९.१४.३/९.९.३
*इह ब्रवीतु य इदमङ्ग वेदास्य वामस्य निहितं पदं वेः। शीर्ष्णः क्षीरं दुह्रते गावो अस्य व व्रं वसाना उदकं पदापुः ॥ - अ. ९.१४.५/९.९.५
*युक्ता मातासीद्धुरि द क्षणाया अतिष्ठद् गर्भो वृजनीष्वन्तः। अमीमेद् वत्सो अनु गामपश्यद्विश्वरूप्यं त्रिषु योजनेषु ॥ - अ. ९.१४.९/९.९.९

*अवः परेण पर एनावरेण पदा वत्सं बिभ्रती गौरुदस्थात्। सा कद्रीची कं स्विदर्धं परागात् क्व स्वित् सूते नहि यूथे अस्मिन् ॥ - अ. ९.१४.१७/९.९.१७
*यत्रा सुपर्णा अमृतस्य भक्षमनिमेषं वदथा भस्वरन्ति। एना वश्वस्य भुवनस्य गोपाः स मा धीरः पाकमत्रा ववेश ॥ - अ. ९.१४.२२/९.९.२२
*उप ह्वये सुदुघां धेनुमेतां सुहस्तो गोधुगुत दोहदेनाम्। श्रेष्ठं सवं स वता सा वषन्नोऽभीद्धो घर्मस्तदु षु प्र वोचत् ॥ - अ. ९.१५.४/९.१०.४
*गौरमीमेद भ वत्सं मषन्तं मूर्धानं हिङ्ङकृणोन्मातवा उ। सृक्वाणं घर्मम भ वावशाना ममाति मायुं पयते पयो भः ॥ - अ. ९.१५.६/९.१०.६
*अयं स शङ्क्ते येन गौरभीवृता ममाति मायुं ध्वसनाव ध श्रता। सा च त्त भर्नि हि चकार मर्त्यान् वद्युद् भवन्ती प्रति व व|मौहत ॥ - अ. ९.१५.७/९.१०.७
*अपश्यं गोपामनिपद्यमानमा च परा च प थ भश्चरन्तम्। स सध्रीचीः स वषूचीर्वसान आ वरीवर्ति भुवनेष्वन्तः ॥ - अ. ९.१५.११/९.१०.११
*गौरिन्मिमाय स ललानि तक्षत्येकपदी द्विपदी सा चतुष्पदी। अष्टापदी नवपदी बभूवुषी सहस्राक्षरा भुवनस्य पङ् क्तस्तस्याः समुद्रा अ ध व क्षरन्ति ॥ - अ. ९.१५.२१/९.१०.२१
*अनयाहमोषध्या सर्वाः कृत्या अदूदुषम्। यां क्षेत्रे चक्रुर्यां गोषु यां वा ते पुरुषेषु ॥ - अ. १०.१.४
*वात इव वृक्षान् नि मृणीहि पादय मा गामश्वं पुरुषमुच्छिष एषाम्। कर्तॄन् निवृत्येतः कृत्येऽप्रजास्त्वाय बोधय ॥ - अ. १०.१.१७
*अनागोहत्या वै भीमा कृत्ये मा नो गामश्वं पुरुषं वधीः। यत्रयत्रा स निहिता ततस्त्वोत्थापयाम स पर्णाल्लक्षीयसी भव ॥ - अ. १०.१.२९
*यमबध्नाद् बृहस्पतिर्देवेभ्यो असुर क्षतिम्। स मायं म णरागमत् सह गो भरजा व भरन्नेन प्रजया सह ॥ - अ. १०.६.२३
*तिर्यग्बिलश्चमस ऊर्ध्वबुध्नस्तस्मिन् यशो निहितं वश्वरूपम्। तदासत ऋषयः सप्त साकं ये अस्य गोपा महतो बभूवुः ॥ - अ. १०.८.९
*परेहि नारी पुनरेहि क्षप्रमपां त्वा गोष्ठोऽध्यरुक्षद् भराय। तासां गृह्णीताद् यतमा य ज्ञया असन् वभाज्य धीरीतरा जहीतात् ॥ - अ. ११.१.१३
*चतुर्नमो अष्टकृत्वो भवाय दश कृत्वः पशुपते नमस्ते। तवेमे पञ्च पशवो वभक्ता गावो अश्वाः पुरुषा अजावयः ॥ - अ. ११.२.९

*मा नो गोषु पुरुषेषु मा गृधो नो अजा वषु। अन्यत्रोग्र व वर्तय पयारूणां प्रजां जहि ॥ - अ.
११.२.२१
*दितिः शूर्पमदितिः शूर्पग्राही वातोऽपा वनक्। अश्वाः कणा गावस्तण्डुला मशकास्तुषाः। - अ. ११.३.५
*तस्माद् वै वद्वान् पुरुष मदं ब्रह्मेति मन्यते। सर्वा ह्यस्मिन् देवता गावो गोष्ठ इवासते ॥ - अ.
११.१०.३२/११.८.३२
*यस्याश्चतस्रः प्रदिशः पृ थव्या यस्यामन्नं कृष्टयः संबभूवुः। या बिभर्ति बहुधा प्राणदेजद् सा नो भू मर्गोष्वप्यन्ने दधातु ॥ - अ. १२.१.४
*यस्यां पूर्वे पूर्वजना वच क्रिरे यस्यां देवा असुरानभ्यवर्तयन्। गवामश्वानां वयसश्च वश्च भगं वर्चः पृ थवी नो दधातु ॥ - अ. १२.१.५
*अग्निर्भूम्यामोषधीष्वग्निमापो बिभ्रत्यग्निरश्मसु। अग्निरन्तः पुरुषेषु गोष्वश्वेष्वग्नयः ॥ - अ.
१२.१.१९
*यस्यां पूर्वे भूतकृत ऋषयो गा उदानृचुः। सप्त सत्रेण वेधसो यज्ञेन तपसा सह ॥ सा नो भू मरा दिशतु यद्धनं कामयामहे। भगो अनुप्रयुङ्क्ता मन्द्र एतु पुरोगवः ॥ - अ. १२.१.३९
*अश्व इव रजो दुधुवे व तान् जनान् य आ क्षयन् पृ थवीं यादजायत। मन्द्राग्रेत्वरी भुवनस्य गोपा वनस्पतीनां गृ भरोषधीनाम् ॥ - अ. १२.१.५७
*नीमा रोह न ते अत्र लोक इदं सीसं भागधेयं त एहि। यो गोषु यक्ष्मः पुरुषेषु यक्ष्मस्तेन त्वं साकमधराङ् परेहि ॥ - अ. १२.२.१
*यद्यग्निः क्रव्याद् यदि वा व्याघ्र| इमं गोष्ठं प्र ववेशान्योकाः। तं माषाज्यं कृत्वा प्र हिणो म दूरं स गच्छत्वप्सुषदोऽप्यग्नीन् ॥ - अ. १२.२.४
*यो नो अश्वेषु वीरेषु यो नो गोष्वजा वषु। क्रव्यादं निर्णुदाम स यो अग्निर्जनयोपनः ॥ - अ.
१२.२.१५
*अन्येभ्यस्त्वा पुरुषेभ्यो गोभ्यो अश्वेभ्यस्त्वा। निः क्रव्यादं नुदाम स यो अग्निर्जी वतयोपनः ॥ - अ. १२.२.१६

*अय ज्ञयो हतवर्चा भवति नैनेन ह वरत्तवे। छिन त्त कृष्या गोर्धनाद् यं क्रव्यादनुवर्तते ॥ - अ.
१२.२.३७
*ध्रुवेयं वराण्नमो अस्त्वस्यै शवा पुत्रेभ्य उत मह्यमस्तु। सा नो देव्यदिते वश्ववार इर्य इव गोपा अ भ रक्ष पक्वम् ॥ - अ. १२.३.११
*प्रजया स व क्रीणीते पशु भश्चोप दस्यति। य आर्षेयेभ्यो याचद्भ्यो देवानां गां न दित्सति ॥ (दे. वशा गौः) - अ. १२.४.२
* वलोहितो अ धष्ठानाच्छक्नो वन्दति गोपतिम्। तथा वशायाः सं वद्यं दुरदभ्ना ह्यु१च्यसे ॥ - अ. १२.४.४
*यदस्या गोपतौ सत्या लोभ ध्वाङ्क्षो अजीहिडत्। ततः कुमारा म्रयन्ते यक्ष्मो वन्दत्यनामनात् ॥ - अ. १२.४.८
*य आर्षेयेभ्यो याचद्भ्यो देवानां गां न दित्सति। आ स देवेषु वृश्चते ब्राह्मणानां च मन्यवे ॥ - अ. १२.४.१२
*यदन्ये शतं याचेयुर्ब्राह्मणा गोपतिं वशाम्। अथैनां देवा अब्रुवन्नेवं ह वदुषो वशा ॥ - अ. १२.४.२२
*यावदस्या गोपतिर्नोपशृणुयादृचः स्वयम्। चरेदस्य तावद् गोषु नास्य श्रुत्वा गृहे वसेत् ॥ - अ.
१२.४.२७
*यो अस्या ऋच उपश्रुत्याथ गोष्वचीचरत्। आयुश्च तस्य भूतिं च देवा वृश्चन्ति ही डताः ॥ - अ. १२.४.२८
*प्रवीयमाना चरति क्रुद्धा गोपतये वशा। वेहतं मा मन्यमानो मृत्योः पाशेषु बध्यताम् ॥ - अ. १२.४.३७
*महदेषाव तपति चरन्ती गोषु गौर प। अथो ह गोपतये वशाददुषे वषं दुहे ॥ - अ. १२.४.३९
*ये गोपतिं पराणीयाथाहुर्मा ददा इति। रुद्रस्यास्तां ते हेतिं परि यन्त्य चत्त्या ॥ - अ. १२.४.५२
*सैषा भीमा ब्रह्मगव्य१क्ष वषा साक्षात् कृत्या कूल्बजमावृता। - अ.१२.७.१

*तस्माद् वै ब्राह्मणानां गौर्दुराधर्षा वजानता। वज्रो धावन्ती वैश्वानर उद्वीता। हेतिः शफानुत्खिदन्ती महादेवो३पेक्षमाणा। - - - - - - - - - अ. १२.७.६-८

* ववल्गं ज्ञातीन्त्सर्वान प क्षापयति ब्रह्मगवी ब्रह्मज्यस्य क्षत्रियेणापुनर्दीयमाना। अवास्तुमेनमस्वगमप्रजसं करोत्यपरापरणो भवति क्षीयते य एवं वदुषो ब्राह्मणस्य क्षत्रियो गामादत्ते। - अ. १२.९.६/१२.५.४४

*उद् वाज आ गन् यो अप्स्व१न्त र्वश आ रोह त्वद्योनयो याः। सोमं दधानोऽप ओषधीर्गाश्चतुष्पदो द्विपद आ वेशयेह ॥ - अ. १३.१.२

*सहस्रशृङ्गो वृषभो जातवेदा घृताहुतः सोमपृष्ठः सुवीरः। मा मा हासीन्ना थतो नेत् त्वा जहानि गोपोषं च मे वीरपोषं च धेहि ॥ - अ. १३.१.१२

*वाचस्पते सौमनसं मनश्च गोष्ठे नो गा जनय योनिषु प्रजाः। इहैव प्राणः सख्ये नो अस्तु तं त्वा परमे ष्ठन् पर्यहमायुषा वर्चसा दधा म ॥ - अ. १३.१.१९

*रोहिते द्यावापृ थवी अ ध श्रते वसुजिति गोजिति संधनाजिति। सहस्रं यस्य जनिमानि सप्त च वोचेयं ते ना भं भुवनस्या ध मज्मनि ॥ - अ. १३.१.३७

*अवः परेण पर एनावरेण पदा वत्सं बिभ्रती गौरुदस्थात्। सा कद्रीची कं स्विदर्धं परागात् क्व स्वित् सूते नहि यूथे अस्मिन् ॥ एकपदी द्विपदी सा चतुष्पद्यष्टापदी नवपदी बभूवुषी। सहस्राक्षरा भुवनस्य पङ् क्तस्तस्याः समुद्रा अ ध व क्षरन्ति ॥ - अ. १३.१.४१-४२

*यश्च गां पदा स्फुरति प्रत्यङ् सूर्यं च मेहति। तस्य वृश्चा म ते मूलं न च्छायां करवोऽपरम् ॥ - अ. १३.१.५६

*दिशां प्रज्ञानां स्वरयन्तम र्चषा सुपक्षमाशु पतयन्तमर्णवे। स्तवाम सूर्यं भुवनस्य गोपां यो रश्मि भर्दिश आभाति सर्वाः ॥ - अ. १३.२.२

*ऋक्सामाभ्याम भहितौ गावौ ते सामनावैताम्। श्रोत्रे ते चक्रे आस्तां दि व पन्थाश्चराचरः ॥ (सूर्या ववाहः) - अ. १४.१.११

*सूर्याया वहतुः प्रागात् स वता यमवासृजत्। मघासु हन्यन्ते गावः फल्गुनीषु व्युह्यते ॥ - अ.
१४.१.१३

*बृहस्पतिनावसृष्टां वश्वेदेवा अधारयन्। वर्चो गोषु प्र वष्टं यत् तेनेमां सं सृजाम स ॥ बृहस्पतिनावसृष्टां वश्वेदेवा अधारयन्। तेजो गोषु प्र वष्टं यत् तेनेमां सं सृजाम स ॥

बृहस्पतिनावसृष्टां वश्वेदेवा अधारयन्। भगो गोषु प्र वष्टो यस्तेनेमां सं सृजाम स ॥
बृहस्पतिनावसृष्टां वश्वेदेवा अधारयन्। यशो गोषु प्र वष्टं यत् तेनेमां सं सृजाम स ॥
बृहस्पतिनावसृष्टां वश्वेदेवा अधारयन्। पयो गोषु प्र वष्टं यत् तेनेमां सं सृजाम स ॥
बृहस्पतिनावसृष्टां वश्वेदेवा अधारयन्। रसो गोषु प्र वष्टो यस्तेनेमां सं सृजाम स ॥ - अ. १४.२.५३- ५८

*निर्दुरर्मण्य ऊर्जा मधुमती वाक्। मधुमती स्थ मधुमतीं वाचमुदेयम्। उपहूतो मे गोपा उपहूतो गोपीथः। - अ. १६.२.३

*असंतापं मे हृदयमुर्वी गव्यूतिः समुद्रो अस्मि वधर्मणा - अ. १६.३.६

* वषासहिं सहमानं सासहानं सहीयांसम्। सहमानं सहोजितं स्वर्जितं गोजितं संधनाजितम्। ईड्यं नाम ह्व इन्द्रमायुष्मान् भूयासम् ॥ वषासहिं सहमानं सासहानं सहीयांसम्। सहमानं सहोजितं स्वर्जितं गोजितं संधनाजितम्। ईड्यं नाम ह्व इन्द्रं प्रयो देवानां भूयासम् ॥ वषासहिं सहमानं सासहानं सहीयांसम्। सहमानं सहोजितं स्वर्जितं गोजितं संधनाजितम्। ईड्यं नाम ह्व इन्द्रं प्रयः प्रजानां भूयासम् ॥ वषासहिं सहमानं सासहानं सहीयांसम्। सहमानं सहोजितं स्वर्जितं गोजितं संधनाजितम्। ईड्यं नाम ह्व इन्द्रं प्रयः पशूनां भूयासम् ॥ वषासहिं सहमानं सासहानं सहीयांसम्। सहमानं सहोजितं स्वर्जितं गोजितं संधनाजितम्। ईड्यं नाम ह्व इन्द्रं प्रयः समानानां भूयासम् ॥ - अ. १७.१.१-५

*को अद्य युङ्क्ते धुरि गा ऋतस्य शमीवतो भा मनो दुर्हृणायून्। आसन्निषून् हृत्स्वसो मयोभून् य एषां भृत्यामृणधत् स जीवात् ॥ - अ. १८.१.६

*यमो नो गातुं प्रथमो ववेद नैषा गव्यूतिरपभर्तवा उ। यत्रा नः पूर्वे पतरः परेता एना जज्ञानाः पथ्या३ अनु स्वाः ॥ - अ. १८.१.५०

*स्वावृग् देवस्यामृतं यदी गोरतो जातासो धारयन्त उर्वी। वश्वे देवा अनु तत् ते यजुर्गुर्दुहे यदेनी दिव्यं घृतं वाः ॥ - अ. १८.१.३२

*पूषा त्वेतश्च्यावयतु प्र वद्वाननष्टपशुर्भुवनस्य गोपाः। स त्वैतेभ्यः परि ददत् पतृpभ्योऽग्निर्देवेभ्यः सु वदत्रियेभ्यः ॥ - अ. १८.२.५४

*अग्नेर्वर्म परि गो भर्व्ययस्व सं प्रोर्णुष्व मेदसा पीवसा च। नेत् त्वा धृष्णुर्हरसा जर्हृषाणो दधृग् वधक्षन् परीङ्खयातै ॥ - अ. १८.२.५८

*प्रजानत्यघ्न्ये जीवलोकं देवानां पन्थामनुसंचरन्ती। अयं ते गोपतिस्तं जुषस्व स्वर्गं लोकम ध रोहयैनम् ॥ - अ. १८.३.४
*सुकर्माणः सुरुचो देवयन्तो अयो न देवा जनिमा धमन्तः। शुचन्तो अग्निं वावृधन्त इन्द्रमुर्वी गव्यां परिषदं नो अक्रन् ॥ - अ. १८.३.२२
* ववस्वान्नो अभयं कृणोतु यः सुत्रामा जीरदानुः सुदानुः। इहेमे वीरा बहवो भवन्तु गोमदश्ववन्मय्यस्तु पुष्टम् ॥ - अ. १८.३.६१
*तस्मादश्वा अजायन्त ये च के चोभयादतः। गावो ह ज ज्ञरे तस्मात् तस्माज्जाता अजावयः ॥ - अ. १९.६.१२
*शं नो भू मर्वेप्यमाना शमुल्का निर्हतं च यत्। शं गावो लोहितक्षीराः शं भू मरव तीर्यतीः ॥ - अ. १९.९.८
*शं नः सत्यस्य पतयो भवन्तु शं नो अर्वन्तः शमु सन्तु गावः। शं न ऋभवः सुकृतः सुहस्ताः शं नो भवन्तु पतरो हवेषु ॥ - अ. १९.११.१
*आदित्या रुद्रा वसवो जुषन्ता मदं ब्रह्म क्रयमाणं नवीयः। शृण्वन्तु नो दिव्याः पा र्थवासो गोजाता उत ये य ज्ञयासः ॥ - अ. १९.११.४
*इमं वीरमनु हर्षध्वमुग्र मन्द्रं सखायो अनु सं रभध्वम्। ग्रामजितं गोजितं वज्रबाहुं जयन्तमज्म प्रमृणन्तमोजसा ॥ अ भ गोत्रा ण सहसा गाहमानोऽदाय उग्रः शतमन्युरिन्द्रः। दुश्च्यवनः पृतनाषाडयोध्यो३स्माकं सेना अवतु प्र युत्सु ॥ - अ. १९.१३.६-७
*इन्द्राग्नी रक्षतां मा पुरस्तादश्विनाव भतः शर्म यच्छताम्। तिरश्चीनघ्न्या रक्षतु जातवेदा भूतकृतो मे सर्वतः सन्तु वर्म ॥ - अ. १९.१३.२
*बल वज्ञायः स्थ वरः प्रवीरः सहस्वान् वाजी सहमान उग्रः। अ भवीरो अ भषत्वा सहोजिज्जैत्र मन्द्र रथमा तिष्ठ गो वदन् ॥ इमं वीरमनु हर्षध्वमुग्र मन्द्रं सखायो अनु सं रभध्वम्। ग्रामजितं गोजितं वज्रबाहुं जयन्तमज्म प्रमृणन्तमोजसा ॥ अ भ गोत्रा ण सहसा गाहमानोऽदाय उग्रः शतमन्युरिन्द्रः। दुश्च्यवनः पृतनाषाडयोध्यो३स्माकं सेना अवतु प्र युत्सु ॥ - अ. १९.१३.५-७
*गो भष्ट्वा पात्वृषभो वृषा त्वा पातु वाजि भः। वायुष्ट्वा ब्रह्मणा पात्विन्द्रस्त्वा पात्विन्द्रियैः ॥ - अ. १९.२७.१

*औदुम्बरेण म णना पु ष्टकामाय वेधसा। पशूनां सर्वेषां स्फातिं गोष्ठे मे स वता करत् ॥ - अ. १९.३१.१

*देवो म णः सपत्नहा धनसा धनसातये। पशोरन्नस्य भूमानं गवां स्फातिं नि यच्छतु ॥ - अ.

१९.३१.८

*यदस्मासु दुष्वप्नयं यद्गोषु यच्च नो गृहे। अनामगस्तं च दुर्हार्दः प्रयः प्रति मुञ्चताम् ॥ - अ.

१९.४५.२

*रक्षा मा कर्नो अघशंस ईशत मा नो दुःशंस ईशत। मा नो अद्य गवां स्तेनो मावीनां वृक ईशत ॥ माश्वानां भद्रे तस्करो मा नृणां यातुधान्यः। - अ. १९.४७.६

*त्वयि रात्रि वसाम स स्व पष्याम स जागृहि। गोभ्यो नः शर्म यच्छाश्वेभ्यः पुरुषेभ्यः ॥ - अ.

१९.४७.९

*वर्ये वन्दे सुभगे सुजात आजगन् रात्रिं सुमना इह स्याम्। अस्माँस्त्रायस्व नर्या ण जाता अथो यानि गव्यानि पुष्ट्या ॥ - अ. १९.४९.३

*अप स्तेनं वासो गोअजमुत तस्करम्। अथो यो अर्वतः शरोऽ भधाय निनीषति ॥ - अ. १९.५०.५

*तं त्वा स्वप्न तथा सं वद्म स त्वं स्वप्नाश्व इव कायमश्व इव नीनाहम्। अनास्माकं देवपीयुं पयारुं वप यदस्मासु दुष्वप्न्यं यद् गोषु यच्च नो गृहे। - अ. १९.५७.४

*वर्चसो द्यावापृ थवी संग्रहणी बभूवथुर्वर्चो गृहीत्वा पृ थवीमनु सं चरेम। यशसं गावो गोपतिमुप तिष्ठन्त्यायतीर्यशो गृहीत्वा पृ थवीमनु सं चरेम ॥ - अ. १९.५८.३

*स न इन्द्रः शवः सखाश्वावद् गोमद् यवमत्। उरुधारेव दोहते ॥ - अ. २०.७.३

*एवा पाहि प्रत्नथा मन्दतु त्वा श्रु ध ब्रह्म वावृधस्वोत गी र्भः। आ वः सूर्यं कृणुहि पी पहीषो जहि शत्रूंर भ गा इन्द्र तृन्धि ॥ - अ. २०.८.१

*द्युक्षं सुदानुं त वषी भरावृतं गरिं न पुरुभोजसम्। क्षुमन्तं वाजं शतिनं सह स्रणं मक्षू गोमन्तमीमहे ॥ - अ. २०.९.२

*ससानात्याँ उत सूर्यं ससानेन्द्रः ससान पुरुभोजसं गाम्। हिरण्ययमुत भोगं ससान हत्वी दस्यून् प्रार्यं वर्णमावत्॥ - अ. २०.११.९

*युजे रथं गवेषणं हरिभ्यामुप ब्रह्मा ण जुजुषाणमस्थुः। व बा धष्ट स्य रोदसी महित्वेन्द्रो वृत्राण्यप्रती जघन्वान् ॥ - अ. २०.१२.३
*आपश्चित् पप्यु स्तर्यो३ न गावो नक्षन्नृतं जरितारस्त इन्द्र। याहि वायुर्न नियुतो नो अच्छा त्वं हि धी भर्दयसे व वाजान् ॥ - अ. २०.१२.४
*एवेदिन्द्रं वृषणं वज्रबाहुं व सष्ठासो अभ्यर्चन्त्यर्कैः। स न स्तुतो वीरवद् धातु गोमद् यूयं पात स्वस्ति भः सदा नः ॥ - अ. २०.१२.६
*हर्यश्वं सत्पतिं चर्षणीसहं स हि ष्मा यो अमन्दत। आ तु नः स वयति गव्यमश्व्यं स्तोतृभ्यो मघवा शतम् ॥ - अ. २०.१४.४
*सं गो भराङ् गरसो नक्षमाणो भग इवेदर्यमणं निनाय। जने मत्रो न दम्पती अन क्त बृहस्पते वाजयाशूंरिवाजौ ॥ साध्वर्या अति थनीरि षरा स्पार्हाः सुवर्णा अनवद्यरूपाः। बृहस्पतिः पर्वतेभ्यो वतूर्या निर्गा ऊपे यव मव स्थि वभ्यः ॥ आप्रुषायन् मधुन ऋतस्य योनिमव क्षपन्नर्क उल्का मव द्योः। बृहस्पतिरुद्धरन्नश्मनो गा भूम्या उद्नेव व त्वचं बिभेद ॥ अप ज्योतिषा तमो अन्तरिक्षादुद्नः शीपाल मव वात आजत्। बृहस्पतिरनुमृश्या वलस्याभ्र मव वात आ चक्र आ गाः ॥ - अ. २०.१६.२-५
*सोषाम वन्दत् स स्व१: सो अग्निं सो अर्केण व बबाधे तमां स। बृहस्पतिर्गोवपुषो वलस्य निर्मज्जानं न पर्वणो जभार ॥ हिमेव पर्णा मु षता वनानि बृहस्पतिनाकृपयद्वलो गाः। अनानुकृत्यमपुनश्चकार यात् सूर्यामासा मथ उच्चरातः ॥ अ भ श्यावं न कृशने भरश्वं नक्षत्रे भः पतरो द्याम पंशन्। रात्र्यां तमो अदधुर्ज्योतिरहन् बृहस्पति र्भनदद्रिं वदद् गाः ॥ इदमकर्म नमो अ भ्रयाय यः पूर्वीरन्वानोनवीति। बृहस्पतिः स हि गो भः सो अश्वैः स वीरे भः स नृ भर्नो वयो धात् ॥ - अ. २०.१६.९-१२
*गो भष्टरेमामतिं दुरेवां यवेन क्षुधं पुरुहूत वश्वाम्। वयं राज भः प्रथमा धनान्यस्माकेन वृजनेना जयेम ॥ - अ. २०.१७.१०
*दुरो अश्वस्य दुर इन्द्र गोर स दुरो यवस्य वसुन इनस्पतिः। शक्षानरः प्रदिवो अकामकर्शनः सखा स खभ्यस्त मदं गृणीम स ॥ - अ. २०.२१.२
*ए भर्द्यु भः सुमना ए भरिन्दु भर्निरुन्धानो अमतिं गो भरश्विना। इन्द्रेण दस्युं दरयन्त इन्दु भयुद्द्वेषसः स मषा रभेमहि ॥ स मन्द्र राया स मषा रभेमहि सं वाजे भः पुरुश्चन्द्रैर भद्यु भः। सं देव्या प्रमत्या वीरशुष्मया गोअग्रयाश्वावत्या रभेमहि ॥ - अ. २०.२१.४-५

*इह त्वा गोपरीणसा महे मन्दन्तु राधसे। सरो गौरो यथा पब ॥ अ भ प्र गोपतिं गरेन्द्रमर्च यथा वदे। सूनुं सत्यस्य सत्पतिम् ॥ - अ. २०.२२.३-४

*इन्द्राय गाव आ शरं दुदुह्रे वज्रिणे मधु। यत् सीमुपह्वरे वदत् ॥ - अ. २०.२२.६

*उप नः सुतमा गहि सोम मन्द्र गवा शरम्। हरिभ्यां यस्ते अस्मयुः ॥ - अ. २०.२४.१

*इम मन्द्र गवा शरं यवा शरं च नः पब। आगत्या वृष भः सुतम् ॥ - अ. २०.२४.७

*अश्वावति प्रथमो गोषु गच्छति सुप्रावीरिन्द्र मर्त्यस्तवोति भः। त मत् पृण क्ष वसुना भवीयसा सन्धुमापो यथा भतो वचेतसः ॥ - अ. २०.२५.१

*आदङ् गराः प्रथमं द धरे वय इद्धाग्नयः शम्या ये सुकृत्यया। सर्वं पणेः सम वन्दन्त भोजनमश्वावन्तं गोमन्तमा पशुं नरः ॥ यज्ञैरथर्वा प्रथमः पथस्तते ततः सूर्यो व्रतपा वेन आजनि। आ गा आजदुशना काव्यः सचा यमस्य जातममृतं यजामहे ॥ - अ. २०.२५.४-५

*यदिन्द्राहं यथा त्वमीशीय वस्व एक इत्। स्तोता मे गोषखा स्यात् ॥ शक्षेयमस्मै दित्सेयं शचीपते मनी षणे। यदहं गोपतिः स्याम् ॥ धेनुष्ट इन्द्र सूनृता यजमानाय सुन्वते। गामश्वं पप्युषी दुहे ॥ - अ. २०.२७.१-३

*उद् गा आजदङ् गरोभ्य आ वष्कृण्वन् गुहा सतीः। अर्वाञ्चं नुनुदे वलम् ॥ - अ. २०.२८.२

*आ रोदसी हर्यमाणो महित्वा नव्यंनव्यं हर्य स मन्म नु प्रयम्। प्र पस्त्यमसुर हर्यतं गोरा वष्कृ ध हरये सूर्याय ॥ - अ. २०.३२.१

*यो हत्वाहिमरिणात् सप्त सन्धून् यो गा उदाजदपधा वलस्य। यो अश्मनोरन्तरग्निं जजान संवृक् समत्सु स जनास इन्द्रः ॥ - अ. २०.३४.३

*यस्याश्वासः प्रदि श यस्या गावो यस्य ग्रामा यस्य वश्वे रथासः। यः सूर्यं य उषसं जजान यो अपां नेता स जनास इन्द्रः ॥ - अ. २०.३४.७

*अस्येदेव शवसा शुषन्तं व वृश्चद् वज्रेण वृत्र मन्द्रः। गा न व्राणा अवनीरमुञ्चद भ श्रवो दावने सचेताः ॥ - अ. २०.३५.१०

*अस्मा इदु प्र भरा तूतुजानो वृत्राय वज्रमीशानः कयेधाः। गोर्न पर्व व रदा तिरश्चेष्यन्नर्णांस्यपां चरध्यै ॥ - अ. २०.३५.१२

*इन्द्रो दीर्घाय चक्षस आ सूर्यं रोहयद्दि व। व गो भरद्रिमैरयत् ॥ - अ. २०.३८.६

*उद् गा आर्जङ्गरोभ्य आवष्कृण्वन् गुहा सतीः। अर्वाञ्चं नुनुदे वलम् ॥ - अ. २०.३९.३

*अत्राह गोरमन्वत नाम त्वष्टुरपीच्यम्। इत्था चन्द्रमसो गृहे ॥ - अ. २०.४१.३

*इन्द्रो दीर्घाय चक्षस आ सूर्यं रोहयद्दिव। व गोभरद्रिमैरयत् ॥ - अ. २०.४७.६

*आयं गौः पृश्निरक्रमीदसदन्मातरं पुरः। पतरं च प्रयन्त्स्वः ॥ अन्तश्चरति रोचना अस्य प्राणादपानतः। व्यख्यन्महिषः स्वः। त्रिंशद् धामा व राजति वाक् पतङ्गो अशश्रयत्। प्रति वस्तोरहर्द्युभः ॥ - अ. २०.४८.४

*द्युक्षं सुदानुं तवषीभरावृतं गरिं न पुरुभोजसम्। क्षुमन्तं वाजं शतिनं सहस्रणं मक्षू गोमन्तमीमहे ॥ - अ. २०.४९.५

*कण्वेभर्धृष्णवा धृषद् वाजं दर्ष सहस्रणम्। पशङ्गरूपं मघवन् वचर्षणे मक्षू गोमन्तमीमहे ॥ - अ. २०.५२.३

*य मन्द्र द धषे त्वमश्वं गां भागमव्ययम्। यजमाने सुन्वति दक्षणावति तस्मिन् तं धेहि मा पणौ ॥ - अ. २०.५५.३

*मदेमदे हि नो ददिर्यूथा गवामृजुक्रतुः। सं गृभाय पूरू शतोभयाहस्त्या वसु शशीहि राय आ भर ॥ - अ. २०.५६.४

*सुरूपकृत्नुमूतये सुदुघामव गोदुहे। जुहूमस द्यवद्यव ॥ उप नः सवना गहि सोमस्य सोमपाः पब। गोदा इद् रेवतो मदः ॥ - अ. २०.५७.१-२, २०.६८.१-२

*कण्वेभर्धृष्णवा धृषद् वाजं दर्ष सहस्रणम्। पशङ्गरूपं मघवन् वचर्षणे मक्षू गोमन्तमीमहे ॥ - अ. २०.५७.१६

*मो षु ब्रह्मेव तन्द्रयुर्भुवो वाजानां पते। मत्स्वा सुतस्य गोमतः ॥ एवा ह्यस्य सूनृता वरप्शी गोमती मही। पक्वा शाखा न दाशुषे ॥ - अ. २०.६०.३-४

*हर्यश्वं सत्पतिं चर्षणीसहं स हि ष्मा यो अमन्दत। आ तु नः स वयति गव्यमश्व्यं स्तोतृभ्यो मघवा शतम् ॥ - अ. २०.६२.४

*अगोरुधाय गवषे द्युक्षाय दस्म्यं वचः। घृतात् स्वादीयो मधुनश्च वोचत ॥ - अ. २०.६५.२

*इन्द्रो दीर्घाय चक्षस आ सूर्यं रोहयद्दिव। व गोभरद्रिमैरयत् ॥ - अ. २०.७०.९

*एवा ह्यस्य सूनृता वरप्शी गोमती मही। पक्वा शाखा न दाशुषे ॥ - अ. २०.७१.४

*सं गोमदिन्द्र वाजवदस्मे पृथु श्रवो बृहत्। वश्वायुर्धेह्य क्षतम् ॥ - अ. २०.७१.१३

*यच्चि द्ध सत्य सोमपा अनाशस्ता इव स्म स। आ तू न इन्द्र शंसय गोष्वश्वेषु शु भ्रषु सहस्रेषु तुवीमघ ॥ - अ. २०.७४.१

* व त्वा ततस्रे मथुना अवस्यवो व्रजस्य साता गव्यस्य निःसृजः सक्षन्त इन्द्र निःसृजः। यद्हाव्यन्ता द्वा जना स्व१र्यन्ता समूह स। आ वष्करिक्रद् वृषणं सचाभुवं वज्र मन्द्र सचाभुवम् ॥ - अ. २०.७५.१

* वश्वानि शक्रो नर्या ण वद्वानपो रिरेच स ख भर्निकामैः। अश्मानं चद् ये बि भदुर्वचो भर्व्रजं गोमन्तमु शजो व वव्रुः ॥ - अ. २०.७७.६

*अपो यदद्रिं पुरुहूत दर्दरा वर्भुवत्सरमा पूर्व्यं ते। स नो नेता वाजमा द र्ष भूरिं गोत्रा रुजन्नङ् गरो भर्गृणानः ॥ - अ. २०.७७.८

*तद् वो गाय सुते सचा पुरुहूताय सत्वने। शं यद् गवे न शा कने ॥ न घा वसुर्नि यमते दानं वाजस्य गोमतः। यत् सीमुप श्रवद् गरः ॥ - अ. २०.७८.१-२

*आ पप्राथ महिना वृष्ण्या वृषन् वश्वा श वष्ठ शवसा। अस्माँ अव मघवन् गोमति व्रजे वज्रिं चत्रा भरूति भः ॥ - अ. २०.८१.२

*ये गव्यता मनसा शत्रुमादभुर भप्रघ्नन्ति धृष्णुया। अध स्मा नो मघवन्निन्द्र गर्वणस्तनूपा अन्तमो भव ॥ - अ. २०.८३.२

*अवक्र क्षणं वृषभं यथाजुरं गां न चर्षणीसहम्। वद्वेषणं संवननोभयंकरं मंहिष्ठमुभया वनम् ॥ - अ. २०.८५.२

*तवेदं वश्वम भतः पशव्यं१ यत् पश्य स चक्षसा सूर्यस्य। गवाम स गोपतिरेक इन्द्र भक्षीमहि ते प्रयतस्य वस्वः ॥ - अ. २०.८७.६

*दोहेन गामुप शक्षा सखायं प्र बोधय जरितर्जार मन्द्रम्। कोशं न पूर्णं वसुना न्यृष्टमा च्यावय मघदेयाय शूरम् ॥ - अ. २०.८९.२

*आराच्छत्रुमप बाधस्व दूरमुग्रो यः शम्बः पुरुहूत तेन। अस्मे धेहि यवमद् गोमदिन्द्र कृधी धयं जरित्रे वाजरत्नाम् ॥ - अ. २०.८९.७

*गो भष्टरेमामतिं दुरेवां यवेन वा क्षुधं पुरुहूत वश्वे। वयं राजसु प्रथमा धनान्यरिष्टासो वृजनी भर्जयेम ॥ - अ. २०.८९.१०

*बृहस्पतिः समजयद्वसूनि महो व्रजान् गोमतो देव एषः। अपः सषासन्त्स्व१रप्रतीतो बृहस्पतिर्हन्त्य मत्रमर्कैः ॥ - अ. २०.९०.३

*हंसैरिव स ख भर्वावदद्भिरश्मन्मयानि नहना व्यस्यन्। बृहस्पतिर भकनिक्रदद् गा उत प्रास्तौदुच्च वद्वाँ अगायत् ॥ अवो द्वाभ्यां पर एकया गा गुहा तिष्ठन्तीरनृतस्य सेतौ। बृहस्पतिस्तम स ज्योतिरिच्छन्नुदुस्रा आक र्व हि तिस्र आवः ॥ व भद्या पुरं शयथेमपाचो निस्त्री ण साकमुदधेरकृन्तत्। बृहस्पतिरुषसं सूर्यं गामर्कं ववेद स्तन्यन्निव द्यौः ॥ इन्द्रो वलं र क्षतारं दुघानां करेणेव व चकर्ता रवेण। स्वेदाञ्जि भरा शर मच्छमानोऽरोदयत् प णमा गा अमुष्णात् ॥ स ईं सत्ये भः स ख भः शुचद्भिर्गोधायसं व धनसैरदर्दः। ब्रह्मणस्पतिर्वृष भर्वराहैर्घर्मस्वेदे भर्द्र वणं व्यानट् ॥ ते सत्येन मनसा गोपतिं गा ईयानास इषणयन्त धी भः। बृहस्पति र्मथो अवद्यपे भरुदु स्रया असृजत स्वयुग्भिः ॥ - अ. २०.९१.३-८

*अ भ प्र गोपतिं गरेन्द्रमर्च यथा वदे। सूनुं सत्यस्य सत्पतिम् ॥ - अ. २०.९२.१

*इन्द्राय गाव आ शरं दुदुह्रे वज्रिणे मधु। यत् सीमुपह्वरे वदत् ॥ - अ. २०.९२.३

*अव स्वराति गर्गरो गोधा परि सनिष्वणत्। पङ्गा परि चनिष्कददिन्द्राय ब्रह्मोद्यतम् ॥ - अ. २०.९२.६

*आ पप्राथ महिना वृष्ण्या वृषन् वश्वा श वष्ठ शवसा। अस्माँ अव मघवन् गोमति व्रजे वज्रिं चत्रा भरूति भः ॥ - अ. २०.९२.२१

*गो भष्टरेमामतिं दुरेवां यवेन क्षुधं पुरुहूत वश्वाम्। वयं राज भः प्रथमा धनान्यस्माकेन वृजनेना जयेम ॥ - अ. २०.९४.१०

*य उशता मनसा सोममस्मै सर्वहृदा देवकामः सुनोति। न गा इन्द्रस्तस्य परा ददाति प्रशस्त मच्चारुमस्मै कृणोति ॥ - अ. २०.९६.३

*अश्वायन्तो गव्यन्तो वाजयन्तो हवामहे त्वोपगन्तवा उ। आभूषन्तस्ते सुमतौ नवायां वय मन्द्र त्वा शुनं हुवेम ॥ - अ. २०.९६.५

*स त्वं नश्चित्र वज्रहस्त धृष्णुया मह स्तवानो अद्रिवः। गामश्वं रथ्य मन्द्र सं कर सत्रा वाजं न जिग्युषे ॥ - अ. २०.९८.२

*इमा ब्रह्म बृहद्दिवः कृणवदिन्द्राय शूषम ग|यः स्वर्षाः। महो गोत्रस्य क्षयति स्वराजा तुरश्चिद् वश्वमर्णवत्तपस्वान् ॥ - अ. २०.१०७.११

*पौरो अश्वस्य पुरुकृद् गवामस्युत्सो देव हिरण्ययः। न कर्हि दानं परिम र्धषत् त्वे यद्यद्या म तदा भर ॥ - अ. २०.११८.२

*न त्वावाँ अन्यो दिव्यो न पा र्थवो न जातो न जनिष्यते। अश्वायन्तो मघवन्निन्द्र वाजिनो गव्यन्तस्त्वा हवामहे ॥ - अ. २०.१२१.२

*नहि स्थूर्यृतुथा यातमस्ति नोत श्रवो ववेद संगमेषु। गव्यन्त इन्द्रं सख्याय वप्रा अश्वायन्तो वृषणं वाजयन्तः ॥ - अ. २०.१२५.३

*एष इषाय मामहे शतं निष्कान् दश स्रजः। त्री ण शतान्यर्वतां सहस्रा दश गोनाम् ॥ - अ.
२०.१२७.३

*प्र रेभासो मनीषा वृषा गाव इवेरते। अमोतपुत्रका एषाममोत गा इवासते ॥ - अ. २०.१२७.५

*प्र रेभ धीँ भरस्व गो वदं वसु वदम्। देवत्रेमां वाचं श्रीणीहीषुर्नावीरस्तारम् ॥ - अ. २०.१२७.६

*इह गावः प्रजायध्व महाश्वा इह पूरुषाः। इहो सहस्रद क्षणोऽ प पूषा नि षीदति ॥ नेमा इन्द्र गावो रिषन् मो आसां गोप रीरिषत्। मासाम मत्रयुर्जन इन्द्र मा स्तेन ईशत ॥ - अ. २०.१२७.१२-१३

*सघाघते गोमीद्या गोगतीरिति। - अ. २०.१२९.१३

*अश्वस्य वारो गोशपद्यके। - अ. २०.१२९.१८

*अलाबूनि पृषातकान्यश्वत्थपलाशम्। पपी लकावटश्वसो वद्युत्स्वापर्णशफो गोशफो जरितरोऽथामो दैव ॥ वीमे देवा अक्रंसताध्वर्यो क्षप्रं प्रचर। सुसत्य मद्गवामस्य स प्रखुद स ॥ - अ. २०.१३५.३-४

*महानग्नी महानग्नं धावन्तमनु धावति। इमास्तदस्य गा रक्ष यभ मामद्ध्यौदनम् ॥ - अ.
२०.१३६.११

*त्वं ह त्यदप्रतिमानमोजो वज्रेण वज्रिन्धृ षतो जघन्थ। त्वं शुष्णस्यावातिरो वधत्रैस्त्वं गा इन्द्र शच्येद वन्दः ॥ - अ. २०.१३७.११

*यदापीतासो अंशवो गावो न दुह्र ऊध भः। यत्र वाणीरनूषत प्र देवयन्तो अश्विना ॥ - अ. २०.१४२.४

*तं वां रथं वयमद्या हुवेम पृथुज्रयमश्विना संगतिं गोः। यः सूर्यां वहति वन्धुरायु गर्वाहसं पुरुतमं वसूयुम् ॥ - अ. २०.१४३.१

*पनाय्यं तदश्विना कृतं वां वृषभो दिवो रजसः पृथव्याः। सहस्रं शंसा उत ये गवष्टौ सर्वाँ इत्ताँ उप याता पबध्यै ॥ - अ. २०.१४३.९

*इन्द्रियाणि हयानाहुर्विषयांस्तेषु गोचरान्। आत्मेन्द्रियमनोयुक्तं भोक्तेत्याहुर्मनीषणः ॥ यस्त्वविज्ञानवान्भवत्ययुक्तेन मनसा सदा। तस्येन्द्रियाण्यवश्यानि दुष्टाश्वा इव सारथेः ॥ - कठोपनिषद १.३.४

*हंसः शुचिषद्वसुरन्तरिक्षसद्धोता वेदिषदतिथिर्दुरोणसत्। नृषद्वरसदृतसद्व्योमसदब्जा गोजा ऋतजा अद्रिजा ऋतं बृहत् ॥ - कठोपनिषद २.२.२

*श्रुतं मे गोपाय। आवहन्ती वितन्वाना। कुर्वाणाऽचीरमात्मनः। वासांसि मम गावश्च। अन्नपाने च सर्वदा। - तैत्तीरीय उपनिषद १.४.१

*ताभ्यो(देवताभ्यः) गामानयत्ता अब्रुवन्न वै नोऽयमलमिति। ताभ्योऽश्वमानयत्ता अब्रुवन्न वै नोऽयमलमिति। ताभ्यः पुरुषमानयत्ता अब्रुवन् सुकृतं बतेति पुरुषो वाव सुकृतम्। - ऐतरेय उपनिषद २.२

*बीजानीतराणि चेतराणि चाण्डजानि च जारुजानि च स्वेदजानि चोद्भिज्जानि चाश्वा गावः पुरुषा हस्तिनो यत्किंचेदं प्राणि जङ्गमं च पतत्रि च यच्च स्थावरं सर्वं तत्प्रज्ञानेत्रं प्रज्ञाने प्रतिष्ठितं - ऐतरेय उपनिषद ५.३?

*पशुषु पञ्चविधं सामोपासीताजा हिंकारोऽवयः प्रस्तावो गाव उद्गीथोऽश्वाः प्रतिहारः पुरुषो निधनम्। भवन्ति ह्यस्य पशवः पशुमान्भवति य एतदेवं विद्वान्पशुषु पञ्चविधं सामोपास्ते। - छान्दोग्य उपनिषद २.६.१

*उद्यन्हिंकार उदितः प्रस्तावो मध्यन्दिन उद्गीथोऽपराह्णः प्रतिहारोऽस्तं यन्निधनमेतद्बृहदादित्ये प्रोतम्। - छान्दोग्य उपनिषद २.१४.१

*तदु ह जानश्रुतः पौत्रायणः षट् शतानि गवां निष्कमश्वतरीरथं तदादाय प्रतिचक्रमे तं हाभ्युवाद। रैक्वेमानि षट् शतानि गवामयं निष्कोऽयमश्वतरीरथो नु म एतां भगवो देवताँ शाधि यां देवतामुपास्स इति। तमु ह परः प्रत्युवाचाह हारेत्वा शूद्र तवैव सह गोभिरस्त्विति तदु ह पुनरेव जानश्रुतिः पौत्रायणः सहस्रं गवां निष्कमश्वतरीरथं दुहितरं तदादाय प्रतिचक्रमे। तं हाभ्युवाद रैक्वेदँ सहस्रं गवामयं निष्कोऽयमश्वतरीरथ इयं जायाऽयं ग्रामो यस्मिन्नास्सेऽन्वेव मा भगवः शाधीथ। - - - - - स होवाच महात्मनश्चतुरो देव एकः कः स जगार भुवनस्य गोपास्तं कापेय नाभिपश्यन्ति मर्त्या - छान्दोग्य उपनिषद ४.२.१

*स होवाच महात्मनश्चतुरो देव एकः कः स जगार भुवनस्य गोपास्तं कापेय ना भपश्यन्ति मर्त्या - - - छा.उ. ४.३.६

*तं होवाच नैतदब्राह्मणो ववक्तुमर्हति स मधं सोम्याऽऽहरोप त्वा नेष्ये न सत्यादगा इति तमुपनीय कृशानामबलानां चतुःशता गा निराकृत्योवाचेमाः सोम्यानुसंव्रजेति ता अ भप्रस्थापयन्नुवाच नासहस्रेणावर्तेयेति स ह वर्षगणं प्रोवास ता यदा सहस्रं संपेदुः। - - - छा.उ. ४.४.५

*चतुष्कलं पादं ब्रह्मणस्य पादाः :- अग्निष्टे पादं वक्तेति स ह श्वोभूते गा अ भप्रस्थापयांचकार ता यत्रा भसायं बभूवुस्तत्राग्निमुपसमाधाय गा उपरुध्य स मधमाधाय पश्चादग्नेः प्राङ्पोप ववेश। - - - - - - -हंसस्ते वादं वक्तेति स ह श्वोभूते गा अ भप्रस्थापयांचकार ता यत्रा भ सायं बभूवुस्तत्राग्निमुपसमाधाय गा उपरुध्य स मधमाधाय पश्चादग्नेः प्राङ्पोप ववेश। - - - - मद्गुष्टे पादं वक्तेति स ह श्वोभूते गा अ भप्रस्थापयांचकार ता यत्रा भ सायं बभूवुस्तत्राग्निमुपसमाधाय गा उपरुध्य स मधमाधाय पश्चादग्नेः प्राङ्पोप ववेश। - छान्दोग्य उपनिषद ४.६.१ - ४.८.१

*तद्धैतत्सत्यकामो जाबालो गोश्रुतये वैयाघ्रपद्यायोक्त्वोवाच यद्यप्येनच्छुष्काय स्थाणवे ब्रूयाज्जायेरन्नेवास्मिञ्छाखाः प्ररोहेयुः पलाशानीति। - छान्दोग्य उपनिषद ५.२.३

*यत्रैतत्पुरुषोऽ श शषति नामाप एव तद शतं नयन्ते यद्यथा गोनायोऽश्वनायः पुरुषनाय इत्येवं तदप आचक्षतेऽशनायेति तत्रैतच्छुङ्गमुत्पतितं सोम्य वजानीहि नेदममूलं भ वष्यतीति। - छा.उ. ६.८.३

*अथ यत्रैतत्पुरुषः पपासति नाम तेज एव तत्पीतं नयते तद्यथा गोनायोऽश्वनायः पुरुषनाय इत्येवं तत्तेज आचष्ट उदन्येति तत्रैतदेव शुङ्गमुत्पतितं सोम्य वजानीहि नेदममूलं भ वष्यतीति। - छा.उ. ६.८.५

*यदल्पं तन्मर्त्यं स भगवः कस्मिन्प्रति ष्ठत इति स्वे महिम्नि यदि वा न महिम्नीति। गोअश्व मह महिमेत्याचक्षते हस्तिहिरण्यं दासभार्यं क्षेत्राण्यायतनानीति - - - छा.उ. ७.२४.२

*प्रत्यङ्जनांस्तिष्ठति संचुकोपान्तकाले संसृज्य वश्वा भुवनानि गोपाः। - श्वेताश्वरोपनिषद ३.२

*मा नस्तोके तनये मा न आयु ष मा नो गोषु मा नो अश्वेषु रीरिषः। - श्वेताश्वरोपनिषद ४.२२

*गवामनेकवर्णानां क्षीरस्याप्येकवर्णतो। क्षीरवत्पश्यते ज्ञानं लङ् गनस्तु गवां यथा। - ब्रह्मबिन्दूपनिषद १९

*- - - अपानस्तस्य मध्ये तु इन्द्रगोपसमप्रभः। समानस्तस्य मध्ये तु गोक्षीरधवलप्रभः। अपाण्डुर उदानश्च व्यानो ह्य र्चःसमप्रभः। - अमृतनादोपनिषद ३८

*- - - सत्योऽहं गौरहं गौर्यहमृगहं यजुरहं सामाहमथर्वाङ् गरसोऽहं - - - अथर्व शर उपनिषद १.११

*सद्योजातात्पृ थवी। तस्याः स्यान्निवृ त्तः। तस्याः क पलवर्णानन्दा। तद्गोमयेन वभूतिर्जातो। वामदेवादुकम्। तस्मात्प्रतिष्ठा। तस्याः कृष्णवर्णा भद्रा। तद्गोमयेन भ सतं जातम्। आघोराद्व ह्नः। तस्माद्विद्या। तस्या रक्तवर्णा सुर भः। तद्गोमयेन भस्म जातम्। तत्पुरुषाद्वायुः। तस्माच्छान्तिः। तस्याः श्वेतवर्णा सुशीला। तस्या गोमयेन क्षारं जातम्। ईशानादाकाशम्। तस्माच्छान्त्यतीता। तस्याश्चित्रवर्णा सुमनाः। तद्गोमयेन रक्षा जाता। वभूतिर्भ सतं भस्म क्षरं रक्षेति भस्मानो भवन्ति पञ्च नामानि। - - - भृशमैश्वर्यकारणाद्भूतिः।भस्म सर्वाघभक्षणात्। भासनाद्भ सतम्। क्षारणादापदां क्षारम्। भूतप्रेत पशाचैर्ब्रह्मराक्षसापस्मारभवभीतिभ्योऽ भरक्षणाद्रक्षेति। - बृहज्जाबालोपनिषद १.१

* वकटाङ्गामुन्मत्तां महाखलां म लनाम शवादि चह्नान्वितां पुनर्धेनुं कृशाङ्गां वत्सहीनामशान्तामदुग्धदोहिनीं निरिन्द्रियां जग्धतृणां केशचेलास्थिभ क्षणीं सं धनीं नवप्रसूतां रोगार्तां गां वहाय प्रशस्तगोमयमाहेरेद्गोमयं स्वस्थं ग्राह्यं शुभे स्थाने वा पतितमपरित्यज्यात ऊर्ध्वं मर्दयेद्द्रव्येन गोमयग्रहणे क पला वा धवला वा अलाभे तदन्या गौः स्याद्दोषवर्जिता क पलागोर्भस्मोक्तं लब्धं गोभस्म नो चेदन्यगोक्षारं यत्र क्वा प स्थितं च यत्तन्न हि धार्यं संस्कारसहितं धार्यम्।- - - - - - -। गुणत्रय मदं धेनु र्वद्याभूद्गोमयं शुभम्। मूत्रं चोपनिषत्प्रोक्तं कुर्याद्भस्म ततः परम्। वत्सस्तु स्मृतयश्चास्य तत्संभूतं तु गोमयम्। आगाव इति मन्त्रेण धेनुं तत्रा भमन्त्रयेत्। गावो भगो गाव इति प्राशयेत्तर्पणं जलम्। - - - परेद्युः प्रातरुत्थाय शु चर्भूत्वा समाहितः। कृतस्नानो धौतवस्त्रः पयोर्धं च सृजेच्च गाम् ॥ उत्थाप्य गां प्रयत्नेन गायत्र्या मूत्रमाहरेत्। सौवर्णे राजते ताम्रे धारयेन्मृन्मये घटे। पौष्करेऽथ पलाशे वा पात्रे गोशृङ्ग एव वा। आदधीत हि गोमूत्रं गन्धद्वारेति गोमयम्। अभू मपातं गृह्णीयात्पात्रे पूर्वोदिते गृही। गोमयं शोधयेद्विद्वाञ्छ्रीर्मे भजतु मन्त्रतः। अलक्ष्मीर्म इति मन्त्रेण गोमयं धान्यवर्जितम्। सं त्वा सञ्चा म मन्त्रेण गोमूत्रं गोमये क्षपेत्। पञ्चानां त्विति मन्त्रेण पण्डानां च चतुर्दश। कुर्यात्संशोध्य

करणैः सौरकैराहरेत्ततः। निदध्यादथ पूर्वोक्तपात्रे गोमय पण्डकान्। - - - - बृहज्जाबालोपनिषद ३.१-११

*भस्मा धक्यमभीप्सुस्तु अ धकं गोमयं हरेत्। दिनत्रयेण यदि वा एकस्मिन्दिवसेऽथवा। - बृहज्जाबालोपनिषद ३.२२

*अथ चतु र्वधं भस्मकल्पम्। - - - - अरण्ये शुष्कगोमयं च०र्णीकृत्यानुसंगृह्य गोमूत्रैः पण्डीकृत्य यथाकल्पं संस्कृतमुपोपकल्पम्। - बृहज्जाबालोपनिषद ३.३४

*सप्तद्वीपवती भू मर्द क्षणार्थं नावकल्पते तस्माच्छ्रद्धया यां कां चद्गां दद्यात्सा द क्षणा भवति। - बृहज्जाबालोपनिषद ६.१२

*- - - - ग्राम्यानारण्यांश्च पशूनसृजदितरा गौरितरोऽनड्वानितरो वीवेतरोऽश्व - - - - सुबालोपनिषद २

* वकारजननीमज्ञामष्टरूपामजां ध्रुवाम्। ध्यायतेऽध्या सता तेन तन्यते प्रेर्यते पुनः। गौरनाद्यन्तवती सा जनित्री भूतभा वनी। सता सता च रक्ता च सर्वकामदुघा वभोः। पबन्त्येनाम वषयाम वज्ञातां कुमारकाः। एकस्तु पबते देवः स्वच्छन्दोऽत्र वशानुगः। ध्यान क्रयाभ्यां भगवान्भुङ्क्तेऽसौ प्रसहद्विभुः। सर्वसाधारणीं दोग्ध्रीं पीयमानां तु यज्व भः। - मन्त्रिकोपनिषद ३-७

*एकः पुरस्ताद्य इदं बभूव यतो बभूव भुवनस्य गोपाः। यमप्येति भुवनं सांपराये नमा म तमहं सर्वतोvमुखम्। - नृ संहपूर्वतापनीयोपनिषद २.१२

*स ईं पाहि य ऋजीषी तरुत्रः श्रयं लक्ष्मीमौपलाम्बिकां गां षष्ठी च या मन्द्रसेनेत्युत आहुस्तां वद्यां ब्रह्मयोनिं सरूपां ता महायुषे शरणं प्रपद्ये। - नृ संहपूर्वतापनीयोपनिषद ३.१

*अखण्डैकरसं गोत्रमखण्डैकरसं गृहम्। अखण्डैकरसं गोप्यमखण्डैकरसश्शशी ॥ - तेजोबिन्दूपनिषद २.१६

*न मे पृथ्वी न मे तोयं न मे वायुर्न मे वयत्। न मे व ह्नर्न मे गोत्रं न मे लक्ष्यं न मे भवः। - तेजोबिन्दूपनिषद ४.१७

*ब्रह्मैवाहं न देहोऽहं ब्रह्मैवाहं न गोचरः। ब्रह्मैवाहं न जीवोऽहं ब्रह्मैवाहं न भेदभूः ॥ - तेजोबिन्दूपनिषद ६.३३

*गोस्तनादुद्भव क्षीरं पुनरारोपणे जगत्। भूरजोऽब्धौ समुत्पन्ने जगद्भवतु सर्वदा। - तेजोबिन्दूपनिषद ६.८१

*गोधूममुद्गशाल्यन्नं योगवृद्धकरं वदुः। ततः परं यथेष्टं तु शक्तः स्याद्वायुधारणे। - योगतत्त्वोपनिषद ४९

*हंसः शुचषद्वसुरन्तरिक्षसद्धोता वेदिषदतिथर्दुरोणसत्। नृषद्वरसदृतसद्व्योमसदब्जा गोजा ऋतजा अद्रिजा ऋतं बृहत् ॥ - नारदपरिव्राजकोपनिषद ५.१

*तुरीयातीतो गोमुखः फलाहारी। अन्नाहारी चेद् गृहत्रये देहमात्राव शष्टो दिगम्बरः कुणपवच्छरीरवृत्तकः। - नारदपरिव्राजकोपनिषद ५.१

*आस्येन तु यदाहारं गोवन्मृगयते मुनिः। तदा समः स्यात्सर्वेषु सोऽमृतत्वाय कल्पते। - नारदपरिव्राजकोपनिषद ५.११

*वदेदुन्मत्तवद्विद्वान् गोचर्यां नैगमश्चरेत्। क्षप्तोऽवमानितोऽसद्भिः प्रलब्धोऽसूयितोऽ प वा। - नारदपरिव्राजकोपनिषद ५.२६

*आज्यं रुधरमव त्यजेदेकत्रान्नं पललमव गन्धलेपनमशुद्धलेपनमव - - - - स्पृहां गोमांसमव - - - - नारदपरिव्राजकोपनिषद ७.१

*तुरीयातीतस्य गोमुखं अवधूतस्याजगरवृत्तः। - नारदपरिव्राजकोपनिषद ७

*सव्ये दक्षिणगुल्फं तु पृष्ठपार्श्वे नियोजयेत्। दक्षिणेऽ प तथा सव्यं गोमुखं गोर्मुखं यथा ॥ - त्रिशिखब्राह्मणोपनिषद २.३६

*तर्पयेत्तद्दशांशेन पायसात्तद्दशांशतः। जुहुयाद्गोघृतेनैव भोजयेत्तद्दशांशतः। - रामरहस्योपनिषद ४.८

*ब्रह्मरन्ध्रे भ्रुवोर्मध्ये हृदये चद्रवं हरिम्। गोपीचन्दनमालप्य तत्र ध्यात्वाप्नुयात्परम्। - - - - - - - - नित्यमेकाग्रभक्तः स्याद्गोपीचन्दनधारणात्। ब्राह्मणानां तु सर्वेषां वैदिकानामनुत्तमम्। गोपीचन्दनवारिभ्यामूर्ध्वपुण्ड्रं वधीयते। यो गोपीचन्दनाभावे तुलसीमूलमृत्तकाम्। मुमुक्षुर्धारयेन्नित्यमपरोक्षात्मसद्धये। - - - वासुदेवोपनिषद

*स्वस्तिकगोमुखपद्मवीरसंहभद्रमुक्तमयूराख्यान्यासनान्यष्टौ। - - - - सव्ये दक्षिणगुल्फं तु पृष्ठपार्श्वे नियोजयेत्। दक्षिणेऽ प तथा सव्यं गोमुखं गोमुखं यथा। - शाण्डिल्योपनिषद १.३.३

*बुद्धं तु सारथं वद्ध मनः प्रग्रहमेव च। इन्द्रियाण हयानाहुर्वषयांस्तेषु गोचरान्। जङ्गमानि वमानानि हृदयानि मनीषणः। - पैङ्गलोपनिषद ४.२

*अथ हंसा नाम ग्राम एकरात्रं नगरे पञ्चरात्रं क्षेत्रे सप्तरात्रं तदुपरि न वसेयुः। गोमूत्रगोमयाहारिणो नित्यं चान्द्रायणपरायणा योगमार्गे मोक्षमेव प्रार्थयन्ते। - भक्षुकोपनिषद १

*(सात भू मकाओं का वर्णन :- भू मकासप्तकं चैतद्धीमतामेव गोचरम्। प्राप्य ज्ञानदशामेतां पशुम्लेच्छादयोऽ प ये। सदेहा वाप्यदेहा वा ते मुक्ता नात्र संशयः। - महोपनिषद ५.३९

*दृष्टं द्रष्टव्यम खलं भ्रान्तं भ्रान्त्या दिशो दश। युक्त्या वै चरतो ज्ञस्य संसारो गोष्पदाकृतिः ॥ - महोपनिषद ६.९

*अयत्नेनानियमेन लाभालाभौ समौ कृत्वा गोवृत्त्या प्राणसंधारणं कुर्वन्यत्प्राप्तं तेनैव निर्लोलुपः

सर्व वद्यापाण्डित्यप्रपञ्चं भस्मीकृत्य स्वरूपं गोपयित्वा - - - -तुरीयातीतोपनिषद

*यजमानस्य गा ऋत्विजः सर्वैः पात्रैः समारोप्य यदाहवनीये गार्हपत्ये वाऽन्वाहार्यपचने सभ्यावसथ्ययोश्च प्राणापानव्यानोदानसमानान्सर्वान्सर्वेषु समारोपयेत्। - संन्यासोपनिषद १

*तुरीयातीतो गोमुखवृत्त्या - - - - संन्यासोपनिषद २.१३

*आस्येन तु यदाहारं गोवन्मृगयते मुनिः। तदा समः स्यात्सर्वेषु सोऽमृतत्वाय कल्पते। - संन्यासोपनिषद २.७८

*स्पृहां गोमांस मव ज्ञातचरदेशं चण्डालवाटिका मव - - - - संन्यासोपनिषद २.७९

*त्यक्तं संन्यासयोगेन गृहधर्मादिकं व्रतम्। गोत्रादिचरणं सर्वं पतृpमातृकुलं धनम्। - संन्यासोपनिषद २.८९

*ये स्पर्शास्ते पीताः। ये परास्ते रक्ताः। अथ तां पञ्च भर्गन्धैरमृतैः पञ्च भर्गव्यैस्तनु भः शोधयित्वा पञ्च भर्गव्यैर्गन्धोदकेन संस्नाप्य तस्मात्सोङ्कारेण पत्रकूर्चेन स्नपयित्वा - - - - अक्षमा लकोपनिषद ४

* मत्रः सुपर्णश्चन्द्र इन्द्रो वरुणो रुद्रस्त्वष्टा वष्णुः स वता गोपतिस्त्वम्। - एकाक्षरोपनिषद १२

* वज्वरत्वं गतं चेतस्तव संसारवृ तषु। न निमज्जति तद्ब्रह्मन्गोष्पदेष्विव वारणः। कृपणं तु मनो ब्रह्मन्गोष्पदेऽ प निमज्जति। कार्ये गोष्पदतोvयेऽ प वशीर्णो मशको यथा। - अन्नपूर्णोपनिषद १.४२

*व्याघ्र|बुद्ध्या वनिर्मुक्तो बाणः पश्चात्तु गोमतौ। न तिष्ठति भनत्त्येव लक्ष्यं वेगेन निर्भरम्। - अध्यात्मोपनिषद ५४

*तस्य प्रयं शरः कृत्वा मोदो द क्षणपक्षकः। प्रमोद उत्तरः पक्ष आनन्दो गोष्पदायते। गोपालसदृशं शीर्षे ना प मध्ये न चाप्यधः। ब्रह्म पुच्छं प्रतिष्ठेति पुच्छाकारेण कारयेत्। - अवधूतोपनिषद ३

*तदेव सुनवाम गोत्रारूढं मध्यवर्तिनाऽमृतमध्येनार्णेन मन्त्रार्णान्स्पष्टीकृत्वा। गोत्रेति नामगोत्राया मत्यादिना स्पष्टं रामकलालयं शेषं वाम मत्यादिना। - त्रिपुराता पन्युपनिषद २.१३

*- - - वन्दते प्राजापत्यं रायस्पोषं गौपत्यं च तमश्नुते प्रत्यगानन्दं ब्रह्मपुरुषं प्रणवस्वरूपमकार उकारो मकार इति। - - - - - - -हंस इत्येतन्मनोरक्षरद्वितीयेन प्रभापुञ्जेन सौरेण धृतमब्जा गोजा ऋतजा अद्रिजा ऋतं सत्या - प्रभा - पुञ्जि - न्युषा - संध्याप्रज्ञा भः श क्त भः पूर्वं सौरमधीयानः सर्वं फलमश्नुते। - त्रिपुराता पन्युपनिषद ४

*गवामनेकवर्णानां क्षीरस्याप्येकवर्णतो। क्षीरवत्पश्यति ज्ञानी लङ् गनस्तु गवां यथा। - त्रिपुराता पन्युपनिषद ५.१९

*यावन्न लभ्यते शास्त्रं तावद्गां पर्यटेद्यतिः। यदा संलभ्यते शास्त्रं तदा स द्धः करे स्थिता। - योगकुण्डल्युपनिषद २.११

*अथ स होवाच भगवान्परमेश्वरः परमकारु णकः प्रमथान्सुरान प सोऽन्वीक्ष्य पूतं प्रातरुदयाद्गोमयं ब्रह्मपर्णे निधाय त्र्यम्बक मति मन्त्रेण शोषयेत्। - - - - - - येन केना प तेजसा तत्स्वगृह्योक्तमार्गेण प्रतिष्ठाप्य व ह्नं तत्र तद्गोमयद्रव्यं निधाय सोमाय स्वाहेति मन्त्रेण ततस्तिलव्रीहि भः साज्यैर्जुहुयात्। - भस्मजाबालोपनिषद १

*ब्राह्मणवधात्पूतो भवति। गोवधात्पूतो भवति। अश्ववधात्पूतो भवति। - - - भस्मजाबालोपनिषद १

*प्रमादेनैकदा त्वनभ्यचर्य मां भुक्त्वा भोजयित्वा केशान्वापयित्वा गव्यानां पञ्च संगृह्योपोष्य जले रुद्रस्नानम्। - भस्मजाबालोपनिषद २.२१

*तद्रुद्राक्षे वाग्विषये कृते दशगोप्रदानेन यत्फलमवाप्नोvति तत्फलमश्नुते। स एष भस्मज्योती रुद्राक्ष इति। तद्रुद्राक्षं करेण स्पृष्ट्वा धारणमात्रेण द्विसहस्रगोप्रदानफलं भवति। तद्रुद्राक्षे कर्णयोर्धार्यमाणे एकादशसहस्रगोप्रदानफलं भवति। एकादशरुद्रत्वं च गच्छति। तद्रुद्राक्षे शर स धार्यमाणे कोटिगोप्रदानफलं भवति। - - - - -सप्तद्वीपवती

भू मर्द क्षणार्थं नावकल्पते। तस्माच्छ्रद्धया यां कां चद्गां दद्यात्सा द क्षणा भवति। - रुद्राक्षजाबालोपनिषद
*स्वतिकं गोमुखं पद्मं वीर संहासने तथा। भद्रं मुक्तासनं चैव मयूरासनमेव च। - - - - द क्षणेऽ प तथा सव्यं गोमुखं तत्प्रचक्षते। - जाबालदर्शनोपनिषद ३.१
*तमेकं गो वन्दं सच्चिदानन्द वग्रहं - - - - गोपालपूर्वता पन्युपनिषद १.८
*कृष्णाय गोपीनाथाय गो वन्दाय नमो नमः। - गोपालपूर्वता पन्युपनिषद २.२
*नमः पापप्रणाशाय गोवर्धनधराय च। - गोपालपूर्वता पन्युपनिषद २.८
*योऽसौ सूर्ये तिष्ठति योऽसौ गोषु तिष्ठति योऽसौ गोपान्पालयति योऽसौ गोपेषु तिष्ठति योऽसौ सर्वेषु देवेषु तिष्ठति - - - - - गोपालोत्तरता पन्युपनिषद १.८
*- - - तथा हि निष्काम्याः सकाम्याश्च भूलोकचक्रे सप्त पुर्यो भवन्ति तासां मध्ये साक्षाद्ब्रह्मगोपालपुरी हीति सकाम्या निष्काम्या च देवानां सर्वेषां भूतानां च भवति। - गोपालोत्तरता पन्युपनिषद १.११
*चक्रेण र क्षता हि वै मधुरा तस्माद्गोपालपुरी हि भवतीति। - गोपालोत्तरता पन्युपनिषद .१२
*तस्मादेव परो रजस इति सोऽह मत्यवधार्य गोपालोऽह मति भावयेत्। स मोक्षमश्नुते - - - गोपाञ्जीवान्वा आत्मत्वेनासृ ष्टपर्यन्तमालाति सो गोपालो भवति - - - - -। ॐ तद्गोपालदेव एव परं सत्यमबा धतं सोऽह मत्यात्मानमादाय मनसैक्यं कुर्यात्, आत्मनो गोपालोऽह मति भावयेत्स एवाव्यक्तोऽनन्तो नित्यो गोपालः। - गोपालोत्तरता पन्युपनिषद १.१५
*गोपालं सानुजं रामं रुक्मिण्या सह तत्परम्। गोपालोऽहमजो नित्यः प्रद्युम्नोऽहं सनातनः। - गोपालोत्तरता पन्युपनिषद १.१६
*- - - - तस्मादोंकारसंभूतो गोपालो वश्वसंस्थितिः। - गोपालोत्तरता पन्युपनिषद १.१७
*अप्सरःस्वेवं गौर्वसुष्वेवं काम्या - गोपालोत्तरता पन्युपनिषद १.१८
*टां गोपालाय निजस्वरूपाय टां तत्सद्भूर्भुवः स्वस्तस्मै वै नमो नमः। ॐ टां योऽसौ प्रेयानात्मा गोपालः टां तत्सद्भूर्भुवः स्वस्तस्मै वै नमो नमः। ॐ टां योऽसा वन्द्रियात्मा गोपालः टां तत्सद्भूर्भुवः स्वस्तस्मै वै नमो नमः। ॐ टां योऽसौ भूतात्मा गोपालः टां तत्सद्भूर्भुवः स्वस्तस्मै वै नमो नमः। ॐ टां योऽसावुत्तमपुरुषो गोपालः टां तत्सद्भूर्भुवः स्वस्तस्मै वै नमो नमः। ॐ टां योऽसौ परब्रह्मगोपालः टां तत्सद्भूर्भुवः स्वस्तस्मै वै नमो

नमः। ॐ टां योऽसौ सर्वभूतात्मा गोपालः टां तत्सद्भूर्भुवः स्वस्तस्मै वै नमो नमः। ॐ टां योऽसौ जाग्रत्स्वप्नसुषुप्तिमतीत्य तुर्यातीतो गोपालः टां तत्सद्भूर्भुवः स्वस्तस्मै वै नमो नमः। - गोपालोत्तरता पन्युपनिषद २.१०

*गोप्यो गाव ऋचस्तस्य य ष्टका कमलासनः। वंशस्तु भगवान्रुद्रः शृङ्ग मन्द्रः सगोसुरः। गोकुलं वनवैकुण्ठं तापसास्तत्र ते द्रुमाः। लोभक्रोधादयो दैत्याः क लकालस्तिरस्कृतः। गोपरूपो हरिः साक्षान्माया वग्रहधारणः। - कृष्णोपनिषद ८

*वीरासनं स्वस्तिकं च भद्रं संहासनं तथा। मुक्तासनं गोमुखं च कीर्तितं योग वत्तमैः। - वराहोपनिषद १६

*यथा तृणा शनो ववेकहीनाः परप्रेष्याः कृष्यादिकर्मसु नियुक्ताः सकलदुःखसहाः स्वस्वा मबध्यमाना गवादयः पशवः। यथा तत्स्वा मन इव सर्वज्ञ ईशः पशुपतिः। - जाबाल्युपनिषद

*तारसारमहावाक्यपञ्चब्रह्माग्निहोत्रकम्। गोपालतपनं कृष्णं याज्ञवल्क्यं वराहकम्। - - - मु क्तकोपनिषद १.१.३८

*- - - -अङ्गुष्ठमूले ब्रह्मतीर्थं मध्ये अग्नितीर्थम्। न तिष्ठन्न हसन् न बुद्बुदैर्न च लोभैः गोकर्णाकृतिवत्कृत्वा माषमग्नजलं पबेत्। - आचमनोपनिषद

*संभोजनी नाम पशाच भक्षा नैषा पतृवृन् गच्छति नोत देवान्। इहैव सा चरति क्षीणपुण्या शालान्तरे गौरिव नष्टवत्सा ॥ - इतिहासोपनिषद

*ब्राह्मणो द्विपदां वरः। चतुष्पदां गौरुत्तमा। लोहानां काञ्चनं वरम्। - - - -- इतिहासोपनिषद

*उदेहि सूर्यं वरं वृणीष्वेति राजोवाच पञ्चेमानि रत्नानि गौर्मे ऽजस्रं दुह्यति। ह वर्मेऽजस्रं वलूहति। त्वि षर्मेऽजस्रं पन ष्ट। रथो मे सर्वान् समुद्रान् संयाति आदित्यवर्णे इमे म णकुण्डले इति। अथो ह्येवमेवैषामेकं वृणीष्वेति। ब्राह्मण उवाच। - - - - ह वर्भार्या रथं पुत्रः कन्या म णकुण्डले दासी दृषद मच्छति। गामहं शबिसप्तमे इति। - इतिहासोपनिषद

*यथा लातव्यो गोत्रो ब्राह्मणः। पुत्रो गायत्रं छन्दः शुक्लो वर्णः। - प्रणवोपनिषद

*अह मन्नु परमो जातवेदा यमध्वर्युर भलोकं पृणैधीत्। यमन्वाह नभसो न पक्षी काष्ठा भन्दन् गो भरितोऽमुतश्च ॥ - बाष्कलमन्त्रोपनिषद १५

*न मामश्नोति जरिता न कश्चन न मामश्नोति परि गो भरा भः। न मेऽनाश्वानुत दाश्वानजग्रभीत् सर्व इन्मामुपयन्ति वश्वतः ॥ - बाष्कलमन्त्रोपनिषद

*द्वितीये पूर्वाम्नायः गोवर्धनमठः भोगवारिसंप्रदायः - - - मठाम्नायोपनिषद

*अत एव सुमेरुदातारो गोदातारो वा गोघ्नैः ब्राह्मणघ्नैः सुरापानैः - - - समानास्त एते। तैश्च न गौः न ब्राह्मणः न सुरा न पश्यतोहरः - - - स्वसंवेद्योपनिषद

*गोपीचन्दन पापघ्न वष्णुदेहसमुद्भव। चक्राङ्कत नमस्तुभ्यं धारणान्मुक्तदो भव ॥ - गोपीचन्दननोपनिषद

*गोपी का। का नाम संरक्षणी। कुतः संरक्षणी। लोकस्य नरकात् मृत्योर्महाभयाच्च संरक्षणी। चन्दनं तु ष्टकरणम्। कं तु ष्टकरणम्। ब्रह्मानन्दकारणम्। - - - - -गोप्यो नाम वष्णुपत्न्यस्तासां चन्दनं आह्लादनम्। कश्चाह्लाद एष ब्रह्मानन्दरूपः। काश्च वष्णुपत्न्यो गोप्यो नाम जगत्सृष्टस्थित्यन्तकारिण्यः प्रकृतिमर्हहमाद्या महामायाः। - - - - - गोपीत्यग्र उच्यताम्। चन्दनं तु ततः पश्चात्। गोपीत्यक्षरद्वयम्। चन्दनं त्र्यक्षरम्। तस्मादक्षरपञ्चकम्। - - - - -गोपीचन्दनपङ्केन ललाटं यस्तु लेपयेत्। एकदण्डी त्रिदण्डी वा स वै मोक्षं समश्नुते। गोपीचन्दन लप्ताङ्गो यं यं पश्यति चक्षुषा। तं तं पूतं वजानीयान्नज भः सत्कृतो भवेत् ॥ ब्रह्मघ्नश्च कृतघ्नश्च गोघ्नश्च गुरुतल्पगः। तेषां पापानि नश्यन्ति गोपीचन्दनधारणात् ॥ गोपीचन्दन लप्ताङ्गो म्रयते यत्र कुत्र चत्। अ भव्याप्यायतो भूत्वा देवेन्द्रपदमश्नुते। गोपीचन्दन लप्ताङ्गं पुरुषं य उपासते। एवं ब्रह्मादयो देवाः सन्मुखास्तमुपासते। गोपीचन्दन लप्ताङ्गः पुरुषो येन पूज्यते। वष्णुपूजितभूतित्वाद्विष्णुलोके महीयते ॥ - - - - - - - - - गोपीचन्दनोपनिषद

*श्रीकृष्णास्य परं ब्रह्म गो पकाः श्रुतयोऽभवन्। एतत्संभोगसंभूतं चन्दनं गो पचन्दनम् ॥ - गोपीचन्दनोपनिषद

*यो वा ग वष्ठः परमः प्रधानः पदं वा यस्य सत्त्वमासीत् यस्योपरि त्वं मुनयो न पश्यन्ति तस्मै मुख्याय वष्णवे स्वाहा। - पारमात्मिकोपनिषद २.१

*यत्सत्यं वा वष्णुरुद्योगः सूर्यो गौर्वा वष्णु वशत् वश्वं वश्वं सन्दधानः तद्विश्वं वष्णवे वश्वरूपाय स्वाहा । - पारमात्मिकोपनिषद ५

*या गौर्वरिष्ठा सह सोर्धरित्री वसुं वसुं वै वसुनीह भद्रा रेरीजयन्तो रजतं रजते स्वाहा। - पारमात्मिकोपनिषद १०.१

*- - - - तदुपरि सुदर्शनचक्रं त्रिकोटियोजन वस्तीर्णम्। तदुपरि कृष्णस्य स्थानं गोकुलाढ्यं माथुरमण्डलं महत्पदं सुधामयसमुद्रेणावे ष्टत मति। - - - - - गोकुलाढ्ये माथुरमण्डले वृन्दावनमध्ये सहस्रदलपद्मे - - - - -राधोपनिषद १.

*गोरोचनतिलकः कर्णयोर्मकरकुण्डलो - - - राधोपनिषद ३.१०

*यत्र च मथुरा गोकुलं द्वारका वैकुण्ठपुरी श्वेतपुरी - - - - एता देवतास्तिष्ठन्ति। - राधोपनिषद ४

*निगमं शङ्करोऽब्रवीत्। गौः। ग्मा। ज्मा। क्ष्मा। क्षा। - - - - श्रीकृष्णपुरुषोत्तम सद्धान्तोपनिषद

*गोकुलोऽयमग्नेः संयोगादेवाभाति। ता गोप्यस्तद्भावेन रसं अनुभवन्ति। - सामरहस्योपनिषद

*कया र सकानन्देन तस्या निकुञ्जदेव्याः प्राप्तिर्भवेत्। ये गवां गणास्तेऽतितरां तस्या देव्याः दृ ष्टगोचरा एवासताम्। - सामरहस्योपनिषद

*महावने नन्दस्या धष्ठानम्। गोकुले गवाम धष्ठानम्। यमुनायां क्रीडा धष्ठानम्। वृन्दावने स्वा मन्या लीला धष्ठानम्। - - - - गोवर्धनाद्रिपृष्ठे द ध वक्रया धष्ठानम्। गोवर्धनाद्र्यधो दानश्रे णदानलीला धष्ठानम्। अयं गोवर्धनाद्रिः रमणलीला धष्ठानं भवति। अरिष्टे गोगणे कुब्जवटे वृन्दावने तथा। गोवर्धन गरौ रम्ये सृ ष्टः सर्वात्मना भवेत्। - - - - - - - सामरहस्योपनिषद

*व्रजेश्वर्या सह सङ्क्रीडमानो मानेन र सकानन्दो गवां यूथान्यनेकशो हरितपीतश्वेतशुभ्रधूम्राताम्रा ण वराजमानान्यनुयाति। क पला कज्ज लका शुभ्राशुभ्राभ्राजमानानि यूथान्यनेकशो राजन्ते। यूथेषु प्रतिपङ् क्त घटोध्नीः शतशो राजमानाः सा व्रजेश्वरी प्रतिक्षणमभ्येति। गाः कृपादृष्ट्यासेदिवान् संपोष्यमाणो भवति। सद्धाभं पञ्चयोजनायतं गवाममृतमयं मण्डलम्। गवां गणा गोपैः सह सङ्क्री डताः भवन्ति। तत्र दुग्ध सन्धुरास्ते। वत्सवत्सतरीसहिता महोक्षाः सङ्क्रीडमानाः भवन्ति। तत्र मलमूत्ररहिता गावोऽमृतरसं संभुञ्जाना भवन्ति। तत्र तत्र ता गावः कुञ्जे निकुञ्जे क्रीडमाना भवन्ति। अतिरतिमग्ना गावः क्रीडापरा भवन्ति। नन्दगृहात्परितो गवां गणाः कोटिशः शोभमानाः भवन्ति। - सामरहस्योपनिषद

*गवां भेदौ द्वावेव भवतः। सं सद्धाः साधन सद्धाश्च। या गावो व्रजमण्डले तिष्ठन्ति ताः सं सद्धाः
भवन्ति। - सामरहस्योपनिषद

*गवां यूथानि शतशो वराजमानान्यमृतरससं ज्ञता गावो भवन्ति। - - - - - अतिपुष्टा गावो गोष्ठ्या आसेदुष्यः सुखसंभोज्यदुग्धरसघृतरसद धरसनवनीतरसाद्यान्द्द? भावापन्ना

दाशुष्यो भवन्ति। शुभ्रश्वेतकर्बुराताः गावो रससंव लता गोष्ठान्यनेकशो राजामानान्य भयन्ति। - - - - सामरहस्योपनिषद

*चमूषच्छ्येनश्शकुनो बिभृत्वा गो वन्दद्रप्स आयुधानि बिभ्रत्। - सुदर्शनोपनिषद

*अपश्यं त्वावरोहन्तं नीलग्रीवं वलोहितं। उत त्वा गोपा अदृशन्नुत त्वोदहार्यः ॥ - नीलरुद्रोपनिषद २.१

*पुरुषः स्थापको ज्ञेयः सत्यं संमार्जनं स्मृतम्। अहिंसा गोमयं प्रोक्तं शान्तिश्च स ललं परम्। कुर्यात् संमार्जनं प्राज्ञो वैराग्यं चन्दनं स्मृतम्। पूजयेद् ध्यानयोगेन सन्तोषैः कुसुमैः सतैः ॥ - शवोपनिषद १.२५

*प्राकारं तत्समन्ताच्च गोपुरादालभू षतम्। प्राकारान्तः स्थितं कार्यं वृषस्थानं समुच्छ्रितम् ॥ - शवोपनिषद २.१४

*गवाक्षकद्वयं कार्यम पधानं सुशोभनम्। धूमनिर्गमनार्थाय द क्षणोत्तरकुड्ययोः ॥ - शवोपनिषद ४.६

*गोमयानामभावेन महत्यम्भ स होमयेत्। अपामसंभवे होमं भू मभागे मनोहरे ॥ - शवोपनिषद ४.६३

*आरण्यं गोमयकृतं करीषं वा प्रशस्यते। शर्करापांसुनिर्मुक्तमभावे काष्ठभस्मना ॥ स्वगृहाश्रमवल्लीभ्यः कुलालालयभस्मना। गोमयेषु च दग्धेषु ह्रीष्टकानि च येषु च ॥ - शवोपनिषद ५.७-८

*गवां खुरपुटोत्खातपवनोद्धूतरेणुना। कार्यं वायव्यकं स्नानं मन्त्रेण मरुदात्मना ॥ - शवोपनिषद ५.३४

*गोधूमचणकाद्यानि सुकृतं सक्तुभर्जितम् ॥ निवेदयीत शर्वाय तस्य पुण्यफलं शृणु। - शवोपनिषद ६.२३

*वंशालाबुसमुत्थानि दत्वाप्नोvति शवं पुरम्। पञ्चसंमार्जनीतोयं गोमयाञ्जनकर्पटान् ॥ मृत्कुम्भपीठिकां दद्याद्भोगाञ्छिवपुरे लभेत्। - शवोपनिषद ६.५८

*स गोत्रभृत्यसंयुक्तो वसेच्छिवपुरे नरः - शवोपनिषद ६.६४

*घृतधेनुं नरः कृत्वा कांस्यपात्रे सकाञ्चनाम्। निवेद्य गोप्रदानस्य समग्रं फलमाप्नुयात् ॥ - शवोपनिषद ६.७९

*दद्याद्यः केवलं वज्रं शुद्धं गोधूममात्रकम्। शवाय स शवे लोके तिष्ठेदाप्रलयं सुखी ॥ - शवोपनिषद ६.९७

*दोषाः प्रयान्तु नाशं च गुणाः स्थैर्यं भजन्तु वः। बहुक्षीरयुता गावो हृष्टपुष्टा भवन्तु वः। एवं शवमहाशान्तिमुच्चार्य जगतः क्रमात्। - - - शवोपनिषद ६.१५९

*दद्याद्गोत्रकलत्राणां भृत्यानां स्वजनस्य च। तर्पयेच्चानतान् भक्त्या वादित्रध्वजवाहकान् ॥ - शवोपनिषद ६.१७३

*गोकर्णे भद्रकर्णे च शङ्कुकर्णे स्थलेश्वरे। भीमेश्वरे सुवर्णाक्षे कालञ्जरवने तथा ॥ एवमादिषु चान्येषु शवक्षेत्रेषु ये मृताः। जीवाश्चराचराः सर्वे शवलोकं व्रजन्ति ते ॥ - शवोपनिषद ६.१९०

* शवोमां च प्रयत्नेन भक्त्याब्दं योऽनुपालयेत्। गवां लक्षप्रदानस्य संपूर्णं फलमाप्नुयात् ॥ - शवोपनिषद ६.२२४

*यः पन्थानं दिशेत् पृष्टं प्रणष्टं च गवादिकम् ॥ स गोदानसमं पुण्यं प्रज्ञासौख्यं च वन्दति। - शवोपनिषद ६.२७९

*अ प काशकुशं सूत्रं गोमयं स मदिन्धनम् ॥ शवयज्ञोपयोगार्थं प्रवक्ष्या म समासतः। - शवोपनिषद ६.२८४

*सन्ध्यामुपास्य कुर्वीत नित्यं देहप्रसाधनम्। स्पृशेद्वन्देच्च क पलां प्रदद्याच्च गवां हितम् ॥ यः प्रदद्याद्गवां सम्यक् फलानि च वशेषतः। क्षेत्रमुद्दामयेच्चा प तस्य पुण्यफलं शृणु ॥ - शवोपनिषद ७.९२

*गोब्राह्मणपरित्राणं सकृत्कृत्वा प्रयत्नतः। मुच्यते पञ्च भर्घोरैर्महद्भिः पातकैर्द्रुतम् ॥ - शवोपनिषद ७.९९

*तदनु गोत्रभृन्माया। - कामराजकी लतोद्धारोपनिषद

*नवद्वारं पुरं कृत्वा गवाक्षाणीन्द्रियाण्य प। सा पश्यत्य त्त वहति स्पृशति क्रीडतीच्छति। - - - - गुह्यकाल्युपनिषद ३२

*नमो जय जय गोपीजनवल्लभाय स्वाहा। - वनदुर्गोपनिषद

*आवहन्ती वतन्वाना। कुर्वाणा चीरमात्मनः। वासां स मम गावश्च। अन्नपाने च सर्वदा। - वनदुर्गोपनिषद

*- - - - उपहूता गावः सहा शर उप मां गावः सहा शरा ह्वयन्तामुपहूता धेनुः सहऋषभोप मां धेनुः सहऋषभा ह्वयतामुपहूता गौर्घृतपद्युप मां गौर्घृतपदी ह्वयताम् - आश्वलायन श्रौत सूत्र १.७.८

*- - -स्वस्त्येवोऽस्मासु च प्रजायध्वं मा च वो गोपतीरिषदिति प्रपद्येत - आ.श्रौ.सू. २.५.१७

* मत्रा वन्दा :- पूषा नो गो भरवसा सरस्वती त्वष्टा रूपेण समनक्तु यज्ञम् - आ.श्रौ.सू. २.११.३

*चातुर्मास्यानि, शुनासीरीया : अश्वयन्तो गव्यन्तो वाजयन्तः शुनं हुवेम मघवान मन्द्रमश्वायन्तो गव्यन्तो वाजयन्तः - आ.श्रौ.सू. २.२०.५

*इळामग्ने पुरुदंसं सनिं गोर्होता यक्षदग्निं पुरोळाशस्य स्वदस्व हव्या स मषो दिदीहीति पुरोळाशस्विष्टकृतः - आ.श्रौ.सू. ३.५.९

*आ गोमता नासत्या रथेनेति चतस्रो - आ.श्रौ.सू. ३.८.१

*व्यवाये त्वनग्निना प्रा गष्टेर्गामन्तरेणातिक्रमयेत् - आ.श्रौ.सू. ३.१०.१३

*वाश्यमानायै यवसं प्रयच्छेत्सूयवसाद्भगवती हि भूया इति। शो णतं दुग्धं गार्हपत्ये संक्षाप्यान्येन जुहुयात्। भन्नं सक्तं वाऽ भमन्त्रयेत समुद्रं वः प्रहिणो म स्वां योनिम प गच्छत। अरिष्टा अस्माकं वीरा मयि गावः सन्तु गोपता वति। यस्याग्निहोत्र्युपावसृष्टा दुह्यमाना स्पन्देत सा यत्तत्र स्कन्दयेत्तद भ जपेद्यदद्य दुग्धं पृ थवीमसृप्त यदोषधीरत्यसृपद्यदापः। पयो गृहेषु पयो अघ्न्यायां पयो वत्सेषु पयो अस्तु तन्मयीति। - आ.श्रौ.सू. ३.११.६

*कु वत्सु नो ग वष्टये - - - - -। यस्य भार्या गौर्वा यमौ जनयेदि ष्टर्मरुतः। - आ.श्रौ.सू. ३.१३.१२

*उप वष्टेष्वध्वर्युर्घर्मदुघामाह्वयति। स संप्रैष उत्तरस्य। अन भहिंकृत्य। उपह्वये सुदुघां धेनुमेता मति द्वे अ भ त्वा देव स वतः समीवत्सं न मातृ भः सं वत्स इव मातृ भर्यस्ते स्तनः शशयो यो मयोभूर्गौरमीमेदनु वत्सं मषन्तं - - - - - दुह्यन्ते गावो वृषणेह धेनवो दस्रा मदन्ति कारवः। - - - - - - - इत्येतामुक्त्वाऽवतिष्ठते दुग्धायामधुक्षत्पिप्युषी मष मत्याह्नियमाण उपद्रव पयसा गोधुगोषमा घर्मे सञ्च पय उ स्रयायाः। - - - - -आ.श्रौ.सू. ४.७.४

*को अद्य युङ्क्ते धुरि गा ऋतस्येति द्वे। - आ.श्रौ.सू. ४.१२.३

*अथाश्विनः। आश्विनावश्वावत्यागोमदूषू नासत्येति तृच - आ.श्रौ.सू. ४.१५.२

*उत प्रतिष्ठोतोपवक्तरुत नो गाव उपहूता उपहूत इत्युपह्वयते। - आ.श्रौ.सू. ५.७.५

*हरिवतस्ते हारियोजनस्य स्तुतस्तोमस्य शस्त्वोक्थस्येष्टयजुषो यो भक्षो गोसनिरश्वसनिस्तस्य त उपहूतस्योपहूतो भक्षयामीति प्राणभक्षं भक्षयित्वा - - - आ.श्रौ.सू. ६.१२.२

*- - - -नृ भः सुतस्य स्तुतस्तोमस्य शस्त्वोक्थस्येष्टयजुषो यो भक्षो गोसनिरश्वसनिस्तस्य त उपहूतस्योपहूतो भक्षयामीति प्राणभक्षान्भक्षयित्वा - - - आ.श्रौ.सू. ६.१२.११

*शुक्रस्याद्य गवा शर इत्येका - आ.श्रौ.सू. ७.६.२

*तुभ्यं हिन्वानो व सष्ट गा अप इति - आ.श्रौ.सू. ८.१.८

*श्वा जरितारोथामो दैव पर्णशदो जरितारोथामो दैव गोशफो जरितारोथामो दैवेति प्रतिगरा - आ.श्रौ.सू. ८.३.२३

*अथच्छन्दोमाः। - - - - -आ गोमता नासत्या रथेना - - - इति प्रउगम्। - आ.श्रौ.सू. ८.९.२

*गो आयुषी वपरीते द्व्यहानाम्। - आ.श्रौ.सू. ९.१.४

*उशनसस्तोमेन गरगीर्ण मवाऽऽत्मानं मन्यमानो यजेत। - - - - गोस्तोमभू मस्तोमवनस्पतिसवानां - - - -इति सूक्तमुखीयाः। - आ.श्रौ.सू. ९.५.२

*सौर्याचान्द्रमसी मष्टीभ्यां यजेत। - -- - - -अत्राह गोरमन्वत नवो नवो भवति जायमानः - - - -आ.श्रौ.सू. ९.८.३

*गोसव ववधौ पशुकामः।- - - - आयुगौrरिति व्यत्यासम्। - आ.श्रौ.सू. ९.८.१२

*- - - -तस्य गवां शतानामश्वरथानामश्वानां - - - द क्षणाः। - आ.श्रौ.सू. ९.९.१४

*उत नो धयो गो अग्रा इति वाऽनुरूपस्योत्तमा। - आ.श्रौ.सू. ९.११.१८

*चतुर्थे त्वं वलस्य गोमतो यज्जायथा अपूर्व्येति वा। - आ.श्रौ.सू. १०.२.२२

*अश्वोऽजस्तूपरो गोमृग इति प्राजापत्याः। - आ.श्रौ.सू. १०.८.५

*अतिरात्रश्चतु र्वंशं त्रयोऽ भप्लवा नवरात्रोऽ भप्लवौ गोआयुषी दशरात्रो व्रतमतिरात्रः सर्वं प्रत्यक्षोक्तम्। - आ.श्रौ.सू. ११.६.११

*अथ गवामयनं सर्वकामाः। प्रायणीयचतु र्वंशे उपेत्य चतुर भप्लवान्पृष्ठ्यपञ्चमान्पञ्च मासानुपयन्ति। अथ षष्ठं संभरन्ति। - - - - - आ.श्रौ.सू. ११.७.१

*- - - - अथोत्तमं संभरन्ति त्रीन भप्लवान्गोआयुषी दशरात्रं व्रतोदयनीयाभ्यां सप्तमः पूर्यते। - - - - - अथ द्विसंभार्यम्। व्रतोदयनीये एवोत्तमस्य गोआयुषी सप्तमस्य।

गोआयुषी वा वहरेयुः। गां वश्वजितोऽनन्तरम्। आयुषं पूर्व दशरात्रात्। अ प वोर्ध्वं वश्वजितः सप्तमं सवनमासं कृत्वोद्धरेयुर्गो आयुषी दशरात्रं च। - - - - इति गवामयनम्। - आ.श्रौ.सू. ११.७.१४

*गवामयनेनाऽऽदित्यानामयनं व्याख्यातम्। - आ.श्रौ.सू. १२.१.१

*सर्पाणामयनम्। गोआयुषी दद्दशीस्तोमे। - - - गवामयनं प्रथमः संवत्सरोऽथाऽऽदित्यानामथाङ् गरसाम्। - आ.श्रौ.सू. १२.५.२

*चत्वारि तापश्चितानि। - - - - - तस्य चत्वारः सौत्या मासा गवामयनस्य प्रथमषष्ठसप्तमोत्तमाः। - - - उक्तो गवामयनेन ज्योतिर्गौरायुर भजिद्विश्वजिन्महाव्रतं चतु र्वंशानां वैकैकम्। द्वादशवा र्षकं तापश्चितं तस्य चत्वारः सौत्याः संवत्सरा गवामयनशस्याः पूर्वेणैव न्यायेन। - - - -महातापश्चितं तस्य द्वादश सौत्याः संवत्सरा गवामयनशस्याः पूर्वेणैव न्यायेन। - आ.श्रौ.सू. १२.५.१०-१४

*अथ सारस्वतानि। - - - मा स मा स च गोआयुषी उपेयुरायुरयुग्मेषु गौर्युग्मेषु। - - - - गोआयुषीभ्याम्। अर्यम्णोऽयनम्। त्रिकद्रुकैः। सरस्वतीपरिसर्पणस्य शस्यमुक्तं गवामयनेन। - आ.श्रौ.सू. १२.६.१२

*अवभृथम् : ऋषभैकशतानां वा गवां सहस्रभावे। - - - - गृहपतिमरणे वा ज्यान्यां तू त्तष्ठन्तो वश्वजिताऽतिरात्रेणो त्तष्ठेयुः गृहपतिमरण आयुषा। गवा गवां सहस्रभावे। - आ.श्रौ.सू. १२.६.३४

*- - - ग व ष्ठराणामात्रेयगा व ष्ठरपौर्वातिथेति - आ.श्रौ.सू. १२.१४.१

*दर्शपूर्णमासौ : देवो वः स वता प्रार्पयत्विति शाखया गोचराय गाः प्रस्थापयति। प्रस्थितानामेकां शाखयोपस्पृशति दर्भैर्दर्भपुञ्जीलैर्वा। - - - आपस्तम्ब श्रौत सूत्र १.२.५

*दर्शपूर्णमासौ : नवे सांनाय्यकुम्भ्यौ यावच्छर्करं गोमयेना लप्ते भवतः। - आप.श्रौ.सू. १.६.१३

*तिस्रो दोहयित्वा बहु दुग्धीन्द्राय देवेभ्यो हव्यमाप्यायतां पुनः। वत्सेभ्यो मनुष्येभ्यः पुनर्दोहाय कल्पता मति त्रिर्वाचं वसृज्यानन्वारभ्य तूष्णींमुत्तरा दोहयित्वा - - - -। दृंह गा दृंह गोपतिं मा वो यज्ञपती रिषदिति वर्त्म कुर्वन्प्रागुद्वासयत्युदक् प्रागुदग्वा - आप. श्रौ.सू. १.१३.११

*दर्शपूर्णमासौ : कंसेन प्रणयेद् ब्रह्मवर्चसकामस्य मृन्मयेन प्रतिष्ठाकामस्य गोदोहनेन पशुकामस्य। - आप.श्रौ.सू. १.१६.३

*दर्शपूर्णमासौ : अदब्धेन वश्चक्षुषावपश्या म रायस्पोषाय वर्चसे सुप्रजास्त्वाय चक्षुषो गोपीथाया शषमाशास इत्यवेक्ष्य त्रिष्फलीकर्तवा इति संप्रेष्यति। - आप.श्रौ.सू. १.२०.११
*दर्शपूर्णमासौ : अपहतो ऽररुः पृ थव्या इति स्फ्येन सतृणान्पांसूनपादाय व्रजं गच्छ गोस्थान मति हरति। - आप.श्रौ.सू. २.१.६
*यदा स्तोतृभ्यो महि गोत्रा रुजा स भूयिष्ठभाजो अध ते स्याम - आप.श्रौ.सू. ३.१२.१
*दर्शपूर्णमासौ (याजमानः) :- गोमानिति प्राङुदेत्य गोमतीं जपति - आप.श्रौ.सू. ४.१६.१३
*प्राङुदेत्य गोमतीं जपति जपति। - आप.श्रौ.सू. ४.१६.२०
*आग्न्याधेयः :- वासो मथुनौ गावौ नवं च रथं ददाति। तानि साधारणानि सर्वेषाम्। - आप.श्रौ.सू.
४.२०.११
*वात्सप्रेणैव सायंप्रातरुपतिष्ठेतेत्येके। गोषूक्तेनाश्वसूक्तेन वा। - आप.श्रौ.सू. ६.१९.९
*यासामूधश्चतुर्बिलं मधोः पूर्णं घृतस्य च। ता नः सन्तु पयस्वतीरस्मिन्गोष्ठे वयोवृधः। - आप.श्रौ.सू. ७.१७.१
*प्रायश्चित्तम् : सहस्रशृङ्गो वृषभो जातवेदाः स्तोमपृष्ठो घृतवान्सुप्रतीकः। मा नो हासीन्मेत्थितो नेत्त्वा जहाम गोपोषं नो वीरपोषं च यच्छेत्येनमग्नौ प्रहरति। - आप.श्रौ.सू. ९.३.१
*प्रायश्चित्तम् : यद्येनमुपधावेयुर्गोमायवो ऽवादिषुरेकसृको ऽवादीद भमृताः स्मः परि धं नः कु र्वति पालाश मध्ममुपसमाधाय - - - आप.श्रौ.सू. ९.१२.४
*अपां क्षया ऋतस्य गर्भा भुवनस्य गोपाः श्येना अतिथयः पर्वतानां ककुभः प्रयुतो न पातारः - आप.श्रौ.सू. १२.३.२
*अग्ने वाजस्य गोमत इति तिस्रः। - आप.श्रौ.सू. १४.३३.६
*प्रवर्ग्यः :- इन्द्राश्विना मधुनः सारघस्येति महावीरे गोपय आनयति। स्वाहा त्वा सूर्यस्य रश्मये वृ ष्टवनये जुहोमीत्युद्यन्तमूष्माणमनुमन्त्रयते। मधु ह वरसीत्यजापयः। अजापयस आनयनमेके पूर्वं समामनन्ति। सूर्य तपस्तपेत्यूष्माणम्। - आप.श्रौ.सू. १५.१०.१
*प्रवर्ग्यः :- महीनां पयो ऽसीति महावीरे गोपय आनयति। ज्योतिर्भा अ स वनस्पतीनामोषधीनां रस इति मधु। वाजिनं त्वा वाजिनो ऽवनयाम इति द ध। - - - - - आप.श्रौ.सू. १५.१४.१०

*प्रवर्ग्य : यं द्विष्यात्तस्य गोष्ठे स्वजमोषधीं निखनेदुत्तुद श मजावरीत्यनुवाकेन। अ प वा गोष्ठस्यैव द क्षणां द्वार्बाहुमेतेनैव वचालयेत् - आप.श्रौ.सू.१५.१९.९
*अग्निचयनम् : सर्वेषां वघ्न वो नाम वाहाः कीलालपेशस इति युक्तान भमन्त्र्य उदस्थाद्गोजिद्धनजिदश्वजि द्धरण्यजित्सूनृतया परीवृतः। - आप.श्रौ.सू. १६.१८.६
*अग्निचयनम् : तिलमाषा व्रीहियवाः प्रयङ्ग्वणवो गोधूमा वेणुश्यामाकनीवारा जर्तिलाश्च गवीधुका आरण्यजा मर्कटका वज्ञेयाः। - आप.श्रौ.सू. १६.१९.१३
*अग्निचयनम् : अन्यत्र साहस्रात्पशुकामस्य गो चतिं चनोति। - आप.श्रौ.सू. १७.४.११
*अग्निचयनम् : त्रिधा हितं प ण भर्गुह्यमानं ग व देवासो घृतमन्व वन्दन्। - आप.श्रौ.सू. १७.१८.१
*अभ्यर्षत सुष्टुतिं गव्यमाजिमस्मासु भद्रा द्र वणानि धत्त। - आप.श्रौ.सू. १७.१८.१
*अग्निचयनम् : तव श्रये व्यजिहीत पर्वतो गवां गोत्रमुदसृजो यदङ् गरः। - आप.श्रौ.सू. १७.२१.६
*वाजपेयः :- सप्तदशार त्नर्बैल्वो यूपः खादिरो वा तूपरश्चतुरश्रो गोधूम पष्टचषालो गोधूमकलापी वा। - आप.श्रौ.सू. १८.१.८
*राजसूयः :- अग्निहोत्रं हुत्वा दे वकाहवीं ष निर्वपति। - - - मथुनौ गावौ द क्षणा। - - - - रौद्रं गावीधुकं चरुमक्षावापस्य गृहे। गो वकर्तस्य वा। केसरपाशा भधानी द क्षणा। - - - - अ सर्वालावृतो वार्ध्रीवालप्रतिग्र थता गोव्यच्छिनी बरासी दामतूषा शबलो वा वत्सतरः। - आप.श्रौ.सू. १८.१०.३
*कौ कली सौत्रामणी : त्रयान्सक्तून्यवगोधूमानामुपवाका सक्तूंश्च श्येनपत्रे वाले द्रोणे वा। अजा वलोम्नामध्वर्योः प वत्रं भवति। गोअश्वानां प्रतिप्रस्थातुः। - आप.श्रौ.सू. १९.६.७
*कौ कली सौत्रामणी : उपयामगृहीतोऽ स सरस्वत्यै त्वा जुष्टं गृह्णामीति गृहीत्वा गोधूमसक्तु भः
श्रीत्वा प वत्रेण परिमृज्यैष ते योनिर्वीर्याय त्वेति सादयित्वा - - - - आप.श्रौ.सू. १९.७.१
*काम्याः पशवः :- प्राशृङ्गो ऽवाशृङ्ग उक्षा वशा वेहद्धेनुर्वत्स ऋषभोऽनड्वान्पुनरुत्सृष्टो गोमृग इति गव्याः। अन्नाय वेहतमालभते। वाचे वेहतम्। श्रद्धायै वेहतम्। ब्रह्मण ऋषभम्। आ गावो अग्मन्नित्युपहोमाः। - आप.श्रौ.सू. १९.१६.१६

*काम्याः पशवः :-ऋषभे गोषु जीर्णे यूनः कर्णमाजपेत्पिशङ्गरूपस्तन्नस्तुरीप मत्येताभ्याम्। अथैनं गोष्व पसृजत्येतं युवान मति। - आप.श्रौ.सू. १९.१७.१
*काम्या इष्टयः :- कु वत्सु नो ग वष्टय इति याज्यानुवाक्ये। - आप.श्रौ.सू. १९.२५.१२
*नमो राज्ञे नमो वरुणायेति यव्यानि। मयोभूर्वातोv अ भ वातूस्रा इति गव्यानि। - आप.श्रौ.सू.
२०.१२.१
*अश्वमेधः :- पूर्वौ परिवप्य महिमानौ हुत्वाश्वतूपरगोमृगाणां वपाः समवदाय संप्रेष्यति। - आप.श्रौ.सू. २०.१९.२
*ऊर्ध्वा अस्य स मधो भवन्तीति गोमृगस्य वपानां मेदसामनुब्रूहि। प्रजापतये ऽश्वस्य तूपरस्य गोमृगस्य वपानां मेदसां प्रेष्येति संप्रैषौ। - आप.श्रौ.सू. २०.१९.३
*अश्वमेधः :- प्रजापतये ऽश्वस्य तूपरस्य गोमृगस्यास्थि लोम च तिर्यगसं भन्दन्तः सूकर वशसं वशसतेति संप्रैषवत्कुर्वन्ति। अश्वस्य लोहितं स्विष्टकृदर्थं निदधाति। शफं गोमृगकण्ठं च माहेन्द्रस्य स्तोत्रं प्रत्य भ षञ्चति। - आप.श्रौ.सू. २०.१९.९
*पशुकाले गव्यानैकाद शनानालभन्ते प्राजापत्यान्वैश्वदेवान्वा। - आप.श्रौ.सू. २०.२२.४
*द्वादशाहः :- त्वं वरुण इति व सष्ठराजन्यानां परिधानीया। आजुहोतेतीतरेषां गोत्राणाम्। नाराशंसो द्वितीयः प्रयाजो व सष्ठशुनकानाम्। तनूनपादितरेषा गोत्राणाम्। - आप.श्रौ.सू. २१.२.५
*इदमू नु श्रेयो ऽवसानमागन्म यद्गोजिद्धनजिदश्वजिद्यत्। - आप.श्रौ.सू. २१.४.२
*गवामयनम् : नवाहान्यतिरिच्यन्ते। तेषु गव्यानतिरिक्तपशूनालभन्ते। - आप.श्रौ.सू. २१.२३.४
*गवामयनम् : उत्स र्गणामयनं गवामयनं गुण वकृतम्। - आप.श्रौ.सू. २१.२४.१
*एकाहः :- गोष्टोमेन बुभूषन्। आयुषा स्वर्गकामः। - आप.श्रौ.सू. २२.१३.२२
*व्याख्यातो गोसवः। - आप.श्रौ.सू.२२.२५.१८
*सत्रा ण : पौर्णमास्यां गोष्टोमं बृहत्सामानमुपयन्ति। - आप.श्रौ.सू. २३.१२.१८
*त्रिषंवत्सरं गवामयनमादित्यानामङ् गरसाम् - आप.श्रौ.सू. २३.१४.१०
*परिभाषाः :- गवामयनं सांवत्सरिकाणाम्। - आप.श्रौ.सू. २४.४.४

*प्रवराः :- अथ ग व ष्ठराणां त्र्यार्षेयः। आत्रेयार्चनानस गा व ष्ठरेति। ग व ष्ठरवदर्चनानसवदत्रिवदिति। - आप.श्रौ.सू. २४.८.१२

*नराशंसो द्वितीयः प्रयाजो व सष्ठशुनकानाम्। तनूनपादितरेषां गोत्राणाम्। - आप.श्रौ.सू. २४.११.१५

*अग्निहोत्रम् : वाचं वसृज्य पुनराचामति वद्युद स वृश्च मे पाप्मानं जह्यपोऽवभृथमभ्युपै म मयि सत्यं गोषु मे व्रत मति। - कात्यायन श्रौत सूत्र ४.१५.५

*चातुर्मास्यानि : अपरेण द क्षणाग्निं द क्षणं गोदानमुन्दति स वत्रा प्रसूता दैव्या आप उन्दन्तु ते तनूं दीर्घायुत्वाय वर्च्चस इति। - कात्या.श्रौ.सू. ५.२.१४

*सोमयागः :- भूय एवातः सोमो राजाऽर्हति महांस्त्वेव गोर्महिमेत्यध्वर्युर्गोर्वै प्रतिधुक् तस्यै शृतं तस्यै शरस्तस्यै द ध तस्यै मस्तु तस्या आतञ्चनं तस्यै नवनीतं तस्यै घृतं तस्या आ मक्षा तस्यै वाजिन मति - कात्या.श्रौ.सू. ७.८.८

*सोमयागः :- एकैकेनान्ते पणते शफेन, पदाऽर्द्धेन गवा ते क्रीणामीत्यन्ततः। - कात्या.श्रौ.सू. ७.८.१०

*स आह चन्द्रं ते वस्त्रं तेच्छागा ते धेनुस्ते मथुनौ ते गावौ तिस्रस्तेऽन्या इति। - - - - अजां प्रत्यङ्मुखीमालम्भ्य वाचयति तपसस्तनूरिति। - कात्या.श्रौ.सू. ७.८.१४

*सोमयागः :- प्राचीप्रेत मति वाचयति। स्वं गोष्ठ मति च खर्जति - कात्या.श्रौ.सू. ८.४.४

*गवामयनम् : गवामयनायैकाष्टकायां दीक्षा। फाल्गुनीपौर्णमासे। - - - - कात्या.श्रौ.सू. १३.१.२

*गवामयनम् : गोधावीणाः काण्डवीणाश्च पत्न्यो वादयन्ति। उपगायन्ति। - - - - - गावो हारे सुरभय इदं मधु गावो गुल्गुलुगन्धय इदं मधु गावो घृतस्य मातर इदं मधु ता इह सन्तु - - - - इदं मधु शम्या प्रतरता म वेदं मधु न वै गावो मन्दारस्य गङ्गाया उदकं पपुः - - - - -कात्या.श्रौ.सू. १३.३.२३

*वाजपेयः :- सप्तदश सप्तदशशतानि ददाति गोवस्त्राजावीनाम्। - कात्या.श्रौ.सू. १४.२.२७

*राजसूयः :- गवां शतम धकं वा स्वस्याहवनीयस्योत्तरतः स्थापयति। - कात्या.श्रौ.सू. १५.६.१४

*द क्षणापथेन यात्वा परेण चात्वालं स्थापयति। अव्यथायै त्वेति सुन्वन्नारोहति। मरुता मति द क्षणधुर्यं प्राजति। गवां मध्ये स्थापयत्यापामेति। धनुरार्त्न्योपस्पृशति गां यजमानः स मन्द्रियेणेति। - कात्या.श्रौ.सू. १५.६.१९

*चयनम् : उखायां प्रत्यञ्चि। सहस्रदा इति पुरुष शर उद्गृह्य मध्ये। अश्वाव्योरुत्तरतः पूर्वापरे। गोऽजयोश्च द क्षणतः। आदित्यं गर्भ मति प्रतिमन्त्रं मन्त्रक्रमेण। - कात्या.श्रौ.सू. १७.५.१६
*सौत्रामणी : सते (सुरां) पुनाति गोऽश्ववालवालेन पुनाति ते परिस्रुत मति। - कात्या.श्रौ.सू. १९.२.७
*गोधूम कुवलचoर्णानि चावपति तेजोसीति। - कात्या.श्रौ.सू. १९.२.१६
*अश्वमेधः :- लोहितमवद्यति गोमृगकण्ठाश्वशफयोरयस्मये चरौ। - कात्या.श्रौ.सू. २०.८.१
*एकाहाः :- पूर्वस्य षड्गवान्युत्तरस्य चतुर्गवानि। ऋषभगोसवौ। पूर्वो राज्ञः। द क्षण ऋषभसहस्रं द्वादशं वा शतम्। उक्थ्यो गोसवोऽयुतद क्षणः। - कात्या.श्रौ.सू. २२.११.२
*एकाहाः :- गोपक्षो अ भजित्। आयु र्वश्वजित्पक्षः। - कात्या.श्रौ.सू. २३.५.२९
*सत्रा ण : गवामयनं वा भगरश्रुतेः। - कात्या.श्रौ.सू. २४.४.५१
*तापश्चितं दीक्षाः संवत्सरमुपसदश्च तथा सुत्याः। गवामयनेनेयुः। अग्निष्टोमेन वा। - - - - कात्या.श्रौ.सू. २४.५.२
*सत्रा ण : अप्तोर्यामराजसूयवर्जम्। गोआयुर्भ्यां वा। - कात्या.श्रौ.सू. २४.७.१८
*सत्रा ण :- दुग्ध्वा ब्राह्मणायैनां दद्याद्यमनभ्याग मष्यन्त्स्यात्। दण्डेन वानु पष्योत्थाप्य दोहनम्। अदानं च। अदुहानायामान्याम्। वाश्येत चेत्तृणान्यालुप्य ग्रासयेत्सूयवसाद्भगवति हि भूया अथो वयं भगवन्तः स्याम अ द्ध तृणमघ्न्ये वश्वदानीं पब शुद्धमुदकमाचरन्तीति। - कात्या.श्रौ.सू. २५.२.१६
*तस्यै पयसा जुहोति। लोहितदोहे द क्षणाग्निं परि श्रत्य व्युत्क्रामतेत्युक्त्वोष्णेभस्मनि रुद्राय हुत्वा पूर्ववद्दानम्।। हौम्यङ्ग व सद्रौद्रमुपसृष्टं वायव्यं दुह्यमानमाश्विनं दुग्धं - - - - - - कात्या.श्रौ.सू. २५.३.१
*सत्रा ण : त्रिरात्रान्ते गोमूत्र मश्रेणोदकेन स्नापयित्वा परिधानादि करोति सान्निपातिकम्। - कात्या.श्रौ.सू. २५.११.१६
*गौरिति पृ थव्या नामधेयम्। यद्दूरं गता भवति। यच्चास्यां भूतानि गच्छन्ति। गातेर्वौrकारो नामकरणः। अथा प पशुनामेह भवति एतस्मादेव। अथाप्यस्यान्ता द्धतेन कृत्स्नवन्निगमा भवन्ति। गो भः श्रीणीत मत्सर मति पयसः। - - - - अंशुं दुहन्तोऽध्यासते गवीत्य भषवणचर्मणः। - - - - गो भः सन्नद्धो अ स वीळयस्वेति रथस्तुतौ। अथा प स्नाव च श्लेष्मा च। गो भः सन्नद्धा पतति प्रसूतेतीषुस्तुती। ज्या प

गौरुच्यते। गव्याचेत्ता द्धतमथ चेन्न गव्या गमयतीषूनिति। वृक्षे वृक्षे नियतामीमयद्गौस्ततो वयः प्रपतात्पूरुषादः। वृक्षे वृक्षे - धनु ष धनु ष। वृक्षो वृश्चनात्। नियता मीमयद्गौः। शब्दं करोति। मीमयतिः शब्दकर्मा। - - - - -आदित्योऽ प गौरुच्यते। उतादः परुषे ग व। पर्ववति, भास्वतीत्यौपमन्यवः। अथाप्यस्यैको रश्मिश्चन्द्रमसं प्रति दीप्यते। तदेतेनोपे क्षतव्यम्। आदित्यतोऽस्य दीप्तिर्भवतीति। सुषुम्णः सूर्यरश्मिश्चन्द्रमा गन्धर्व इत्य प निगमो भवति। सोऽ प गौरुच्यते। अत्राह गोरमन्वतेति। तदुपरिष्टाद्व्याख्यास्यामः। सर्वेऽ प रश्मयो गाव उच्यन्ते। ता वां वास्तून्युश्म स गमध्यै यत्र गावो भूरिशृङ्गा अयासः। अत्राह तदुरुगायस्य वृष्णः परमं पदमव भाति भूरि। - यास्क निरुक्त २.२.१

*गौरादित्यो भवति। गमयति रसान् गच्छत्यन्तरिक्षे। - यास्क निरुक्तम् २.४.१४

*उ स्रयेति गोनामोत्स्रा वणोऽस्यां भोगाः। उस्रेति च। गो भः क्राणा अनूषत। गो भः कुर्वाणा (गाः) अस्तोषत। - यास्क निरुक्तम् ४.३.१९

*गौरिति व्याख्यातः। अत्राह गोरमन्वत नाम त्वष्टुरपीच्यम्। इत्था चन्द्रमसो गृहे। अत्र ह गोः

सममंसतादित्यरश्मयः। सं नामापीच्यम् अप चतमपगतम पहितमन्तर्हितम् वाऽमुत्र चन्द्रमसो गृहे। - यास्क निरुक्तम् ४.४.२५

*अलातृणो वल इन्द्र व्रजो गोः पुरा हन्तोर्भयमानो व्यार। सुगान्पथो अकृणोन्निरजेगाः प्रावन्वाणीः पुरुहूतं धमन्तीः। अलातृणोऽलभातर्दनो मेघोऽवलो वृणोतेर्व्रजोव्रजत्यन्तरिक्षे, गोरेतस्यामाध्य मकाया वाचः। पुराहननाद्भयमानो व्यार। सुगान्पथो अकृणोन्निरजे गाः। सुगमान्पथो अकरोन्निरजनाय। गवाम्। --- - - - यास्क निरुक्तम् ६.१.२

*शृङ्गमूले गवां नित्यं ब्रह्मा वष्णुश्च संस्थितौ। शृङ्गाग्रे सर्वतीर्थानि स्थावरा ण चरा ण च॥२५॥ शवो मध्ये महादेवः सर्वकारणकारणम्। ललाटे संस्थिता गौरी नासावंशे च षण्मुखः॥२६॥ कंबलाश्वतरौ नागौ नासापुटसमा श्रतौ। कर्णयोरश्विनौ देवौ चक्षुर्भ्यां श शभास्करौ॥२७॥ दंतेषु वसवः सर्वे जिह्वायां वरुणः स्थितः। सरस्वती च कुहरे यमयक्षौ च गण्डयोः॥२८॥ संध्याद्वयं तथेष्टाभ्यां ग्रीवायां च पुरंदरः। रक्षां स ककुदे द्यौश्च पार्ष्णिकाये व्यवस्थिता॥२९॥ चतुष्पात्सकलो धर्मो नित्यं जंघासु तिष्ठति। खुरमध्येषु गन्धर्वाः खुराग्रेषु च पन्नगाः॥३०॥ खुराणां पश्चिमे भागे राक्षसाः संप्रति ष्ठताः। रुद्रा एकादश पृष्ठे वरुणः सर्वसन्धिषु॥३१॥ श्रोणीतटस्थाः पतरः कपोलेषु च मानवाः। श्रीरपाने गवां नित्यं

स्वाहालंकारमा श्रताः॥३२॥ आदित्या रश्मयो वालाः पण्डीभूता व्यवस्थिताः। साक्षाद्गंगा च गोमूत्रे गोमये यमुना स्थिता॥३३॥ त्रयस्त्रिंशद्देवकोट्यो रोमकूपे व्यवस्थिताः। उदरे पृ थवी सर्वा सशैलवनकानना॥३४॥ चत्वारः सागराः प्रोक्ता गवां ये तु पयोधराः। पर्जन्यः क्षीरधारासु मेघा बिंदु व्यवस्थिताः॥३५॥ जठरे गार्हपत्योऽग्निर्द क्षणाग्निर्हृदि स्थितः। कण्ठे आहवनीयोऽग्निः सभ्योऽग्निस्तालुनि स्थितः॥३६॥ अस्थिव्यवस्थिताः शैला मज्जासु क्रतवः स्थिताः। ऋग्वेदोऽथर्ववेदश्च सामवेदो यजुस्तथा॥३७॥ सुरक्तपीतकृष्णादौ गवां वर्णे व्यवस्थिताः। - भ वष्य पुराण ४.६९

दन्तेषु मरुतो देवा जिह्वायां तु सरस्वती। खुरमध्ये तु गन्धर्वाः खुराग्रेषु तु पन्नगाः॥२९॥ सर्वसन्धिषु साध्याश्च चन्द्रादित्यौ तु लोचने। ककुदे सर्वक्षत्रा ण लांगूले धर्म आ श्रतः॥३०॥ अपाने सर्वतीर्थानि प्रस्रावे जाह्नवी नदी। नानाद्वीपसमाकीर्णाश्चत्वारः सागरास्तथा॥३१॥ ऋषयो रोमकूपेषु गोमये पद्मधारिणी। रोमे वसन्ति वद्याश्च त्वक्केशेष्वयनद्वयम्॥३२॥ - वराह पुराण २०६

भूर्भुवः स्वर्महश्चैव जनः सत्यं तपस्तथा। ते तत्पृष्ठं समा श्रत्य स्थिता लोका नृपोत्तम॥२७॥ मुखे ह्यग्निः स्थितो देवो दंतेषु च भुजंगमाः। धाता वधाता ह्योष्ठौ च जिह्वायां तु सरस्वती॥२८॥ सहस्र करणौ देवौ चन्द्रादित्यौ सुलोचनौ। ना सकामध्यगश्चैव मारुतो नृपसत्तम॥२९॥ ललाटे तु महादेवो ह्यश्विनौ कर्णसंस्थितौ। नरनारायणौ शृङ्गे शृङ्गमध्ये पतामहः॥३०॥ कंबलो धगतस्तात पाशधृग्वरुणस्था। यमश्च भगवान्देव आ श्रत्य चोदरं श्रतः॥३१॥ खुरेषु पन्नगाश्चैवं पुच्छाग्रे सूर्यरश्मयः। एवंभूतां हि क पलां सर्वदेवमयीं नृप॥३२॥ - स्कन्द पुराण ५.३.३९

*प्रजापतिश्च परमेष्ठी च शृङ्गे इन्द्रः शरौ अग्निर्ललाटं यमः कृकाटम्। सोमो राजा मस्तिष्को द्यौरुत्तरहनुः पृ थव्यधरहनुः।२। वद्युज्जिह्वा मरुतो दन्ता रेवतीर्ग्रीवाः कृ त्तका स्कन्धा घर्मो वहः।३। वश्वं वायुः स्वर्गो लोकः कृष्णद्रं वधरणी निवेष्यः।४। श्येनः क्रोडो३ ऽन्तरिक्षं पाजस्यं१ बृहस्पतिः ककुद् बृहतीः कीकसाः।५। देवानां पत्नीः पृष्टय उपसदः पर्शवः।६। मत्रश्च वरुणश्चांसौ त्वष्टा चार्यमा च दोषणी महादेवो बाहू।७। इन्द्राणी भसद् वायुः पुच्छं पवमानो बालाः।८। ब्रह्म च क्षत्रं च श्रोणी बलमूरू।९। धाता च स वता चाष्ठीवन्तौ जङ्घा गन्धर्वा अप्सरसः कु ष्ठका अदितिः शफाः।१०। चेतो हृदयं यकृन्मेधा व्रतं पुरीतत्।११। क्षुत् कु क्षरिरा वनिष्ठुः पर्वताः प्लाशयः।१२। क्रोधौ वृक्कौ मन्युराण्डौ प्रजा शेपः।१३। नदी सूत्री वर्षस्य पतय स्तना स्तनयित्नुरूधः।१४। वश्वव्यचाश्चर्मौषधयो लोमानि नक्षत्रा ण रूपम्।१५। देवजना गुदा मनुष्या

आ॒न्त्राण्य॒त्रा उ॒दर॑म्।१६। रक्षां॑ स॒ लोहि॑त मतरज॒ना ऊब॑ध्यम्।१७। अ॒भ्रं पीबो॑ म॒ज्जा नि॒धन॑म्।१८। - - -शौ.अ. ९.१२.१-१८

*गौश्च वट् च – आप.श्रौ.सू. 4.4.4